

Kl. 09:05

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der ønsker at udtale sig. Så er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, er det vedtaget, og det er sket.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 2. behandling af lovforslag nr. L 143:**Forslag til lov om oprettelse af et nationalt center for undervisning i natur, teknik og sundhed.**

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 26.02.2009. 1. behandling.
12.03.2009. Betænkning 14.04.2009).

Kl. 09:05

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der ønsker at udtale sig. Så er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Der er ingen, der gør indsigelse, og det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) Forhandling om redegørelse nr. R 12:**Redegørelse af statsministeren i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 2.**

(Anmeldelse 14.04.2009. Redegørelsen givet 14.04.2009. Meddelelse om forhandling 14.04.2009).

Kl. 09:05

Forhandling**Formanden:**

Jeg skal her oplyse som tidligere meddelt, at der under debatten jo kan fremsættes forslag til vedtagelse. Afstemning udsættes ikke. Der kan således senere i dag blive tale om, at der bliver en afstemning i salen om forslaget til vedtagelse.

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører, der får ordet, er hr. Peter Christensen.

Kl. 09:06

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne starte med på Venstres vegne at sige tak til den afgående statsminister Anders Fogh Rasmussen og velkommen til den nye statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen.

I næsten 8 år har Anders Fogh Rasmussen stået i spidsen for Danmark. Det har været en god tid for landet. Arbejdsløsheden er faldet markant, vores velstand er steget betydeligt, og det er kommet alle grupper i samfundet til gode. Borgerne har kunnet disponere trygt over deres økonomi i kraft af et konsekvent skattestop. Og så den offentlige sektor har nydt godt af de gode tider. Den er blevet tilført milliardbeløb, og for de penge har vi fået stadig flere medarbejdere, flere læger, flere sygeplejersker, flere hjemmehjælpere og flere politibetjente. Vi har samtidig taget markante skridt i retning af en stadig mere moderne offentlig sektor med nye sygehuse, renovering af skolerne osv.

Dertil kommer, at vi har rustet det danske samfund til at deltage i den internationale konkurrence, blandt andet i kraft af lavere selskabsskat. Og med en fast og fair udlændingepolitik har vi bremset op for tilstrømningen af lavt uddannede udlændinge. I stedet har vi lettet adgangen for de veluddannede, for dem, der kan bidrage til vores samfund.

I denne tid hører jeg oppositionen og medierne efterlyse et nyt projekt fra regeringens side. Mit svar er enkelt og ligetil: Nej, I får ikke noget nyt projekt. I får ingen luftkasteller. I får konkrete, stilsfærdige reformer med det enkle mål at gøre Danmark friere og rigere i kraft af et større personligt ansvar. I får en fortsættelse af det projekt, som siden 2001 har givet danskere mere frihed og større velstand.

Danmark er ingen utopi. Danmark er et samfund med nogle helt unikke tillidsforhold mellem mennesker. Danmark er et produkt af mange hundrede års traditioner, ikke et produkt af ideologier; ikke et produkt af politikere. Danmark er virkelighed. Og den virkelighed fortjener at blive behandlet med respekt.

Venstre vil derfor bygge solidt videre på de konstruktive reformer, som skiftende statsministre har stået for siden 1982. Poul Schlüter satte sig i spidsen for genopretningspolitikken i 1980'erne med fast krone-kurs og afskaffelse af dyrtidsreguleringen – i øvrigt stærkt hjulpet af Venstres Henning Christophersen. Poul Nyrup Rasmussen stod for en fleksibel arbejdsmarkedspolitik med større krav og færre år på dagpenge. Og Anders Fogh Rasmussen fik skabt danmarkshistorie i beskæftigelse, reformeret integrationspolitikken, reduceret skattebetalingen, så det bedre kan betale sig at arbejde, konsolideret de offentlige finanser og gjort Danmark stort set gældfrit. Vi skylder dem alle stor tak for, at de rustede Danmark gennem rolige, langsigtede reformer frem for hovsapolitik og store forkromede planer.

I kraft af regeringens rolige og velgennemtænkte håndtering af den nuværende krise, er jeg ikke et sekund i tvivl om, at Danmark vil komme styrket ud på den anden side af stormen. Både den regering, der trådte til i 2001, og den regering, der nu fortsætter sin gerning, er del af det, som flere har kaldt et systemskifte; man kunne også kalde det en folkelig besindelse. Danmark har besindet sig oven på 1968'ernes hærgen i skolerne, i skattesystemet og i udlændingepolitikken. Igenem de senere år har vi heldigvis igen fået lov til at have klare pejlemærker i tilværelsen.

I skolevæsenet handler det ikke længere bare om, at børnene skal udfolde sig – men også om, at børnene skal lære noget. Den gode udvikling vil Venstre fortsætte.

I skattepolitikken tør vi igen sige, at det skal kunne betale sig at arbejde. Vi tør igen sige, at man naturligvis skal belønne de flittige og de dygtige, for hele samfundet har brug for deres indsats. Vi skal naturligvis ikke bekæmpe velstand, vi skal bekæmpe fattigdom. Den gode udvikling vil Venstre fortsætte.

I retspolitikken handler det ikke længere bare om, at de kriminelle har haft en dårlig opvækst, og at det er synd for dem. Nu tør vi igen sige, at sanktioner er nødvendige, samtidig med at man

med fast hånd fører de kriminelle på ret spor. Og den gode udvikling vil Venstre fortsætte.

Kl. 09:11

I hele den politiske debat tør vi igen sige, at danskhed er værd at forsvare, og at den giver os nogle store fordele i form af indbyrdes tillid. Den gode udvikling vil Venstre fortsætte.

Der er intet brugbart alternativ til en VK-regering støttet af Dansk Folkeparti og Liberal Alliance. Det viser et hurtigt overblik over oppositionens seneste forslag. Det er ren og skær tilbagevenden til de dårlige gamle dage, ren og skær rød reaktion. Man skulle tro, at venstrefløjen var blevet klogere. Det er den ikke. En af de mest vedholdende venstreorienterede misforståelser handler om udlændingepolitikken.

Rigtig længe har venstrefløjen påstået, at det var ligegyldigt, hvor mange udlændinge man fik i landet, at det var ligegyldigt, hvor de kom fra, at det var ligegyldigt, hvad de kunne bidrage med, og at de offentlige kasser gerne måtte stå på vid gab. Desværre må jeg konstatere, at navnlig Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne har gjort det til en mærkesag at få afskaffet starthjælpen og loftet over kontanthjælpen, ja, så sent som i forgårs førte SF an i den kamp her fra denne talerstol. Det er den røde reaktions bidrag til integrationen, nemlig lettere adgang til de lavest uddannede udlændinge og fri adgang til de offentlige kasser for alle, der kommer til Danmark. Venstrefløjen er ikke blevet klogere.

En anden af de venstreorienterede misforståelser går ud på, at det er bedre at lade folk dø på en venteliste end at gøre brug af private hospitaler. Det er naturligvis ligegyldigt for en patient, om han eller hun bliver behandlet af en privat eller en offentlig læge, det vigtigste er, at patienten bliver behandlet. Desværre må jeg konstatere, at Socialistisk Folkeparti og Socialdemokraterne har gjort det til en mærkesag at vende tilbage til de dårlige gamle dage, hvor systemet var vigtigere end patienten.

På retsområdet er det heller ikke meget bedre. Her har SF's bud på en kommende justitsminister, fru Karina Lorenzen, netop foreslået at sende bandemedlemmer og rockere i kognitiv terapi. Det er den røde reaktions retspolitik. Man kender den: mere slaphed over for de kriminelle. Jeg vil bare sige til hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt: Glem det, I er gennemskuet, måske er det jer, der har brug for lidt kognitiv terapi.

Venstre vil fortsætte opgøret med årtiers socialdemokratisk-radikal laden stå til og slaphed på det retspolitiske og det udlændingepolitiske område. Vi vil gøre op med vold i gaderne, bandekrig, utilpassede unge indvandrere og kyniske rockere.

Venstre vil fortsætte opgøret med årtiers fejlslagen socialdemokratisk-radikal uddannelsespolitik. Vi vil gøre op med den manglende respekt for lærerne og de manglende ambitioner.

Danmark er et land, der skal kunne klare sig i den internationale konkurrence, ikke bare på det økonomiske, men også på det kulturelle område. Jeg er stolt af at sige, at jeg er dansk, når jeg rejser i udlandet. Jeg er stolt af, at Danmark har markeret sig som et land, der tager ytringsfrihed og frihedsrettigheder alvorligt. Jeg er stolt over, at danske soldater hver dag sætter deres liv på spil for vores og andres fred og frihed. Jeg er stolt af, at Danmark har turdet diskutere udlændingeproblemer lige ud af posen i stedet for at gå som katten om den varme grød.

Jeg ser frem til statsminister Lars Løkke Rasmussens regeringstid. Jeg ser frem til, at Danmark både vil markere sig på den internationale scene i forsvar for friheden sammen med vore vestlige allierede, og jeg ser frem til at Danmark kan fortsætte sin reformkurs på både det økonomiske og kulturelle område. Venstre ønsker en reformkurs, hvor alle, uanset om de arbejder i den private eller den offentlige sektor, skal kunne se, at det kan betale sig at gøre en ekstra indsats.

Danmark står her og nu med en række udfordringer, som den internationale krise har beredt os. Vi vil ikke sky nogen midler for at begrænse krisens skadelige virkninger. Men samtidig afviser vi også, at der findes en statslig snuptagsløsning på krisen. Og vi afviser, at kortsigtet modgang skal hindre Danmark i at betrede den vej, der er bedst på længere sigt.

Med hr. Lars Løkke Rasmussen som Danmarks nye statsminister vil Venstre fortsætte kampen for et bedre Danmark. Det er den skattereform, som hr. Lars Løkke Rasmussen forhandlede på plads som finansminister, et eksempel på. Reformens perspektiv er et samfund, hvor det bedre kan betale sig at gøre en indsats; et samfund, der bedre kan klare sig i den internationale konkurrence; et samfund, hvor danskerne har mulighed for at overleve som folk i stedet for at gå til i stagnation, misundelse og mindreværd. Alternativet er den røde reaktions perspektivløse forsøg på at vende tilbage til et

samfund præget af misundelse, slaphed og ansvarelsløshed. Valget står nu som før mellem de samme to modpoler.

Jeg skal så på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget understreger, at den internationale økonomiske krise har højeste prioritet. Skiftende regeringer har siden 1982 ført en økonomisk politik, der giver Danmark et bedre udgangspunkt end mange andre lande til at mildne krisens konsekvenser. Krisen kræver et fortsat stærkt økonomisk lederskab. Det er afgørende, at økonomien lempes i takt med, at det er økonomisk ansvarligt. En stor forkromet vækstpakke kan gøre mere skade end gavn.

Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance er klar til at fremrykke flere investeringer i bl.a. skoler, dagtilbud og ældrepleje, hvis det skønnes nødvendigt. Men offentlige investeringer er ikke hele svaret. Vi skal fortsat være parate til at justere det danske samfund, så vi i fællesskab kan bringe Danmark sikkert gennem krisen.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 63).

Kl. 09:18

Formanden:

Tak. Det her oplæste forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg skal her oplyse, at de, der har ønsket korte bemærkninger, er noteret. Og det er sådan, at partiernes ordførere har adgang til tre korte bemærkninger og øvrige til to korte bemærkninger, som det er meddelt og vedtaget af gruppeformændene. Først er det hr. Henrik Sass Larsen, hr. Villy Søvnald, fru Margrethe Vestager, fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Anders Samuelsen, og det er som ordførere. Herefter er det hr. Morten Bødskov, hr. Ole Sohn, fru Marianne Jøved, hr. Jens Peter Verner og hr. Jesper Petersen. Er der flere, der ønsker at meddele sig? Vi noterer ned: fru Line Barfod. Er der øvrige?

Så går vi efter den liste, og det vil sige, at den første, der får adgang til korte bemærkninger, er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 09:18

Henrik Sass Larsen (S):

Tak til VU-formanden, var jeg ved at sige, men jeg mener den nye ordfører, for talen. Jeg kan jo

forstå, at kognitiv terapi er noget, der optager Venstre. Så vidt jeg har forstået, går det ud på at få styr på sine følelser og kunne tale ud om tingene. Jeg tænker på, om det måske ikke var noget, som regeringen i de her dage kunne bruge lidt tid på. Med hensyn til den her åbne studie-kreds, man har lavet for nylig, og hvor man engang efter sommerferien vil afslutte sine overvejelser i offentligheden om f.eks. det her med den kriminelle lavalder, kunne det måske være godt, at man brugte det redskab. Jeg tror ikke, at man skal se grimt på den slags ting.

Men lad mig spørge ordføreren om en anden ting. Vi har jo set forskellige prognoser for dansk økonomi. Senest er det kommet ud, at vi står over for en kraftig negativ vækst på omkring 3 pct. Med regeringens samlede initiativer indtil videre kan ordføreren så oplyse mig om, hvor meget det vil tage af ledigheden, og kan ordføreren oplyse mig om, hvad ordføreren mener det realistiske ledighedstal ligger på ved udgangen af 2009?

Kl. 09:20

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:20

Peter Christensen (V):

Vi kender jo ikke dybden af den økonomiske krise, som vi står midt i lige nu, men vi tager den aldeles alvorligt. Hvor ledigheden vil ende herne, tør jeg ikke give et fast bud på. Det er der også mange forskellige bud på, når man lytter til økonomerne, men der er ingen tvivl om, at også Danmark bliver ramt hårdt ligesom resten af verdens lande.

Derfor glæder jeg mig over, at vi har en regering, som løbende er kommet med svar på krisen, som har været parat til at bruge hele værktøjskassen og ikke lade sig ideologisk hæmme af, at der er redskaber, man ikke vil gøre brug af, men netop både bruge redskaber til at stimulere den private økonomi og redskaber til at stimulere den offentlige økonomi og sætte både privat og offentligt byggeri i gang, altså bruge hele værktøjskassen. Jeg håber, og jeg kan også høre på regeringen, at man er parat til at fortsætte den linje, sådan at vi hele tiden kommer med de initiativer, som er passende svar på krisen.

Kl. 09:21

Formanden:
Hr. Henrik Sass Larsen.

Henrik Sass Larsen (S):

Men hvis man nu bruger økonomiske prognoser og tager udgangspunkt i, at der er nogle ret dystre perspektiver ude i horisonten, ville det så ikke være sundt at tage nogle initiativer nu og her? Jeg tænker på, at det, som regeringens tal lægger op til, er, at man vil tage toppen af ledigheden med 10.000-12.000 f.eks. i forbindelse med forårspakken og måske 5.000 i forbindelse med andre initiativer.

Men selv i nogle af de mest optimistiske skøn ligger vi jo på at have en ledighed på omkring 120.000 ved udgangen af 2009. Ville det så ikke være en klog politik, hvis man nu ved, at det ser sådan her ud, og hvis man nu ikke har andet i arsenalet, allerede nu at sætte gang i en masse initiativer frem for at tage det, som jeg tror ordføreren udtrykte det, stille og roligt? Desto længere tid der går, desto sværere bliver det jo at rette op på det igen. Vi ved fra dengang, hvor der var stor ledighed, at hvis man først har mistet et job, er det utrolig svært at genskabe det. Var det ikke en klog ting allerede nu at handle?

Kl. 09:22

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:22

Peter Christensen (V):

Det lyder som sådan en DSU'er, der har en utopi om, at man kan løse alting ved et snuptag, at det er en nem udfordring, vi står over for, og at hvis man lige spiller ind med et hurtigt oplæg, siger nogle frække ting, så rammer finanskrisen ikke Danmark. Sådan er virkeligheden bare ikke. Vi politikere kan ikke få krisen til at gå forbi Danmark. At sende et signal til befolkningen om, at man kan det, er useriøst.

Vi siger: Der er ikke én samlet finanspakke, der kan løse det hele, men vi skal bruge alle de værktøjer, vi har – og det har vi gjort. Det er lige fra bankpakke til at sætte penge af til trafikforliget, så vi kan få byggeri af veje og renovering af broer i gang. Vi har sørget for, at danskerne kan få deres SP udbetalt, vi har sat en renoveringspulje af til det private boligbyggeri på 1,5 mia. kr., vi har gjort det muligt for kommunerne at sætte mere offentligt byggeri i gang – skoler, ældreboliger og andre ting. Vi bruger altså hele paletten, og jeg synes, det er useriøst at sende det signal, at hvis I bare stemmer på os, så mærker I ikke finanskrisen.

Kl. 09:23

Formanden:

Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 09:23

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes næsten, der var sådan lidt erkendelse i det her med at sige: Jamen vi politikere kan ikke få krisen til at gå væk. Nej, det kan vi ikke, men vi kan gøre noget – det er det, vi er her for – og det er det, vi en gang imellem prøver at sige til regeringen med alle de forslag, som vi lægger frem. Frem for at vente på, at det går galt, kunne vi jo handle nu. Regeringen har jo gang på gang på gang taget fejl det sidste halve år og er alt for sent kommet til erkendelse af, hvor galt det er.

Så vil jeg spørge: Vil ordføreren ikke erkende, at hvis man sætter gang i offentlige beskæftigelsesarbejder, hvis man sætter gang i at renovere kloakker, hvis man sætter gang i at bygge nye daginstitutioner, nye boliger, så er det 3-4 gange så effektivt som at stimulere det private forbrug og sætte gang i en forbrugsfest? Vil ordføreren give mig ret i det?

Kl. 09:24

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:24

Peter Christensen (V):

Jeg synes, at det er en mærkelig logik. Den bygger på, at hvis vi bare tager alle danskernes penge, kan vi også bedre styre, hvor de bliver brugt henne. Det anerkender jeg selvfølgelig at kan man, og der er måske også der en holdningsmæssig forskel, det anerkender jeg også, men vi synes jo, at det er afgørende at bruge hele paletten.

Når vi også synes, at det er vigtigt at stimulere den private økonomi, er det jo, fordi det også er med til at skabe tryghed i de enkelte husholdninger. Der er jo mange danskere, som har oplevet lønstigninger, og som mærker effekten af, at inflationen er lav, energipriserne er lave lige nu, men som ikke bruger flere penge, fordi de selvfølgelig er bekymret for, om finanskrisen skulle ramme dem med ledighed til følge. Der tror vi på, at det er afgørende, at man netop også stimulerer den private økonomi, fordi, ja, noget vil kunne gå til opsparing, konsolidering – det er nu ikke altid så usundt – men andet vil også blive brugt til merforbrug og dermed sætte gang ikke kun i håndværksfagene, men i alle led i det danske samfund, detailhandelen og alle andre steder, og det er jo det, der er brug for.

Kl. 09:25

Formanden:

Så er det hr. Villy Søvndal, kort bemærkning.

Kl. 09:26

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil også gerne byde velkommen til Venstres nye politiske ordfører.

Det har været en interessant påske. Jeg gik ude og malede en bænk, mens fuglene sang, og så hørte jeg pludselig en krigserklæring fra Venstre mod SF. Jeg syntes egentlig, at det var lidt underligt, at Venstre ikke syntes, der var større problemer at bekæmpe i en periode, hvor krisen eksploderede. Så sagde hr. Peter Christensen også, at fra nu af var det slut med, at politik var morsomt. Jeg synes også, det er en alvorlig sag. Men i øvrigt syntes jeg, at hr. Peter Christensen fuldstændig modsagde det i selve talen. Jeg tror aldrig, at jeg i de 14 år, jeg har siddet i Folketinget, har hørt så morsom en tale som den, hr. Peter Christensen holdt.

Lad mig bare nævne et par eksempler. Hr. Peter Christensen siger, at nu skal der være en fast hånd i retspolitikken. Det er det, regeringen står for. Ja, det kan nok være i en situation, hvor alt synligt sejler. Den eneste konkrete udmelding, statsministeren kom med, var den om sænkning af den kriminelle lavalder. I går nåede regeringen at komme med fire udmeldinger om det spørgsmål. Det siger jo bare det der med, at en sag ikke kun skal kunne ses fra to sider. Nej, det er alt for lidt i forhold til den variation, regeringen behersker. Jeg vil bare spørge: Hvad er regeringens syn på den kriminelle lavalder?

Kl. 09:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:27

Peter Christensen (V):

Jeg vil lige skynde mig at rette en misforståelse, hvis det skulle være blevet opfattet, som om jeg ville tage det gode humør fra hr. Villy Søvndal. Det kunne jeg aldrig finde på, og det ville jeg synes var en skam. Det, jeg dog vil gøre opmærksom på, er, at bag hr. Villy Søvndals gode humør gemmer sig en politik, som er den gamle, den, vi altid har kendt fra Socialistisk Folkeparti, en ræverød socialistisk politik, som jo også afspejler sig i retspolitikken.

Jeg kan garantere for, at regeringen på et tidspunkt vil fremsætte et lovforslag, som vil være løsningen på, at det i dag er muligt for unge under den kriminelle lavalder at spekulere i at begå kriminalitet, fordi de ikke kan straffes. Det,

der bliver interessant – men jeg kender allerede svaret – er, hvad SF vil stemme, når det lovforslag fremsættes her i salen. SF vil stemme nej, for det er det, der er sket hver evig eneste gang. Når den her regering har strammet op på retspolitikken, så har SF spillet stor og stærk mand, nu skulle der slås ned, og så har man stemt imod i Folketingssalen. Det er sandheden.

Kl. 09:28

Formanden:

Ja, men alt sammen inden for taletiden. Hr. Villy Søvndal.

Kl. 09:28

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil igen kvittere. Jeg synes også, det her indlæg bekræfter hele tesen om, at Venstre ikke længere vil være morsom i politik. Den holder simpelt hen ikke. Det her var et næsten endnu morsommere indlæg end selve ordføretalen. Men jeg tror, at hr. Peter Christensen skal passe på ikke at blive grebet så meget af kun at lave sjov, at han ikke får svaret på spørgsmålene.

Det spørgsmål, jeg rundede af med at stille, var: Hvad er regeringens syn på den kriminelle lavalder? Det skal ses i forlængelse af dagen i går, hvor regeringen nåede at melde fire ting ud: dels at den skulle overvejes, det var det, statsministeren sagde; dels at den skulle afskaffes, det var det, Venstres nuværende retspolitiske ordfører sagde; dels at den skulle sænkes, det var det, sådan andre dele af Venstre mente; dels at den ikke skulle ændres, som De Konservative mener. Når nu man siger, at man har en fast hånd i retspolitikken, hvad er så linjen? Altså en fast hånd er forbundet med en eller anden linje. Når hr. Peter Christensen siger, at vi andre er slappere, vil han så ikke godt redegøre for den helt skarpe linje, som kan være lidt svær at se, hvis man ikke er synsk?

Kl. 09:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:29

Peter Christensen (V):

Vi vil finde et alternativ til den nuværende ordning. Det vil vi. Vi anser det for at være fuldstændig uholdbart, at det i dag er muligt for unge at spekulere i at begå kriminalitet, fordi de er under den kriminelle lavalder. Jeg har lyttet mig til, og det glæder jeg mig over, at det er der et flertal for at finde en løsning på.

Så ved jeg også, at SF vil stemme imod, og jeg kan godt forstå, at hr. Villy Søvndal hurtigt vil videre til at snakke om noget andet, for hvad er

det egentlig, SF har gjort i forhold til retspolitikken? Jo, man stemte imod hårdere straffe for vold og voldtægt; man stemte imod, at det skulle være strafbart at flygte fra fængsler; man stemte imod, at der skulle være en styrket indsats mod skydevåben og knive på offentlige steder; man stemte imod, at der skulle være en forbedret vidnebeskyttelse; og man stemte søreme også imod bekæmpelse af rockerkriminalitet. Det er virkeligheden om SF's retspolitik. Så vil jeg garantere, at vi også finder passende svar på, at der i dag for unge under den kriminelle lavalder bliver spekuleret i at begå kriminalitet.

Kl. 09:31

Formanden:

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 09:31

Villy Søvndal (SF):

Men igen er det jo uforlignelig morsomt. Nu redegør Venstres ordfører for, at vi vil finde ud af det, og så siger man i øvrigt, at så er det underligt, at SF ikke kan sige, hvordan SF vil stemme til det, vi vil finde ud på et senere tidspunkt. Det er vel ret beset ikke så underligt.

Men der var et andet sted i talen, der også var rigtig morsom. Jeg ved ikke, om det var med vilje, men hr. Peter Christensen sagde på et tidspunkt, at regeringen har en rolig og velgennemtænkt håndtering af krisen. Jeg er enig i det første tillægsord, en ufattelig ro. I en periode, hvor ledigheden stiger med 5.000 mennesker om måneden, har regeringens indsats i det her år været at fremlægge en forårspakke, der efter regeringens egne beregninger giver 6.500 job, altså svarende til godt en månedens stigning i ledigheden. Det er ikke så underligt, at hr. Peter Christensen valgte udtrykket rolig. Jeg tror ikke, at den opfattelse deles af de store dele af samfundet, som undrer sig over, at man ikke langt mere alvorligt tager fat på at undgå, at titusinder af mennesker ryger ud i arbejdsløshed.

Kl. 09:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:32

Peter Christensen (V):

Til det første vil jeg sige, at hr. Villy Søvndal nok ikke behøver at bruge mange kræfter på at spekulere over, hvad SF vil stemme til vores forslag om den kriminelle lavalder, for det bliver et nej, det kan jeg sige på forhånd, for det passer til den retspolitik, vi kender.

Ja, vi tillader os rent faktisk i forhold til økonomisk politik at være velovervejede. Vi tillader

os faktisk at have en politik, hvor vi hele tiden ser på, hvad udfordringen er her og nu, og hvad et passende svar er. Jeg glæder mig jo over, at den velovervejethed, den ansvarlighed har været der siden 2001. Det er jo faktisk derfor, at vi har mulighed for at komme med netop reaktioner over for finanskrisen, fordi vi har en robust og sund økonomi, som vi ikke ville kunne have haft, hvis vi havde lyttet til hr. Villy Søvnald under de utallige finanslovdebatter, hvor vi i hvert fald ikke ville have haft økonomisk robusthed, hvis vi havde lyttet til bare nogle af de forslag, som hr. Villy Søvnald og Socialistisk Folkeparti er kommet med.

Kl. 09:33

Formanden:

Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 09:33

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at hr. Peter Christensen gør sig rigtig godt som spåmand. Det, at hr. Peter Christensen allerede nu ved, hvordan SF vil forholde sig til et forslag, som hr. Peter Christensen end ikke er i nærheden af at gøre rede for, er stor kunst. Det er faktisk ikke engang humor, det er stor kunst. Det, der er ærgerligt, er, at denne spåmandskunst ikke er stillet til rådighed for resten af regeringen, f.eks. for den forhenværende statsminister, da han skulle vurdere, hvordan krisen ville udvikle sig. Det er jo ikke et år siden, at hr. Anders Fogh Rasmussen slet ikke kunne dele det pessimistiske syn på dansk økonomi. Hr. Anders Fogh Rasmussen troede ikke på recession. Mens vi andre så har ventet på, at denne ene mand fik et nyt job, har tusindvis af mennesker mistet deres arbejde.

Er det så hr. Peter Christensen, der med sin indsigt og sin spåmandskunst nu kan give os en vurdering af, hvordan regeringen tror at det kommer til at gå, og hvornår vi er ude at krisen – med den ro, som hr. Peter Christensen udstråler? Eller er det en opposition, som ser med en noget anden alvor på det, at folk mister deres arbejde hver evig eneste dag?

Kl. 09:34

Formanden:

Jeg beder lige om, at man respekterer, når lampen lyser rødt, af hensyn til at andre kolleger i salen også kan få lov at få ordet, som vi jo alle sammen ønsker.

Ordføreren.

Kl. 09:35

Peter Christensen (V):

Jeg vil indledningsvis sige, at når jeg tillader mig at spørge om SF's stemmeafgivelse, er det jo, fordi jeg forventer, at der vil være en fast rød linje i deres retspolitik, og så tror jeg sådan set, at svaret er givet. Jeg har godt noteret mig fra aviserne, at De Radikale havde nærmet sig SF, men at det var blevet så nært, at man nu vil forsvare hr. Villy Søvnald, synes jeg er helt sødt.

Men jeg kan sige, at vi jo netop tager finanskrisen dybt alvorligt, og jeg synes ikke, det er rimeligt at udlægge de sidste måneder som værende en periode, hvor regeringen ikke er kommet med svar på finanskrisen. Netop de sidste mange måneder er der jo kommet konkrete initiativer på, hvordan vi kan få mere aktivitet sat i gang. Renoveringspuljen er besluttet inden for de sidste måneder, bankpakken er besluttet inden for de sidste måneder. Så det at tegne et billede af, at dansk politik har ligget stille, og at vi ikke har taget krisen alvorligt, ikke har handlet politisk på den, er simpelt hen forkert.

Kl. 09:36

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:36

Margrethe Vestager (RV):

Måske er billedet af, at det ligger stille, heller ikke præcist nok. Måske skulle man snarere sige, at det sejler. For det, der jo er meget karakteristisk, er, at dengang det handlede om finanskrisen, dengang det var ubehageligt, ville regeringen gerne samarbejde med den resterende del af Folketinget. Da det kom til en økonomisk krise, fik piben sandelig en anden lyd. Nu er det det, som regeringen hver uge kan presses til.

Det, der er interessant, er jo, hvordan hr. Peter Christensen vurderer, at det af frigive SP'en kommer til at påvirke dansk økonomi. Statsministeren sagde i går, at man ikke skulle lave noget, der var uholdbart, at man ikke bare skulle kaste milliarder ud uden at vide, hvad de bliver brugt til. Derfor er mit spørgsmål til hr. Peter Christensen – vel vidende, hvilken spåmandskunst hr. Peter Christensen besidder: På hvilken måde vil SP'en påvirke dansk økonomi? Hvad vil de penge blive brugt til, som vil styrke os i den økonomiske krise, vi er i?

Kl. 09:37

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:37

Peter Christensen (V):

Altså, jeg kan jo ikke fortælle, nøjagtigt hvad de penge vil blive brugt til af de enkelte danskere; det er simpelt hen en umulighed. Men jeg undrer mig lidt over, at Det Radikale Venstre sætter spørgsmålstegn ved, at det, at danskerne får flere penge mellem hænderne, er et svar på den økonomiske krise, når jeg samtidig ved, at lige præcis Det Radikale Venstre er det eneste parti i den nyetablerede store røde blok, som faktisk kan se fornuft i skattelettelser. Det får ikke megen ørenlyd ovre i blokken, men jeg ved jo, at der i den radikale sjæl jo også ligger en vilje til, at det at lette skatten på arbejde er et fornuftigt svar i økonomisk politik. Og så undrer det mig simpelt hen, at det, at pengene så skulle frigives, ikke kun via at lette skatten på arbejde, men også ved at frigive SP-pengene, ingen effekt kan have. Det er mig ubegribeligt.

Kl. 09:38

Formanden:

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 09:38

Margrethe Vestager (RV):

Men så må jeg konstatere, at hr. Peter Christensen sådan set ikke var sjov i sin ordførertale, han mente det bare ikke, for det der er jo ikke tegnet på ro og velovervejethed, det er jo tegnet på, at man er ligeglad, hvis bare pengene kommer ud til borgerne. Og det er i virkeligheden en karikatur af det, som statsministeren jo ellers sådan nogenlunde håndfast sagde: Vi vil ikke hovedkulds sprede milliarder af upræcise kroner.

Hr. Peter Christensen har lige sagt til det samlede Folketing, at han ikke aner, hvordan de penge bliver brugt, men kun, at det er et umisteligt gode – midt i en krise – at vi bare spreder det ud til folk. Det synes jeg er en meget god karakteristik af regeringens økonomiske politik, nemlig en upræcis spredning af milliarder af kroner.

Kl. 09:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:39

Peter Christensen (V):

Jeg skal da love for, at fru Margrethe Vestager har fundet sig godt til rette i den røde blok, for det at lade folk få adgang til deres egne penge er at sprede kroner ud til ingen verdens nytte. Nå! For mig handler det om, at folk får mulighed for at disponere over de penge, hvis de har behov for det. Og hvis den enkelte familie vurderer, at det behov ikke er til stede, er det jo ikke nødven-

digvis dårligt. Men hvis de vurderer, at f.eks. det at kunne få 15.000 kr. ud, er det, der lige skaber den luft og den tryghed, der gør, at familien har det godt, så er det jo fantastisk.

Men at det, at jeg ikke kan give et svar på, om danskerne vil bruge samtlige 48 mia. kr. og til hvad, skulle være et argument for, at de ikke skal have råderet over deres egne penge, er besynderligt, og det synspunkt hører i hvert fald til i den røde blok.

Kl. 09:40

Formanden:

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 09:40

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Om der skal ske noget med den kriminelle lavalder eller ej, kommer jo lidt an på, hvem i regeringen man spørger. Jeg kunne godt tænke mig lige at få det helt på det rene, hvad ordføreren mener der skal ske med den kriminelle lavalder.

Derudover vil jeg også gerne have at vide, om regeringen ligger inde med dokumentation for, at det at straffe børn og unge skulle få færre børn og unge ud i kriminalitet og skulle gøre det lettere at få dem til at holde op med at være i kriminalitet. Altså, har man nogen som helst form for dokumentation for, at kriminaliteten blandt børn falder, ved at man straffer dem hårdere? For i så fald ligger regeringen inde med en viden, som ingen af de mennesker, der beskæftiger sig med det her område, ingen af de mennesker, der forsker på det her område, har adgang til.

Kl. 09:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:40

Peter Christensen (V):

Vi er af den klare opfattelse, at hvis man begår kriminalitet – og det er sådan set, uanset om man er over eller under den kriminelle lavalder – og ikke møder en konsekvens af nogen art, er det et skred, også værdimæssigt, i et samfund, og det vil give enorme problemer både på kort og på lang sigt.

Vi er glade for, at regeringen vil tage problemstillingen op omkring det, at der i dag er unge under den kriminelle lavalder, som spekulerer i, at de ikke kan straffes for den kriminalitet, de begår. Så er der en ungdomskommission, der vil komme med et bud på, hvad man kan gøre ved det, og den er selvfølgelig parate til at lytte til. Men jeg synes, det vigtige er, at der

tegner sig et godt og solidt flertal for at gøre noget ved problemstillingen.

Kl. 09:41

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 09:41

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg kan forstå, at ordføreren og regeringen er klogere end alle de mennesker, som arbejder på det her område, for der er altså ikke nogen, der har med det her område at gøre, der mener eller kan dokumentere, at det skulle skabe mindre kriminalitet blandt børn, at man straffer dem mere. Kunne ordføreren ikke uddybe det?

Hvad er det, der skal ske med de her børn under 15 år? Hvad er formålet med at sænke den kriminelle lavalder? Hvad skal der ske med dem helt konkret?

Kl. 09:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:42

Peter Christensen (V):

Det har jeg lige svaret på, men jeg vil også sige, at jeg jo anerkender, at der også er en helt generel uenighed mellem Enhedslisten og Venstre om, hvorvidt det at have en konsekvent retspolitik er afgørende for et samfund. Jeg har jo ikke sagt, at jeg tror, at der er nogen, der bliver bedre mennesker af at få en straf, for det ved jeg ikke; men det er i hvert fald vigtigt for et samfund, at det har konsekvenser at begå overgreb mod andre, at begå kriminalitet, for ellers får vi et skred, som er fuldstændig uacceptabelt.

Vi synes, det er afgørende, at man også kommer lidt ud af den situation i dag, hvor unge under den kriminelle lavalder ved, at de med et smil på læben kan begå kriminelle handlinger, fordi der ikke sker noget ved det. De kan grine ad pædagogerne, fordi de ved, at pædagogerne er nødt til at ringe efter politiet, uanset hvad de gør. Det er uholdbart, og det gør, at vi også med den gruppe unge mennesker senere vil få problemer, som bare er endnu værre.

Kl. 09:43

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 09:43

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, ordføreren svarede bestemt ikke på mit spørgsmål. Mit spørgsmål var meget simpelt, nemlig: Hvad er det, der skal ske med de her børn under 15 år? Hvorfor er det, der er et behov for at sænke den kriminelle lavalder? Hvad

er det for nogle tiltag over for de her børn, som man ikke kan bruge i dag, og som ordføreren mener skal sættes i gang? Hvad er det, der skal ske med de her børn? Det var der absolut intet svar på.

Så kunne jeg også godt tænke mig at vide, om ordføreren mener, at der principielt er forskel på børn og voksne. Er der forskel på, hvordan vi som samfund skal behandle børn og voksne i retssystemet? Er der forskel på, hvordan man kan drage børn og voksne til ansvar for de handlinger, de begår?

Til sidst kan jeg jo bare konstatere, at vi har en regering, som i 8 år har råbt på straf og atter straf. Vi er rigtig mange, der oplever, at den medicin ikke har virket. En læge, der valgte at give den samme medicin efter 8 år, ville være en rigtig dårlig læge. Men det er så den regering, vi står med.

Kl. 09:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 09:44

Peter Christensen (V):

Vi har også igennem 8 år oplevet SF og Enhedslisten sige: Nej, nej, nej; det skal nok gå alt sammen, lad os sætte os ned og snakke med dem. Her forestiller jeg mig så, at man siger til en hædebred rocker: Du må forstå, at dine handlinger er forkerte, fortryd det og bliv et bedre menneske. Vi tror ikke helt på, at det er svaret på en ordentlig og konsekvent retspolitik.

Jeg bliver spurgt, om der er forskel på børn og voksne. Ja, det er der også i forhold til retspolitik. Vi kunne aldrig drømme om at sætte børn i fængsel, men vi synes, det er uacceptabelt, at unge mennesker, blot fordi de måske er 1 dag under den kriminelle lavalder, spekulerer i, at de med et smil på læben kan begå grov kriminalitet, og at det ikke vil blive mødt med en sanktion. Det er uacceptabelt, og det glæder jeg mig over at regeringen har sendt som signal.

Kl. 09:45

Formanden:

Tak. Så er det hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning, værsgo.

Kl. 09:45

Anders Samuelson (LA):

Tak for det. Der er mange, der har sagt, at statsministerens tale var udtryk for en forsigtig start som statsminister og nærmest var udtryk for en ydmyg tilgang til udfordringerne. Men der var et sted, hvor statsministeren, synes jeg, var meget, meget ideologisk, og det var, da han sagde,

at det drejede sig om at bekæmpe fattigdom, ikke velstand. Er det udsagn det samme, som at man nu har taget fru Eva Kjer Hansen til nåde, at man faktisk har erkendt, at fru Eva Kjer Hansen havde en pointe, da hun kom med sine udtalelser omkring lighed og ulighed for et par år siden?

Kl. 09:46

Formanden:
Ordføreren.

Peter Christensen (V):

Jeg havde jo tilladt mig rent faktisk i min egen tale lige at gentage den lille bid af statsministerens tale, som netop handlede om, at vi ikke vil bekæmpe velstand, men at vi vil bekæmpe fattigdom. For jeg synes, den var så god, at den forjente at blive sagt igen.

Kl. 09:46

Vi synes jo, det er afgørende, at vi løfter alle, at vi ikke bruger kræfterne på at dukke nogen. Jeg glæder mig over, at vi med skattereformen har gjort det muligt, at det i langt højere grad kan betale sig at gøre en ekstra indsats. Det har været afgørende for mig – hvis det er sådan, at vi skal have en mulighed for at overleve i den internationale konkurrence – at vi netop også er et attraktivt sted for udenlandsk arbejdskraft at søge til og også et attraktivt sted for den danske arbejdskraft for at gøre en ekstra indsats, og det bidrager det, at vi nu har sænket skatten på arbejde, til.

Kl. 09:47

Formanden:
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 09:47

Anders Samuelsen (LA):

Jeg fik ikke svar på, om det udsagn, som kom fra statsministeren, var det samme, som at man nu var enig i det, som fru Eva Kjer Hansen tidligere har sagt. Jeg vil godt citere, hvad det er, hun tidligere har sagt:

Vi skal ikke bruge kræfterne på at bekæmpe rigdom og på at udjævne forskellen mellem de rigeste og de fattigste. Jeg ser ikke ulighed som noget problem i sig selv.

Statsministeren sagde, at det ikke drejer sig om at bekæmpe velstand, og at det ikke er det, vi skal, men at vi skal bekæmpe fattigdom. Har man taget fru Eva Kjer Hansen, som eftertrykkeligt blev banket på plads for et par år siden, til nåde med hensyn til det, som hun sagde på det tidspunkt? Er det regeringens politik nu?

Kl. 09:48

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:48

Peter Christensen (V):

Jeg glæder mig over, at vi bekæmper fattigdom. Med hensyn til hele ulighedsdiskussionen skal man jo være opmærksom på, at uligheden lige nu falder. Den finansielle krise er den største bidragyder til, at ligheden stiger, fordi boligpriserne falder. Det er det, som venstrefløjens har råbt på i lang tid skulle ske, og det undrer mig jo såre, hvis man nu er tilfreds, fordi boligpriserne er faldet og ligheden er steget. Det er i hvert fald for mig fuldstændig håbløst. Jeg håber, at vi snart kan få gang også i boligmarkedet igen, for det skaber velstand, og vi bekæmper ikke velstand.

Kl. 09:49

Formanden:
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 09:49

Anders Samuelsen (LA):

Grunden til, at jeg stillede det spørgsmål var, at jeg godt ville teste, om den nye politiske ordfører fra Venstre var endnu et eksempel på, at man har en liberal løve, der springer op, hvorefter han bliver forfremmet og så falder ned som en kastreret hankat. Jeg må sige, at der er et eller andet, der tyder på, at det er det, der også er tilfældet i den her omgang. Det er en snakken udenom. Der bliver ikke svaret klart på det spørgsmål, som jeg stiller.

Jeg vil godt opgive at få et klart svar på det område og så prøve på et andet område.

Arbejdsmarkedskommissionen skal snart barsle med forslag og har allerede været ude med en delrapport og har bl.a. foreslået, at man skærer dagpengeperioden ned fra 4 år til 2 år, og at man skærer i efterlønnen, at man forkorter efterlønsperioden og hæver aldersgrænsen for, hvornår folk kan gå på efterløn, yderligere. Er det to forslag, som jeg ved at hr. Peter Christensen i hvert fald tidligere har haft varme følelser for, nogle, som hr. Peter Christensen nu som politisk ordfører ikke længere kan bakke op om? Er det Venstres politik at tage fat på efterlønnen og dagpengeperioden for at få løst de store udfordringer, som Danmark står over for, uanset den finansielle krise?

Kl. 09:50

Formanden:
Ordføreren.

KI. 09:50

Peter Christensen (V):

Jeg tror, der er mange ting, som vi er enige om i dansk politik, men det, vi jo så ikke er enige om, og som man også kunne høre i forbindelse med diskussionen om skat, er, hvorvidt det at gode og solide skridt i den rigtige retning er værd at tage, eller om man – hvis man ikke kan nå det, som man fra hver sit udgangspunkt synes er det bedste – så slet ikke skal gå ud på vejen. Det er en forskel, som er, og jeg forstår ikke, at ikke også Liberal Alliance kan glæde sig over, at vi har lavet en markant sænkning af skatten også på den sidst tjente krone.

Jeg blev spurgt: Hvad med Arbejdsmarkeds-kommissionens anbefalinger? Dem ser vi frem til kommer, og dem vil vi lytte til. Men jeg kan sige med hensyn til at forringe dagpengene, at det ikke er noget, vi vil være med til midt en situation, hvor ledigheden stiger. Men vi vil lytte til kommissionens forslag. Jeg tror, der vil komme mange forslag, at de vil være af vidt forskellig karakter, og der kan nemt være nogle gode ideer, som vi kan gennemføre nu, og så kan der være andre gode ting, som vi kan gennemføre senere.

KI. 09:51

Formanden:

Tak. Så går vi over til bemærkninger, hvor man har adgang til to korte bemærkninger. Den første er hr. Morten Bødskov, værsgo.

KI. 09:51

Morten Bødskov (S):

For ca. 10 år siden var der et stort mobiltelefon-firma, som slog sig op på en reklame, der hed »Samtale fremmer forståelsen«. I den nye statsministers iver efter at finde en platform kunne man måske opfordre lidt til, at også partiet Venstre prøvede at læne sig lidt op ad den succes, denne reklamekampagne havde. For man må jo sige, at hvis man ser på de sidste måneder, er det jo ikke ligefrem enighed om de væsentlige udfordringer i det her samfund, man ser præge regeringen.

Det er en meget alvorlig sag, når statsministeren siger, at den kriminelle lavalder skal sænkes og justitsministeren øjensynlig er uenig. Det tegner ikke et billede af, at man har svar på de problemer, der er med den alt for alvorlige ungdomskriminalitet.

Det er også uvist, om man i regeringen er enige om, at landbruget rent faktisk kan bidrage til at løse de klimaproblemer, vi står over for.

Efter den her runde, vi nu har haft, må der stå ét spørgsmål tilbage: Hvad er Venstres svar til de mange ledige tømrere og murere, som temmelig sikkert sidder og ser på den her debat? Har man et svar til dem? Hvordan skal de komme i arbejde? Kommer man snart og siger: Nu skal I høre, vi har et svar på den krise, som har ramt jer og jeres arbejde, jeres beskæftigelsesområder.

Er virkeligheden ikke den, at Venstre sådan set har det meget godt med, at antallet af arbejdsløse i det her land kommer op på 100.000-120.000?

KI. 09:53

Formanden:

Ordføreren.

KI. 09:53

Peter Christensen (V):

Som jeg husker den reklame, tror jeg nu nok, at det gik bedre med reklamen, end det gik med firmaet. Men det afgørende i politik er jo også de resultater, man ender ud med at nå, og det, man får vedtaget.

Nu var det jo en noget bred vifte af emner, hr. Morten Bødskov lige i stikordsform fik berørt, men jeg er faktisk sikker på, at uanset hvilket af emnerne vi brugte tid på, ville vi også ende ud med at have passende løsninger. Det gælder, i forbindelse med at unge i dag kan spekulere i at begå kriminalitet, hvis de er under den kriminelle lavalder, og det gælder, i forbindelse med at landbruget selvfølgelig også skal bidrage.

Så kommer vi til beskæftigelsessituationen. Jeg kan jo ikke love, at alle håndværkere, som var beskæftigede i de år, hvor byggebranchen år efter år oplevede vækstrater på over 10 pct., kan vende tilbage til job i den branche, det kan jeg jo ikke.

KI. 09:54

Formanden:

Hr. Morten Bødskov.

KI. 09:54

Morten Bødskov (S):

Selv om man må sige, at svaret var meget uldent, er det jo en indrømmelse, at Venstre altså har det meget godt med, at vi får mellem 100.000 og 120.000 arbejdsløse i det her land. Så er tingene ligesom i balance, så er der ikke flere problemer. Vi skal derop omkring, så er dansk økonomi i balance. Det må jo være det, der er svaret. Der sidder masser af nye arbejdsløse tømrere og murere og andre, som har mistet deres job, fordi byggesektoren er gået ret kraftigt tilbage, og

man har en regering, som kun med nød og næppe gør noget, noget, som igen er for lidt, for sent og forkert: Det må da undre, at man ikke er mere ambitiøs.

Statsministeren siger, at han ikke kender dybden og omfanget af krisen. Det var en erkendelse. Men så prøv da at komme med et samlet svar på, hvordan Danmark kommer igennem den her krise. Så er svaret på spørgsmålet, at Venstre er meget godt tilfreds med, at vi får 100.000-120.000 arbejdsløse i det her land, for så er dansk økonomi i balance?

Kl. 09:55

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:55

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det var et uanerlig groft indlæg. At udlede af de her svar og af den debat, vi har haft nu, at Venstre er ligeglad med, at folk bliver ledige, synes jeg simpelt hen er for groft. Det svarer jo til, hvis jeg sagde, at man nærmest kunne få det indtryk, at Socialdemokratiet glæder sig over den finansielle krise – det har jeg i øvrigt kunnet lytte mig frem til i mange debatter – for så kan de måske få noget at angribe regeringen for. Men det vil jeg ikke, for så kyniske tror jeg alligevel ikke Socialdemokraterne er.

Men selvfølgelig tager vi det her alvorligt, og derfor har vi jo også konstant fundet svar i forbindelse med de forskellige områder, hvor vi mener vi kan lave nogle initiativer, som kan få nogle flere folk i arbejde. Sådan er det. Jeg har listet dem op tidligere i dag, og det er, at det allerede nu giver en beskæftigelseseffekt på omkring 30.000 personer. Men ja, ledigheden står til at blive større end det, ergo vil ledigheden stige. Det synes jeg er beklageligt, men vi kan ikke få Danmark til at være en ø, være det eneste sted i verden, der ikke bliver ramt af finanskrisen, desværre.

Kl. 09:56

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 09:56

Ole Sohn (SF):

Det er jo ikke lykkedes at få hr. Peter Christensens udlægning af, hvilken af de fire varianter af sænkningen af den kriminelle lavalder, der er gældende for regeringen, så det må vi nok lade ligge.

Spørgsmålet er så, om hr. Peter Christensen er enig med den forhenværende finansminister, hr.

Lars Løkke Rasmussen, som for et par uger siden meddelte, at han forventede, at krisen var overstået hen over sommeren, eller om hr. Peter Christensen er enig med den nuværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, i, at man ikke kender krisens omfang. Det er jo sådan to forskellige udlægninger.

Til det billede ville det være interessant at få svaret på, om hr. Peter Christensen er enig med Finansministeriet i, at offentlige investeringer, som kunne være til gavn for renovering af folkeskoler, daginstitutioner og ældreboliger, giver tre til fire gange mere beskæftigelse til de ledige bygningshåndværkere, end skattelettelse gør.

Er hr. Peter Christensen enig i, at det vil være en meget mere målrettet beskæftigelsesindsats med offentlige investeringer, sådan som Finansministeriet gentagne gange gør opmærksom på, eller er skattelettelse, hvilket er som at skyde med spredehagl, det bedste?

Kl. 09:57

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 09:57

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er en frisk, offensiv linje, SF har, når vi snakker om retspolitik. Når man ved, hvor store problemer ledelsen har med at få retspolitikken igennem folketingsgruppen, og når de vil blive ved med at diskutere den kriminelle lavalder, så synes jeg, at det er offensivt.

Jeg glæder mig til, at vi her i Folketingssalen skal diskutere det konkrete lovforslag om den kriminelle lavalder, som regeringen vil fremsætte efter sommer. Jeg glæder mig til at få debatten med SF, men jeg er helt sikker på, at det ender med, at SF stemmer nej, for det vil være helt i tråd med den retspolitik, som Socialistisk Folkeparti har haft siden 2001.

Til den faglige diskussion om, at man, hvis man tager penge fra folk og politisk bestemmer, hvad de skal bruges til, så får en mere kontrolleret og målrettet effekt, vil jeg godt sige: Ja, det får man nok. Men så kunne der jo argumenteres for at tage alle folks penge. Derfor handler det her jo dybest set også om holdninger og politik, handler om, om vi også tror på, at det er vigtigt, at familiernes økonomi bliver tryk og konsolideres.

Kl. 09:59

Formanden:

Så er det hr. Ole Sohn.

Kl. 09:59

Kl. 10:01

Ole Sohn (SF):

Spørgsmålet er jo, om en families økonomi bliver mere tryk, ved at man har friheden til at blive arbejdsløs, eller om en families økonomi bliver mere tryk, ved at man har en regering, som tager krisen alvorligt og sørger for at bruge de midler, som samfundet har, på den bedst mulige måde, nemlig den, som skaber flest muligt nye job.

Vi er jo i en situation, hvor vi ved, at landets folkeskoler trænger til renovering langt, langt ud over det, som regeringen og Dansk Folkeparti har formået at sætte i gang. Vi ved, at daginstitutioner og ældreboliger og andre offentlige bygninger trænger til langt, langt mere renovering, vedligeholdelse og fornyelse end det, regeringen og Dansk Folkeparti satte i gang.

Spørgsmålet er, om man skal gøre det nu, hvor vi har ledige bygningshåndværkere og entreprenører, der har sat maskinerne i garagen, eller sige, som man fornemmer at regeringen ønsker, at vi lader den næste generation og vores børn om at tage hånd om den regning, og sige til bygningshåndværkerne, at de kan gå ledige imens? Er det ansvarligt?

Kl. 10:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:00

Peter Christensen (V):

Jeg har forstået, at Socialistisk Folkeparti synes, det er mere trygt, at pengene er i statskassen end i borgernes lommer, og at skatten skal stige, så man kan få mere kontrol over pengene og værdierne i samfundet. Det har jeg forstået.

Jeg tror bare, at det handler om, at vi også får noget tryghed i danskernes økonomi, for selv om ledigheden stiger, er der jo stadig væk i tusindvis af danskere, som har et solidt og godt job, som tjener gode penge, men som også er lidt bekymrede for at bruge deres penge, fordi der er den her økonomiske krise og al snakken om den økonomiske krise.

Det er der, jeg tror på, at det, at vi også får frigjort yderligere penge, vil få skabt en mere positiv spiral – for der er meget psykologi i økonomi – så man tør bruge nogle af de penge, så vi kan få sat mere produktion i gang, og så beskæftigelsen også kan stige.

Kl. 10:01

Formanden:

Så er det fru Marianne Jelved.

Marianne Jelved (RV):

Ja tak. Jeg tror, vi alle sammen her i salen er enige om, at vi har en finanskriser, og den har regeringen og et bredt flertal forsøgt at afbøde ved at lave bankpakker. Regeringen har også lempet kredittiderne for erhvervslivet. Det er én slags politik. Så er vi også enige i, at vi har en økonomisk krise, hvor vi er i en situation, der er ulykkelig, fordi ledigheden stiger og stiger. Her har regeringen givet skattelettelser i 2009. Det er lang tid siden, det er besluttet. Regeringen har ophævet anlægsrammerne i kommunerne og øget mulighederne for at investere i reparationer osv. i ejerboliger for 1½ mia. kr.

Og så kommer jeg til det, som jeg gerne vil spørge ordføreren for Venstre om. Det bliver muligt for borgerne at hæve deres SP-opsparring. Det er potentielt 48 mia. kr., der frigives. Hvor meget stimulerer den frigivelse egentlig den økonomiske politik med?

Kl. 10:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:02

Peter Christensen (V):

Det kan jeg ikke give et klart svar på, fordi det jo også afhænger af, om danskerne vil hæve deres SP-midler. Det er frivilligt. Hvis man vil lade dem stå, kan man gøre det. Hvis man vil trække dem ud, kan man gøre det – oven i købet til en fornuftig beskatning. Når man så har trukket dem ud, har man igen nogle valgmuligheder: Så kan man spare dem op, eller man kan bruge dem. Og så har man igen nogle flere valgmuligheder, for man kan også afgøre med sig selv, hvad man vil bruge dem på.

Jeg synes egentlig, det er besynderligt – det er så ikke til fru Marianne Jelved – at flere har bedt mig give et nøjagtigt svar på, hvad der vil ske med hver krone fra SP. Hvor skulle jeg vide det fra? Jeg har ingen mulighed for at give det svar andet end ved at sige, at her er potentielt 48 mia. kr., som danskerne kan få råderet over, og hvis de har et behov, er det jo glimrende, at det kan være med til at dække det behov og skabe en tryghed. Det tror jeg kan bidrage til, at vi får sat gang i hjulene.

Kl. 10:03

Formanden:

Fru Marianne Jelved.

Kl. 10:03

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg noterer mig, at ordføreren ikke kan svare på spørgsmålet, og det er dog en væsentlig del af den økonomiske politik, der føres lige nu. Men det må også være, fordi regeringen fører økonomisk politik med bind for øjnene.

Jeg går ud fra, at ordføreren er enig i – sådan hørte jeg det første svar her – at der potentielt er mulighed for at frigive 48 mia. kr., hvoraf nogle af dem selvfølgelig kommer tilbage i beskatning, men det er jo ikke engang halvdelen, der kommer tilbage i beskatning. Det er en frigivelse af mange penge. Hvordan hænger det sammen med statsministerens forsikring, og jeg citerer fra statsministerens tale fra i tirsdags:

»Regeringen arbejder efter en vækststrategi med præcise og målrettede indgreb i stedet for hovedkulds at sprede milliarder af upræcise kroner«.

Kl. 10:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:04

Peter Christensen (V):

Der er i forbindelse med diskussionen omkring SP-midlerne blevet svaret på en række spørgsmål, også i forhold til Folketinget her. Jeg har ikke tallene med herop, men finansministeren har også prøvet at give et svar i forhold til de erfaringer, de har, på, hvad man kunne forvente trækker ville være. Derfor ligger det her forslag jo også netop inden for den ansvarlige ramme, og vi vurderer, at de samlede vækstinitiativer i 2009 og 2010 vil udgøre ca. 3 pct. af BNP.

Men jeg vil også sige, at jeg synes, det er besynderligt, hvis det politiske svar på det er ikke at gøre noget, fordi vi ikke nøjagtig ved, hvad tallet er, fordi vi ikke ved, om danskerne vil hæve dem eller ej – at vi midt i den her krise ikke bruger det, der er helt oplagt, nemlig en stor sum penge, som er danskernes egen, og lader dem få friheden til at disponere over den. Vi ved ikke, hvor meget den enkelte familie vil gøre brug af den her mulighed, men det er da ikke et argument for ikke at give dem friheden.

Kl. 10:05

Formanden:

Vi når lige fru Line Barfod med – med lidt god vilje; i hvert fald hvis man holder sig inden for taletiden her. Så har vi rundet godt og vel de 50 minutter, der er til rådighed for korte bemærkninger.

Fru Line Barfod.

Kl. 10:05

Line Barfod (EL):

Tak. Vi fik jo ikke noget svar før fra hr. Peter Christensen på, hvad det er, hr. Peter Christensen mener der skal ske med de børn, som han mener skal straffes fremover. Vi sætter jo allerede i dag mange børn i fængsel, så derfor er det jo interessant at høre, om hr. Peter Christensen mener, at det er det, der nu også skal ske med børn under 15 år. Det er jo ret væsentligt for debatten, hvad det egentlig er, man forestiller sig skal ske, for sociale tiltag kan jo ske allerede i dag. Der sker jo en lang række tiltag. Der er konsekvens i stort omfang i dag over for børn, der begår kriminalitet.

Men jeg kan da godt forstå, at det er lidt svært for regeringen. Nu har man i 8 år været med til at skabe de problemer, der er, og så er det da nemmere at give børnene skylden end selv at skulle påtage sig ansvaret.

Derfor vil jeg bare høre, om regeringen har tænkt sig at fortsætte med at føre en politik, som fører til, at vi får langt mere rå kriminalitet, og som fører til, at vi får mere ulighed og fattigdom i Danmark.

Kl. 10:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

Peter Christensen (V):

Jeg synes, det er ærgerligt, at venstrefløjen ikke er blevet klogere gennem alle de år og stadig væk ikke har nogen forestilling om, at det, hvis man ikke har nogen reaktioner over for kriminalitet også begået af børn og unge, vil give kæmpeproblemer senere i vores samfund. Det synes jeg er ærgerligt.

Jeg har også tidligere svaret, at vi ikke vil sætte børn i fængsel – jeg ved godt, at det er der nogle som synes er et glimrende billede at få tegnet; det er bare ikke sandt – men vi vil have, at det har en konsekvens, at man begår kriminalitet, også selv om man lige er en dag under den nuværende kriminelle lavalder.

Kl. 10:07

Formanden:

Fru Line Barfod for det sidste spørgsmål.

Kl. 10:07

Line Barfod (EL):

Spørgsmålet er: Hvad er det så, man vil gøre ved børnene, når man ikke vil sætte dem i fængsel?

Så mangler hr. Peter Christensen også at svare på, hvorfor regeringen mener, det er børnene, der skal bære skylden for den stigende krimina-

litet, og at regeringen er fuldstændig ansvarsfri. Man siger, at krisen overhovedet intet har med regeringens politik at gøre, og at det også gælder for alle de konsekvenser, der er af regeringens politik de sidste 8 år, den konsekvens, at den rå kriminalitet er blevet værre, og at vi oplever skyderier i gaderne på Nørrebro, og den konsekvens, at børn lever i fattigdom. Vi kunne forleden dag stå her i Folketinget og høre et brev fra to piger, der lever i fattigdom, og som må gå sultne i seng.

Det er de konsekvenser, som mennesker oplever af regeringens politik, men det mener hr. Peter Christensen altså ikke er noget, regeringen overhovedet skal tage ansvar for; det er alle andres skyld, det er aldrig regeringens skyld.

Kl. 10:08

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:08

Peter Christensen (V):

Jeg er ikke justitsminister, men vil anbefale justitsministeren at tage kontakt til de partier, som har ytret, at de synes, det er et problem, at der i dag bliver spekuleret i, at unge mennesker kan begå kriminalitet, hvis de er under den kriminelle lavalder. Det er der et flertal her i Folketinget, som synes er et problem, og sammen er jeg helt sikker på, at vi også finder en løsning. Vi vil lytte til Ungdomskommissionen og høre, hvad de har at sige. Det er os, der beslutter politikken, men vi vil lade os inspirere. Men det bliver ikke sammen med Enhedslisten, kan jeg høre.

Kl. 10:08

Formanden:

Tak. Hermed sluttede spørgsmålene til hr. Peter Christensen i første runde. Tak til hr. Peter Christensen. Og den næste ordfører er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 10:09

(Ordfører)

Henrik Sass Larsen (S):

Statsministeren – i øvrigt velkommen til ham – sagde i sin første åbningsredegørelse, at han havde en søn på 19 år, der aldrig havde kendt til ungdomsarbejdsløshed og aldrig skulle komme til det. Det lyder jo godt, medmindre det er et løfte om at holde den stakkels knægt hen i uvisshed, for de unge har fået sværere ved at tage og få en uddannelse. Antallet af unge, som ikke kan få en praktikplads, er eksploderet. Der er i det seneste år sket et fald på 27 pct. i antallet af aftaler, der indgås. Det betyder, at 4.472 elever ved sidste opgørelse manglede en praktikplads. An-

delen af en ungdomsårgang, som får en kompetencegivende uddannelse, er faldet under denne regering. Antallet af unge på dagpenge og kontanthjælp er siden sommeren 2008 steget med 60 pct. Så måske var der håb om handling i statsministerens tale for at gå op imod udviklingen – for Løkke junior, de mange nye ledige og os andre.

Men der blev man skuffet, og meget hurtigt stod det klart, at hovedproblemet er uenigheden om, hvordan man skal tackle den økonomiske krise. Er hovedproblemet, at man risikerer at gøre for meget for tidligt, eller er hovedproblemet, at man risikerer at gøre for lidt og komme for sent i gang?

Regeringen tror, at man risikerer at gøre for meget, og derfor kan man også læse sig til, at statsministeren – altså den nye – i marts skønnede, at det langsomt ville begynde at vende efter sommerferien i år. Og derfor kan man også læse sig til, at finansministeren har det gode råd til alle de danskere, som bliver ledige i disse dage, at der stadig er ledige job at få i Danmark. Det kan de 5.000 mennesker, som mister deres job hver måned, så trøste sig med. Hver en ledig, som står derude, ved, at så enkelt er det ikke.

At det er en tidligere beskæftigelsesminister, som fremfører den holdning, er rystende, og at den pågældende beskæftigelsesminister så er blevet forfremmet til finansminister, varsler uvejr såvel for ledige som for økonomien. For selv om der er byttet om på ministerrækkerne, er det, som om det ikke helt er gået op for regeringen, hvad det er, vi står midt i og over for. Regeringen har konsekvent taget fejl.

I oktober sagde Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, her fra Folketingets talerstol, at tiden ikke var til at tale om mangel på arbejdskraft, men om mangel på arbejdspladser. Det afviste regeringen. Socialdemokratiet påpegede gang på gang i løbet af efteråret og vinteren, at vi stod over for en dyb økonomisk krise, men regeringen afviste, at der overhovedet var tale om en krise. Socialdemokratiet tog teten og anbefalede, at vi greb ind over for den finansielle sektor. Regeringen hylede op om Nordkorea. Vi anbefalede en massiv vækstplan, og regeringen talte om panik.

Regeringen har systematisk fejlvurderet og undervurderet den økonomiske udvikling. Regeringen er kommet for sent, og de forslag, den tvøvende har fremsat, har været slatne og direkte forkerte. I det hele taget er det en overvejelse værd, om regeringen overhovedet har forstået,

hvad det er, der har ramt os. For regeringen lader det til at være opfattelsen, at krisen er noget, der er kommet til os udefra, at økonomien i bund og grund er sund, og at det bare gælder om, at det hele driver over, så vi kan komme tilbage på det gamle spor. Med den økonomiske analyse står regeringen forholdsvis unikt globalt set, forholdsvis, man skal ikke underkende, at den republikanske præsidentkandidat, John McCain, havde samme opfattelse, men han er da vist kommet på bedre tanker.

Den økonomiske krise er desværre dybere og langt mere alvorlig, for ligesom Danmark er en del af den internationale økonomi, har Danmark også sin andel i den økonomiske krise. Drevet frem af den finansielle sektor og en økonomisk politik, som har udloddet skattelettelser, er der blevet skabt en gigantisk spekulationsboble såvel globalt som nationalt. Der er blevet holdt fest på verdens børser og ejendomsmarkeder, og nu er boblen bristet, festen er slut, og tømmermændene begynder at melde sig. For hvem skal betale for den lukkede fest, som nogen holdt med trækningsret på fremtidens indtjening og produktion?

Kl. 10:14

Regningen kommer i disse dage til alle, der mister deres arbejde, får forringet deres pensionsopsparing og får tab på fast ejendom. I en sådan situation vil regeringen, at vi skal tilbage til festen. Regeringens eneste større tiltag har hidtil været at give skattelettelser, at få gang i privatforbruget og at puste ny luft i boblen.

Tiden er ikke til at puste til det private forbrug. Tiden er til målrettede investeringer og vækstplaner. Tiden er faktisk til, at man gør alt, hvad man kan, nu frem for at vente.

Derfor har Socialdemokratiet foreslået en vækstplan på 36 mia. kr., en vækstplan, som stimulerer alle de dele af dansk økonomi, hvor vi har en chance for at gå imod udviklingen og at sikre såvel beskæftigelse som investeringer.

Vi ved, at vi inden for de næste 10 år skal have renoveret skoler, daginstitutioner, ældreboliger og sygehuse. Lad os fremrykke dem nu frem for at vente på, at der kommer stadig flere ledige.

Vi ved, at vi skal have flere investeringer i grøn teknologi og energibesparelser. Det er dobbelt fornuftigt at sætte gang i de områder nu, områder, som også styrker vores eksportmuligheder.

Vi ved, at den kollektive trafik har lidt under manglende investeringer med den katastrofale

effekt, at vores togdrift er blandt Europas langsomste, og at passagerantallet i busserne er gået tilbage. Det er da nu, at vi skal investere i fremtiden til fordel for beskæftigelsen på både kort og lang sigt.

Vi ved, at masser af almene boliger trænger til at blive renoveret, og vi ved, at der kommer til at mangle boliger i og omkring de større byer. Her kan vi også sætte nogle aktiviteter i gang.

Vi ved, at store dele af dansk erhvervsliv sukker efter risikovillig kapital, som truer hele vækstlaget af sunde, veldrevne og ofte små virksomheder. Der er da ingen grund til at se på, at de aldrig får en chance for at udvikle sig.

Vi ved, at hvis vi ikke effektivt får gjort noget ved uddannelses- og kompetenceniveaue i den danske arbejdsstyrke, risikerer vi at mangle kvalificeret arbejdskraft den dag, krisen er ovre. Det er da oplagt, at vi giver de mange, som i disse dage mister deres arbejde, en mulighed for at tage en ny, faglært uddannelse – fra ledig til faglært. Hvor svært kan det egentlig være?

Alle disse forslag har vi lagt frem. Alle er de blevet afvist – surmulende – af regeringen, og dermed pådrager regeringen sig, desto længere tid, der går, et direkte ansvar for, at det går den forkerte vej.

Så vidt vi har forstået det fra dagspressen, er den nye statsminister og vicesstatsministeren nu blevet enige om bogføringen af rejseudgifter til flytransport, og det er da en glædelig begivenhed, som måske kunne følges op af en anden afklaring, for vicesstatsministeren udtalte jo for nylig, at nu måtte tiden være kommet til at bringe den overbetaling, som private hospitaler har fået, ned på et realistisk leje, det vil sige en ned-sættelse af taksterne med 25 pct. Og her vil vi gerne give vores uforbeholdne støtte til vicesstatsministeren. At man har overbetalt de private sygehuse med 879 mio. kr., er der slet ikke nogen rimelig begrundelse for, medmindre det handler om ideologi eller for den sags skyld om vernetjenester.

I Socialdemokratiet er vi tilhængere af frit valg, og for os er det o.k., at der også er private aktører, men det skal foregå fair og ordentligt. Hvorfor ikke give offentlige og private sygehuse de præcis samme muligheder og forpligtelser og dermed netop gøre konkurrencen fair og ordentlig? Vi håber, at vicesstatsministeren også i den her sag får sin vilje og bringer sig foran med 2-0, og vi skal nok heppe på.

Det danske velfærdssamfund er et unikt og stærkt projekt – et socialdemokratisk projekt.

Bropillerne er frihed, lighed og fællesskab. Hvis man ensidigt fokuserer på frihed for de få, f.eks. gennem sundhedsforsikringer, sætter man ligheden og fællesskabet over styr. Hvis man uddeler skattelettelser til de aller mest velhavende på bekostning af de dårligst stillede, sætter man ligheden og fællesskabet over styr. Hvis man kommer for sent til at løse den økonomiske krise, sender man både friheden, ligheden og fællesskabet til tælling, og det er lige præcis, hvad den her regering er i gang med. Der er behov for både en ny statsminister og en ny politik.

Så har jeg fra Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre og Enhedslisten med formandens tilladelse (*Formanden*: Værsgo!) følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at Danmark står i den værste økonomiske krise siden 1930'erne.

Folketinget konstaterer, at regeringen konsekvent har fejlvurderet krisens omfang og undervurderet dens betydning for det danske samfund og så sent som i januar 2009 vurderede, at »der er et solidt fundament for en fortsat sund udvikling i dansk økonomi«.

Folketinget opfordrer regeringen til at indkalde Folketingets partier til forhandlinger om en vækstpakke, der kan afbøde krisens negative effekter for Danmark og imødegå masseledighed, samtidig med at der investeres i de fremtidige udfordringer for Danmark inden for klima, vækst og velfærd.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 64).

Kl. 10:20

Formanden:

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger.

Jeg kan oplyse, at jeg noterede følgende ordfører med ønske om en kort bemærkning: Peter Christensen (V), Pia Kjærsgaard (DF), Henriette Kjær (KF), Anders Samuelsen (LA). Andre, der ønsker korte bemærkninger, er: Erling Bonnesen (V), Charlotte Dyremose (KF), Jacob Jensen (V), Bent Bøgsted (DF), Sophie Løhde (V), Anne-Mette Winther Christiansen (V), Karsten Lauritzen (V), Gitte Lillelund Bech (V) og Louise Schack Elholm (V). Det vil sige, at vi ikke kan nå alle, og derfor vil jeg bare opfordre til, at man holder sig inden for taletidsbegrænsningen, så flest mulige får deres retmæssige mulighed for at stille spørgsmål.

Den første, der som ordfører får adgang til korte bemærkninger, er hr. Peter Christensen.

Kl. 10:21

Peter Christensen (V):

Der er utrolig meget automatik og genbrug, når man lytter til Socialdemokratiets meldinger og tale. Man vil have en ny statsminister, det har vi jo lige fået. Man bliver ved med at sige vækstpakke og 36 mia. kr., men det har man sagt hele tiden, og uanset hvad vi har vedtaget af initiativer i forhold til finanskrisen, bliver man ved med at sige 36 mia. kr. Helt seriøst undrer det mig at skulle lytte til, at ingen af de initiativer, vi har vedtaget, har haft en effekt – det blev der sagt ordret – og at de alle sammen har været forkerte.

Betyder det, at kreditpakken ingen effekt har haft og var forkert? Betyder det, at det, at vi har vedtaget en renoveringspulje, hvor private kan få tilskud til at sætte byggearbejde i gang, er forkert og ingen effekt har haft?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Henrik Sass Larsen (S):

De eneste positive forslag, der er blevet fremsat af den her regering, har været spørgsmålene om en nybygningspulje og en ombygningpulje. Men selv hvis man tager den fulde effekt med, kan man udregne, at det kun vil give en merbeskæftigelse på omkring 2.000 personer.

Vi får i øjeblikket 5.000 nye ledige personer hver eneste måned, og det er derfor – hvis det ikke er gået helt op for Venstre – at vi synes, at der er for lidt tempo på. Vi synes, at det er for uambitiøst, og vi er meget, meget uenige i, at strategien for at sætte gang i dansk økonomi er at puste til privatforbruget igen. At puste gang i den spekulationsboble og tro på, at det er vejen til, at vi får gang i dansk økonomi igen, mener vi er en forkert politik.

Kl. 10:23

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:23

Peter Christensen (V):

Det, jeg egentlig prøver at få klarhed over, er, at inden vi havde vedtaget nogle initiativer, da finanskrisen ikke var begyndt endnu, gik der ikke lang tid, før der kom en melding fra Socialdemokratiet: Der er brug for én vækstpakke, og den skal have en værdi af 36 mia. kr. Så er alt godt, så er alt løst. Så vedtager vi en række ini-

tiativer, og det eneste, man bare hører hver gang, er: Vi skal have én vækstpakke, og det skal være 36 mia. kr.

Mit spørgsmål er: Når regeringen på et tidspunkt, og det varer ikke længe, når frem til, at vi har lavet initiativer for 36 mia. kr., er det så 36 mia. kr. oveni?

Kl. 10:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:24

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forsikre ordføreren om, at for hver eneste dag, der går, hvor man ikke har taget de fornødne initiativer, bliver det desto sværere og desto vanskeligere at rette op på dansk økonomi igen.

Jeg tror desværre, at der er ved at ske det i øjeblikket, at regeringen er ved at bruge det råderum, altså de handlemuligheder, vi har, for at genoprette eller i hvert fald imødegå den store økonomiske krise, til at sætte gang i privatforbruget og på den måde prøve at sætte gang i økonomien frem for måltrettet at lave de investeringer, som jeg nævnte i min tale. Det tror jeg er en stor fejl.

Socialdemokratiet har fremlagt en plan på 36 mia. kr. Der er ikke noget i noget betydeligt omfang, som er blevet imødekommet af regeringen. Det er der ikke, fordi regeringen kører på en anden strategi. Men jeg tror endda, at jeg kan forsikre hr. Peter Christensen om, at der kommer endnu flere initiativer fra Socialdemokratiets side løbende, og i det omfang vi overhovedet får øje på, hvor stor en krise vi faktisk står midt i. For vi synes ikke, at det er i orden, at man, når man har en økonomisk prognose, som siger, at vi kan regne med at have 120.000 mennesker, som er ledige ved udgangen af 2009, sætter sig ned og siger, at det er rigeligt at lave initiativer, som kan give i omegnen af 20.000 nye arbejdspladser. Det synes vi ikke er godt nok.

Kl. 10:25

Formanden:

Hr. Peter Christensen.

Kl. 10:25

Peter Christensen (V):

Vi er enige om, at man skal tage den finansielle krise alvorligt. Så er vi uenige om, at hver gang der kommer en ledig fra den private sektor, skal personen ansættes i den offentlige sektor. Det er useriøs, uansvarlig politik. Men jeg er egentlig glad for, at oppositionens privilegium lå i det lange svar, nemlig altid at byde over, så uanset

hvad vi måtte komme med af initiativer, er det dobbelt op. Det er et privilegium, men det er ikke ansvarligt, og det er ikke seriøst.

Kl. 10:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:25

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil godt præcisere over for Venstres ordfører, hvis han skulle have misset pointen og ikke har læst vores forslag grundigt igennem, at vores forslag til vækstpakke netop går ud på at stimulere økonomien sådan, at alle de mennesker, der bliver ledige ude i det private, får mulighed for at komme i gang.

Det er jo ikke offentlige tømrervirksomheder, og det er jo ikke offentlige renoveringsfirmaer, vi vil sætte i gang med at bygge nye daginstitutioner, renovere kloakkerne, eller hvad vi nu engang skal sætte gang i med alle vores forslag. Det er jo private virksomheder, så på den måde virker det faktisk direkte derude, hvor det skal. Jeg synes, det ville være nyttigt, hvis ordføreren læste forslaget igennem.

Så glemte jeg at svare på et spørgsmål: Ja, det er genbrug, at vi siger, at vi vil have en ny statsminister, men jeg synes, at man skal lytte efter, for jeg sagde også, at vi vil have en ny politik. Det er ikke godt nok bare at skifte ud det ene sted.

Kl. 10:26

Formanden:

Så er det fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:26

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu har Socialdemokratiet og andre jo harceleret over forslaget om en nedsættelse af den kriminelle lavalder, og jeg vil godt lige høre om Socialdemokratiets stillingtagen: Er det ikke helt, helt urimeligt, at man vitterlig kan spekulere i, at man, fordi man er under 15 år, kan begå kriminalitet uden at blive straffet på en måde, som meget gerne på et tidspunkt skulle forhindre ny kriminalitet?

Lad mig med det samme understrege, at alt det der med – lad nu være med at give det svar – at man bare putter børn i fængsel sammen med forhærdede forbrydere, ikke holder. Det ved hr. Henrik Sass Larsen godt, så lad være med at give det svar, men kom med ét bud på, hvad Socialdemokratiet vil gøre i det øjeblik, hvor forslaget under en eller anden form bliver fremsat, for det tror jeg på at det gør. Hvordan vil Social-

demokratiet stille sig? Og hvis det bliver et nej, hvad gør vi så?

Det skal også ses i forhold til, at det ikke bare skal være ud fra leg og lær-princippet, sådan som Socialdemokratiet og venstrefløjens har gjort det i mange år, men være en virkelig konsekvens for børn og unge mennesker, som i den grad desværre allerede er forhærdede forbrydere.

Kl. 10:27

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:27

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er enig med ordføreren i, at det er krænkende også for vores retsbevidsthed, at vi kan se unge mennesker, som begår kriminalitet, og som begår endog alvorlig kriminalitet, og hvor det på ingen måde lader til, at man tager hånd om de mennesker.

Jeg tror bare, at det er nødvendigt, at vi her opdeler opgaven. Vi har jo tidligere foreslået det, vi kalder smarte sanktioner over for de unge mennesker, der laver kriminalitet og uroligheder, hvor man så tidligt som muligt går ind med målrettede sanktioner, direkte tiltag over for børn helt ned til 12-års-alderen, altså give dem nogle smarte sanktioner og på den måde gå ind og være med i opdragelsen dér, hvor forældrene har svigtet.

Det er vi med på, det vil vi meget gerne udvikle, og det vil vi meget gerne se på, men man skal bare være meget, meget varsom med at pille ved det, vi kalder den kriminelle lavalder, for alle eksperter fortæller os jo, at selv for dem, der er 15 år og 16 år, og som ryger i fængsel, har det ingen som helst gavnlige effekt.

Kl. 10:29

Formanden:
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Skal jeg forstå det på den måde, at hr. Henrik Sass Larsen og Socialdemokratiet fuldstændig afviser, at der er nogle, der spekulerer i, at de, fordi de er under 15 år, kan begå kriminalitet? Der er jo også eksperter, der siger, at det altså er sådan. Samtidig spekulerer de kriminelle, der er over 15 år, i at lade dem under 15 år begå forbrydelsen, fordi gruppen så samlet slipper med en mindre straf. Det synes jeg også at man skal overveje.

Med hensyn til de smarte sanktioner, som jeg synes lyder lidt popsmart, så synes jeg ikke, at

det lyder smart at bruge sådan nogle udtryk i et oplæg fra Socialdemokratiet i forbindelse med ting, der er så alvorlige i det danske samfund. Så jeg bliver nødt til at få et klart svar fra hr. Henrik Sass Larsen: Mener hr. Henrik Sass Larsen ligesom mange andre i det her samfund, at der rent faktisk bliver spekuleret i, at man er under 15 år, fordi den kriminelle lavalder i dag er 15 år?

Kl. 10:30

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 10:30

Henrik Sass Larsen (S):

Det skal jeg ikke afvise at der er nogle der gør. Men jeg vil godt sige det helt klart, at hvis man skal følge logikken i det, ordføreren står og siger, er den, at nøjagtig den samme straffelov, som gælder for dem over 15 år, også skal gælde for dem under 15 år.

Det, vi sætter i stedet for, er, at vi siger: Lad nu børn være børn, men skal vi ikke gøre det sådan, at vi tager vare på og hånd om de unge mennesker, børn, som begår kriminalitet – det er forkert, det skal de ikke gøre – netop i respekt for, at de er børn, og sætter ind med nogle andre ting end lige præcis det, vi bruger i det øvrige straffesystem?

Pointen er, at hvis det her skal hjælpe, hvis vi skal have en chance for at rette op på det, og det må være formålet, skal vi sætte ind tidligt, men vi skal også gøre det i respekt for, at de er børn, og så skal vi gøre det ved, som vi har foreslået, at bruge smarte sanktioner og ikke rode dem sammen med de øvrige kriminelle og straffesystemet.

Kl. 10:31

Formanden:
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 10:31

Pia Kjærsgaard (DF):

Der er også et andet aspekt i det her med at sænke den kriminelle lavalder, og jeg synes sådan ud fra et retfærdighedssynspunkt, at det også er meget, meget fint, nemlig at den unge kriminelle med oprettelse af ungdomsdomstole får en retfærdig rettergang, hvilket jo ikke altid tilfældet i dag. Det synes jeg jo er et fremragende instrument, som jeg ved at der er adskillige juraprofessorer som anerkender også er en måde at gøre det på. Den del af det synes jeg også at man skal se på, for det er retfærdighed.

Socialdemokratiet og venstrefløjens snakker jo så tit om, at der også i forbindelse med kriminalitet skal være retfærdighed. Og der er jo en me-

get højere grad af retfærdighed ved ungdomsdomstolene, hvis man tager det sammen med en nedsættelse af den kriminelle lavalder, for det er klart, at det ikke kan stå alene. Det kan det naturligtvis ikke.

Men jeg må indrømme, at når Socialdemokratiet og venstrefløjens i mange andre sammenhænge taler om, at børn er store nok til eksempelvis at stemme osv., så fatter jeg simpelt hen ikke, at de ikke også i den anden ende forstår, at vi i vores samfund i den grad er ude på et overdrev, hvor 14-årige kan være meget, meget forhædede forbrydere. Man kan sige, at de er børn, javel, men de begår altså nogle forbrydelser, som er helt ufattelige, og som der skal skrappe sanktioner til.

Kl. 10:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren,

Kl. 10:32

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg har ingen problemer med at forstå, og det skal ordføreren ikke lægge mig i munden, at det er forargeligt, at unge mennesker og børn begår kriminalitet. Jeg syntes, det var meget krænken- de at opleve, at nogle 12-årige, eller hvor gamle de nu var, havde brændt en daginstitution ned og dagen efter sad derhjemme og spillede computerspil. Det synes jeg ikke er i orden. Derfor mener jeg også, at der skal være nogle sanktioner i det sociale system. Jeg mener, at der skal laves nogle smarte sanktioner – nu er det her en meget alvorlig sag – og jeg mener i det hele taget, at man skal tage vare på opdragelsen der, hvor forældrene svigter, og sætte markant og konsekvent ind.

Redskabet til, hvordan vi gør det, kan vi diskutere. Det skal vi gerne komme med bud på, men jeg tror bare, at det er utrolig farligt at pille ved den kriminelle lavalder, for det, vi har oplevet også i andre lande, hvor de har piller ved den kriminelle lavalder; er, at når der lige pludselig ikke er plads i de sociale sikringsanstalter, når der lige pludselig ikke er plads det ene, andet eller tredje sted, ender de i fængsel. Og vi vil under ingen omstændigheder se 12-årige eller 13-årige eller 14-årige sidde i danske fængsler. Det vil vi ikke under nogen omstændigheder.

Kl. 10:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om korte bemærkninger her, er fru Henriette Kjær.

Kl. 10:33

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative er jo som bekendt meget optaget af skattepolitikken og også klima- og miljøpolitikken. Men vi er blevet lidt forvirrede med hensyn til, hvad Socialdemokraterne mener på det her område. Nu vil man jo gerne give indtryk af, at man er et grønt parti, og man er også kommet i et meget, meget tæt samarbejde med SF og De Radikale, der også gerne vil være det, og da Skattekommissionen kom med sit udspil, sagde fru Helle Thorning-Schmidt, direkte citeret fra en pressemeddelelse:

»Vi er helt enige i det overordnede formål: Nemlig at sænke skatten på arbejde og gøre det dyrere at forurene.«

Men så undrer det mig, at hr. Nick Hækkerup, skatteordfører, i Børsen den 1. april siger:

»Vi får også henvendelser fra en række virksomheder, og signalet er, at der vil ske fyringer. Vi tror simpelthen, at man har glemt at tage hensyn til, at mange virksomheder allerede gør meget for at sikre, at deres produktion er så miljø- og energirigtig som mulig.«

Betyder det, at man vil afvige fra princippet om, at forurenere skal betale, og at vi skal lave nogle mere grønne skatter, når nu Socialdemokraterne går ud og sår tvivl om det her spørgsmål?

Kl. 10:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:34

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet står helt fast på det princip og den principielle melding, som fru Helle Thorning-Schmidt gav. Jeg vil også sige, at man, når man burer sig inde og laver en meget smal skattereform, jo så også må finde sig i kritik af de konkrete forslag, som man udformer. Vi ville sikkert ikke have udformet det ligesådan, som regeringen har gjort, og det er den kritik, som vi bærer med, i forhold til at vi ikke synes, at den konkrete udformning af energif- gifterne har været smart; det synes vi ikke. Men det må Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti fuldstændig selv stå på mål for. Vi kan ikke have ansvaret for, hvordan man har indrettet en skattereform konkret. Vi tilbød meget konstruktivt og meget direkte at være en del af et bredt forlig, og hvis vi havde været en del af et bredt forlig – det ønskede vi at være – så havde vi selvfølgelig også taget et medansvar for det.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Henriette Kjær.

Kl. 10:35

hjulpet til med, hvis det var, at vi havde fået lov til at være med ved bordet og forhandle en skattereform, men det fik vi ikke, og derfor er det regeringens ansvar og regeringens ansvar alene.

Kl. 10:37

Henriette Kjær (KF):

Nu synes jeg jo, at ordføreren prøver at slippe nemt udenom. Det er jo sådan, at hvis man vil have nogle grønne afgifter, rammer det erhvervslivet. Det betyder, at man skal omstille produktionen, og det kan koste nogle penge. Det er jo åbenbart det, som hr. Nick Hækkerup er meget bekymret for, men det er hr. Kim Mortensen også. Han er ude at sige, at regeringens forslag om nye energiafgifter, der ensidigt pålægges industrivirksomheder, kan komme til at koste i hundredvis af arbejdspladser i Syd- og Vestjylland.

Det får jo mig til efterhånden at tro, når der er så mange socialdemokrater, der er ude at tage afstand fra de her nye energiafgifter, at så er det ikke det, man vil. Nu sagde hr. Henrik Sass Larsen, at man ville noget andet, men man ville ikke lige tilrettelægge dem på den her måde, som regeringen havde gjort, og der vil vi Konservative så meget gerne høre: Hvordan ville man så have tilrettelagt dem?

Kl. 10:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Henriette Kjær.

Kl. 10:37

Henriette Kjær (KF):

Vi vedkender os meget gerne det ansvar. Vi er stolte af og glade for den skattereform, som der snart bliver fremsat forslag om her i Folketinget. Men nu har den socialdemokratiske ordfører jo så muligheden for at fortælle, hvad det var, man ville have gjort fra Socialdemokratiets side; det mangler vi et klart svar på.

Det er lidt svært at diskutere, når man ikke ved, hvad det egentlig er, Socialdemokraterne vil. Det må jeg sige at man putter med i partiet. Jeg forstår egentlig ikke hvorfor. Men måske er det, fordi man er bange for det dilemma, som ordføreren kalder det, altså at der er et skisma mellem at lave nogle energiafgifter og omlægge produktionen og så selvfølgelig hensynet til nogle arbejdspladser. Men hvad vægter man højest hos Socialdemokraterne? Vi mangler et svar.

Kl. 10:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 10:38

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg tror, at både hr. Kim Mortensen og andre måske kan være blevet inspireret af hr. Kim Andersen fra Venstre, som også har været ude at komme med en hel del ytringer omkring de her energiafgifter og har været meget bekymret på erhvervslivets vegne. Og det er da en reel bekymring.

Jeg har da fået henvendelser nede fra Køge fra store industrivirksomheder, som har skrevet til mig, og som siger, at konsekvenserne af det her meget vel kan blive, at man bliver nødt til at flytte produktionen til udlandet. Det er da en alvorlig sag, og det er da et dilemma. Det er da et dilemma mellem på den ene side at forfølge en grøn vækst-målsætning og klimamål og på den anden side nogle erhvervshensyn. For der er jo ikke meget vundet ved, at en god dansk virksomhed flytter ud af Danmark og så til Polen og – om jeg så må sige – fortsætter produktionen dernede og forurener endnu mere, så det er jo hele tiden et dilemma. Men den vægtning, den afvejning og den måde, hvorpå man konkret har indrettet de her ting, ville vi meget gerne have

Henrik Sass Larsen (S):

Lad mig allerførst kvittere for og ønske tillykke med skattereformen; den synes jeg De Konservative fik noget ud af. Den var så skæv, at det jo må give jubel på landsmødet næste gang.

Så vil jeg sige, at vi med hensyn til, hvordan præcis og hvor vi vil ændre i forhold til den eksisterende skattereform, vil lægge det helt klart og åbent, direkte og offentligt frem, lige så snart vi har set de fulde konsekvenser af, hvad der er vedtaget herinde. Så vidt jeg forstår, foregår der jo også hele tiden forhandlinger og ændringer og justeringer i forhold til den eksisterende aftale, så det må vi jo afvente og have lov til at kigge på.

Kl. 10:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der som ordfører har bedt om ordet for en kort bemærkning, er hr. Anders Samuelson.

Kl. 10:39

Anders Samuelson (LA):

En redegørelsesdebat som den, vi har i dag, er også en anledning til, at partierne får fremlagt

deres politiske bud. Man skal selvfølgelig kvittere for, at Socialdemokraterne udnytter muligheden for igen og igen at få fortalt om deres investering på 36 mia. kr. Fint nok. Men lad os nu se bort fra den del, som jo reelt er nogle milliarder pr. år over nogle år. Det er jo ikke sådan, at det er 36 mia. kr. om året, hvilket man måske godt kunne få et indtryk af, når man sidder ude i stuerne, men det er jo ikke tilfældet.

Hvis man ser bort fra det, vil den socialdemokratiske ordfører så ikke prøve at give, lad os sige fem konkrete bud på, hvor verden vil komme til at se anderledes ud, hvis Socialdemokraterne kommer til magten i morgen? Hvor er det, Danmark kommer til at se anderledes ud? Kan vi få fem konkrete bud på det ud over det med, at man vil bruge lidt flere penge på skoler, daginstitutioner osv.? Er det efterlønnen, man vil gøre noget ved? Er det dagpengesystemet? Er det skattesystemet, man vil gøre noget ved? Vil man lave en ny folkeskolereform? Kan vi få fem korte, kontante bud fra Socialdemokraterne?

Kl. 10:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:40

Henrik Sass Larsen (S):

Det var dog et ejendommeligt spørgsmål. Altså, man siger til Socialdemokratiet, at nu skal vi lægge den politik, vi har, væk. Hvis vi lægger vores politik væk, hvad vil vi så? spørger man. Den økonomiske vækstpakke på 36 mia. kr., vi kom med, er den kraftigste finanspolitiske stimulering, man har set i nyere danmarkshistorie. Så kan man jo ikke sige, at præmissen for spørgsmålet er, at det skal vi lægge væk. Det er da en underlig idé.

Men jeg kunne da tale i lang tid om, hvilke fremskridt og hvilke forbedringer man ville se i det danske samfund, hvis vi kom til – eksempelvis på sundhedsområdet med retfærdig konkurrence. Retfærdig konkurrence måtte være noget, man kunne lide oven hos liberalisterne, retfærdig konkurrence mellem offentlige og private, sådan at vi kan få endnu flere patienter behandlet, sådan at vi har mulighed for at behandle især de livstruede patienter først. Det var en konkret forbedring, man ville få med Socialdemokraterne.

Kl. 10:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Anders Samuelsen for anden gang.

Anders Samuelsen (LA):

Jeg anerkendte jo, at Socialdemokraterne gang på gang fortæller om de 36 mia. kr., som de vil bruge, så jeg bad sådan set ikke om, at man skulle lægge det væk. Men ordføreren er vel enig med mig i, at politik er andet end finanspolitik, andet end at bruge milliarder her og milliarder der?

Det har også noget gøre med, hvad det er for en folkeskole, man gerne ser. Og ud over at sige, at man vil have et bedre sundhedssystem, hvordan vil man få et bedre sundhedssystem? Er det ved at afskaffe det frie valg fuldstændigt? Er det ved at sørge for, at der ikke er noget, der hedder et privat tilbud i det offentlige sundhedssystem? Kan vi ikke få den socialdemokratiske ordfører til at være lidt konkret og komme med fem konkrete bud?

Vil Socialdemokraterne smide folkeskoleforliget over bord og starte forfra? Vil man have en helt anden folkeskole? Hvordan skal den se ud? Hvilke konkrete ændringer vil læreren opleve i hverdagen? Hvad vil lægen opleve, hvad vil sygeplejersken opleve af ændringer? For hvis man ikke kan være konkret på det felt, så er det jo bare nogle hensigtserklæringer, man her kommer med, når man siger, at vi skal have et bedre sundhedssystem. Det er dejligt, det kan vi jo alle sammen nikke til, men prøv at være lidt konkret. Det er det eneste, jeg beder om.

Kl. 10:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så snart den røde lampe lyser, er taletiden slut. Så er det ordføreren.

Kl. 10:42

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg synes, det var et meget rodet spørgsmål, men all right, lad mig tage noget af det. Er vi imod frit valg? Nej, det er vi faktisk ikke. Vi er tilhængere af frit valg. Vi mener, at det er godt, og at det er et tidssvarende begreb, vi skal have indført overalt i samfundet, hvor det er muligt at have et frit valg.

Men vi siger, at vi ikke vil have frit valg for enhver pris. Vi vil faktisk lade det være op til kommunerne derude, de mennesker, som sidder med fingrene nede i velfærdssamfundets mekanik, at tilrettelægge, hvordan de ønsker at lave frit valg, og hvordan de ønsker at skabe konkurrence. Det tror vi er en sund, pragmatisk indgangsvinkel til det, og jeg tror på, at vi er i en sund kappestrid mange steder, og at man kan få bedre resultater og gode resultater ved det.

Lad mig give et eksempel på et andet sted, hvor vi vil gøre noget mere i forhold til den offentlige service. Det består i, at vi gerne vil introducere det, vi kalder tilkøbsydelser, i den offentlige service, altså at man får udmålt x antal timer til rengøring og andet, hvis man er ældre, men hvis man nu ønsker 1 time eller 2 timer mere eller andet, kan man via det firma, der kommer – det kan være det offentlige eller et privat, vi er sådan set ligeglade – få mulighed for at købe sig til noget ekstra. Det er en konkret forskel, som danskerne vil opleve, hvis vi får magten.

Kl. 10:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg er nødt til at sige, at det med den røde lampe også gælder heroppe. Det er Anders Samuelsen for tredje gang.

Kl. 10:43

Anders Samuelsen (LA):

Et eller andet sted synes jeg faktisk, at det er en lille smule rystende, at vi står her i dag med, ja, det er vel Socialdemokratiets nr. 2 på nuværende tidspunkt, der står på landets fornemste tallerstol, og så kan man ikke være mere konkret end at sige, at folk kan få lov til måske at købe sig til 1 time her eller 2 timer der. Prøv dog lige at hæve ambitionsniveauet en lille smule. Det er da også et spørgsmål om, at vi kan føre en politisk debat ude i landet. Jeg siger tit, når jeg er ude i landet og kigger ud over de her mennesker, der sidder i lokalet: Giv mig lige fem bud på, hvad Socialdemokraterne vil gøre anderledes, når de kommer til magten. Det kan folk ikke. De bliver helt lamme i ansigtet, og det er vel et eller andet sted et udtryk for, at Socialdemokraterne har et kommunikationsproblem her.

Jeg er helt bevidst om, at der er rigtig mange, der godt er klar over, at Liberal Alliance vil gøre noget ved efterlønnen, vil gøre noget ved dagpengereformen, vil gøre noget ved skattesystemet osv. Det er meget konkrete bud, men det kan man ikke få fra Socialdemokraterne, og det gør jo, at vi ikke har en politisk debat. Vi har bare sådan noget sniksnak, hvor man håner regeringen for, at det er en forkert statsminister. Oh yes, men altså, kom lige med et bud på, hvad man vil gøre anderledes. Det vil dog fremme, at vi får en reel politisk diskussion. Det er jo det, der mangler.

Kl. 10:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:44

Henrik Sass Larsen (S):

Nu må jeg jo sige til Liberal Alliances nr. 1 – ud af 2 – at hvis man har tid til at følge arbejdet her nede i Folketingssalen, vil man kunne opleve, at der næsten ikke går en dag, uden at Socialdemokratiet fremsætter beslutningsforslag på konkrete politikområder. Det kan være på uddannelsesområdet, det kan være på miljøområdet, det kan være på energiområdet.

Der findes faktisk – er min påstand – ikke et eneste område, hvor Socialdemokratiet ikke har konkrete bud på forandringer inden for politik. Hvis man derfor havde tid til at deltage i debatten og havde mulighed for at sætte sig ind i den, ville man kunne opleve at få den tilfredsstillende snakke med et hav af gode, solide, fremragende socialdemokratiske ordførere om konkret politik.

Kl. 10:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så går vi videre til dem, der har bedt om korte bemærkninger uden for ordførerrækken. Det er hr. Erling Bonnesen som den første.

Kl. 10:45

Erling Bonnesen (V):

Når vi lytter lidt til Socialdemokraternes udmeldinger om den økonomiske styring, synes svarene efterhånden at blæse sådan lidt i alle retninger.

Kigger vi bare på, hvad der er kommet af meldinger nu under ordførerens tale her i dag, er det jo noget fantastisk først at høre i selve talen, at man angriber regeringen for at gøre for lidt – ingenting – for ikke at pumpe nogen penge ud, så at sige. Så bare 2-3 minutter senere, når man begynder at svare på spørgsmål, angriber man faktisk for lige det modsatte. Jeg tror næsten, jeg citerer rigtigt, når jeg siger, at ordføreren for Socialdemokraterne sagde, at de er bekymrede for, at man pumper for mange penge ud og bruger hele råderummet, så der ikke er noget til senere. Så er jeg meget glad for, at vores nye statsminister har meldt ud, at vi skal holde en fast hånd på rattet i styringen af Danmark igennem krisen.

Kigger vi bare lige et øjeblik på fakta, har vi nu ophævet anlægsstopet for kommunerne og er faktisk oppe ved kapacitetsgrænsen. Nu kunne vi så sent som i går også høre, at flere håndværksmestre melder ind, at de har drøntravlt med nye tilbud. Så vi kan bare konstatere, at det sådan set stemmer meget godt med, hvad der er brug for lige nu. Så er det ikke godt?

Kl. 10:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:47

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil godt sige til hr. Erling Bonnesen, at der, hvor jeg tror han skal lytte efter en gang til, er i forhold til den principielle, grundlæggende diskussion om, hvilken økonomisk strategi der skal følges i det her land.

Er det privatforbruget, man skal stimulere, og som skal sætte gang i at få vendt udviklingen med flere og flere ledige og få vendt væksten? Er det den filosofi, man tror på? Eller tror man på filosofien, der siger: Nej, det er ikke vejen frem; vi tror i stedet på, at det er målrettede, direkte investeringer, sådan som det er i Socialdemokraternes vækstpakke?

Deri består forskellen. Det kan vi skændes om politisk, men det er også deri, min kritik består, for jeg tror ikke, det er en god idé. Jeg tror ikke, vi skal puste boblen op igen. Jeg tror, det er tiden, hvor en masse mennesker er meget betænkelige ved at gå ud og belåne for meget og sætte alt for mange investeringer og andet i gang. Jeg tror, at det kun er ved en sund, strategisk, nøje udvalgt økonomisk politik, som stimulerer beskæftigelsen, at vi kan få gang i væksten igen.

Kl. 10:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 10:48

Erling Bonnesen (V):

Jamen det svar vil jeg da sige utrolig mange tak for. For når vi lægger det sammen, som ordføreren nu siger, bliver bundlinjen jo faktisk det, som regeringen gør lige nu – det passer faktisk meget godt. Men det, som ordføreren er uenig i, er måden, man så at sige får tingene sat i gang på.

For det er da fuldstændig korrekt, at regeringen sender en del af pengene igennem hænderne på borgerne, således at borgerne selv kan være med til at sætte initiativer i gang. Hvad jeg så kan forstå er, at uenigheden nu blot består i, at Socialdemokraterne selv vil kradse alle pengene ind fra borgerne og så selv styre dem over i nogle flere offentlige investeringer. Og skulle man have lyst til at tro, at det er rigtigt, så vil det jo bare få et omfang, så også inflationen vil begynde at melde sig.

Så tak for bekræftelsen på, at det faktisk er afstemt meget godt og det kun er måden, man skal gøre det på, man er uenig i.

Kl. 10:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:49

Henrik Sass Larsen (S):

Vi ved, at hvis vi sætter gang i offentlige anlægsinvesteringer, skaber det 3-4 gange mere beskæftigelse, end hvis man putter de samme penge ud i skattelettelser. Jeg taler ikke om at tage noget fra folk, jeg taler bare om, at vi anser det for klogere at bruge det råderum, vi skal have, på målrettede investeringer til at sætte noget i gang.

Jeg er nødt til at sige, at hvis man tror på, at vejen til at få gang i dansk økonomi igen er at give en masse skattelettelser til folk i en tid, hvor mange af dem forventer faldende priser, og hvor mange af dem forventer, at det vil gå fortsat ned ad bakke, så fører man en helt forkert økonomisk politik.

En sidste ting kunne måske være: Hvad er det lige, ham, som er blevet ledig – og det er der jo lige i øjeblikket 5.000 om måneden, der bliver – skal bruge de skattelettelser til?

Kl. 10:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste, der har bedt om korte bemærkninger, er fru Charlotte Dyremose.

Kl. 10:50

Charlotte Dyremose (KF):

Lad os få lidt god stemning og tale om noget, hvor vi faktisk et langt stykke hen ad vejen jo har været enige med Socialdemokraterne, nemlig på folkeskoleområdet, hvor jeg jo sætter stor pris på, at Socialdemokraterne har bakket op om den styrkelse af fagligheden, som vi igennem de seneste mange år har lagt op til. For hr. Henrik Sass Larsen nævnte jo også det her med uddannelse som et utrolig vigtigt fundament.

Men jeg bliver jo en lille smule bekymret, når hr. Henrik Sass Larsen så også ønsker et nyt rødt kabinet med en ny statsminister, for hr. Villy Søvndal fra Socialistisk Folkeparti er jo en meget hyggelig og charmerende fyr, men det ændrer jo ikke på, at han har en noget uhyggelig politik, når det gælder uddannelsesområdet, hvor hverken Socialistisk Folkeparti eller De Radikale har ønsket at være med til sammen med regeringen og bl.a. Socialdemokraterne at lægge den her linje for at styrke fagligheden.

Hvordan vil hr. Henrik Sass Larsen sikre, at man – hvis vi skulle være så uheldige at få et rødt kabinet med Socialistisk Folkeparti siddende i Finansministeriet – kan fastholde fagligheden i folkeskolen?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan bekræfte, at hr. Villy Søvnal er flink og hyggelig, det er jeg enig i.

Så vil jeg sige, at vi jo på en lang række områder har nogle forlig, som går på tværs. Der er tradition for brede forlig på bl.a. folkeskoleområdet. Jeg vil sige det sådan, at jeg ikke tror, at der er længere afstand, end at det er overkommeligt, at både Det Radikale Venstre og SF kan komme med i folkeskoleforligskredsen. Det synes jeg da ville være en fremragende idé.

Jeg er helt sikker på, at vi nok skal kunne finde ud af at lave politik sammen, men det vil selvfølgelig også være sådan, at når der kommer et nyt flertal, vil vi respektere de forlig, vi har indgået, også på folkeskoleområdet.

Kl. 10:51

Kl. 10:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 10:51

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg var glad for den sidste bemærkning om, at forligene kan fastholdes. Det er jo en lidt spændende situation. For hvis fru Helle Thorning-Schmidt skal sidde i Statsministeriet og fastholde forlig, som hr. Villy Søvnal i Finansministeriet ikke er med i, og som fru Margrethe Vestager, som jo så også har et eller andet højt ministerium, går jeg ud fra, heller ikke er med i, så bliver det en lidt speciel måde at have regering på.

Sagen er jo den, at Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre ikke har været med til at sikre flere timer i en række centrale fag, de har ikke været med til at sikre trinmål, de har ikke været med til at sikre nationale test. De har altså ikke villet være med til den her styring af fagligheden i folkeskolen. Derfor er det jo en lille smule bekymrende, og jeg er meget spændt på at høre, hvordan hr. Henrik Sass Larsen vil tackle både at være i regering med de her partier og samtidig respektere et forlig, som de her partier altså ikke er med i.

Kl. 10:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg tror faktisk, at jeg vil gøre det på nøjagtig samme måde, som jeg tror Det Konservative

Folkeparti gjorde det på, da de lige pludselig trådte i regering og vi havde et bredt forlig på folkeskoleområdet og de ikke var med. Så fandt man ud af det, man fandt i sin tid ud af, hvordan Det Konservative Folkeparti kunne tilslutte sig forligskredsen. Så jeg tror, at der vil være tale om nøjagtig samme fremgangsmåde, og vi skal nok finde ud af det.

Jeg er glad for, at man allerede er begyndt at spekulere over den situation, hvor der kommer en ny regering, for den er jeg helt overbevist om kommer.

Kl. 10:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har en kort bemærkning, er hr. Frank Aaen.

Kl. 10:53

Frank Aaen (EL):

Som bekendt har Enhedslisten stemt imod de der mange milliarder kroner, der er givet til bankerne, først og fremmest fordi vi mente, at det var urimeligt, at de blev givet uden betingelser, at regeringen hver gang sagde, at bankerne selv skulle bestemme, hvad skatteydernes penge skulle bruges til, og at staten under ingen omstændigheder skulle drive bank.

Nu er regeringen åbenbart kommet på andre tanker, har fået andre ideer; den driver faktisk bankvirksomhed. Og Danske Bank er åbenbart så trængt, at den nu er ved at tigge staten om at blive medejer i Danske Bank, staten bliver måske oven i købet den dominerende ejer i Danske Bank. Og det er vi meget godt tilfredse med, altså at der trods alt er sket den udvikling, og det ved jeg også at Socialdemokratiet er.

Derfor er mit spørgsmål til Socialdemokratiet: Hvad skal den demokratiske indflydelse og den magt, som staten nu får over bankerne, bruges til?

Kl. 10:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:54

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg er jo enig i, at der er en alvorlig situation i hele den finansielle branche. Vi havde jo det udgangspunkt, at vi helst ikke ville have blandet os i det her, men vi havde også det udgangspunkt, som vi offentliggjorde meget tidligt, at hvis staten skulle ind og skyde penge i finansiell virksomhed, i bankerne, syntes vi også, at der skulle følge indflydelse med. Det var dér, vi fik at vide, at det var som i Nordkorea, tror jeg det hed sig – det og andet blev råbt efter os.

Nu konstaterer vi jo så, at der ligesom har været et vist markedspress for, at staten bliver aktionær. Sådan kan det jo gå. Men vores princip er uforandret. Vi ønsker stadig væk at søge tilslutning til, at den indflydelse, som staten måtte få, hvis der eventuelt sker en konvertering af aktier i de pågældende banker, skal omsættes til, at man får en direkte repræsentation i bankernes ledelser.

Kl. 10:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Frank Aaen, anden gang.

Kl. 10:55

Frank Aaen (EL):

Det giver sig selv. Selvfølgelig skal en storaktionær, også hvis det er staten, have indflydelse i banken og dermed også sidde i bestyrelsen.

Men mit spørgsmål gik i virkeligheden på, hvad indflydelsen skal bruges til. For det kan jo ikke bare være sådan, at vi sætter nogle folk ind, som kører videre på samme måde som Peter Straarup i Danske Bank, det ville jo være helt vanvittigt. Vi er jo nødt til at ændre kurs i den bank, f.eks. stoppe for den spekulation, Danske Bank er dybt involveret i; den har tabt milliarder af kroner på spekulationsbanker i USA. Vi er nødt til at sige: Stop spekulation! Når der er en krise, er vi nødt til at sige, at banken skal være aktiv med hensyn til at skabe beskæftigelse, med hensyn til at fremme miljøet, gøre noget ved klimaet og vedvarende energi.

Vi er jo nødt til at have sådan en politik for, hvad den her indflydelse skal bruges til. Er Socialdemokratiet ikke enig i, at det jo er det, der er kernen i at få repræsentation og magt i bankerne, nemlig at vi har noget, vi demokratisk kan bruge til at styre bankerne med?

Kl. 10:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:56

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil nok være forsigtig med at give alt for meget af ansvaret for miljø- og energipolitikken til bankerne, det synes jeg nu ikke ville være nogen god idé.

Men jeg vil godt sige det sådan, at jeg tror, at det, der er behov for herindefra og via de repræsentanter, som man eventuelt måtte udpege, er konservativ bankdrift. Det er at sørge for, at der ikke bliver skabt nye spekulationsbobler. Det er at sørge for, at der er nogle sunde, veldrevne banker, som ikke kommer ud i finansielt storm-

vejr, fordi de har ligget og spekuleret ude på markederne.

Der har jo været – og det er jeg meget enig med hr. Frank Aaen i – en fuldkommen vanvittig spekulation, og der er masser af mennesker, der fik nogle kæmpegevinster uden nogen sinde at have bestilt noget andet end at handle med penge. Det er dybt forargeligt, og regningen kommer i øjeblikket til os alle sammen.

Derfor må det her stoppes. Vi må sørge for at få en bedre regulering af, hvordan man driver bank. Jeg synes også, at vi skal bruge de repræsentanter, vi måtte få ind, til at sikre, at det her ikke sker igen.

Kl. 10:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Så er der en kort bemærkning til hr. Jacob Jensen.

Kl. 10:57

Jacob Jensen (V):

Når man lytter til Socialdemokraternes ordførers ordførertale og de svar, der blev givet, kan man vel næsten konstatere, at det jo er den rene papegøjepolitik. Papegøjen svarer som bekendt det samme, ligegyldig hvad den bliver spurgt om, og sådan lyder det også fra Socialdemokraterne. Svaret er nemlig 36 milliarder, uanset hvad spørgsmålet er. Hr. Peter Christensen forsøgte at få et svar, hr. Anders Samuelsen har forsøgt at få et konkret svar, og andre har forsøgt at få et konkret svar, men svaret er det samme, uanset spørgsmålet, 36 milliarder.

Er den udvikling, der sker uden for Christiansborgs tykke mure, gået fuldstændig Socialdemokraternes opmærksomhed forbi? Altså svaret, som man gav for snart mange måneder siden, var 36 milliarder. Der er sket en betydelig udvikling siden, og i dag er svaret det samme. Kan det virkelig være rigtigt?

Kl. 10:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 10:58

Henrik Sass Larsen (S):

Svaret er, at det er en meget fornuftig politik, vi fremlagde tilbage i januar måned, og i al den tid, der går, hvor man ikke gør noget ved det, og hvor man ikke fører en aktiv vækstpolitik, har vi tænkt os at blive ved med at minde regeringen om, at det vil være en god idé at lave en meget aktiv vækstpolitik. Jeg tror faktisk, at det var Paul Krugman, nobelprismodtageren, som sagde, at man ikke skal risikere en dom fra eftertiden for at have gjort for meget, men tværtimod

det modsatte. Det betyder, at man har behov for virkelig at sætte gang i pumperne i øjeblikket for at imødegå det, som sker derude – og jeg er fuldt ud klar over, hvad der sker i øjeblikket.

Det, som jeg tvivler på, er, om regeringen har forstået det fulde omfang af det her. I øjeblikket har vi fået en prognose, jeg tror nede fra Deutsche Bank, på en negativ vækst på omkring 3 pct. Det er jo ret historisk. Hvis man kigger rundt omkring i hele OECD-området, alle de lande, vi skal eksportere til, står den på nedtur, på nedtur, på nedtur, og det betyder, at den udfordring vi står over for, formentlig er undervurderet i øjeblikket, og derfor har vi i forbindelse med de 36 mia. kr. lavet en lang række forslag, men jeg vil gerne kvittere, jeg vil gerne komme med mere, for jeg tror, at der kommer til at blive behov for endnu mere, fordi jeg tror, at udviklingen kommer til at blive så alvorlig.

Kl. 11:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 11:00

Jacob Jensen (V):

Vores svar fra Venstres og regeringens side har jo netop været en lang række tiltag. 100 mia. kr. i en bankpakke, hvor Socialdemokraterne også var med. Der var en fremrykning af trafikinvesteringer inden for en samlet ramme på 94 mia. kr., en kæmpe stor historisk investeringsplan. Der har været udskydelse af moms- og skattebetalinger for erhvervslivet med virkning på likviditetsforbedringer på over 60 mia. kr. Der har været fremrykning af offentlige investeringer på andre områder i kommuner osv. og en lang række andre ting. Det er vores svar. Men hvad er Socialdemokraternes svar? Jo, det er jo papegøjesvaret 36 mia. kr., uanset om vi taler om for et halvt år siden eller om et halvt år frem i tiden. Jeg synes, det emmer af idéfattigdom.

Kl. 11:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:00

Henrik Sass Larsen (S):

Nej, fordi den samlede effekt af det, som vi har set regeringen gøre, hvis man skal være venlig og regne på det, er, at man skaber en merbeskæftigelse på omkring 20.000-25.000, men når vi ser, at vi i fremtiden kan regne med en fordobling af ledigheden, er det bare, at vi siger: Det er ikke godt nok. Det batter ikke nok. Der er ingen grund til at vente på, at der bliver så mange ledige, og der ingen grund til at undervurdere, hvor

stor den her krise er. Derfor siger vi, at der skal sættes fuldt tryk på alle de kedler, vi kan sætte tryk på i øjeblikket, for at undgå, at vi havner i en endnu værre situation. Det har jo en selvforstærkende negativ effekt i øjeblikket, at man har en sådan krise, og derfor skal man lytte meget nøje efter, hvad det er for nogle forslag, vi har fremlagt, for de betyder alle sammen, at man netop meget målrettet vil imødegå det her frem for at tro på, at det er det private forbrug, der skal redde os.

Kl. 11:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste for en kort bemærkning er hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:02

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Med fare for, at hr. Henrik Sass Larsen har sagt det på et tidspunkt, vil jeg vende tilbage til puljen på de 36 mia. kr. Jeg kan ikke forstå, at hr. Henrik Sass Larsen siger, at der bliver kastet 36 mia. kr. ud. Det, regeringen og Dansk Folkeparti gør, er, at vi har flere små vækstpakker, der stiger jævnt hen over hele året, og det fortsætter.

Så siger hr. Henrik Sass Larsen, at regeringen og Dansk Folkeparti stimulerer privatforbruget, og at Socialdemokratiet ikke vil gøre det, hvis jeg har forstået det rigtigt. Men hvor lang tid skal de 36 mia. kr. fordeles over? Det er muligt, det er blevet sagt.

Kl. 11:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:02

Henrik Sass Larsen (S):

Det fremgår af vores plan, at det er i 2009 og 2010, vi vil stimulere med 2 pct. af BNP, altså 36 mia. kr.

Som jeg lige har givet udtryk for til hr. Jacob Jensen, tror jeg, det bliver i underkanten; jeg tror, vi kommer til at tage endnu flere initiativer. Men problemet er jo bare, at der jo ikke er blevet brugt særlig mange af de penge indtil videre, fordi regeringen og Dansk Folkeparti har fået vedtaget en forkert politik, for så sker der nemlig ikke noget.

Den renoveringspulje, man har sat gang i, vil maksimalt skaffe 2.000 flere job. Det batter jo ikke meget, når vi får 5.000 flere ledige hver eneste måned, og det er derfor, jeg og vi i Socialdemokratiet siger, at det er en forkert økonomisk politik at tro på, at ved at forbruge os til det kan vi sætte gang i opsvinget igen. Vi skal have et målrettet offentligt forbrug og foretage offentli-

ge investeringer, så vi kan sætte gang i væksten igen de steder, hvor det kniber. Det er tre til fire gange mere effektivt, end det er at lave skattelettelser.

Kl. 11:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:04

Bent Bøgsted (DF):

Jeg har forstået det sådan, at det, Socialdemokratiet vil, er, at vi skal have et meget, meget stort offentligt forbrug. Men det, jeg bare ikke forstår, er, hvordan hr. Henrik Sass Larsen så vil tilgodese de mange håndværkere derude, der har gavn af den vækstpakke, den renoveringspulje og de tiltag, som regeringen og Dansk Folkeparti har sat i værk.

Når man renoverer sit hus nu, er det privatforbrug, og det er det, der sætter håndværkerne i gang; hvis man bygger et nyt familiehus, er det også privatforbrug. Men hvad er det, der gør, at hr. Henrik Sass Larsen er imod, at vi får håndværkerne i gang med flere vækstpakker? Der er ingen, der har sagt, at det nu er slut med vækstpakker fra regeringens og Dansk Folkepartis side; det, der er blevet sagt, er, at der er brug for flere små vækstpakker i stedet for én stor. Men hvorfor vil man ikke tilgodese håndværkerne, der nu med renoveringspuljen får arbejde igen, men kun have et stort offentligt forbrug?

Kl. 11:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:05

Henrik Sass Larsen (S):

Vi tror ikke på, at man skal smøle, at man skal lave små vækstpakker, og at man skal vente og se på, hvordan det går. Vi tror, at vi skal tage alle faresignalerne derude ned og gøre noget effektivt her og nu frem for at vente. Det er vores ene bud på det.

Det andet er – jeg tror, hr. Bent Bøgsted godt kan sætte sig ind i situationen – at når en almen boligforening gerne vil have renoveret, er det jo ikke beboerne i de almene boliger eller dem oppe på kommunekontoret, som kommer og renoverer boligerne. Det er jo private håndværkere, man bruger til det, og det er også private håndværkere, man bruger til at sætte gang i daginstitionsbyggeriet eller ældreboligbyggeriet eller bygge nye kloakker.

Jeg tror til gengæld ikke, der er særlig mange, der i øjeblikket går ud og bygger nye huse, og derfor tror jeg ikke på, det er særlig klogt at sti-

mulere privatforbruget. Jeg tror, der er mange, der i stedet for gør det, hvis de får nogle ekstra penge, at de konsoliderer sig, sparer mere op og er meget forsigtige med, hvordan de bruger pengene. Se, så gør man faktisk økonomien stor skade, for så virker den kur, man doserer, ikke.

Kl. 11:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Sophie Løhde.

Kl. 11:06

Sophie Løhde (V):

Som jeg tidligere var inde på, så er det ofte rimelig svært at få et klart svar på, hvad Socialdemokratiets holdning til nogle vitale områder her i det danske velfærdssamfund er. Et af de områder, hvor jeg virkelig har svært ved at finde ud af, hvor Socialdemokratiet står, er på sundhedspolitikområdet.

Jeg har derfor tænkt, at jeg måtte forberede mig lidt til i dag og er gået ind og har søgt på Socialdemokratiets hjemmeside for at få et klart svar på, hvor lang tid Socialdemokraterne synes, det er rimeligt, at patienter med ikkelivstruende sygdomme skal vente på at komme i behandling. Vi har svaret 1 måned, men jeg kan ikke noget sted finde et klart svar på, hvad Socialdemokratiet mener med hensyn til, hvor lang tid patienterne skal gå og vente på at komme i behandling. Kunne vi her i dag komme lidt nærmere ind på, hvad Socialdemokratiets bud er, og få et konkret svar på det?

Kl. 11:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:07

Henrik Sass Larsen (S):

Ja, det kan man, det er der ingen hemmelighed i. Vi har det udgangspunkt, der siger, at alle livstruende sygdomme, kræft, hjertesygdomme og andet: Ingen ventetid. Det prioriterer vi, og vi prioriterer penge til det. Ikkellivstruende sygdomme: 2 måneder. Det er vores udgangspunkt i vores sundhedspolitik. 2 måneder er bl.a. en prioritering, fordi vi synes, at det er mere rimeligt, at man bruger pengene på livstruende sygdomme frem for på banale operationer, og 2 måneder gør det også muligt at styre ventelisterne og have mulighed for at styre hele produktionen i det offentlige og i det private for den sags skyld.

Så vi synes, at 2 måneder er meget, meget passende, og vi tror ikke, at 1 måned er særlig hensigtsmæssigt.

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 11:07

godt være med til at prioritere. Det er den ene ting, der ligger.

Sophie Løhde (V):

Jeg er glad for, at vi kan få en klar tale i dag om, at det, Socialdemokratiet vil give borgerne, hvis de får magt, som de har agt, er en garanti for at få lov til at vente. Det vil sige, at man lige lægger en måned ekstra oven i den ventetid, som borgerne i dag har krav på i forbindelse med at få adgang til at kunne gå et andet sted hen, hvis det offentlige ikke kan levere behandlingen inden for den måned. Det eneste, der bare ikke stemmer overens, er, at ordføreren tidligere i dag jo har snakket om, at man var meget stor tilhænger af det frie valg, men at man ville lade det være op til regionerne og kommunerne ligesom at definere, hvordan det frie valg skulle udfoldes. Socialdemokratiet siger så, at de vil doble ventetiden op, og at borgerne altså skal vente dobbelt så lang tid, som de gør i dag, man lægger lige en måned oveni.

Kl. 11:07

Den anden er, at jeg synes, man skal passe på med at slå sig for hårdt op på, hvordan ventetiderne ser ud i øjeblikket, for så vidt jeg kan læse mig til, så er de gennemsnitlige ventetider jo faktisk steget meget markant inden for det seneste par år, ikke kun på grund af krisen, men vi er faktisk oppe i nærheden af niveauet fra 2001. Det ligger på nøjagtigt det samme nu. Så de er steget og steget og steget.

Jeg vil så sige, at vi tror på, at den primære leverandør til at få nedbragt de ventelister er det offentlige sundhedsvæsen. Det tror vi på. Og derfor vil vi insistere på at bruge flere penge på det offentlige sundhedsvæsen. Vi tror ikke på, at det er det rigtige at give 1 måneds behandlingsgaranti, lade være med at give det offentlige nogle penge, og så give alle privathospitalerne en mulighed for at sige: Nu kan vi bare få alle kunderne ind, og så kan vi hæve pengene ovre i kassen hos det offentlige sygehusvæsen, endda med 25 pct. overbetaling. For det er lige præcis det fifleri, der er foregået under den her regering, fordi man har ønsket at fremme de private hospitaler.

Derudover siger Socialdemokraterne så, at de vil lade regionerne udforme, hvordan det her frie valg skal udfoldes. Mig bekendt går regionernes formand, der jo er socialdemokrat fra Region Midtjylland, ind for, at vi skal have en differentieret ventetidsgaranti, det vil sige, at det jo ikke bare er 2 måneder, vi snakker om, men at det også kan være 3 måneder, 4 måneder eller 5 måneder, der kunne komme på tale.

Hvordan stemmer det overens med, at ordføreren på den ene side står her og siger: Vi vil godt give borgerne en garanti for at få lov til at vente ekstra, når man så samtidig også siger: O.k., vi lader regionerne udforme, hvordan det her konkret skal indrettes?

Kl. 11:09

Kl. 11:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:10

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Tak for det. Når man har et rigtig godt budskab, så – har jeg altid lært – er det rigtig nyttigt, at man får det tydeligt frem, gerne først og sidst og måske også lige inde i midten af den tale, man holder.

Til gengæld vil jeg så sige, at jeg altså mangler at få det gode budskab med hensyn til, hvad de 36 mia. kr. egentlig var for nogle. Var de oven i det, som allerede er ved at være bevilget fra regeringens side, eller er de 36 mia. kr. indeholdt i de aftaler, som allerede er lavet. Jeg kan forstå, at det er et godt budskab fra S, så vi må lige høre: De 36 mia. kr., hvad er det for nogle?

Kl. 11:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:09

Henrik Sass Larsen (S):

Vi har lagt os fast på en 2-måneders ventetidsgaranti, som indtil for nylig faktisk også var regeringens officielle mål. Det var det indtil for nylig. Så ændrede man det til 1 måned, men det er også, fordi vi siger, at vi tror, det er vigtigt at tage en prioriteringsdiskussion. Er det lige vigtigt, om der er lige lang ventetid til alle behandlinger hos det offentlige? Nej, det er det ikke. For det er lidt vigtigere at få lavet en hjerteoperation eller en kræftbehandling, end det er at få lavet eksempelvis nye knæ. Det er vigtigere. Det vil vi

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Henrik Sass Larsen (S):

Allerførst tak for ordføreren taleerfaringer; dem tager jeg med mig til inspiration.

Til det andet: Ja, det er oven i regeringens politik, for regeringen har ikke gjort noget i forhold

til de forslag til 36 mia. kr., som vi har foreslået. Regeringen har gjort noget andet; regeringen har valgt at fokusere på at stimulere det private forbrug. Jeg håber, ordføreren har tid til at lytte efter. Det er det, der er forskellen. Vores investeringer er målrettede. Inden for alle de områder, jeg nævnte i min tale, har regeringen sagt, at det vil man ikke være med til. Regeringen har i stedet for brugt pengene på noget andet, nemlig at give skattelettelse og sørge for at pumpe til privatforbruget. Det er forskellen i den økonomiske strategi. Og derfor er vores oven i.

Kl. 11:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 11:12

Anne-Mette Winther Christiansen (V):
Det kan godt være, at der er et eller andet, der fridrer her, men det betyder altså, at det, regeringen har gjort, ingen betydning har, det er ikke noget værd, og det er bare ud til siden med det, for det har ingen effekt – er det sådan jeg skal forstå det?

Kl. 11:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:12

Henrik Sass Larsen (S):
Nej, det har en effekt, men den er meget begrænset. Det har det, altså, det har en effekt at gå ud og lave skattelettelse, men det er ikke den klogeste måde at gøre det på. Vi kunne have fået tre til fire gange så meget ud af det, hvis man havde brugt pengene anderledes.

Vi har også sagt, at renoveringspuljen – den foreslog vi jo selv – er en god idé, men man skal bare være opmærksom på, at omfanget af renoveringspuljen gør, at det ikke er mere end 2.000 job, man får ud af det. Derfor siger vi, at i forhold til den kæmpe udfordring, vi står over for med en kolossal negativ vækst med over 100.000 ledige, som vi måske kommer op på ved udgangen af 2009, er det utilstrækkeligt, det, man har sat i gang, og man venter for længe, og når skaden først er sket, bliver det sværere og sværere at få gang i væksten igen. Det er det, vi bebrejder regeringen, og det er derfor, vi siger, at vi ønsker en anden økonomisk strategi end regeringen.

Kl. 11:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Der er en kort bemærkning fra hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 11:13

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokraternes ordfører lidt mere om den der 36-milliarder-kroners-pakke. Socialdemokraterne råber op om den dag, middag og nat, og hr. Henrik Sass Larsen har også fremhævet mirakelkuren fra Socialdemokraterne: 36-milliarder-kroners-pakken som en løsning på den internationale finanskriser. Så vil jeg spørge hr. Henrik Sass Larsen, om det ikke gør indtryk på ham, at en række førende økonomer har advaret imod at lave en stor, forkromet vækstpakke og regne med, at det sådan er en mirakelpille til at løse den økonomiske situation, som Danmark står i.

Kl. 11:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:14

Henrik Sass Larsen (S):

De økonomer har jeg ikke fået øje på, medmindre det er nogle, Venstre har finansieret. Altså, det er jo tværtimod sådan, at en af verdens førende økonomer, nobelprismodtageren Paul Krugman, gang på gang i den offentlige debat har skrevet og fortalt om, at man har behov for at gøre noget meget drastisk og noget meget stort for at imødegå den udvikling, der sker i øjeblikket. Det er hans filosofi, og det synes jeg egentlig er kloge, gode råd, som vi har taget til os.

Det er ikke godt nok en gang imellem at komme med en sjat og så give lidt her og lidt der og sige: Nå, nu steg ledigheden igen, og hvad gør vi nu? Og så bliver man lidt enig med De Konservative, og så siger man, at det her område måske lige skal have lidt, og at nogle landmænd skal have støtte, og hvad ved jeg. Det er ikke ambitiøst nok. Der skal noget mere til. Og det er derfor, at man, som tiden går, forpasser chancen for at gøre noget meget, meget effektivt. Og det har en selvforstærkende nedadgående effekt, hvis vi ikke her og nu prøver at bremse op i forhold til den udvikling. Det er Socialdemokratiets kritik af regeringens økonomiske politik.

Kl. 11:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Karsten Lauritzen for en kort bemærkning. Det bliver også den sidste korte bemærkning til denne ordfører, hvis vi skal passe tiden. Værsgo.

Kl. 11:15

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg kan anbefale hr. Henrik Sass Larsen at gå ind og søge på sit eget navn på InfoMedia, og så vil han se, at der er flere førende økonomer, der har kritiseret Socialdemokraternes mirakelkur som værende en eller anden pille, en eller anden opskrift. Og hvis hr. Henrik Sass Larsen ikke selv kan finde ud af at bruge InfoMedia, kan jeg som et ungt menneske vejlede ham i det, og jeg vil også gerne oversende det til hr. Henrik Sass Larsen, hvis der skulle være behov for det.

Det, jeg godt vil spørge hr. Henrik Sass Larsen om, er, om hr. Henrik Sass Larsen ikke synes, at det kan lyde mærkeligt i den menige danskers øre, at den her mirakelkur, som Socialdemokraterne har, på 36 mia. kr., er mirakelkuren hele tiden – uanset hvad regeringen gør. På trods af at regeringen har ophævet anlægsloftet i kommunerne, hvilket betyder, at man kan lave flere anlægsinvesteringer, på trods af at regeringen har lavet en skattereform, der pumper over 15 mia. kr. ud i det danske samfund næste år, på trods af at regeringen har lavet en renovationspulje på 1,5 mia. kr., der sætter gang i håndværksvirksomhederne, så er Socialdemokraternes mirakelkur stadig væk de 36 mia. kr. Er det ikke mærkeligt, at man ikke tilpasser den her mirakelkur i Socialdemokratiets vækstplan? Er det ikke lidt mærkeligt? Kan hr. Henrik Sass Larsen ikke forstå, at der er nogle danskere, der har lidt svært ved at forstå det?

Kl. 11:16

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:16

Henrik Sass Larsen (S):

Nej, jeg tror ikke, danskerne har vanskeligt ved at forstå, at Socialdemokratiets økonomiske strategi er at sætte gang i direkte aktiviteter, som skaber beskæftigelse. Regeringens økonomiske strategi er at pumpe ud til privatforbruget og prøve at puste boblen op igen. Det er forskellen. Det er meget, meget enkelt, og det tror jeg ikke at der er nogen der har problemer med at forstå.

Jeg vil bare sige, at jeg ikke tror, at Socialdemokratiet med vores 36 mia. kr. har lavet en mirakelkur, men jeg tror, at den ville have gjort en stor forskel, hvis man havde vedtaget den her og nu. Jeg tror, at vi havde stået bedre i den økonomiske krise, hvis vi havde vedtaget den her og nu. Og som jeg lovede tidligere i debatten, vil jeg sige, at jeg heller ikke tror, at det kommer til at stå alene. Jeg tror desværre, at det ser så dy-

stert ud ude i horisonten, at vi kommer til at tage yderligere tiltag ud over dem, som Socialdemokratiet har foreslået, og det skal vi nok komme frem med, også til offentligheden.

Kl. 11:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg siger tak til ordføreren. Den næste i ordfører-rækken er fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 11:18

(Ordfører)**Pia Kjærsgaard (DF):**

Jeg har faktisk tænkt mig at være positiv. Jeg synes, det er på høje tid, at der bliver sådan lidt optimisme, lidt glæde og lidt gang i den, nu, hvor vi i måneder har været i et vakuum, fordi vi var lidt underdrejet. Det må vi jo alle sammen konstatere. Det kom der så en løsning på, og nu synes jeg bare, vi skal tage arbejdstøjet på, jeg synes, det er på høje tid.

Allerførst vil jeg – også for at blive i den terminologi – på vegne af Dansk Folkeparti gerne sige tak til Anders Fogh Rasmussen for den indsats, han har gjort som statsminister. Det er en formidabel indsats, som har været præget af realisme i forhold til tingene, og som har været præget af en stor og meget pragmatisk evne til at samarbejde.

Jeg synes bestemt også, at vi fra talerstolen i dag skal udtrykke, at vi er meget stolte over, at posten som NATO-generalsekretær er gået til en dansker. Det viser også, hvor anerkendte vi er i udlandet – hvor anerkendte vi er i udlandet – og det synes jeg faktisk gør oppositionens evigt negative opfattelse af Danmarks internationale ry og rolle til skamme. Jeg synes, man skal tænke lidt over det, måske også ude blandt chefredaktørerne på diverse medier, altså at det simpelt hen ikke passer, for Anders Fogh Rasmussen og Danmark har fået en meget, meget stor opbakning. Lad os nu fremover slippe for at høre, at ingen vil have med os at gøre, at vores ry er dårligt, at Danmark har en rolle, hvor vi ikke kan være os selv bekendt, at vi er menneskefjendske, og hvad ved jeg. Jeg tror faktisk ikke, vi kommer til at høre om det længere, og gør vi det, er der jo kun at slå en skralderlatter op.

I Dansk Folkeparti glæder vi os over, at et flertal siden 2001 har styret Danmark med sikker hånd, og vi er ikke i tvivl om, at Anders Fogh Rasmussens rolle er meget, meget stor, men det har samtidig været sådan, fordi der har været et stabilt flertal, som i den grad i mange, mange forskellige og vanskelige situationer har

fundet ud af, hvilken vej det her land skulle styres.

Jeg tør slet ikke tænke på, hvor vi havde været i dag, hvis ikke dansk økonomi i sit udgangspunkt havde været så solid, som den er. Jeg tør heller ikke tænke på, hvordan udlændingeområdet og en lang række andre områder havde set ud.

Så vil jeg godt sige velkommen til den nye statsminister. Vi kender jo hinanden godt, og jeg er overbevist om, at den nye statsminister er den rigtige person til at fortsætte det gode arbejde, som begyndte allerede i november 2001, og som hele to gange siden er blevet foretrukket af et flertal af vælgerne. Nogle gange er det en god ting at se tilbage, og det håber jeg også statsministeren gør, og jeg synes da også, at hans tale i tirsdags vidner om, at statsministeren har ganske godt fat i det store billede af, hvordan Danmark skal regeres videre og manøvreres gennem krisen – og ikke mindst, hvordan vi fortsætter det gode samarbejde.

Det er nemlig ingen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti har ganske store forventninger til statsministeren. Vi er sikre på, at vores forventninger har hold i virkeligheden, for vi kender faktisk statsministeren som en mand, der mestrer samarbejdets svære kunst, og som samtidig har det store overblik.

Den første erfaring fik vi, da vi i sin tid forhandlede om kommunalreformen. Det var måske ikke altid den letteste ting at sælge til befolkningen, men jeg ved, at vi gjorde det rigtige, og at det offentlige nu har et langt mere solidt udgangspunkt end tidligere – også selv om ting tager den tid, som ting tager. Vi har desuden to gange oplevet statsministeren i rollen som finansminister, hvor vi har oplevet at blive lyttet til, at blive forstået, og hvor regeringen har været modtagelig i forhold til Dansk Folkepartis krav samt realistisk i forhold til de politiske muligheder, der nu engang er til stede med Folketingets nuværende sammensætning.

Det kan en gang imellem synes som en svær opgave at tage arven op, men ingen forventer eller ønsker, at statsministeren skal være en tro kopi af sin forgænger. Nøgleordene er derfor kontinuitet og fornyelse:

Det er kontinuitet, i forhold til at der ikke må være tvivl om regeringens forhold til værdipolitik, håndteringen af den økonomiske krise eller politikken på retsområdet og velfærdsområdet. Det er alfa og omega for regeringen, at den er sig

dette ansvar bevidst, og at Venstre og Konservative er i stand til at optræde i samlet flok.

Det er fornyelse, i forhold til at mennesker nu engang er forskellige og har forskellige prioriteter og interesser.

Kl. 11:23

Der har været en indtil videre beskeden ministerrokade, men det er godt at blande kortene på ny og tilføre regeringen nye kræfter.

Så vil jeg godt kvittere for talen fra i tirsdags. Jeg er helt enig i, at vi står over for enorme udfordringer – ikke mindst på grund af den store økonomiske krise. Det er altså meget, meget ærgerligt, og jeg synes, det er det, jeg har hørt i løbet af dagen i dag, at oppositionen, altså dem til venstre, vil udnytte denne krise til at slå politisk plat. Situationen fordrer nemlig vilje til samarbejde. Hvis ikke vi i den nuværende situation kan vise befolkningen, at vi magter at stå sammen, ja, så ved jeg faktisk ikke, hvornår vi skulle vise det. Men jeg er faktisk overbevist om, at danskerne sagtens kan se forskel på dem, der virkelig gør noget, og så dem, der bare fuldstændig omkostningsfrit fremlægger den ene stadig flottere milliardplan efter den anden helt uden hensyn til de økonomiske konsekvenser og landets økonomiske tarv, fordi de i virkeligheden slet ikke ønsker at forhandle om noget som helst. Det har vi oplevet for meget af – specielt fra Socialdemokratiets side.

Jeg glæder mig også over, at regeringen stadig væk har blik for det værdipolitiske område. I Dansk Folkeparti er vi helt enige i, at så mange som muligt skal inkluderes i det danske samfund og være en del af det. Jeg havde dog måske gerne set et par knubbete ord rettet mod de mennesker, der *ikke* ønsker at være en del af fællesskabet, men lad nu det ligge. Vi er enige i udgangspunktet.

Med hensyn til retspolitikken vil jeg sige, at jeg virkelig synes, at det er et gennembrud, at Venstre er villige til at se nærmere på den kriminelle lavalder. Ja, det glæder mig faktisk utrolig meget. I Dansk Folkeparti har vi længe ment, at den kriminelle lavalder skulle nedsættes fra 15 år til 12 år. Gang på gang er vi så blevet skudt i skoene, at vi ønsker, at børn skal afsone blandt hårdkogte rockere eller indvandrerbandemedlemmer. Sludder og vrøvl! De skal afsone i særlige institutioner, men pointen er klar. De skal have en dom! De skal vide, at det ikke er for sjov! Kun på den måde kan vi hindre bandernes kyniske spekulation i den kriminelle lavalder.

På velfærdsområdet er det min overbevisning, at statsministeren vil følge sin forgængers kurs med hensyn til sikring og udbygning af velfærdssamfundet. Alle de praktiske ting, frit valg, privatiseringer, udliciteringer og opbygning diskuterer vi da gerne hen ad vejen, men det har nu været sådan og bliver ganske givet også ved med at være på den måde, at Dansk Folkeparti hele tiden vil holde et vågent øje med, at samfundet skal fungere på det sociale og på det sundhedspolitiske område. Dansk Folkeparti er jo ikke noget dogmatisk parti, vi går ikke så meget op i, hvem der udfører opgaverne, men langt mere i, om de bliver udført effektivt, så de kommer danskerne til størst gavn, og så alle danskere sikres et højt offentligt serviceniveau og dermed den størst mulige tryghed.

Det gælder på ældreområdet såvel som på sundhedsområdet, at vi stadig væk har mange store opgaver foran os. Der er stadig problemer rundtomkring, det ved vi godt, og vi vil meget gerne medvirke til at gøre noget mere ved de mange, mange ting, der ikke er i orden. Men vi må altså også bare sige, at kommunerne også er forpligtede til i langt højere grad at være opmærksomme på deres ansvar.

Der er som sagt masser af store opgaver forude på borgernære områder, som berører alle danskerne. Men netop på de borgernære områder tror og håber jeg også at statsministeren mener der skal ske en styrkelse. Det vil vi i hvert fald medvirke til.

I Dansk Folkeparti ser vi frem til et bredt samarbejde med alle partier. Jo, det gør vi faktisk. Jeg ved godt, at oppositionen gennem hele den nuværende regerings levetid har forsøgt at fremstille regeringen og Dansk Folkeparti som en massiv og uigennemtrængelig blok, men jeg må sige, at denne blok mest af alt eksisterer inde i hovedet på fru Helle Thorning-Schmidt, hr. Villy Søvndal og fru Margrethe Vestager. Blokken eksisterer faktisk så meget i deres hoveder, at de nu også selv er gået over til at tænke i blokke og derfor har oprettet en slags modblok til det, de opfatter som en blok. Opdelingen i blå og rød stue er ikke regeringens eller Dansk Folkepartis værk, men stammer fra en venstrefløj, hvis eneste bidrag alt for ofte har været gold overbudspolitik, hvor man lige lovlig frisk har lagt så mange milliarder oveni, at man har været sikre på udelukkelse. Så kan man nemt komme rendende bagefter og sige, at man ikke er blevet lukket ind. Der er også talrige eksempler på, at Socialdemokratiets politik har været så uklar og

skiftende, at vi andre simpelt hen ikke har kunnet regne ud, hvad vi forhandlede om, fordi takikken hele tiden skiftede.

Dansk Folkeparti ser frem til den kommende tids samarbejde. Vi nærer store forhåbninger, og vi nærer store forventninger. Det manglede bare andet, at vi i denne tid, hvor vi står i en meget, meget stor krise, ikke skulle kunne samarbejde og ikke skulle gøre det til gavn for den danske befolkning. Og vi håber, at oppositionen vil besinde sig i den alvorlige situation, landet befinder sig i, og droppe sin golde overbudspolitik.

Kl. 11:28

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Der er selvfølgelig en række korte bemærkninger. Vi starter med dem, der har meldt sig som ordførere. Den første er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:28

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard om skattereformen. Da havde Dansk Folkeparti det jo for sig selv, og jeg tror, at det var, fordi man ønskede det, og så gik man ind til forhandlingsbordet og skulle skaffe resultater. Hvis man nu sætter sig ned og regner på resultatet og eksempelvis tager en akademikerfamilie med en lønindkomst på 1,5 mio. kr. samlet, får de, når skattereformen er fuldt ud indfaset, en gevinst på 71.272 kr. En enlig pensionist uden indkomst får, når det er fuldt ud indfaset, inden man i øvrigt har set erhvervsafgifterne, 550 kr. om året.

Mit spørgsmål er: Hvad lavede Dansk Folkeparti egentlig til de forhandlinger?

Kl. 11:29

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:29

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror faktisk, at vi gjorde det, som Socialdemokratiet måske ville have prøvet, hvis de var blevet ved forhandlingsbordet. Det er min opfattelse. Nu synes jeg, at hr. Henrik Sass Larsen køber videre i den der retorik, som vi har hørt til bevidstløshed. Det var lige før, vi bare manglede ordet rødvinforliget. Altså, det var jo det, man kaldte det. Hr. Villy Søvndal har kaldt det en reform med stærk social slagside. Jamen det er jo fantastisk.

Jeg må bare minde om, at dengang Skattekommissionen kom med sit forslag, var der ingen ende på, hvad både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti ville gøre. Der var ingen ende på det. Hvordan var det nu med beskæring

af rentefradragsretten? Det var noget, man måtte se på. Det der med topskatten var da også noget, man måtte se på. At beskære studerendes SU var da også helt i orden, det var alt sammen noget, man ville se på.

Må jeg minde om, at hr. Ole Sohn, tidligere formand for Danmarks Kommunistiske Parti, udtalte, at Skattekommissionen ramte inden for skiven, og at der ikke var noget, der kolliderede med det fælles udspil fra SF og Socialdemokraterne.

Når jeg tager begge partier sammen nu, er det, fordi man netop har allieret sig i den blok, hvor man sagde: Vi kommer sammen, og vi går sammen. Og derfor var det, at Dansk Folkeparti måtte blive siddende og gøre det, som jeg egentlig tror, at Socialdemokratiet gerne ville have gjort, hvis man altså ikke bare lige var gået og havde lukket døren igen efter sig, da man gik ud.

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:31

Henrik Sass Larsen (S):

Men er der så ikke social slagside i det her? Altså, uanset beskyldningerne om, at det nu er Socialdemokratiets og SF's skyld, at det er endt med en skattereform, der ser sådan her ud, er det jo en meget, meget spændende forklaring. Vi var ganske vist ikke inde ved forhandlingsbordet, men det var fru Pia Kjærsgaard, men nu er det så vores skyld.

Fru Pia Kjærsgaard, du skal forklare alle pensionisterne derude ...

Kl. 11:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Man skal huske at bruge tredjeperson i tiltalen.

Kl. 11:31

Henrik Sass Larsen (S):

Fru Pia Kjærsgaard skal forklare alle pensionisterne derude, hver og en, at når de ser på bundlinjen i 2019, kan de se, at Dansk Folkeparti har siddet og sagt ja til et forlig, hvor de får 550 kr. om året, inden de er begyndt at betale nogle af erhvervsafgifterne, hvor et akademikerægtepar, som tjener 1,5 mio. kr. om året, får 71.272 kr. i skattelettelse. Hvordan kan man mene, at det er socialt retfærdigt? Hvorfor i alverden sagde Dansk Folkeparti ikke bare, at de ikke ville være med til det?

Kl. 11:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Pia Kjærsgaard (DF):

Altså, nogen skal jo blive siddende ved forhandlingsbordet. Vi skulle have den her reform igenem. Vi kunne selvfølgelig godt have sagt, at vi går og smækker med døren, ligesom Socialdemokratiet gjorde. Hvorfor i alverden skulle vi det? For det, der var det afgørende – jeg skal nok komme tilbage til selve spørgsmålet – var jo faktisk, at skattestoppet, som Socialdemokratiet langt hen ad vejen tilsluttede sig, kunne fortsætte, efter vi havde lavet den her skattereform, skatteaftale, forårspakke, kald det hvad man vil. Det var det, der var ganske afgørende. Hvis Socialdemokratiet havde tilsluttet sig den betingelse, havde Socialdemokratiet kunnet være med.

For at komme tilbage til spørgsmålet: Ja, Dansk Folkepartis udgangspunkt, da vi skulle gennemføre den her forårspakke, var, at ingen måtte tabe på det, overhovedet. Og så er skattesystemet jo altså ordnet på den måde, at den gruppe, der tjener mest i det her samfund, også i forhold til sådan en reform, kommer til at få forholdsmæssigt mest ud af det. Det, vi godt kunne have ønsket, var naturligvis, at andre havde fået mere ud af det, altså gruppen med de lavere indkomster. Men udgangspunktet er, at ingen taber, og alle har fået noget ud af det, også uden Socialdemokratiets hjælp.

Jeg ved godt, at man ikke kan spørge, men jeg synes, at ordføreren fra Socialdemokratiet er forpligtet til at sige, hvordan det nu lige er med Socialdemokratiets skattepolitik. Må jeg så spørge Socialdemokratiet: Hvad er det, man vil sætte i stedet? Hvorfor har vi ikke fået noget bud på det? Der har været meget, meget store chancer for at fortælle det, vi har intet hørt.

Kl. 11:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 11:34

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at det er sådan, at hvis man først sætter sig ind til bordet, er man nødt til at blive siddende, og så må man tage, hvad der kommer. Men man kunne have valgt en anden strategi. Man kunne have sagt: Vi synes ikke, at det skal indrettes sådan, at de, der har de allerhøjeste lønninger, bare skal have de allerstørste skattelettelser. Man kunne have vendt den om, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, og have sagt: Næ, vi synes faktisk, at det måske mere er nogle af dem, som har de allerlaveste indkomster, f.eks. nogle af pensionisterne, som

har arbejdet hårdt og knoklet i det her samfund igennem mange år og kun har en meget, meget lille indkomst, der skal have nogle tusindlapper, end de mest velhavende.

Den strategi kunne man jo have forfulgt, men det gjorde Dansk Folkeparti ikke. Da det kom til stykket, da det kom til den største fordelingspolitiske reform, som er blevet lavet i nyere tid, svigtede Dansk Folkeparti, og så blev det ægte højreorienteret. Sådan er udgangspunktet.

Kl. 11:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:35

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må så bare igen sige til hr. Sass Larsen, at man ikke selv blev inde ved forhandlingsbordet. Man ønskede ikke at forhandle, Socialdemokratiet ønskede ikke at fremlægge, hvad det var, man ville på det her punkt. Og summa summarum er, at det, som Socialdemokratiet var ude med i begyndelsen, da Skattekommissionen kom med sin betænkning, og da vi kom lidt lænere hen, var nøjagtig det samme, som Dansk Folkeparti fik igennem i forhold til de lavere indkomster. Det var det, Dansk Folkeparti opnåede. Jeg kan da godt ærgre mig over, at Socialdemokratiet ikke hagede sig fast i bordkanten, som man sagde at man ville, for at være med. Det gjorde man ikke. Man var knap nok kommet ind, før man gik ud, og dermed måtte Socialdemokratiet stå med en lang næse.

Men jeg må bare sige igen til Socialdemokratiet: Hvor er den store forkromede plan fra hr. Villy Søvndal, hr. Sass Larsen, fru Helle Thorning-Schmidt og fru Margrethe Vestager, som jo i den grad syntes, at vi skulle have sænket topskatten endnu mere, altså gjort meget mere i den ende? Jeg har meget, meget vanskeligt ved at se, hvordan den opposition, som sidder der og kalder sig rød stue, overhovedet vil kunne samarbejde om det her.

Kl. 11:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der har bedt om en kort bemærkning til ordføreren, at hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:36

Villy Søvndal (SF):

Tak for det. Det er jo ganske bemærkelsesværdigt at høre fru Pia Kjærsgaards forklaringer på, hvorfor Dansk Folkeparti har deltaget i den skæveste skattereform nogen sinde på den måde, at den forgylder de velhavende. Hun har haft to forklaringer. Den ene var, at det er Social-

demokratiets og SF's skyld, at hun er blevet lokket i uføre, forstår jeg, og det er da ganske fantastisk, at Dansk Folkeparti ikke er i stand til at værne om sig selv. Den anden var, som hun sagde, at nogen jo skulle blive siddende ved bordet. Hvorfor det? Hvis man ikke vil lave en skatteaftale, som er elendig fordelingsmæssigt, må man jo gå.

Der var ingen af de forklaringer, der holdt. Fru Pia Kjærsgaard er indtil nu ikke kommet med nogen forklaring på, hvordan det kan være, at man laver en skattereform, der forgylder de velhavende, i det omfang det sker, og straffer dem med lavindkomster. Kan vi ikke godt få den forklaring? Er det kærlighed til de velhavende, er det kærlighed til regeringen? Hvad er motivet?

Kl. 11:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare sige, at også hr. Villy Søvndals udkommelse er uendelig kort i den her sammenhæng. Og jeg skal bare gentage, hvad det var, der blev sagt – nu var det primært hr. Ole Sohn, der førte ordet – da Skattekommissionen kom med sin betænkning. Det var, at beskæringen af rentefradragsretten var noget, man kunne se på, at det at sænke topskatteprocenten var noget, man kunne se på, at en ændring af de studerendes vilkår i forhold til SU var noget, man kunne se på. Man var villig til det hele, og det lå fuldstændig inden for skiven.

Der må jeg jo bare sige, at det, som vi så kom frem til – det må jeg meget understrege – er Dansk Folkeparti bestemt helt tilfreds med. Det er vi altid, når vi indgår en aftale, for der er vi kommet så langt, som vi overhovedet kan i forhold til de partier, vi sidder sammen med, hundrede procent. Det er ikke sådan, at vi er blevet tvunget til noget som helst. Vi synes, at vi sagtens kan være det her bekendt, også i forhold til pensionisterne, også i forhold til dem, der har fået i bunden af skalaen, og hvor der var lagt op til noget helt andet fra vores side end det, som Socialistisk Folkeparti lagde op til.

Kl. 11:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:38

Villy Søvndal (SF):

Tak for svaret fra fru Pia Kjærsgaard. Jeg forstår igen, at det er SF's og Socialdemokraternes skyld

– det er vel derfor, at hun bliver ved med at citere – at Dansk Folkeparti er blevet lokket så voldsomt i uføre. Jeg forstår også, at nogen skulle blive siddende for at lave det her. Det behøvede man da ikke; man kunne da bare være gået, så havde vi haft det nuværende skattesystem, som alt andet lige er mindre skævt end det, der kom ud af det, som fru Pia Kjærsgaard bidrog til.

Jeg tror – og det var også det, vi oplevede, da vi var til møde sammen i Vordingborg – at rigtig mange af de mennesker, der har troet, at Dansk Folkeparti var den lille mands parti, er overraskede, for de troede ikke, at den lille mand var statsministeren. De troede, at når man talte om den lille mand, mente man i den her sammenhæng mennesker med små indkomster. Det har folk gået rundt og troet, og så kan enhver jo sætte sig ned og regne ud, at de, der bliver belønnet, som hr. Henrik Sass Larsen dokumenterede, er dem med de høje indkomster, og at de, der ikke får noget eller mister, er dem med de lave indkomster.

Fru Pia Kjærsgaard er stolt, forstår jeg, over at have bedrevet det værk, der hedder, at man belønner de meget velhavende og straffer dem med små indkomster. Hvordan harmonerer det med hele Dansk Folkepartis idé om at være den lille mands parti – den lille mand med lavindkomsten, vel at mærke?

Kl. 11:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:39

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, hvad hr. Villy Søvndal siger – overhovedet. Og jeg må så bare sige til hr. Villy Søvndal, at misundelse er en grim ting. Jeg fornemmer ligesom af hr. Villy Søvndals retorik, at man er hamrende misundelig over, at man ikke har været med i det skatteforlig, hvilket jo ville have betydet, at hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt på en eller anden forunderlig vis jo nok havde været fredet i næste valgkamp. Det kan jeg garantere at hverken Socialdemokratiet eller Socialistisk Folkeparti vil være.

Man skylder stadig væk en forklaring på, hvad det egentlig var, man selv ville have gjort. Man snakker meget om, at der nok i god tid inden næste valg skal komme en forklaring, et oplæg fra, ja, jeg ved ikke, hvor mange der vil være med i forhold til en skattepolitik, om det både er hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt og fru Margrethe Vestager og hr. Frank Aaen og

fru Johanne Schmidt-Nielsen. Man kunne jo bare have fortalt den danske befolkning, hvad det egentlig var, man ville. Det kunne man jo bare have gjort. Det gjorde man ikke, for man havde besluttet sig for, at hvis ikke man kunne bryde det skatkestop, som jeg faktisk tror fortsat er rigtig, rigtig populært i den danske befolkning – for uden at gøre det kunne man jo ikke sætte skatterne og afgifterne op igen – så ville man ikke være med, og det syntes jeg bare var ærgerligt.

Kl. 11:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 11:41

Villy Søvndal (SF):

Jeg forstår, at der kommer så mange nyheder lige nu, at vi ikke vil være fredet i næste valgkamp. Det overrasker os sådan set ikke. Det ville overraske os mere, hvis det var modsat.

Fru Pia Kjærsgaard sagde, at Dansk Folkeparti havde brugt de her år under VK-regeringen til at holde et vågent øje med det sociale område. Hvordan synes fru Pia Kjærsgaard med de vågne øjne så det er gået? Vi har inden for den sidste måned fået en rapport, der beretter om 50.000 flere fattige i Danmark, 50.000 flere, der er røget ned under den lavindkomstsats, der er den anerkendte. Var det et af Dansk Folkepartis mål i forhold til hele diskussionen om at være den lille mands parti, at vi fik et samfund, hvor ulighederne voksede, hvor fattigdommen i bunden steg? Er det sådan et af de succeskriterier, som Dansk Folkeparti synes man har opnået?

Kl. 11:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:42

Pia Kjærsgaard (DF):

Man kan jo sige i forhold til det oplæg, der lå fra Skattekommissionen, det oplæg, der lå fra regeringen, og det, der rent faktisk kom ud af forliget, er uligheden mindre, end den ville have været i forhold til Skattekommissionen, i forhold til regeringen, men derfor er det da altid en opgave for ethvert politisk parti, for enhver regering at sørge for, at de, der ikke har de allerbedste vilkår i det her samfund, får nogle bedre vilkår.

Hr. Villy Søvndal ved også, at når vi sidder ved forhandlingsbordet, er det vores opgave, og vi har nu engang det privilegium i Dansk Folkeparti, at vi sidder ved forhandlingsbordet. Vi får noget igennem. Hvad har hr. Villy Søvndal fået igennem i ganske mange år? Hvad fik hr. Villy

Søvndal igennem, dengang han var parlamentarisk støtte for en socialdemokratisk ledet regering? Var det ikke hr. Villy Søvndal, der fik afskaffet eksempelvis efterlevelsespensionen? Var det ikke hr. Villy Søvndal, der var med i førtidspensionsforliget, hvor man delte folk op i A- og B-medlemmer?

Jeg bliver altså bare nødt til at sige, at det er sølle, hvor lidt hr. Villy Søvndal, dengang han havde magt, kunne udvirke, og hvor er det sølle at høre på, hvor meget man vil nu, uden at man er med dér, hvor tingene sker. Der har Dansk Folkeparti trods alt det privilegium, at vi er med dér, hvor tingene sker. Vi får noget med hver evig eneste gang, vi indgår et forlig eller en aftale med regeringen – hver evig eneste gang – og sådan vil det fortsætte og fortsætte, så længe det her flertal er der, og det tror jeg faktisk at den danske befolkning er godt tilfreds med.

Kl. 11:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den røde lampe lyser. Så er det fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 11:43

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, man kan konstatere, når man lytter til fru Pia Kjærsgaard, at angreb er et utrolig dårligt forsvar for de sidste 8 års førte politik.

Fru Pia Kjærsgaard siger, at man jo får noget hver evig eneste gang, man sætter sig over for regeringen. Det tror jeg på, og derfor undrede det mig også meget, da fru Pia Kjærsgaard for lidt over 14 dage siden sagde, at vi skal tilbage til dyderne fra valgsejren til i 2001. Vi skal have en ny politisk start, og det betyder, at der skal ske noget i retspolitikken, i sundhedspolitikken, i udlændingepolitikken. Det skal statsministeren hanke op i, det har sejlet for længe.

Derfor det meget enkle spørgsmål: Er fru Pia Kjærsgaard tilfreds med statsministerens redegørelse? Er fru Pia Kjærsgaard tilfreds med Vinstres ordfører, som har sagt i dag, at der er intet nyt politisk projekt?

Kl. 11:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:44

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu tror jeg sådan set ikke – det kan statsministeren selv svare på senere, men jeg tror ikke, man bare skal konkludere af den redegørelse, der blev fremlagt i tirsdags her i Folketinget, at det er så det. Nu skal vi jo til at arbejde.

Jeg mener, som jeg sagde i min indledning og har skrevet i mit ugebrev – som fru Margrethe Vestager læser op af, og hvor er jeg dog glad for, at det bliver læst rundt omkring – er jo, at vi i ganske mange måneder har været inde i det, vi vel nok alle sammen kan kalde et vakuum. Vi har gået og ventet på at komme til at arbejde, vi har gået og ventet på, at noget skulle ske. Det skete så, og jeg vil spørge fru Margrethe Vestager, om det ikke er rigtigt, at vi alle sammen glæder os rigtig meget over, at vi nu kan trække i arbejdstøjet, at vi har fået en ny statsminister, at vi har fået nogle nye ministre, at der nu kommer lidt arbejdskraft og lidt optimisme. Jeg vil have lov til at være optimist, også i en tid hvor vi har en krise. Jeg har rigtig lyst til at gå i gang med det politiske arbejde, jeg synes, det er et privilegium, at man kan få lov til det, og jeg kan kun indbyde fru Margrethe Vestager.

Jeg forstod sandelig ikke, at fru Margrethe Vestager gik fra skattereformforhandlingerne og nu skal sidde med socialisterne og udarbejde et eller andet skatteoplæg. Hvor er det dog sølle, kom dog i arbejdstøjet, og lad os dog være lidt optimistiske. Der er ikke andre end os til at være det i en periode, hvor Danmark står i denne krise, og vi er altså nødt til at smøge ærmerne op og arbejde i stedet for at tale alting ned i et sort hul.

Kl. 11:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:46

Margrethe Vestager (RV):

Den sang, som statsministeren skal vælge at synge for fru Pia Kjærsgaard, må være »Her går det godt, fru Kammerherreinde«, for det er jo det, der er tingenes tilstand.

Fru Pia Kjærsgaard er, som fru Pia Kjærsgaard sagde for et øjeblik siden, helt tilfreds – helt tilfreds – med skattereformen; det er fuldstændig, som det skal være. Fru Pia Kjærsgaard er helt tilfreds, og det er hun lidt over 14 dage senere, end hun sagde, at det har sejlet for længe. Afstanden mellem de to udsagn er jo simpelt hen som herfra og til månen, og jeg synes, det er interessant at høre fru Pia Kjærsgaard være helt tilfreds, samtidig med at fru Pia Kjærsgaard mener, at det har sejlet for længe.

Derfor bliver fru Pia Kjærsgaard nødt til her i dag at skabe klarhed over, hvad det er for en optimisme, hvad det er for en linje, regeringen skal lægge, og hvad det er for nogle nyheder, fru Pia

Kjærsgaard forventer, for man kan ikke sige, det var nyheder, der var i statsministerens tale.

Kl. 11:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 11:47

Pia Kjærsgaard (DF):

Helt tilfreds – ja, ud fra de givne betingelser. Hvis jeg skulle være jublende tilfreds, så sad vi jo her i Dansk Folkeparti med 90 mandater, og så er det da klart, at tingene ville se anderledes ud. De ville også se anderledes ud, hvis fru Margrethe Vestager i stedet for de 2,5 eller 3 pct., eller hvor meget det er fru Margrethe Vestager ligger på i øjeblikket, også sad med de 90 mandater – ikke på den måde som jeg ønsker det, men nok som fru Margrethe Vestager ville gøre det. Sådan er det jo.

Det handler om kompromisets kunst, og hvis fru Margrethe Vestager var blevet derinde, tror jeg egentlig også, fru Margrethe Vestager ville være gået ud og sagt, at i betragtning af de seks-syv mandater, eller hvor mange det nu er fru Margrethe Vestager sidder med, er det også fint for mig, for jeg har fået det igennem i forhold til det antal mandater, som jeg synes jeg kan præsentere inde ved bordet. Men det skete ikke.

Når jeg siger, at vi skal tilbage til udgangspunktet i 2001, er det ikke nogen nyhed fra Dansk Folkeparti, at jeg synes, værdipolitikken, uddannelsespolitikken, kulturpolitikken, socialpolitikken, sundhedspolitikken og retspolitikken er det, der er gældende. Det er det, jeg kalder borgernære synspunkter, og det glæder jeg mig rigtig meget til at komme i gang med. Det er ikke nogen nyhed, men jeg vil godt gentage den.

Kl. 11:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 11:48

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes til gengæld, det må være tydeligt, hvor dårligt et forsvar et angreb er, hvis det er det, der skal forsvare det ansvar, fru Pia Kjærsgaard har for 8 års ført politik.

Der bliver skudt i gaderne, der er bandekrige, og fru Pia Kjærsgaard konstaterer selv, at integrationen ikke er god nok. Hvis det er det, fru Pia Kjærsgaard kan byde på, når fru Pia Kjærsgaard skal stilles til regnskab for det ansvar, hun har for de sidste 8 års førte politik, synes jeg, det er et dårligt forsvar.

Jeg forstår godt, at fru Pia Kjærsgaard forsøger at aflede opmærksomheden og kræver et nyt

politisk projekt, for det, at det politiske projekt fortsætter fuldstændig uændret – samme linje, samme passive syn på krisen, samme uvilje til at samarbejde med nogen som helst – det passive syn er jo også fru Pia Kjærsgaards ansvar, og det er også det, fru Pia Kjærsgaard vil blive stillet til regnskab for, når fru Pia Kjærsgaard tilsyneladende ikke insisterer på et nyt politisk projekt, men falder helt ned som lammet, når det kommer til stykket, og bare glad tropper op og ønsker at fortsætte med det ansvar, fru Pia Kjærsgaard har for de sidste 8 års førte politik.

Kl. 11:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:50

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes faktisk, det er lige stærkt nok, når fru Margrethe Vestager siger, at vi overhovedet ikke har gjort noget som helst, f.eks. i forhold til den finansielle krise. Der er dog ting, som også fru Margrethe Vestagers parti har været med til, og som jeg synes er helt fornuftige.

Der har været gennemført en lang række initiativer: Personskattelettelser – også her i 2009 – og den forårspakke, som er blevet så livligt debatteret. Der er understøttelsen af den finansielle sektor, som jeg ved fru Margrethe Vestager og hendes parti har været med i, der er frigivelsen af SP-midlerne, der er en renoveringspulje, og der er trafikinvesteringer, og så synes jeg, det er lige stærkt nok, at man siger, at der overhovedet ikke er blevet gjort noget som helst. Det er ikke rigtigt, det er jo overhovedet ikke rigtigt.

Det, der jo er forskellen mellem Dansk Folkeparti og fru Margrethe Vestagers parti, Det Radikale Venstre, er, at vi er parate til igen at sige: Nu er det altså på tide, at vi endnu en gang foretager os noget i forhold til krisen. Men vi er meget opmærksomme på udviklingen og ser, om det, vi har sat i gang, ikke også på en eller anden måde skulle virke, for naturligvis kommer det da i et vist omfang til at virke, og der er dele af det, fru Margrethe Vestager også kan bryste sig af at have været med til, og som er gode ting. Men lad være med at sige, at vi overhovedet ikke har gjort noget som helst og bare sidder og lader, som om det er ligegyldigt, for det passer jo ganske enkelt ikke.

Kl. 11:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste ordfører, der har en kort bemærkning, er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:51

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Allerførst: Kan vi ikke lige blive enige om, at den skattereform ikke ville være blevet til noget, hvis fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti havde forladt forhandlingsbordet? Altså den reform, der betyder, at afstanden mellem rig og fattig vokser i Danmark – og her er hr. Henrik Sass Larsens eksempel jo meget sigende med 71.000 kr. til akademikerfamilien og 550 kr. til pensionisten – ville ikke være blevet til noget, hvis Dansk Folkeparti ikke havde lagt stemmer til den.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:52

Pia Kjærsgaard (DF):

Der mangler lige nogle mandater, ikke? Men sådan er det jo med mange ting, hvis Dansk Folkeparti f.eks. ikke havde været medvirkende til forlig og aftaler. Finansloven var heller ikke blevet gennemført, hvis Dansk Folkeparti ikke havde været med. Der er uendelig mange ting, som ikke var blevet til noget. Så jo, det er da rigtigt.

Kl. 11:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:52

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er vigtigt lige at få sat på plads, for jeg ved, at fru Pia Kjærsgaard præsenterer Dansk Folkeparti som et parti, der tager socialt ansvar, et parti, der går op i forholdene for dem, der ikke har så meget. Jeg synes, det er godt, at fru Pia Kjærsgaard i dag får sagt fuldstændig klart, at det er Dansk Folkepartis stemmer, der har ansvaret for, at vi nu har fået en skattereform, der betyder, at afstanden mellem rig og fattig i Danmark vokser.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard om det her med, at man i Dansk Folkeparti accepterer sociale forringelser og accepterer øget ulighed, skyldes, at man laver sådan en byttehandel og siger, at hvis regeringen stemmer for en fremmedfjendsk politik, kan man i Dansk Folkeparti godt acceptere, at der bliver taget fra pensionister, og at bunden i vores samfund ikke bliver løftet, men at toppen til gengæld får rigtig meget.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:53

Pia Kjærsgaard (DF):

Lad mig bare svare ganske kort. Nej, sådan forholder det sig ikke, og bunden er blevet løftet.

Kl. 11:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 11:53

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Vi er mange, som kan konstatere, når vi ser på de sidste 8 år, at Dansk Folkeparti konsekvent har lagt stemmer til sociale forringelser og har lagt stemmer til regeringens økonomiske politik, som betyder, at man giver mere til dem, der har i forvejen, mod til gengæld at få den fremmedfjendske politik igennem.

Hvis det ikke forholder sig sådan, at den byttehandel ligesom er udgangspunktet for det politiske flertal på Christiansborg, hvad er så årsagen til, at Dansk Folkeparti alligevel vælger at stemme for skattereformen? Det er meget, meget svært at forstå, for fru Pia Kjærsgaard siger i dag fuldstændig klart, at man stemmer for den her skattereform, som betyder øget ulighed i Danmark, og som giver væsentlig mere til dem, der i forvejen har rigtig meget – igen, 71.000 kr. om året versus 550 kr. om året til pensionisten. Hvordan kan Dansk Folkeparti lægge stemmer til den reform?

Kl. 11:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:54

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg må bare gentage, at uligheden uægtelig var blevet forøget langt væsentligere, hvis Skattekommissionens oplæg var blevet taget til efterretning – det var det, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti gerne ville have – og hvis regeringens oplæg var blevet taget til efterretning. Og Dansk Folkeparti går naturligvis ind og gør sin indflydelse gældende.

Men det er jo sådan, må jeg sige til fru Johanne Schmidt-Nielsen, at når man er et parlamentarisk grundlag, og når man udmærket godt ved, at ens stemmer er udslagsgivende, så tager man sig da også betalt for de forlig og aftaler, som man er med i. Og hvorfor i alverden skulle man ikke være med?

Det, der gør det spændende i Dansk Folkeparti, er jo at være med i forlig og aftaler, hvor man i allerhøjeste grad føler, at man, når man er færdig med forliget eller aftalen, så har man via de mandater, man har – man føler måske endda

en gang imellem, at man har fået en anelse mere ud af det end de mandater, man har – gennemført en aftale, hvorefter man siger, at det var så det, og så kører vi videre med det skatkestop, som vi jo fra begyndelsen har været interesseret i, at vi skulle køre videre med, fordi det er det, der giver tryghed for den danske befolkning, samtidig med at skatteaftalen altså er på plads.

Jeg forventer ikke, at vi i den næste valgkamp skal diskutere meget andet skat end den mangel på skatteoplæg, som der givetvis vil være fra den røde stue. Det tror jeg bliver en stor diskussion.

Kl. 11:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Vi går så over til rækken af korte bemærkninger fra ikkeordførere. Vi når ikke dem alle sammen, inden vi skal have en frokostpause, men vi når i hvert fald fru Mette Frederiksen. Værsgo.

Kl. 11:56

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Det er jo bemærkelsesværdigt, hvor lidt ledighed fylder i fru Pia Kjærsgaards tale i dag, og det står da i hvert fald tydeligt frem, at den stigende arbejdsløshed ikke er det, der bekymrer Dansk Folkeparti mest.

Fru Pia Kjærsgaard anmelder i talen i dag, at Dansk Folkeparti ønsker at diskutere værdikamp, og lad os endelig tage den diskussion. Lad os tage den værdimæssige diskussion, der handler om, hvorfor det skal være sådan, at nogle af dem, der lige nu bor i Udkantsdanmark med de korteste uddannelser og med den støt stigende ledighed også er dem, der har fået de laveste skattelettelser. Lad os endelig tage den værdimæssige diskussion, hvorfor det skal være sådan, at når Dansk Folkeparti lægger mandater til en skattereform, så skal den ramme dem, der også bliver ramt af arbejdsløsheden og dem, der har de ringeste betingelser for at klare sig godt igennem den økonomiske krise.

Kl. 11:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 11:57

Pia Kjærsgaard (DF):

Sådan lidt i lighed med tidligere spørgsmål fra hr. Morten Bødskov i dag, synes jeg altså, det er meget, meget ubehageligt, når man fra Socialdemokratiets side lægger op til, at vi nærmest går og fryder os over arbejdsløsheden. Altså, hvis jeg skal vende det lidt om, vil jeg sige, at jeg synes, at det forholder sig omvendt. Jeg har fra starten sagt i adskillige debatter, som vi har haft

på tv – og det ved fru Helle Thorning-Schmidt også – at jeg synes, at Socialdemokratiet i den grad taler alting ned i et sort hul og ved sin retorik også indimellem kan komme til at tale arbejdsløsheden op.

Det synes jeg man skal passe meget på med – passe *meget* på med. I stedet for skal man selvfølgelig gøre det, der er nødvendigt. Og Dansk Folkeparti har været med i de initiativer for hele tiden at sikre det. Hvad angår arbejdsløsheden, er der ingen tvivl om, at den desværre er i stigning, men det er altså ikke noget, man kan brejde det flertal, der har siddet siden 2001. Det er en international krise, og vi gør nogenlunde det samme som andre lande, vi sammenligner os med. Hele tiden har vi et vågent øje på hver finger, med hensyn til om der skal gøres noget om 1 måned, om 14 dage, om 3 uger, om 2 måneder. Skal der det, jamen så gør vi det selvfølgelig.

Kl. 11:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 11:58

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal være ærlig og sige, at jeg ikke forstår fru Pia Kjærsgaards prioritering af taletiden i dag. Hvis man lægger sammen, hvor lang tid fru Pia Kjærsgaard har brugt på at tale om taktik og om, hvordan Christiansborg skal arbejde og ikke arbejde – hun har fyldt en masse ord ud over Folketingssalen – og hvor lidt tid hun har brugt på at tale om konkret politik, vil jeg sige, at det er en bemærkelsesværdig prioritering.

For det, der sker i Danmark lige nu, er, at rigtig mange mennesker mister deres arbejde. Og nogle af dem, der er hårdest ramt af den økonomiske krise, er jo ikke dem, som Dansk Folkeparti har været med til at forgylde med den seneste skattereform. Det er helt almindelige lønmodtagere, det er ægtepar, hvor både mand og kvinde ikke har en faglært uddannelse – det drejer sig om dem, der har de korteste uddannelser og dermed den svageste tilknytning til arbejdsmarkedet. Det, der er konklusionen for mange af de mennesker, er, at de kan imødesee en sommerferie og et år 2010 uden skattelettelser, men med en fyreseddel i hånden og meget, meget lidt hjælp fra Dansk Folkeparti.

Så mit spørgsmål her til sidst skal lyde sådan: Hvor mange arbejdsløse skal vi egentlig have i Danmark, før Dansk Folkeparti mener, at det er nødvendigt at sadle om i forbindelse med den økonomiske politik?

Kl. 12:00

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 12:00

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes altså faktisk, at det sidste spørgsmål siger meget om Socialdemokratiet. Tror man virkelig, at jeg kan stå og sige, at når der er et eller andet antal arbejdsløse, så gør vi noget? Det er jo fuldstændig langt ude at stille sådan et spørgsmål. Jeg vil sige til fru Mette Frederiksen: Ærlig talt, jeg synes ikke, at det tjener Socialdemokratiet til ære.

Men lad mig sige, at jeg tror, at vi skal være meget, meget tilfredse med, at der er den sunde økonomi i Danmark, at vores beskæftigelse trods alt har været så høj gennem ganske mange år. Jeg husker valgkampen op til 2005, hvor Socialdemokratiet gjorde nøjagtig det samme, som man gør i dag. De forsøgte et eller andet sted at tale den her arbejdsløshed op, men det viste sig heldigvis, at arbejdsløsheden var faldende, og gudskelov for det.

Lad os håbe på og satse på og arbejde på, at med de initiativer, der er sat i værk, og med de initiativer, der vil blive sat i værk, kan der blive dæmmet op for den arbejdsløshed, som desværre er der – og den tror jeg da at hele Folketinget er enig i at vi meget gerne ville have været foruden. Men det er jo ikke dansk national politik, der er det, der gør det, det er den internationale krise, der er afgørende for, om arbejdsløsheden stiger, som den gør.

Kl. 12:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Anne Baastrup, fru Marianne Jelved, hr. Nick Hækkerup, hr. Morten Østergaard og hr. Per Clausen er også på listen. De vil få ordet efter pausen.

Jeg vil hermed udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Kl. 13:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Mødet er genoptaget, og vi er stadig væk ved de korte bemærkninger til fru Pia Kjærsgaard. Som anført før pausen er der fem korte bemærkninger, nemlig fra fru Anne Baastrup, fru Marianne Jelved, hr. Nick Hækkerup, hr. Morten Østergaard og hr. Per Clausen. Vi tager disse korte bemærkninger, og så er der ikke plads til flere.

Kl. 13:00

Anne Baastrup (SF):

Mere end 30 kommuner har påvist, at der er fejl i udligningen på det sociale område, og den fejl har den tidligere velfærdsminister erkendt. Det betyder rent faktisk, at der på det sociale område er borgere i en af de her 30 kommuner, der grundlæggende får færre penge, end borgere gør i de kommuner, man ellers kunne sammenligne sig med. Eksempelvis skal Kerteminde i indeværende år spare ekstraordinært 44 mio. kr. Det betyder, at man skal skære ned på folkesko-leområdet, og at man skal skære ned på ældreområdet.

Så er det jeg spørger: Hvor står Dansk Folkeparti i den her sag? Velfærdsministeren gik ud og erkendte, at der var en fejl, men mente bare ikke, at den her fejl kunne repareres før 2012. Er Dansk Folkeparti enig i, at det er den måde, man skal behandle de borgere på, der bor i de her mere end 30 kommuner? Hvis det er sådan, at fru Pia Kjærsgaard ikke lige kan huske billedet, kan jeg sige, at det bl.a. er seks kommuner fra Fyn, der har været herinde i Folketingets Kommunaludvalg for at beskrive situationen og har fået en erkendelse fra velfærdsministerens side af, at der er et alvorligt problem. Hvad siger fru Pia Kjærsgaard til det?

Kl. 13:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Hvis der er et alvorligt problem, synes jeg selvfølgelig, at det skal rettes op. Det er rigtigt, som fru Anne Baastrup siger, at jeg ikke umiddelbart er helt med på den sag, og jeg er glad for at få det konkretiseret lidt. Men jeg synes faktisk, at man skal spørge statsministeren, når han kommer med sin svartale, om det kan være rigtigt. Det synes jeg simpelt hen man skal gå videre med, og jeg er sikker på, at statsministeren vil være lydhør over for det.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Anne Baastrup.

Kl. 13:02

Anne Baastrup (SF):

Det var jo en åben dør, jeg her fik sparket ind. For det, der har været meget bemærkelsesværdigt i fru Pia Kjærsgaards tale, er, at man ikke har været inde på de steder, hvor den konkrete velfærd udføres. Det er i kommunerne. Vi havde jo en velfærdsminister, der blev buhet ud på det kommunale topmøde, bl.a. på grund af regeringens dårlige økonomiske rammer for kommunerne. Vi har kommuner, der ikke lever op til de valglofter, som den daværende statsminister kom med i sidste valgkamp, om, at der skulle reoveres; vi har ældre, der ikke kan få plads på et ordentligt plejehjem; vi har ældre, der ikke kan få ordentlige hjemmebesøg, fordi kommunerne mangler penge.

Jeg har ikke på noget tidspunkt hørt, at fru Pia Kjærsgaard har været inde på det for de mennesker, der oplever det dagligt, meget store problem, at de kommuner, som står for den konkrete velfærd i det daglige, ingen penge har. Dansk Folkeparti er medvirkende til, at de ingen penge har. Dansk Folkeparti har fastholdt, at udgiftsloftet skal videreføres. Hvor er Dansk Folkeparti henne i den her sag?

Kl. 13:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Pia Kjærsgaard (DF):

Først og fremmest vil jeg sige – det vil jeg godt lige tage fat i – at det overrasker mig en hel del, at fru Anne Baastrup næsten med stolthed i stemmen fremfører, at velfærdsministeren blev buhet ud på Kommunernes Landsforenings topmøde. Det synes jeg var uforskammet, og hvis det var nogle af fru Anne Baastrups partifæller, der gjorde det – og det kunne jeg forestille mig – så synes jeg, at man skulle tage afstand i stedet for nærmest at stå og være stolt af det. Jeg synes, det er meget, meget pinligt, ganske enkelt uhørt, og jeg er egentlig glad for, at jeg får lejlighed til at sige det her fra Folketingets talerstol. Jeg har ikke sagt noget om det i debatten tidligere, men nu får jeg altså lejlighed til at sige det. Det er uhørt – ganske uhørt!

Lad mig med hensyn til kommunerne sige: Dels har kommunerne fået tilført flere penge, dels er det jo altså sådan, at man nu øger anlægsaktiviteterne, fordi loftet er væk. Der er

Kl. 13:02

givet de muligheder, der kan gives til kommunerne, og jeg synes, det er forkert af fru Anne Baastrup, at man bare lægger det over på regeringen og Dansk Folkeparti og siger, at det hele er regeringen og Dansk Folkepartis skyld. Vråvl!

Kl. 13:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved for en kort bemærkning.

Kl. 13:04

Marianne Jelved (RV):

Der er jo visse synspunkter, jeg deler med fru Pia Kjærsgaard. Jeg synes også, at f.eks. værdipolitikken er meget central, og det er jo også det første, statsministeren nævner i sin tale, nemlig de politiske, overordnede mål, regeringen gerne vil videreføre. Men det er jo ikke nok, at der bare står værdipolitik; der gemmer sig jo noget bag.

Derfor kunne jeg godt være lidt nysgerrig og spørge fru Pia Kjærsgaard: Hvad er det for nogle mere konkrete hovedpunkter i værdipolitikken, Dansk Folkeparti gerne vil hjælpe regeringen med at få gennemført?

Kl. 13:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:05

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er naturligvis, at vi står vagt om de danske værdier som f.eks. ytringsfrihed.

Nu har vi i dag på Ritzau kunnet se, at vores tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen er udnævnt til hovedfjende af Taliban. Altså, det er da sådan nogle ting, vi skal gå imod. Sådan nogle ting må vi sikre ikke sker i Danmark, eksempelvis. Vi må sikre, at vi står fast på den danske kulturpolitik, de gode uddannelser, alle de frihedsrettigheder, vi har i Danmark. Det synes jeg er umådelig væsentligt, samtidig med at vi har et dybt og inderligt fællesskab i Danmark.

Som jeg sagde i min tale, vil vi også gerne inkludere folk, der kommer udefra, men det må jo naturligvis betyde, at de ubetinget accepterer de vilkår, der gælder i Danmark. Det er sammenhængskraft, også kaldet fællesskab. Jeg foretrækker at kalde det fællesskab; man kan kalde det, hvad man vil.

Det er de danske værdier, som jeg simpelt hen synes, vi skal stå vagt om – og hvor Det Radikale Venstre igennem årene så sandelig har haft en stik modsat opfattelse, nemlig at det bare var noget, man kunne lade falde.

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marianne Jelved.

Kl. 13:06

Marianne Jelved (RV):

Jeg er nu ikke enig i fru Pia Kjærsgaards beskrivelse af Det Radikale Venstre gennem årene, men lad det ligge. Det er ikke det, der er hovedtemaet nu.

Men jeg noterer mig med glæde, at fru Pia Kjærsgaard bl.a. brugte ordene – hvis jeg hørte rigtigt – at Dansk Folkeparti gerne vil det inkluderende samfund og styrke sammenhængskraften. Det synes jeg lyder rigtig godt, det vil Det Radikale Venstre nemlig også, men vi er i virkeligheden bare dybt kede af, at vi så samtidig her for nylig kunne få en rapport, som syv ministerier står bag, og som siger, at 47.000 unge med indvandrerbaggrund risikerer at blive marginaliseret ud af det danske samfund.

Hvordan vil Dansk Folkeparti og fru Pia Kjærsgaard hjælpe med til, at det ikke sker, men at de bliver inkluderet?

Kl. 13:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:06

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg tror, der er mange metoder, der kan tages i brug, og jeg tror egentlig ikke, at det er den samme metode, der kan tages i brug i forhold til hver enkelt af de 47.000. Der er jo ingen tvivl om, at der er mange forskellige forhold, der gør sig gældende, men lad mig bare sådan overordnet sige, at det jo drejer sig rigtig meget om den enkelte indvandrer, om den enkelte indvandrers familie, og hvilken tilgang man har til det danske samfund. Det er umådelig vigtigt, at man også er positivt indstillet over for det samfund, som man skal være en del af og ja, inkluderes i, hvis man vel at mærke tilslutter sig de betingelser, der er i det danske samfund.

Jeg er bestemt ikke tilhænger af at marginalisere indvandrere, fordi de er indvandrere, eller folk med en anden hår-, hud- eller øjenfarve, overhovedet ikke. Tværtimod synes jeg, at alle mennesker skal have en chance. Men det er så vigtigt, at man selv tager imod det i den positive ånd, der er i det danske samfund. Det er simpelt hen nødvendigt.

Jeg tror ikke bare, man kan sige, hvad man skal gøre i forhold til 47.000, for de 47.000 er uendelig forskellige.

Kl. 13:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 13:07

Nick Hækkerup (S):

Jeg synes, der er grund til at vende tilbage til nogle af de bemærkninger, ordføreren kom med om skattereformen og skattereforens virkninger. Jeg noterede mig, at ordføreren sagde: Ingen taber på skattereformen.

Det rejser selvfølgelig det spørgsmål, om det er et gæt, som ordfører kommer med, eller om det er et løfte. For hvis det er et gæt, så er det forkert, og hvis det er et løfte, så er det ganske interessant, fordi vi ved, at der med ophævelsen af momsfrigtagelsen for ejendomsadministration vil komme en huslejestigning i de almene boliger, som mange steder vil mere end spise den skattelettelse op, som er givet med skattereformen.

Så det er jo en interessant melding for lejerne i de private udlejningsboliger, i de almene boliger, om DF vil være med til at sikre – for det vil vi også gerne – at de ikke kommer til at tabe på skattereformen.

Kl. 13:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:09

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen der vil ikke være nogen, der taber på skattereformen. Det giver mig også anledning til at sige, at jeg blev skudt meget i skoene vedrørende pensionisters forhold. Nu er det jo sådan lettere irriterende, når man midt i spørgetiden skal til frokost, men så har man alligevel lejligheden til lige at finde nogle konkrete tal frem.

Lad mig henvise til Ældre Sagens udlægning af skattereformen i forhold til pensionister. De skriver – og det er altså Ældre Sagen, som jeg ved at Socialdemokratiet også lægger meget vægt på – at pensionister med beskedne indkomster typisk får en fremgang i rådighedsbeløbet på 1.500-2.000 kr. for enlige og 2.500-3.500 kr. pr. par. Lad mig også sige, at Ældre Sagen faktisk har udtalt sig særdeles positivt om den her skattereform.

Men det der med, at nogle pludselig skulle tabe på skattereformen – altså, put det et vist sted hen, vil jeg sige til hr. Nick Hækkerup, for det er ganske enkelt socialdemokratisk retorik, der ikke holder.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Nick Hækkerup.

Nick Hækkerup (S):

Det var jo i hvert fald ikke et svar på spørgsmålet, kan man sige. Så jeg vil prøve en gang til. Er det ikke rigtigt, at når man ophæver momsfrigørelsen for ejendomsadministration, vil det påføre lejerne bl.a. i de almene boliger øgede huslejeudgifter til viceværtfunktionerne, til den egentlige ejendomsadministration? Og er det ikke rigtigt, at en enlig pensionist, der bor til leje, med skattereformen om året får omkring 550 kr. i skattelettelser, som vil blive mere end spist op af den huslejestigning, som følger af Dansk Folkepartis beslutninger om finansiering truffet sammen med V og K?

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:10

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men det er jo en kendt sag, at finansieringen skulle findes andre steder eksempelvis via grønne afgifter, som også har været en del af det samlede billede; og som Socialdemokratiet jo også tilsluttede sig, og jeg må afvise, at nogen taber på den her reform. Jeg ved godt, at Socialdemokratiet forsøger at mane det billede frem, men det er ikke korrekt.

Kl. 13:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, at man skal rose den, der roses bør, og fru Pia Kjærsgaard har jo sagt noget rigtigt i dag, nemlig at det har sejlet alt for længe. Der har været en lang periode, hvor regeringen har været mere optaget af at få afsat statsministeren til anden side, og nu har vi så fået en ny statsminister.

Kl. 13:11

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge fru Pia Kjærsgaard om, hvordan hun synes at det går med bølgegangen i regeringen, for i den her uge har regeringen jo inden for 24 timer formået at have fire forskellige holdninger til den kriminelle lavalder. Altså, først skulle man diskutere den, så skulle den fjernes helt, så skulle den muligvis sænkes, og så er der Det Konservative Folkeparti, der ikke vil røre ved den overhovedet. Så har man en grøn vækstplan, som nogle synes der skal være mest vækst i, og som andre synes der skal være mest grønt i. Man har nogle klimamål, som bliver udskudt uge for uge, og i den her uge tror jeg nok gruppefor-

mændene har været involveret i at mægle mellem ministre og ordførere i regeringspartierne.

Så jeg vil bare spørge fru Pia Kjærsgaard: Sejler det mere under den nye statsminister, end det gjorde under den gamle statsminister?

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:12

Pia Kjærsgaard (DF):

Dansk Folkeparti er jo ikke med i regeringen, og det er der mange rigtig, rigtig gode grunde til. At vi en dag kommer det, er jeg slet ikke i tvivl om, men det er vi altså ikke p.t. Jeg ved ikke, om man kan sige, det er et valg, men det er den måde, vi i øjeblikket finder det bedst på. Så jeg synes, at regeringen skal forklare sine eventuelle interne stridigheder. Og jeg tror ikke, man skal lægge for meget vægt på, hvad man sådan kan læse som baggrund i aviserne, som jeg kan forstå at hr. Morten Østergaard gør.

Lad mig bare sige: Jo, lidt kan der da være om det. Jeg må godt nok indrømme, at da jeg læste det her i går og i dag, så mindede det mig egentlig lidt om Det Radikale Venstre i gamle dage, som havde 17 forskellige synspunkter. Så lidt om det er der da, men der var dog flere forskelligartede synspunkter hos Det Radikale Venstre, som er ét parti, end der er hos regeringens to partier.

Kl. 13:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:13

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg er helt enig i, at vi skal lade regeringen sejle sin egen sø, og jeg er også enig med fru Pia Kjærsgaard i, at det altså tydeligvis fortsat sejler under den nye statsminister.

Det har ellers været en uge, der har været fatig på nyheder, fordi der jo ikke var noget i redegørelsen, der var nyt. Den største nyhed i den her uge er formentlig, at man har byttet rundt på rækkefølgen på suppen og pålægget nede i Snapstinget. For der var simpelt hen ikke noget som helst nyt i statsministerens redegørelse.

For et par uger siden, eller en måned er det vist, sagde fru Pia Kjærsgaard ellers om integrationsindsatsen:

Der vil jeg gerne erkende at vi har handlet for sent. Vi har alle handlet for sent. Jeg vil ikke bare skyde skylden på regeringen, men vi må bare sige, at udviklingen skal vendes nu, og i den for-

bindelse er det primært regeringen, som skal i arbejdstøjet.

Ikke ét initiativ var der i statsministerens redegørelse, der overhovedet antyder, at man er i arbejdstøjet i forhold til det her. Jeg vil spørge fru Pia Kjærsgaard: Er det acceptabelt for Dansk Folkeparti, at man også bare lader integrationen sejle videre?

Kl. 13:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:14

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg er ganske overbevist om, at der kommer initiativer fra regeringen. Det er jeg da helt sikker på. Og igen, som jeg sagde tidligere, tror jeg, at det er meget sværere for ikke at sige umuligt i en lidt aparte eller anderledes åbningsredegørelse, end det er den første tirsdag i oktober, hvor man også fremlægger lovkatalog osv. osv., at komme med nogle helt konkrete ting. Jeg syntes, det var o.k., at man forholdt sig til de overordnede linjer, og jeg kan også ligesom forstå på debatten efterfølgende, at oppositionen har haft rigtig, rigtig svært ved at hænge sin hat på en eller anden knage, netop fordi det var de overordnede linjer.

Nu har jeg sådan været lidt fraværende og fulgt det lidt på afstand – jeg har været i udlandet og kom hjem med helt ordinært rutefly – men er dog hjemme nu og følger godt med i debatten. Og jeg er ganske overbevist om, at den her regering, naturligvis også på Dansk Folkepartis initiativ, på det her område vil tage sit ansvar alvorligt. For ellers har vi da en opgave at løfte, det siger sig selv.

Kl. 13:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:15

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå på fru Pia Kjærsgaard, at hun vakler lidt imellem at mene, at det har sejlet alt for længe, at der er grund til begejstring, og at tilstandene i regeringen minder om forholdene i Det Radikale Venstre. Man kunne måske godt få indtryk af, at det er fru Pia Kjærsgaard, der sejler en lille smule.

Fru Pia Kjærsgaard havde det synspunkt tidligere i debatten i dag, at det var rigtig godt, at Dansk Folkeparti havde været med til at sikre skattereformen. For hvis fru Pia Kjærsgaard ikke havde sikret skattereformen, så var det nok blevet værre. Jeg vil bare spørge fru Pia Kjærsgaard,

hvordan en skattereform uden Dansk Folkepartis stemmer skulle være blevet mere socialt skæv. Hvem skulle have sikret en skattereform sammen med regeringspartierne, som var mere socialt skæv end den, Dansk Folkeparti nu sikrer sammen med regeringen?

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:16

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men der ligger jo et oplæg dels fra en Skattekommission, dels fra en regering, og der er Dansk Folkeparti så gået ind og har gjort det nødvendige, som jeg har sagt, som Socialdemokratiet nok ville have gjort, hvis de havde siddet med ved bordet hele vejen, hvad de altså ikke gjorde.

Kl. 13:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:16

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår fru Pia Kjærsgaards definition af det nødvendige. For det er da rigtigt, at der kom en rapport fra en kommission; der er kommet mange rapporter fra kommissioner, der vil komme endnu flere i fremtiden, og langt de fleste af disse kommissioner bliver til ingenting, fordi der ikke er et politisk flertal for at gøre noget ved det, eller hvis kommissionen oven i købet er nået frem til noget, som regeringen ikke bryder sig om – det sker sjældnere og sjældnere, kommissioner udpeges jo meget omhyggeligt nu om dage.

Så er det ikke sådan, vil jeg spørge fru Pia Kjærsgaard, at der ikke var kommet noget ud af det, hvis Dansk Folkeparti havde sagt: Vi har ikke brug for at gøre skattesystemet mere socialt skævt, end det er i forvejen? Jeg kan da ikke forestille mig, at fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti ville have accepteret, at regeringen havde lavet et forlig sammen med Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre om skatten, som ville skabe yderligere social skævhed i Danmark?

Kl. 13:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:17

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo rigtigt, at der bliver nedsat mange kommissioner, også indimellem lidt for mange, synes vi i Dansk Folkeparti. For nogle af dem kom-

mer der slet ikke noget ud af det, sådan er det, men der vil jeg så bare minde hr. Per Clausen om, at hr. Per Clausens alliancepartner, hr. Ole Sohn, gruppeformand for Socialistisk Folkeparti, faktisk sagde om Skattekommissionens oplæg, og det er jo i og for sig usædvanligt, at man så meget tilslutter sig en kommission og ikke engang et regeringsoplæg efterfølgende, men en kommission:

»Skattekommissionen rammer inden for skiven. Der er ikke noget, der kolliderer med det fælles udspil fra SF og Socialdemokraterne.«

Det vil jeg bare minde om, og det er det parti, som hr. Per Clausens Enhedslisten vil gå i alliance med – eller de partier.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil gerne starte med at byde den nye regering og de nye ministre og ikke mindst den nye statsminister velkommen. I SF ser vi frem til den kommende tids politiske arbejde, og vi håber på et godt og konstruktivt samarbejde med den nye statsminister.

Den krise, vi står midt i, er meget alvorlig. Det kræver, at politikerne lægger sig i selen for at finde løsninger på danskernes problemer, fornuftige løsninger, som kan samle opbakning på tværs af partiskel og blokke. De tidligere VK-regeringer, som hr. Anders Fogh Rasmussen har stået i spidsen for, har desværre været præget af behård blokpolitik med Dansk Folkeparti. Resultaterne er blevet derefter. Det så vi senest med den smalle skattereform, som kunne have været langt bedre for almindelige og lavtlønnede lønmodtagere, hvis oppositionen havde deltaget.

En ny statsminister og en ny regering er derfor også en ny chance. Det er en chance for at lægge blokpolitikken på hylden og en gang for alle sige farvel til det snævre samarbejde med Dansk Folkeparti. Vi håber, at statsministeren vil gribe den chance, men vi er jo ikke så naive i SF, og vi kan også godt læse aviser.

Her kan jeg forstå på Venstres politiske ordfører, hr. Peter Christensen, at regeringen nu erklærer SF krig. Jeg kan også forstå, at SF og uendtegnede er blevet udråbt til hovedfjenden. Det er vi selvfølgelig lidt bærede over, men det virker nu også lidt hen i vejret, at man i en situa-

tion, hvor tusindvis af lønmodtagere mister deres job, hvor bandeoptøjer præger gaderne, og hvor velfærden skranter mange steder, så bruger tid på at føre krig med SF. Jeg tror, at rigtig mange danskere synes, at man skulle bruge mere tid på at løse problemerne i stedet for at vælge at føre krig med SF.

En vigtig forudsætning for, at vi kan få et bredt politisk samarbejde, er, at man erkender krisens omfang. Skal man løse et problem, er forudsætningen, at man erkender problemet. Derefter skal man være klar til at handle. Krisen forsvinder ikke, ved at man ignorerer den eller snakker om noget andet fra morgen til aften. Hvis problemerne skal løses, kræver det lederskab og politiske initiativer, så ledigheden ikke eksploderer yderligere og bider sig fast.

Jeg vil bare give et par tal: I øjeblikket mister 5.000 danske lønmodtagere deres job hver måned. Ledigheden er nu på 70.000 personer, og det svarer til det niveau, som regeringen forudsagde at man først ville nå ved udgangen af 2009, men det nåede man allerede efter 2 måneder. Væksten i dansk økonomi er negativ; regeringen forudsagde i august, at der i 2009 ville være et overskud på 56 mia. kr. på statens finanser, nu ender det med et underskud. Kort sagt: Regeringen har i katastrofal grad fejlvurderet krisens omfang fra dag et. Den har gjort alt for lidt for at dæmpe krisen, og det, regeringen trods alt har gjort, har været for lidt og for sent.

Statsministeren har tidligere udtalt, at krisen er overstået her til sommer. Jeg ville ønske, at han havde ret, men det har han ikke. Det, der er brug for nu, er en meget mere realistisk analyse af krisens omfang og en ambitiøs plan, som kan skabe vækst og beskæftigelse til danskerne og ruste landet til fremtidens udfordringer. Vi tror ikke på, at skattelettelse til de mest velstillede er den rette medicin. Vi ved ikke, hvor mange af pengene der vil blive brugt på udlandsrejser. Vi ved ikke, hvor mange der vil blive brugt på luksusvarer produceret i udlandet. Vi ved ikke, hvor meget der vil blive sparet op. Kort sagt: Vi aner ikke, hvor mange job det vil give.

Vi havde hellere set, at regeringen havde udvist ansvarlighed og rettidig omhu, at man havde investeret klogt og målrettet og investeret i de ting, som vi ved virker – ved at renovere den nedslidte offentlige boligmasse, ved at sætte skoler, ældreboliger og plejehjem i stand, ved at sikre energirenoveringer, også i de private hjem. Det ville være initiativer, som ville skabe job i den private sektor til murere, til malere, til tøm-

rere og andre, der er hårdt ramt af den stigende ledighed.

Vi skal huske, at vi har et særligt ansvar for de unge. Når statsministeren kækt siger, at hans søn på 19 år ikke kender begrebet ungdomsarbejdsløshed, lyder det lige lovlig smart. Hvis statsministerens søn havde været murer, havde han hørt om fænomenet ungdomsarbejdsløshed, al den stund at halvdelen af de unge murede, der forlader skolerne, ryger direkte ud i arbejdsløshedskøen, når de får deres svendebrev. Det kan vi ikke være bekendt, og det kan regeringen gøre bedre – ellers må vi have en ny regering i en fart.

Kl. 13:23

Krisen giver problemer, men den kan også vendes til udfordringer, udfordringer, som vi kan løse, hvis vi gør det sammen og opfører os fornuftigt. Lad os f.eks. bruge krisen til at nå de klimamål, der er så vigtige. I år er Danmark vært ved det store klimatopmøde. Det forpligter. Vi skal have modet til at have nogle ambitiøse målsætninger og turde tage de nødvendige beslutninger. Det giver os muligheder, muligheder for at vise hele verden, hvad vi kan på områder som vedvarende energi, energireovering og grøn teknologi. Her ligger mange af fremtidens arbejdspladser og venters.

Vi synes i SF, at der var gode takter i den del af statsministerens tale, der handlede om klima og grønne visioner. Nu ser vi dem gerne foldet ud. Kunne vi f.eks. enes om, at det sidste kulkraftfyrede værk er bygget i Danmark? Kunne vi enes om at fremrykke investeringer i vindmøller og biogasanlæg? For lige nu fyrer mange af de firmaer, som leverer til vindmølleindustrien, folk. Kunne vi enes om, at mindst halvdelen af al el skal komme fra vind i 2020? Kunne vi enes om en plan, som kan få flere danskere til at køre i elbiler? Kunne vi enes om ikke at nedlægge busruter og opprioritere den kollektive trafik? Kunne vi blive enige om at anvende de skattekroner, der i dag bruges på Bjørn Lomborg, til noget mere fornuftigt? Her håber vi at regeringen vil gribe SF's fremstrakte hånd.

Hvis man ser bort fra klimaafsnittene, var der langt mellem snapsene i statsministerens tale. Som sagt håber vi i SF på et bredere samarbejde, men talen i tirsdags styrkede nu ikke vores forhåbninger. Der var hverken friskhed, fornyelse eller forandring i den tale, statsministeren holdt i tirsdags. Det var bare mere af det samme: mere blokpolitik, mere ulighed. Og hvorfor skulle statsministeren også stå for fornyelse og foran-

dring? Han har jo som central minister i alle årene været en del af Foghregeringens inderkreds. Han har været en af arkitekterne bag den liberalistiske politik, som vi kun kender alt for godt, en politik, som altid er blevet gennemført med snævre flertal sammen med Dansk Folkeparti. Den nuværende statsminister har som indenrigsminister og finansminister stået bag den stramme kurs over for kommunerne, som har betydet, at der er blevet skåret ned på alle dem, der har svært ved at råbe op: børnene og de ældre. Lige nu står rigtig mange kommuner i meget store vanskeligheder. Endnu en gang skal der skæres ned og spares på velfærden, fordi regeringen hellere vil give skattelettelser til de rige end sikre velfærd for de mange.

Den nye statsminister har, lige fra han gik ind i politik, været optaget af at mindske den offentlige sektor. Det private er altid bedre, som liberalisterne siger. Derfor forfalder de ting, der tilhører fællesskabet: vores folkeskoler, vores børnehaver og vores plejehjem.

Danskerne kender også den nuværende statsminister fra hans indsats på sundhedsområdet. I Danmark tror jeg folk er stolte af at have et stærkt offentligt sundhedsvæsen, hvor der er gratis og lige adgang for alle. Det har altid været en torn i øjet på liberalistiske ideologer, og derfor har også statsministeren som sundhedsminister arbejdet målrettet på at underminere det offentlige sygehusvæsen bl.a. ved at favorisere privathospitalerne økonomisk.

Et andet værktøj, som er forsøgt anvendt i forbindelse med sundhedssektoren, er de private sundhedsforsikringer, som jo er boomet, siden VKO kom til magten. Det er mere end tidoblet, det antal danskere, der i dag har sundhedsforsikringer, og det er lykkedes regeringen at skabe et A-hold og et B-hold i sundhedsvæsenet. Hvis regeringen fortsætter den linje, kan man regne med modstand fra SF.

Heller ikke på skatteområdet har der været grund til begejstring over den nye statsministers bedrifter. Det var jo statsministeren, der sad for bordenden under forhandlingerne. Han ønskede ikke en bred aftale om skat. Der blev offentliggjort en drejebog i Jyllands-Posten, der viste, hvordan man skvisede de partier ud, man ikke ønskede med; det var bl.a. S og SF. Vi fik en reform, som er historisk skæv i sin fordeling. Nogle af de allerlavest lønnede taber på den her reform. I en situation med økonomisk krise forstår vi ikke; at VKO endnu en gang valgte at forgyl-

de regeringens kernevælgere i stedet for at tænke på helheden.

Derfor vil vi i god tid inden et valg fremlægge vores alternativ på skatteområdet, så folk ved, hvad de kan forvente. Danmark trænger til en ny regering, der kan skabe reel forandring og fornyelse til gavn for danskerne, en regering, der vil satse på vækst og beskæftigelse, så arbejdsløsheden ikke får lov til at bide sig fast, en ny regering, der vil tage krisens udfordringer alvorligt, og som har viljen til at skabe velfærd for de mange. Det er det, vi stiller op til.

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Der er en række medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Jeg tror, at vi har fået alle registreret, men jeg vil lige læse listen op, og hvis der er nogen, der ikke er blevet tilgodeset, må man lige række hånden i vejret. Det drejer sig om hr. Peter Christensen, fru Pia Kjærsgaard, fru Henriette Kjær, hr. Anders Samuelsen, hr. Frank Aaen, fru Louise Schack Elholm, hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Charlotte Dyremose, fru Sophie Løhde, hr. Martin Henriksen, fru Gitte Lillelund Bech og hr. Hans Kristian Skibby. Disse skulle vi kunne nå, og hvis der er flere, må vi se, om vi kan nå det inden for de 50 min., der er afsat.

Først hr. Peter Christensen.

Kl. 13:29

Peter Christensen (V):

Det står jo tydeligt, og det har det selvfølgelig gjort længe, at SF ikke bryder sig om den skatteomlægning, som vi har gennemført. Men sidst hr. Villy Søvndal og Socialistisk Folkeparti var imod en skatteomlægning, betød det, når man læste de konkrete forslag, at de ville rulle den gode side af en skatteomlægning tilbage og bevare finansieringsdelen. Summen af de to bevægelser er altså at sætte skatten op.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at vide, om det er den samme tilgang, man vil have til det, som vi nu har aftalt, og som regeringen har fremlagt, altså at man vil rulle skattelettelserne tilbage, men vil bevare finansieringselementer, altså det, at vi f.eks. sætter afgifterne på energi op. Vil man også dér sætte skatten op?

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Villy Søvndal (SF):

Nu tror jeg for det første, at det er klogt lige at afvente og se, hvad der kommer ud af regeringens skatteforlig med Dansk Folkeparti. Vi har jo kunnet bemærke i dagspressen, at der er bevægelse på nogle af områderne. Jeg forstår, at regeringen er i gang med at revurdere multimedieskatten og se på, om det nu også er en meget klog idé. Man kan forstå, når man lytter til lokale ordførere ude i landet, at der er nogle af erhvervsbeskatningsområderne, som der også skal kigges på igen.

Derfor tror jeg, at det er rigtig klogt at lade være med at forstyrre den lovgivningsproces, der nu er i gang, altså være opmærksom på de ting, der nu sker. Så skal vi nok i god tid før et valg fremlægge vores udspil til en kommende skattereform.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:31

Peter Christensen (V):

Jeg tror godt, at jeg forstår, hvorfor hr. Villy Søvndal vil købe sig lidt tid og egentlig helst undgå at skulle svare på spørgsmål og snakke om det. Men tag f.eks. den øgede beskatning på energi. Den er der ingen der har sat spørgsmålstegn ved. Alle synes, at det er en god idé og en god måde at finansiere det at sætte skatten ned på arbejde på. Vil hr. Villy Søvndal og Socialistisk Folkeparti lade det bestå, men rulle det, at vi sænker skatten på arbejdsindkomst, tilbage? Det er sådan set et meget enkelt spørgsmål.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:31

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at det er rigtig klogt. Jeg tror nemlig, at der vil være en række områder, hvor regeringen vil ændre de udspil, som regeringen kom med. Det har jeg også bemærket hos ordføreren. Men jeg har også så meget tillid til den parlamentariske proces, at jeg tror, at der nu, hvor der kommer deputationer til Skatteudvalget og redegør for nogle synspunkter, som regeringen måske ikke lige har set, vil ske noget.

Vi kan allerede nu se, at der er nogle detaljer, som regeringen og Dansk Folkeparti ikke har haft styr på, da de lavede deres aftale. Når vi kender det samlede billede, er det vel det rigtige tidspunkt at forholde sig til, hvordan fremtidens skattereform skal se ud. Men jeg synes, at man skal have den respekt for lovgivningsprocessen, at man skal lade være med at forstyrre i en periode, hvor regeringen og Dansk Folkeparti jo helt tydeligt har behov for at få styr på nogle detaljer, som de ikke havde styr på, da de lavede aftalen.

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 13:32

Peter Christensen (V):

Det er jo altid værd at lytte efter, når politikere ikke vil fortælle, hvad deres politiske holdninger er. Jeg kan jo høre, at det er det, det drejer sig om. Men jeg synes egentlig et eller andet sted, at danskerne har ret til at vide, at en stemme på Socialistisk Folkeparti, en stemme på hr. Villy Søvndal, er en stemme for, at man kan få en halv skattereform. Man kan få pisker, men man kan ikke få guleroden. Det tror jeg godt kunne påvirke nogle danskere i forhold til, om de synes, det er specielt attraktivt.

Vi ved jo, hvordan SF forholdt sig sidste gang, vi lavede en skatteomlægning. Man sagde nemlig: Vi vil ikke acceptere, at skatten bliver sænket på arbejdsindkomst, men vi kan godt lide, at afgifterne stiger. Er det ikke bare lige at sige til danskerne, at det sådan set er det, vi synes er god socialistisk politik, og sådan vil vi også gribe den næste reform an?

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Villy Søvndal (SF):

Jeg er i hvert fald enig med hr. Peter Christensen på to punkter. Dels tror jeg, at det er bedre, at vi siger, hvad en kommende regerings skattepolitik er, end at hr. Peter Christensen gør det. Dels at det er meget vigtigt, at danskerne før et folketingsvalg får besked om, hvad det er for en skattepolitik, som de kan forvente.

Det synes jeg specielt er vigtigt, hvis man husker den nuværende regering under sidste valgkamp. Jeg kan huske, at der op til den sidste valgkamp var forslag om at nedsætte en skattekommission. Det er jeg sikker på at hr. Peter Christensen også kan huske. Venstre himlede op

om, at det simpelt hen igen var et udtryk for, at skatten bare ville stige og stige. Men hvad skete der så? Lige da valget var overstået, nedsatte regeringen en skattekommission.

Jeg tror, at det er vigtigt, at der er en vis sammenhæng mellem det, man siger før et valg, og det, man siger efter et valg. Derfor kan alle være helt trygge, for vi vil i god tid før et valg fremlægge, hvad danskerne kan forvente sig af en kommende regering på skatteområdet. Og i modsætning til den nuværende regering har vi oven i købet planer om at holde, hvad vi siger.

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:34

Pia Kjærsgaard (DF):

Der skal også være sammenhæng i, hvad man udtaler mellem valgene. Jeg vil godt høre lidt om hr. Villy Søvndal og Socialistisk Folkepartis holdning til minimumsstraffe. Altså, hr. Villy Søvndal har jo været ude med, at der i forhold til bandekrigen skulle være minimumsstraffe. Hvad er folkesocialisternes synspunkt i dag sådan samlet i gruppen? Går man ind for minimumsstraffe, eller var det bare tom retorik, som jeg desværre synes hr. Villy Søvndal er blevet for meget tilhænger af på mange områder?

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes egentlig, holdningen er meget tydelig og meget klar, men man kan vel sige, at der er den forskel på Dansk Folkeparti og SF, at vi ikke har det forhold til vores folketingsgruppe, at vi sådan kan kommandere vores folk på plads eller ekskludere dem, hvis de ikke er enige. Det benytter vi os ikke af. Det er en klar forskel på Dansk Folkeparti og SF.

Til gengæld er der ingen tvivl om, hvad SF's linje er i det her spørgsmål. For det første er vi ikke generelt tilhænger af minimumsstraffe, det har vi aldrig lagt skjul på. For det andet var og er vi på Nørrebro og rundtom i hovedstaden i forbindelse med bandekrigen i en ganske speciel situation, og i den helt specielle situation synes vi at man skal anvende minimumsstraffe for at få sikkerhed for, at vi får våbnene væk fra gaderne. Det er et meget enkelt og klart svar.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:36

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er en enig gruppe, kan jeg forstå, der har det synspunkt, men hvorfor er det en speciel situation? Er det ikke en speciel situation, når eksempelvis en 14-15-årig pige bliver massevoldtaget? Det synes jeg i allerhøjeste grad det er, og her kunne der også være behov for minimumsstraffe. Men jeg vil godt helt konkret høre: Hvad er hr. Villy Søvndals synspunkt eller hr. Villy Søvndals fokusgruppers synspunkt? For dem kan jeg forstå hr. Villy Søvndal benytter rigtig, rigtig meget. Hvad siger fokusgrupperne, at folkesocialisternes folketingsgruppe skal mene?

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:36

Villy Søvndal (SF):

Det ved jeg ikke. Jeg ved ikke, hvad fokusgrupperne mener, for det går vi ikke rundt og spørger dem om. Men jeg er med på, at Dansk Folkeparti har et bestemt syn på SF. For kort tid siden var Dansk Folkepartis syn det, at vi havde rigtig mange spindoktorer ansat. Jeg foreslog så, at vi stillede dem op på række, sådan at vi kunne se, hvem der havde den længste række – SF eller Dansk Folkeparti. Det er Dansk Folkeparti aldrig vendt tilbage til. Det tror jeg lige vi skal have undersøgt på et tidspunkt. Men jeg medgiver gerne, at dem, vi har, er rigtig dygtige. Altså, vi tilrettelægger ikke vores politik efter fokusgrupper. Vi tilrettelægger vores politik efter, hvad vi synes er de rigtige svar.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 13:37

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er jo meget sjovt. Nu har vi hr. Villy Søvndals sjove og indimellem lettere halvperfidie facon. Jeg kan bare sige, at vi ikke har spindoktorer i Dansk Folkeparti. Vi har én pressechef, så ham kan vi da godt stille op på en række, det kan vi da sagtens gøre.

Men hr. Villy Søvndal svarer udenom. Jeg må bare have at vide, hvad det er, hr. Villy Søvndal vil i forhold til minimumsstraffe. Hvor vil man konkret gå ind med minimumsstraffe? Jeg synes, det er interessant, fordi Dansk Folkeparti jo hele tiden har haft det synspunkt, at vi synes, det er fornuftigt i forhold til meget grove forbrydelser; i forhold til voldtægt, grov vold og andre områder. Så jeg synes da, det er interessant. Det

er et synspunkt, som vi har stået alene med, så derfor er vi da naturligvis interesserede i at vide, om det holder hele vejen, også til en afstemning i Folketingssalen.

Kl. 13:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:38

Villy Søvndal (SF):

Jeg har svært ved at forstå, at det kan være perfid at svare på et spørgsmål, som Dansk Folkeparti har rejst, nemlig spørgsmålet om, hvor mange der var på hvert hold, men det må fru Pia Kjærsgaard jo om. Jeg synes sådan set heller ikke, det specielt er et forsøg på at være sjov. Det er et forsøg på at redegøre for, hvordan vi tager beslutninger i SF.

Så er det jo en kendt sag, at Dansk Folkeparti er tilhænger af minimumsstraffe på en række områder, og at SF ikke er det. Det er et sted, hvor vi er politisk uenige. Det har noget at gøre med synet på domstolens mulighed for at have storfrihed til at tolke. Det er jo en kendt sag, at vi altid har været uenige om det, og det er vi fortsat.

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Henriette Kjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Henriette Kjær (KF):

SF er kendt for at være sådan et lidt lunt parti, og særlig partiformanden plejer jo at være rigtig humoristisk. Det synes jeg måske at det har knebet lidt med i dag her til sidst i svarene til fru Pia Kjærsgaard.

Men for sådan lige at fortælle lidt om SF's sjove politik vil jeg da minde vælgerne om det her forslag, man havde i forbindelse med finansloven, hvor man skulle skaffe finansieringsforslag til alt det, man foreslog, og så ville hente 1,5 mia. kr. ved at effektivisere møderne i den offentlige sektor.

En ting er så alle de penge, man brugte i finansloven og dermed viste, at man er et ansvarligt parti – se, vi har finansieret det hele, selv om finansieringsforslagene altså var derefter – men hvis vi nu bare tager marts måned, altså sidste måned, og ser på, hvad SF har foreslået dér, er det, og jeg har sikkert glemt noget: en færdselspakke med flere betjente på gaden, flere handicapboliger og behandlingsgaranti for selvmordstruede.

Hvordan vil SF finansiere det her? Det glæder jeg mig til at høre spændende, kreative forslag til.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:40

Villy Søvndal (SF):

Det er jo rigtigt, at vi gerne vil have, at der igen bliver bygget boliger for handicappede og ældre. Jeg forstår i øvrigt ikke, hvis det ikke også bekymrer De Konservative, at det almene boligbyggeri stort set er gået fuldstændig i stå. Det betyder, at der stort set ikke bygges ældreboliger og handicapboliger i øjeblikket. Jeg troede egentlig også, det var en konservativ sag at sikre, at mennesker, der har brug og behov for en bolig, fik en bolig.

Jeg synes egentlig også, at det næsten bliver lidt småligt, hvis man synes, at økonomien spærrer for, at vi kan lave en ordentlig indsats over for selvmordstruede. Det tror jeg heller ikke at De Konservative mener, når det kommer til stykket. Jeg tror egentlig, De Konservative vil være med, ligesom vi jo sammen – jeg tror i øvrigt, det var den gang, fru Henriette Kjær var socialminister – gjorde en indsats for at støtte bl.a. Livslinien og andre, der arbejdede med selvmordstruede.

Så vi skal nok sikre finansieringen af vores forslag. Fru Henriette Kjær ved jo også godt, at når man læser SF's forslag til finansloven, er der altid total sammenhæng mellem udgifter og indtægter. Det lover jeg at der også bliver ved med at være.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 13:41

Henriette Kjær (KF):

Nej, det var altså ikke noget svar. Jeg spurgte, hvordan man ville skaffe finansieringen nu, man havde fundet finansieringen til det, man havde i finansloven, og man så bliver ved med de her udgiftsdrivende forslag, som betyder, at tingene ikke hænger sammen for SF. Nu må det da efterhånden stå klart for alle, at man ikke vil svare på, hvordan man vil finansiere det her vanvittige overbud. Det er rigtigt, at de sager, som jeg her nævnte, er nogle gode nok sager, som ingen kan være imod, men vi skal altså finde pengene til dem. Og der mangler vi svar fra SF.

Det får mig også til at gå videre med det, som hr. Peter Christensen spurgte om tidligere – nemlig med hensyn til skatten. Der vil man heller ikke afgive svar, og det må jeg jo så acceptere at man ikke vil. Men jeg må så spørge hr. Villy

Søvndal: Hvor lang tid har man tænkt sig, skal det være i resten af perioden, de næste 2 år, vi sidder herinde, at man ikke vil svare på, hvordan skattereformen skal skrues sammen, hvis der kommer en socialdemokratisk ledet regering, altså hvor man ikke vil svare på, hvordan man skal skaffe finansiering til alt det, man går rundt og lover? Det er jo uholdbart, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal.

Kl. 13:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Villy Søvndal (SF):

Jeg var ikke klar over, at der var et ønske om, at vi repeterede vores finanslovsfinansieringsforslag og vores spareplan, men det vil jeg så gerne gøre.

Men jeg er sikker på, at fru Henriette Kjær godt kender dem, nemlig at vi f.eks. ikke synes, at der skal gives børnepenge til meget velhavende børnefamilier. Vi synes ikke, at man skal brandskatte almindelige arbejdsindkomster for at sende dem videre til det velhavende akademikerpar, som vi diskuterede før, og som i øvrigt også vinder på skattereformen.

Vi synes heller ikke, at der skal være fradrag for sundhedsforsikringer. Det kommer heller ikke som en overraskelse; det ved man jo også godt. Vi har den der stribe af forslag, vi fremsætter hver gang, og dem bruger vi selvfølgelig til at finansiere de udgiftskrævende forslag, vi fremsætter, ligesom De Konservative gør det. Det er der ikke noget som helst mystifistisk i. Som alle, der har kigget på både finanslovsændringsforslag og vores spareplan, ved, leverer vi godt og vel – godt og vel – finansiering for de forslag, vi fremsætter. Og det bliver vi ved med.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 13:43

Henriette Kjær (KF):

Hr. Villy Søvndal er en optimistisk mand. Jeg synes stadig væk ikke, at jeg har fået svar på noget, for det her handlede jo om alt det, der ligger ud over finanslovsforslaget, hvor man bliver ved med at foreslå ting, der koster en masse penge.

Jeg bliver lige nødt til også at komme ind på et andet område, nemlig SF's holdning til NATO. Nu var det sådan, at da vi sidst havde en forespørgsel om NATO her i salen først i april måned, havde der lige den 21. marts været en demonstration, hvor fru Pernille Frahm deltog

fra SF's side. Temaet for demonstrationen var: Danmark ud af Afghanistan og Israel ud af Palæstina.

Så er SF for eller imod NATO? Vi er ærlig talt lidt i tvivl, med hensyn til hvad holdningen er, for nu er vores engagement i Afghanistan jo betinget af vores medlemskab af NATO.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:44

Villy Søvndal (SF):

Man kan jo godt være tilhænger af NATO og synes, at krigen i Afghanistan er ret udsigtsløs på den måde, som den udkæmpes nu. Det er jo ikke kun i Danmark og i SF, at der er en diskussion om Afghanistan, den er jo i hele verden. Den er i USA, den er i de europæiske lande, fordi det ikke går så godt. Og så er det klogt at diskutere, hvad man stiller op.

Så derfor synes jeg egentlig ikke, at der kan være så meget tvivl med hensyn til det. Hvis der er yderligere tvivl, så vedtager vi – formentlig ikke den kommende weekend, men den næste weekend igen, hvor vi har landsmøde i SF – et reformprogram, hvori vi siger, hvilke ting vi vil arbejde for inden for NATO. Så skal jeg nok sørge for, at fru Henriette Kjær får en kopi af det, vi vedtager. Det er rigtig kloge og gode ting som nedrustning, som at sikre et godt forhold til vores nabolande og som at undgå, at oprustningsvanviddet får lov til at fortsætte. Det tror jeg også at De Konservative kan have glæde af at læse.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:45

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance gik ikke med i den aftale om skat, som regeringen indgik med Dansk Folkeparti. Det var jo bl.a., fordi der var en række finansieringselementer, som vi ikke var tilfredse med, og at vi ikke syntes, at aftalen var ambitiøs nok. Men der skete jo faktisk nogle fremskridt, f.eks. fjernede man mellemskatten.

SF kritiserer skattereformen, fordi den ikke er socialt afbalanceret nok. Betyder det, at når SF får magt, så bliver mellemskatten genindført?

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Villy Søvndal (SF):

Vi vil i første omgang afvente, at regeringen og Dansk Folkeparti vedtager den nuværende skatteaftale i form af egentlige lovforslag. Jeg tror ikke, det er klogt at forstyrre en sådan lovgivningsproces. Vi ved jo endnu ikke, hvor regeringen vil ændre. Jeg er sikker på, at hr. Anders Samuelsen også hørte det tidligere svar om, hvordan man ville ændre på multimedieskatten. Jeg har forstået, at der er noget virksomhedsskat, man også vil kigge på osv., og der vil vi simpelt hen afvente lovgivningsprocessen.

Når lovgivningsprocessen så er afsluttet, vil vi i god tid inden et kommende valg fremlægge, hvad det er for en skattepolitik, man kan regne med under en kommende regering med SF's deltagelse.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:46

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kan så forstå, at man ikke her kunne få et klart svar. Så lad mig springe til et helt andet emne. Der er et folkeskoleforlig mellem regeringen, Dansk Folkeparti og også Socialdemokratiet. Jeg har ofte hørt, at SF har været ude at kritisere den måde, man driver folkeskolen på på nuværende tidspunkt. Kan vi forvente, at det forlig er opsagt, inden man går til valg?

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:47

Villy Søvndal (SF):

Det er klart, at vi på alle punkter vil bestræbe os på at fremlægge et tydeligt alternativ til den regering, man har nu. Det gælder skattepolitik, det gælder uddannelsespolitik, det gælder økonomisk politik, det gælder udenrigspolitik, det gælder klimapolitik osv. osv.

Men det, vi er meget imod i det nuværende folkeskoleforlig, som det er lavet, er den grad af bureaukratisering, der er indeholdt i det. Jeg er sikker på, at en sand liberal som hr. Anders Samuelsen også finder, at det er lidt mærkeligt. Da jeg var dreng i Vestjylland, kan jeg huske, at liberalisters og socialisters holdninger skiltes i dette grundlæggende syn på, hvor meget staten skal blande sig i detaljer. Nu har vi så haft en liberal regering – af navn i hvert fald – i en årrække. Man kan vel sige, at staten aldrig nogen sinde i så detaljeret grad har blandet sig, som tilfældet

er nu. Jeg er sikker på, at en sand liberal som hr. Anders Samuelsen også synes, at det er forstyrrende med alt det bureaukrati.

Kl. 13:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:48

Anders Samuelsen (LA):

Det er nemlig fuldstændig rigtigt. Men giver det ikke et problem for SF, for man skal jo ind i en regering med et parti, som er med i det her bureaukratiske miskmask, som folkeskolereformen er; som er med i det forlig, som ligger på det område?

Jeg prøvede at spille bolden op til et direkte smash og en direkte og klar scoring, men jeg synes ikke rigtig, at hr. Villy Søvnald formåede at gribe bolden. Det, som jeg godt kunne tænke mig at høre, er noget andet. Når nu man kritiserer regeringen og statsministerens tale for at være for løs i koderne og være for ukonkret og for ikke at komme med nogen klare visioner, hvorfor misser hr. Villy Søvnald så fuldstændig muligheden for at fortælle præcis, hvad man vil gøre bedre på skatteområdet. Vi kan ikke engang få at vide, om man vil genindføre mellem-skatten eller ej. Den usikkerhed har befolkningen da ikke fortjent. Det er den da ikke tjent med at skulle være vidne til. Vi kan ikke få at vide helt konkret, hvad det er, man vil ændre på folkeskoleområdet.

Jeg vil sige til SF: Kom med et par bud på nogle helt konkrete ændringer, som SF vil stille op med, inden man går til valg næste gang. Det synes jeg ville være befriende.

Kl. 13:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:49

Villy Søvnald (SF):

Jeg beklager selvfølgelig, hvis jeg ikke i samme omfang som Liberal Alliance er i stand til at score på bolde, der åbenbart ligger til at skyde lige i mål. Men jeg synes, det er svært at komme det tættere, end at vi synes, vi har en overbureaukratiseret folkeskole, ligesom vi i øvrigt synes, at der er en totalt overbureaukratiseret offentlig sektor, som den nuværende regering i høj grad har bidraget til på hele feltet. Det gælder, når vi taler folkeskole; det drejer sig om den måde, arbejdsløse skal registreres og kontrolleres på; det gælder hele omsorgsdelen, som falder væk til fordel for systemer og kontrol.

Jeg kan berolige hr. Anders Samuelsen med, at vi vil være meget optaget af at få luget ud i det bureaukrati på folkeskoleområdet, men også alle andre steder. Det vil vi også lægge frem hen mod et kommende valg, så folk ved, hvor det er, vi konkret vil tage fat.

Kl. 13:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 13:50

Frank Aaen (EL):

Enhedslisten er naturligvis enig med SF i en lang række sager, og normalt er SF jo de nærmeste, vi har her i Folketinget. Ikke mindst er vi jo helt enige med SF i, at landet skal have en ny regering. Det arbejder vi hårdt for alle sammen, så det bliver resultatet efter næste valg.

Men der er nogle af de skridt, som SF tager, der trods alt undrer os en anelse. Forleden gik SF med i betænkningen fra Forsvarskommissionen, en betænkning, der understreger, at Danmark skal fortsætte sin såkaldte aktivistiske udenrigspolitik, deltage i væbnede konflikter rundt om i verden, og at det også skal ske med deltagelse af kampfly. Det foruroliger os alligevel lidt, for generalernes og VKO's allerhøjest ønske er jo at kunne købe nogle nye enormt dyre jagerfly – bombefly er det nærmere.

Derfor det her spørgsmål til SF: Kan vi regne med, at SF ikke går med i et nyt forsvarsforlig, der indebærer indkøb af meget dyre bombefly?

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:51

Villy Søvnald (SF):

Det er klart, at vores position er, at vi i SF jo gerne vil ind og påvirke tingene og være med til at sikre, at et forsvarsforlig bliver indgået på en måde, så vi også kan tage ansvar for det. Det er det, vi går efter. Det er det, vi ønsker. Det er det, vi arbejder på. Hr. Frank Aaen har jo ret i, at der har været et langt forløb med de der fly, Joint Strike Fighters. Det rækker helt tilbage til min tid som forsvarsordfører i SF. Så jeg tror, vi er 7-8 år tilbage, hvor man begyndte med gyldne løfter og lovede, at man ville aftage de her fly.

Så har jeg af den offentlige debat forstået, at der senere har været en debat om nødvendigheden af de nye flykøb. Jeg har bl.a. forstået, at der er en ny overvejelse, der hedder en levetidsforlængelse af de nuværende F-16-fly, og en sådan levetidsforlængelse – og selvfølgelig også en diskussion om antallet af fly – ville kunne ud-

sætte køb af fly, der er behov for i Danmark. Det er klart, at vi selvfølgelig vil arbejde for, at man i et kommende forsvarsforlig ikke køber fly, man ikke har brug for.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:52

Frank Aaen (EL):

Så må vi vel også kunne få et løfte fra SF om, at man ikke går ind i at købe nye jagerfly, enten Joint Strike Fighters eller nogle af de andre modeller, der er på banen, og som er hundedyre, og som i virkeligheden også kun har ét formål, nemlig at skulle anvendes i krige langt væk fra Danmark i stil med Afghanistankrigen og Irakkrigen. Altså, vi er vel enige om, at dem er der i hvert fald ikke brug for; der er ikke brug for at ofre et stort milliardbeløb på nye dræbermaskiner af den type, som generalerne ønsker sig. Og det må være en betingelse for, at SF går med i et forsvarsforlig, at de fly i hvert fald ikke er med i forligsaftalen.

Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, at jeg har svaret på det i mit sidste svar, nemlig at det, vi er optaget af, er diskussionen om levetidsforlængelse af F-16-flyene og samtidig en debat om, hvor mange fly der er behov for. Det er også vores synspunkt i det arbejde, vi laver i forhold til kommende forsvarsforlig, og så må vi se, hvor langt det rækker.

Så har jeg blot en enkelt sidekommentar til diskussionen om, om man overhovedet skal deltage i krig. Jeg synes, man skal lade være med at deltage i selvopfundne, underlige krige som den, regeringen og Dansk Folkeparti valgte at deltage i i Irak. Jeg synes til gengæld, at der er steder, hvor man nødvendigvis må deltage. Jeg tror i øvrigt også, at Enhedslisten var med i tidernes morgen, da vi sendte tropper til Albanien efter Berishastyrets fald for at undgå noget, der kunne udvikle sig til en borgerkrig. Jeg tror også, hvis jeg husker rigtigt, at Enhedslisten var med i forbindelse med Afrikas Horn, da vi blev bedt om at stille en fredsbevarende styrke op mellem Eritrea og Etiopien, fordi man ville undgå, at konflikten brød ud igen.

Så vores synspunkt er ikke et pacifistisk synspunkt om, at vi aldrig skal gøre det. Vores syns-

punkt er det, at det skal være med meget stor omtanke, man anvender militære midler.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Louise Schack Elholm for en kort bemærkning.

Kl. 13:54

Louise Schack Elholm (V):

[Lydudfald] ... at hr. Villy Søvnalds taktik er at smide så meget med mudder, at man ikke opdager ...

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Vi skal lige have mikrofonen slået til. (*Louise Schack Elholm (V):* Det er fru Sophie Løhdes mikrofon, der er tændt.) Ja, men nu bliver den rigtige mikrofon tændt. Fru Louise Schack Elholm har ordet.

Kl. 13:55

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er tydeligt, at hr. Villy Søvnalds strategi er at kaste så meget med mudder, at man holder opmærksomheden væk fra SF's egen politik. Og det kan jeg godt forstå, for faktum er, at danskerne ikke aner, hvad de ville blive ramt af, hvis det rent faktisk stemte på en S-SF-regering. For mens Socialdemokraternes formand siger, at det vil være direkte uansvarligt at få flere offentligt ansatte, foreslår SF ifølge SF's egen jobplan ca. 8.000 flere offentligt ansatte. Man aner altså ikke, hvad man vil komme til at opleve.

Men lad nu det ligge. Jeg synes, det er meget mere interessant at se på, hvad danskerne personligt vil opleve, for det er jo helt tydeligt, at skatten skal stige, hvis S og SF får den magt, de har lyst til at få. Men hvor skal skatten stige? Danskerne har da ret til at vide, hvad det er for nogle skatter, der skal stige. Så jeg vil gerne høre hr. Villy Søvnald: Hvilke skatter skal stige, hvis SF får lov til at bestemme?

Kl. 13:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, der var en indre modsigelse i selve spørgsmålet. Den første sætning lød noget i retning af, at danskerne ikke ved, hvad de får, og den næste sætning var, at man så i øvrigt kan læse, at der kommer 8.000 ekstra ansatte. Jamen det er vel netop, fordi man kan læse, hvad der står, ikke? Altså, når selv en Venstrekvinde kan slå ned i SF's skrifter og finde ud af, hvad vi vil,

kan man ikke anklage os for ikke at sige det.

Man kan så være uenig.

Så til det indholdsmæssige: Det er rigtigt, at vi synes, der er for få til at tage vare på de ældre; det har vi aldrig lagt skjul på. Vi synes, at SOSU-hjælperne løber for stærkt; vi synes, de glider sig selv op; vi synes heller ikke, man kan være bekendt over for de mennesker, der har arbejdet et helt liv, at der bliver længere og længere mellem, at de kan komme i bad, at der bliver længere og længere mellem, at de kan få gjort rent. Det er det, vi ønsker mennesker til. Det har vi da aldrig lagt skjul på, og det er også derfor, det kan læses, hvis man går ind og læser, hvad SF vil. Men så kan man ikke anklage os for ikke at sige, hvad vi vil.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 13:57

Louise Schack Elholm (V):

Man kan lige nøjagtig anklage SF for ikke at ville sige, hvad de vil, for det var ikke det, der var spørgsmålet. Spørgsmålet var: Hvad for nogle skatter skal stige, hvis SF får lov til at bestemme? Så jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal: Hvad er det for nogle skatter, der skal stige? Hvor meget mere skal danskerne betale i skat?

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:57

Villy Søvndal (SF):

Det er jo klart, at vi lige vil afvente aftalen i lovforslagene, som den nuværende regering sammen med Dansk Folkeparti er i færd med at udmånte. Vi er selv lidt usikre på, hvad det ender med, for vi har hørt, at Venstre vil lave om på bl.a. multimedieskatten, og vi har hørt, at Venstre vil ændre på noget af erhvervsbeskatningen, og det vil vi allerførst godt se hvor ender. Jeg synes i øvrigt heller ikke, at man skal forstyrre en sådan lovgivningsproces; der vil komme deputationer i Skatteudvalget og andre steder, og jeg synes, de skal have lov til uforstyrret at sige, hvad de mener om regeringen og Dansk Folkepartis lovforslag.

Når det så er sket – ja, det er omhu; det er en sand humanist, der taler her – er det klart, at vi efterfølgende i god tid inden et valg vil fremsætte vores skatteforslag, så enhver, der skal ud at stemme, tydeligt kan se, hvad der sker ved at stemme på SF. Det er vi i øvrigt ret trygge ved.

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 13:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg synes altså, at der er rigtig mange spørgsmål, der bliver stillet hr. Villy Søvndal, hvortil hr. Villy Søvndal siger noget i retning af, at det kan vi få svar på kort tid før næste valg. Altså, på mange måder virker det lidt, som om hr. Villy Søvndal har sendt sit parti til pause, sådan trykket på pauseknappen og sagt: Jamen det går jo vældig godt, i meningsmålingerne ser det fornuftigt ud, så nu handler det bare om at padle, så lang tid man kan, uden rigtig at mene det store.

Et af eksemplerne var, da fru Pia Kjærsgaard spurgte til det her med minimumsstraffe, hvortil hr. Villy Søvndal svarede, at SF generelt er modstander af minimumsstraf, men man har så selv foreslået det; for så vidt angår minimumsstraffe på 1 års fængsel for personer, der går med skydevåben. Så spørger fru Pia Kjærsgaard til andre meget drabelige former for kriminalitet, det kan være massevoldtægt, det kan være pædofili. Hvad er det, der gør, at det lige præcis er, hvis man går med skydevåben, at der skal være en minimumsstraf, mens der ikke skal være det på en række af de områder, hvor der er mindst lige så meget grund til at skride ind med kraftigere handling?

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:59

Villy Søvndal (SF):

Hvis hr. Thulesen Dahl synes, at det er det samme svar, er det, fordi det er de samme spørgsmål, der bliver gentaget rigtig mange, mange gange, og der er det jo vigtigt, tror jeg, at svare det samme, så der ikke opstår forvirring.

Så er det rigtigt, at vi i SF synes, at den situation, der har været i København, har været ganske speciel. Jeg kan ikke huske nogen tidligere situation, hvor mennesker selvbestalt har kropsvisiteret folk. Jeg kan ikke huske nogen situation, hvor mennesker, der enten har siddet på en café eller holdt i en bil eller kørt i en bil, er blevet likvideret. Jeg kan ikke huske nogen lignende situation af angst som den, der har været i en periode i København. Derfor kan man godt, og derfor giver det rigtig god mening og sammenhæng at sige, at man generelt ikke bryder

sig om minimumsstraffe, fordi man ønsker frihed for domstolene til at tolke loven, men at vi kan være i en helt særlig situation. Og vores vurdering var, at det var den ganske særlige situation, man var i i København.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det er meget, meget ulogisk. Jeg synes, at SF's – Socialistisk Folkepartis – sammenhæng falder fuldstændig fra hinanden nu, for enten mener man vel, at det er op til dommerne ved domstolene at vurdere, hvad strafudmålingen skal være, uanset hvilken kriminel handling det drejer sig om, eller også mener man vel rent principielt, at det er i orden, at politikerne fastsætter regler om minimumsstraffe. Hvordan kan man generelt være modstander af minimumsstraffe og sige, at lige præcis når nogen går rundt med skydevåben, skal vi politikere ind med minimumsstraffe, men hvis det handler om massevoldtægt, må vi ikke mene noget om minimumsstraffe?

Eller skal man tage Socialistisk Folkepartis politik på en anden måde og sige, at hvis vi nu ser et år med rigtig mange massevoldtægter rundt i det danske samfund, vil man mene, at der er en særlig situation, der gør, at man godt kan bryde sit generelle princip og sige, at så skal politikerne ind og vedtage regler om minimumsstraffe? Er det sådan for at vise handlekraft – for det kunne man godt have hr. Villy Søvnald mistænkt for – i forhold til den her bandepakke, som han pludselig skulle ud med; handler det om, at der var en betændt situation, hvor han gerne ville vise noget handlekraft, og så var det fint at komme med det her forslag og dermed bryde logikken i sin egen politik?

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Villy Søvnald (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl kom til at sige SF i skyndingen i stedet for Socialistisk Folkeparti, og jeg vil bare sige, at det er i orden, det bliver vi ikke sure over, så skulle det ske igen, behøver hr. Thulesen Dahl ikke at rette det. Vi er både SF og Socialistisk Folkeparti.

Så gik spørgsmålet på, om vi godt kan være tilhænger af, at man skal have minimumsstrafferammer på et enkelt, specielt alvorligt område.

Svaret er ja. Det har vi i øvrigt allerede, for vi har det i forbindelse med drab. Det er selvfølgelig et skøn, hvor langt man mener at man vil gå med det, og der kan vi bare konstatere, at Dansk Folkeparti har et ønske om i stor, stor udstrækning at have minimumsstraffe. Det har vi ikke i SF; og det er forskellen på SF og Dansk Folkeparti i det her spørgsmål.

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Charlotte Dyremose for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kunne jo forstå på hr. Henrik Sass Larsen, at hvis det skulle ske, at vi skulle få det røde socialdemokratisk-socialistiske kabinet, ville Socialistisk Folkeparti sådan bare kunne træde ind i folkeskoleforligskredsen. Altså, nu er det jo ikke nyt, at Socialistisk Folkeparti sådan kan vende på en tallerken, for nu har hr. Villy Søvnald jo lige stået og sagt, at man er imod det her med, at vi er inde i Afghanistan, men det er jo altså ganske få dage siden, at man stemte for et forslag til vedtagelse, hvori der stod, at NATO også skulle være fredsskabende og fredsbevarende i Afghanistan.

Så naturligvis kan Socialistisk Folkeparti også vende på en tallerken på uddannelsesområdet. Og derfor vil jeg bare spørge: Vil Socialistisk Folkeparti være med til at fastholde nationale test, trin- og slutmål, elevplaner og en styrket faglighed i folkeskolen, hvis det skulle gå så galt, at vi fik det røde kabinet?

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror, at det er helt rigtigt at være meget optaget af det, som fru Charlotte Dyremose er optaget af, nemlig når regeringen skifter efter et valg. Jeg vil godt kvittere for, at man alligevel også har den alvorlige overvejelse hos De Konservative. Der ligger vel både den anerkendelse i det, at det ikke går så godt for regeringen, og så en anerkendelse af, at det går rigtig godt i oppositionen.

Så er det jo rigtigt, som jeg også svarede hr. Anders Samuelsen før, at vi er modstandere af den meget store bureaukratisering, der har sænket sig ned over folkeskolen. Fru Charlotte Dyremose sætter lighedstegn mellem bureaukratisering og faglighed, underforstået at bureaukra-

tiseringen er med til at give en meget stærk faglighed i folkeskolen. Det er jo netop det, der er diskussionen, for der er vel intet forstandigt menneske, der er modstander af størrelsesfaglighed, af, at eleverne er dygtige, når de sendes ud af skolen. Spørgsmålet er, om test i det omfang, det sker, er et godt middel til det.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Charlotte Dyremose.

Kl. 14:04

Charlotte Dyremose (KF):

Det, jeg først og fremmest er interesseret i og fokuseret på, er, at vi kan have et højt fagligt niveau i en god folkeskole. Det har haltet gedigent i mange år, inden den her regering kom til, bl.a. takket være Socialistisk Folkeparti.

Det, jeg derfor er interesseret i, er at gøre vælgerne fuldstændig klart, at når hr. Henrik Sass Larsen står på Folketingets talerstol og forsøger at foregøgle, at man kan fastholde den høje faglighed og de gode tiltag, vi har lavet igennem de seneste 8 år på folkeskoleområdet, også med Socialistisk Folkeparti i regering, er det ikke rigtigt. For hr. Villy Søvndal har netop sagt, at man ikke ønsker at fastholde de gode initiativer, som Socialdemokraterne har været med til at bakke op om.

Derfor er det spændende spørgsmål, som vælgerne må tage stilling til, jo, om man tør stole på, at Socialdemokraterne vil kunne fastholde det, eller om man mere tror på, at hr. Villy Søvndal vil smadre folkeskolen igen. Og derfor tror jeg heller ikke, vi får en ny regering efter næste valg, for jeg tror ikke, vælgerne tør gamble med bl.a. vores folkeskole på den måde.

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Villy Søvndal (SF):

Det sidste får vi jo at se. Det synes jeg helt trygt vi skal overlade til vælgerne at afgøre. Men når fru Charlotte Dyremose anvender udtrykket om at ville smadre folkeskolen, må jeg så ikke godt sige, at meget synes jeg man kan beskyldte hende for politisk, men nok ikke for at være vandaler, der har lyst til at gå rundt og smadre folkeskolen. Hvorfor skulle vi dertil? Hvorfor så på plat, undskyld udtrykket? Kan vi ikke godt diskutere på et lidt højere niveau?

Det, som er ønsket, er, at vi har en folkeskole, der gør, at vi får nogle fagligt veludrustede elever, nogle socialt kompetente elever, nogle i for-

hold til de kreative fag dygtige elever. Det er det, vi gerne vil. De ønsker tror jeg rigtig mange kan skrive under på. Vi kan bare se, at der er noget, der går galt i øjeblikket. Vi kan f.eks. se i forhold til den folkeskole, der leverer videre til ungdomsuddannelserne, at der under den her regering er stadig færre unge, der gennemfører en ungdomsuddannelse. Og derfor er der en relevant diskussion, der handler om, om det er de mange bureaukratiske ting, man har indført i folkeskolen, der giver den stærke folkeskole.

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Sophie Løhde (V):

Hr. Villy Søvndal fremhæver flere gange i dag, at Socialistisk Folkeparti i god tid før et valg vil fremlægge sin skattepolitik for vælgerne og dermed for danskerne, så de i god tid ved, hvad de skal forholde sig til. I betragtning af, at det netop var hr. Villy Søvndal og fru Helle Thorning-Schmidt som for ganske få dage siden krævede et folketingsvalg, må vi sige, at vi vist er ude over det der begreb med, at der skal være god tid for vælgerne, og at vi dermed også har overskredet datoen for gemmelegen med rød bloks hemmelige skattekort.

Når man ikke ønskede at være en del af den skatteaftale, der er indgået, og dermed ikke ønskede at bakke et fortsat skattestop op, kan det jo roligt konkluderes, at der kun er et alternativ, nemlig at man ønsker, at der er nogle skatter og afgifter, som skal stige, og dermed, at der skal betales noget mere i skat. Kunne vi ikke få at vide, hvad det er for nogle skatter, som Socialistisk Folkeparti overvejer skal sættes op? Hvor meget dyrere bliver det for den enkelte dansker? Hvad er det, man kan regne med? Jeg tror, at den enkelte dansker, specielt i en tid, hvor der er finanskrisen, godt kunne tænke sig at få ro omkring, hvad det er for nogle skatter, som SF ønsker at sætte op.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:08

Villy Søvndal (SF):

Det er også derfor, at vi nu vil afvente, at regeringen får afsluttet sit arbejde med den nuværende skatteaftale og får den udmøntet i lovgivning. Vi kan jo se, at der sker en del ændringer undervejs under udvalgsarbejdet. Vi tror såmænd, at der kommer endnu flere ændringer,

for der er noget, der tyder på, at man ikke har været helt ude i hjørnerne, da man lavede skatteaftalen. Fra den er afsluttet og frem mod næste valg, er det rigtig, at vi vil fremlægge en klar politik på skatteområdet, så folk, når de stemmer på os, ved, hvad der vil ske efter et valg.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:08

Sophie Løhde (V):

Jeg vil sige, at jeg er lidt skuffet over SF's formand, når den bedste undskyldning, som man i dag kan komme frem med, er, at man vil afvente regeringens arbejde. Meget har vi skulle høre på, men at man, når der ligger en klar skatteaftale, ikke kan fremlægge sin egen politik, fordi man skal afvente regeringens arbejde, er godt nok i en klasse for sig.

Formanden fremhæver i dag, at man vil bestrebe sig på at fremlægge et tydeligt alternativ til skattepolitikken, på folkeskoleområdet og det ene og det andet. Et tydeligt alternativ til skattepolitikken må jo igen sættes i forbindelse med det faktum, at SF ikke støtter et skattestop. Når man ikke støtter et skattestop, må det jo betyde, at der er nogle skatter og afgifter, som SF ønsker at sætte op.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan komme med et klart svar på, hvad det er for en vej, man ønsker at gå. Det er over 1 ½ måned siden, at der blev indgået en skatteaftale mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Siden da har vi ikke hørt andet end kritik på kritik fra SF og Socialdemokratiet, men man har ikke med et eneste ord nævnt, hvad alternativet er, og hvad det er for en politik, som man selv står for. Hvornår og hvor får vi at vide, hvad det er for en skattepolitik, som SF gerne vil tegne sig for?

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:10

Villy Søvnald (SF):

Nu tror vi, at det er klogt at lade den lovgivningsproces, der lige nu folder sig ud, slutte. Vi kan jo se, at der kommer ændringer undervejs, og vi synes, at det er rart at vide, hvad det er for en skatteaftale, der lovgivningsmæssigt bliver udmøntet. Så skal vi nok i god tid inden et kommende valg fremlægge vores skattepolitik.

Det er i øvrigt helt rigtigt opfattet, at SF ikke har støttet skattestoppet. Det er helt rigtigt noteret. Man kunne måske også tilføje den enkelte

sætning, at SF altid har bestrebt sig på at lave en skattepolitik, hvor almindelige indkomster ikke bliver ramt af en skattereform. Det vil vi også gøre os umage med frem mod et kommende valg.

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:11

Martin Henriksen (DF):

De Konservative har spurgt ind til finansiering til Socialistisk Folkepartis forslag, Venstre har spurgt ind til Socialistisk Folkepartis skattepolitik, Dansk Folkeparti har spurgt ind til minumsstraffe, og Enhedslisten har spurgt ind til NATO og forsvarspolitik, og alle er sådan lidt forvirrede og forundrede. Der er ikke rigtig nogen, der har fået et klart svar fra hr. Villy Søvnald. Så jeg gør mig selvfølgelig heller ikke nogen forventninger om at få et klart svar, men jeg vil nu alligevel prøve.

Den 2. februar 2009, da Skattekommissionens forslag, som bl.a. indeholdt mindre SU, blev lanceret, sagde hr. Ole Sohn på TV.2 News, og blev efterfølgende citeret på Ritzau for at sige, at Skattekommissionens udspil ikke kolliderede med Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis fælles skatteudspil. Hr. Ole Sohn fortsatte og talte om en form for kompensation til de studerende uden at give et bud på hvordan og hvorledes. Kan hr. Villy Søvnald komme det nærmere? Hvor langt var Socialistisk Folkeparti villig til at gå, og hvor meget var man parat til at skære i SU?

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:12

Villy Søvnald (SF):

Jeg tror i hvert fald, at jeg kan svare meget tydeligt med, at vi ikke på noget tidspunkt kunne have drømt om at lægge stemmer til en skatteaftale, der indeholder den sociale fordelingsprofil som den, Dansk Folkeparti har stemt for – aldrig. Altså, en skattereform, der fordeler så skævt, at det veluddannede, højtlojnnede par får en skattelettelse på over 70.000 kr. om året, mens lavindkomstgrupperne betaler for den, kunne man aldrig forestille sig SF stemme for. Så på den måde har hr. Martin Henriksen i hvert fald forstået det helt rigtigt, og det var jo derfor, at vi gerne ville ind i forhandlingerne. Det var jo netop for at påvirke udfaldet af forhandlingerne, og derfor er vi også så meget desto mere skuffede

over, at Dansk Folkeparti fik så lidt ud af det, at man i virkeligheden vel lavede den skæveste skattereform i danmarkshistorien, at man bidrog til det. Det passer dårligt med den profil, som Dansk Folkeparti har forsøgt at tegne af sig selv ude i landet.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:13

Martin Henriksen (DF):

Desværre blev min spådom bekræftet. Der kom overhovedet ikke noget som helst svar fra hr. Villy Søvndal. Man kan ikke få svar i dag; måske skulle vi helt aflyse, at SF's formand – og jeg sagde SF, det er rigtigt – går på talerstolen, for det tjener tilsyneladende slet ikke noget formål.

Når det er sådan, at man går ind til nogle forhandlinger, er det jo klart, at man er villig til at indgå kompromiser og forhandle osv., og samme dag sagde Socialistisk Folkepartis finansordfører, hr. Ole Sohn, på TV 2 News, at udspillet ikke kolliderede med Socialdemokraternes og Socialistisk Folkepartis fælles skatteudspil, og så fortsatte hr. Ole Sohn med at sige, at man ville kigge på en kompensationsmulighed til de studerende. Jeg vil bare gerne høre: Hvor langt var Socialistisk Folkeparti villig til at gå i forhold til at skære i SU'en, og hvilken form for kompensation ville man eventuelt have givet til de studerende, når man nu var villig til at skære i SU'en?

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Ordføreren.

Kl. 14:14

Villy Søvndal (SF):

Igen må jeg sige til hr. Martin Henriksen, at det er helt i orden med fortalelsen. Vi tager det virkeligt ikke nært, at man kommer til at sige SF i stedet for Socialistisk Folkeparti. Det er tilgivet. Det kan ske i skyndingen af gammel vane, ikke også?

Vi gik jo ind i de her forhandlinger, fordi vi gerne ville have forbedret det udspil, der lå. Vi lagde da aldrig skjul på, at vores ønske var at lave en mere socialt retfærdig profil i det udspil, der lå. Jeg hørte bl.a. fru Pia Kjærsgaard sige på et møde, vi havde i Vordingborg, at det var en naturlov, at når man lavede en skattereform, skulle de store indkomster nødvendigvis have de største lettelser i skatten.

Hvis Dansk Folkeparti er gået ind i de her forhandlinger med den underforståethed, at man kæmpede mod en naturlov, kan jeg jo godt for-

stå, at man ikke nåede så langt. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg er sikker på, at med Socialdemokraternes og SF's deltagelse kunne vi have lavet en skattereform, der var langt mere socialt afbalanceret. Og hvis det var det, Dansk Folkeparti gerne ville, er det helt uforståeligt, at man gjorde sig så store anstrengelser med at få smidt SF og Socialdemokraterne ud.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Gitte Lillelund Bech (V):

Det har været interessant at følge debatten og specielt at følge først hr. Villy Søvndals ordførertale og derefter alle svarene. Jeg noterede mig jo i ordførertalen, at hr. Villy Søvndal rakte hånden ud. Det har hr. Villy Søvndal gjort rigtig, rigtig mange gange de sidste par måneder, specielt til Socialdemokraterne. Jeg vil ikke spørge ind til skat, for vi har jo ligesom nu fået afklaret, at vi ikke får noget svar på, hvad SF's skattepolitik er andet end den konklusion, at skatten sandsynligvis vil blive sat op. Den vil i hvert fald ikke blive sat ned.

Så jeg vil i stedet for spørge ind til 24-års-reglen. Jeg har med interesse læst Socialdemokraternes og SF's nye forslag til en integrationsreform for Danmark, »Plads til alle, der vil«. Heraf fremgår det ret klart, at SF siger, at de ikke vil afskaffe 24-års-reglen, at de ikke vil afskaffe tilknytningskravet. Det skal derimod fortsættes. Derfor må jeg spørge: Hvis der nu kommer et forslag til behandling i Folketingssalen om afskaffelse af 24-års-reglen, hvad vil SF så stemme?

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:16

Villy Søvndal (SF):

Fru Gitte Lillelund Bech har jo helt ret i, at vi har rakt hånden ud til Socialdemokraterne. Vi har formentlig det tætteste samarbejde, der har været imellem de to partier i rigtig mange år. Det er vi glade for, det sætter vi pris på, og det vil jeg også godt kvittere for herfra.

Så er det klart, at et samarbejde mellem to forskellige partier forudsætter villigheden til at indgå kompromiser. Det tror jeg også godt Venstre kender til. Hvis der f.eks. er en statsminister, der går ud og siger, at nu skal den kriminelle lavalder sænkes, og der så er en ordfører, der

siger, at nu skal den afskaffes, og der er et regeringsparti, der siger niks, at det er man ikke med på, som De Konservatives ordfører gjorde i går, så er man nødt til at indgå kompromiser. Sådan er det i den borgerlige lejr, og sådan er det også i den lejr, jeg tilhører.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:17

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er jo meget tydeligt, at hr. Villy Søvndal taler udenom. Mit spørgsmål var: Hvad vil SF stemme, hvis der i morgen ligger et forslag i Folketingssalen om at afskaffe 24-års-reglen? Vil SF stemme for det forslag, eller vil SF stemme imod det forslag?

Da det her jo er min sidste korte bemærkning, er jeg nødt til at gøre hr. Villy Søvndal opmærksom på, at SF har stemt imod 24-års-reglen ved at stemme for et Enhedslisteforslag lidt tidligere på året, så jeg vil meget gerne vide, hvad man vil stemme i morgen. For det vil jo klart illustrere, om det er sådan, at SF skifter politik, som andre skifter, jeg skulle til at sige underbukser – jeg ved ikke, om man må bruge det ord herinde – eller som andre skifter tøj, eller om man faktisk vil stå ved det seneste, man har skrevet, nemlig at man står fast ved 24-års-reglen og tilknytningskravet. Hvad ville man stemme, hvis man skulle stemme om det i morgen?

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beklædningsgenstande kan godt nævnes her i Folketingssalen. Det skal siges. Ordføreren.

Kl. 14:18

Villy Søvndal (SF):

Det er jo godt, men det der mere detaljerede spørgsmål skal jeg nu ikke svare på. Jeg vil godt svare på spørgsmålet om, hvordan vi vil stemme med hensyn til at afskaffe den. Det synes jeg er soleklart. Vi har redegjort for det en hel del gange.

Vi er imod 24-års-reglen og tilknytningskravet, og derfor vil vi støtte et forslag, der afskaffer dem, men vi har lavet en aftale, der går ud på, at vi i en kommende regering ikke vil stille krav om det. Det kalder man et politisk kompromis, sådan er det, og mere indviklet og besværligt er det såmænd ikke.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det hr. Hans Kristian Skibby, og jeg kan se, at det bliver den sidste korte bemærkning, for at vi kan overholde tidsrammen.

Kl. 14:18

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg bed mærke i, at tidligere i dagens debat var hr. Villy Søvndal inde at stille spørgsmål til Venstres ordfører, og der nævnte hr. Villy Søvndal, at det sejler i retspolitikken – det sejler i retspolitikken! Nu er der jo ikke noget forkert i at sejle, hvis man har en skibsførereksamen, men jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal, om ikke også det sejler lidt hos SF, når det drejer sig om retspolitikken. Her tænker jeg især på forslaget om besiddelse af ulovlige håndvåben. Formanden for SF, hr. Villy Søvndal, har faktisk i fjernsynet udtalt, at han ikke kunne garantere, at partiet ville stemme for Dansk Folkepartis beslutningsforslag, men at han personligt selv ville.

Jeg vil gerne spørge hr. Villy Søvndal som formand for Socialistisk Folkeparti: Hvad mener Socialistisk Folkeparti om den sag?

Kl. 14:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:19

Villy Søvndal (SF):

Det er jo rigtigt, at vi har forskellige partitilgange i SF og Dansk Folkeparti. Vi har ikke den der kommandostruktur, som Dansk Folkeparti har. Vi går ikke rundt og ekskluderer medlemmer, som Dansk Folkeparti gør. Vi er et åbent parti, hvor medlemmerne ikke alene kan, men har *ret* til at have forskellige synspunkter. Det er klart, at set ud fra et synspunkt om at have den her helt faste kommandostruktur som Dansk Folkeparti kan det virke, som om det sejler. Jeg synes, det er en meget stærk demokratisk struktur at have, og det betyder bl.a., at vi altid kan fastslå, hvad der er synspunktet i et parti som SF, også i den her sag, men at vi aldrig nogen sinde kunne drømme om at ekskludere mennesker, som Dansk Folkeparti gør, fordi de har et andet synspunkt.

Kl. 14:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:20

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu er der jo ikke nogen, der har talt om, at hr. Villy Søvndal skulle ekskludere folketingsmedlemmer af sin egen gruppe. Men det er jo sådan, at Socialistisk Folkeparti gerne vil være regeringsansvarlig, samfunds bærende osv. Man er i gang med et politisk hamskifte i partiet for at indynde sig hos Socialdemokraterne, men der er det jo også nødvendigt, at man har en form for stemmesikkerhed. Jeg tænker eksempelvis på, at hvis partiet skal være med i en flertalsafgørelse i nogle politiske forhandlinger, nytter det jo ikke noget, at SF sådan 40 pct. stemmer for og 60 pct. imod, sådan lidt efter, hvad der nu er på dagsordenen.

Der vil jeg gerne spørge hr. Villy Søvndal: Er det ikke meget vigtigt, at Socialistisk Folkeparti også arbejder med at anerkende, at man naturligvis skal stemme samlet i et politisk parti? Det er jo selve grundelementet i at være en del af politisk parti.

Kl. 14:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:21

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan godt forstå, at man som støtteparti for regeringen i de her dage er meget optaget af spørgsmålet om, at regeringspartier nødvendigvis skal stemme ens. Jeg tænker på debatten om den kriminelle lavalder. Det er klart, at det må gøre, at man også i Dansk Folkeparti er meget opmærksom på, hvordan sådan noget ender. Der kan man vel bare sige, at det, der skete mellem de politiske partier, og også for statsministeren, var, at statsministeren fik udmeldt et konkret løfte, nemlig det med den kriminelle lavalder. Dagen efter var der så fire forskellige synspunkter mellem partierne, tre ud over det, statsministeren havde. Så har jeg forstået, at Venstre og De Konservative har bedt om en timeout og har sagt: Nu har vi brug for lidt tid til at finde ud af, hvad vi mener i det her spørgsmål. Sådan er det jo altid. Det villé ikke være anderledes i en situation, hvor vi var i regering.

Så spørger hr. Skibby, om man kan være sikker på, at i en situation, hvor vi er i regering, stemmer partiets folketingsmedlemmer altid med regeringen. Ja, selvfølgelig. Det er soleklart og indlysende.

Kl. 14:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Henriette Kjær som ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)**Henriette Kjær (KF):**

Det er forår i Danmark. Træerne er ved at springe ud. Det er en dejlig tid. Dagen bliver lysere, og temperaturerne stiger. Alle burde være glade. Men sådan er det ikke. Den røde blok er eddikesur. Det er ellers svært at forstå, for nu har de selv samme partier – Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, De Radikale og Enhedslisten – i mere end et år ved hver eneste lejlighed bekendtgjort, at Anders Fogh Rasmussen var mere interesseret i at få et job uden for Danmark end at regere Danmark. Og tænk engang, for en sjælden gangs skyld har oppositionen endelig fået ret i en af sine forudsigelser.

Den tidligere statsminister fik noget så forment som generalsekretærembedet i NATO og befinder sig ikke længere i dansk politik. Og en ny tid er begyndt med en ny statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, og en ny VK-regering. Så alle i oppositionen burde jo være tilfredse og stråle af lykke – lykke både med ø og y.

Et stort ønske er jo gået i opfyldelse, men rønnebærrerne er åbenbart rigtig sure. Nu hævder man fra oppositionens side, at man er optaget af krisen i Danmark, at man tænker på de arme danskere, der nu på ottende år må leve med VK-regeringen og Dansk Folkeparti, og at regeringen ikke har nogen svar på de store politiske udfordringer, som vi står over for.

Det kan godt være, at Venstre og vi Konservative ikke efter oppositionens målestok har svar på alverdens udfordringer, men hvad vi står for, og hvad vi vil gennemføre, det skjuler vi ikke. Med oppositionen er det anderledes. Der er ufattelig langt mellem oppositionens bud på politiske løsninger. Oppositionens tid går mest med spin. Det er man til gengæld dygtig til, det hørte vi lige før fra hr. Villy Søvndal. Men det politiske indhold er der ikke meget af.

Regeringen har lavet en skattereform med Dansk Folkeparti, og det står helt klart for danskerne, hvad vi kan forvente på skatteområdet lang tid fremover med den siddende regering. Men hvad er det, oppositionen vil på skatteområdet? Hvilke skatter er det, der skal sættes i vejret? Hvilke fradrag skal forringes? Det får vi ikke nogen svar på.

Hvad kan man blive enig om på udlændingeområdet, ud over at lave et fælles integrationsudspil, som ingen kan være særlig uenig i? Hvad vil man med hensyn til reformer af vores velfærdssamfund? Ja, hvad vil man på stort set alle områder? Svarene blæser i vinden. Det gør de, fordi oppositionen har blandet blod. Man kommer og går sammen, vil ikke forhandle selvstændigt, og alt dette, fordi oppositionen gerne vil tilbyde vælgerne at være et såkaldt seriøst regeringsalternativ til VK-regeringen. Men så var det måske på sin plads, at man også delagtiggjorde befolkningen i, hvad det er for en politik, som man mener skal føres.

Det er selvfølgelig ikke hip som hap, hvad man vil gennemføre, for en ting er sikkert: Vi står over for store udfordringer de kommende år. Danmark er ramt af finanskrisen, arbejdsløsheden stiger, produktionen falder, og ingen ved reelt, hvor vi er på vej hen. Den krise, vi oplever, er jo ikke en snæver dansk eller europæisk krise. Det er en omfattende verdensomspændende krise, som det måske kan tage år at få vendt til ny fremgang.

Vi vil i lang tid opleve, at krisen rykker tættere og tættere på. Vi vil mærke følgerne af krisen med bl.a. stigende ledighed. Desværre er der ikke nogen simpel løsning på problemerne. Det eneste, der duer, er det lange seje træk.

Vi vil fra konservativ side være klar til at tage alle de politiske initiativer, som måtte vise sig nødvendige, for at gøre virkningerne af krisen som beskedne som muligt.

Midt i sortsynet kan vi så glæde os over, at den økonomiske genopretning, som blev påbegyndt helt tilbage i 1982 under den tidligere konservative statsminister Poul Schlüter, i dag giver os visse frihedsgrader til at påvirke dansk økonomi, og disse frihedsgrader skal vi bruge. Vi ønsker på ingen måde, at krisen bliver dybere. Derfor er vi også positive over for at se på de offentlige investeringer, behovet for flere midler i renoveringspuljen og en stribe andre forslag, som kan bidrage til at holde aktiviteten i virksomhederne på et fornuftigt niveau.

Men at sige, at en vækstpakke på 20, 30 eller 50 mia. kr. i et hug kan få krisen til at forsvinde, det holder ikke. Derfor er vi afvisende over for oppositionens forkromede plan, som ærlig talt virker ud tænkt mere af hensyn til kommunikationen med medierne end for at fjerne den økonomiske krise fra landkortet.

Økonomien har meget høj prioritet for os Konservative, og det er jo, fordi det i høj grad

handler om danskernes tryghed. Det at vide, at man har et arbejde at stå op til, at man kan forsørge sin familie og blive boende, hvor man gør, er værdifuldt for menneskers livskvalitet.

Kl. 14:28

Tryghed er et godt udgangspunkt for et godt liv, og derfor er tryghed for danskerne også koden bag vores politik: på retsområdet, på sundhedsområdet, i forsvars- og udenrigspolitikken. Danmark skal være et trygt land at leve i. Man skal kunne færdes på landet og i byerne på alle tider af døgnet uden risiko for, at man bliver overfaldet, skudt eller skamferet. Vi ønsker alle tænkelige initiativer sat i værk for at bekæmpe organiseret kriminalitet og ungdomskriminalitet. Derfor er vi også indstillet på at gå konstruktivt ind i diskussionen om, hvad vi gør med de meget hærdede kriminelle unge mennesker under 15 år. De skal opleve en højere grad af konsekvens, og vi skal give dem nogle mere markante advarsler, som kan få dem til at vågne op. Derfor ser vi også frem til Ungdomskommissionens rapport med forslag til os politikere om, hvilke redskaber man kan tage i brug for at få stoppet de helt unges kriminelle løbebane. Så har vi et sagligt og fagligt grundlag at diskutere ud fra.

På sundhedsområdet er regeringen i offensiven. Vi ønsker, at den enkelte dansker skal opleve tryghed og professionalisme, når sygdommen rammer. Derfor ønsker vi Konservativt et stærkt offentligt sygehøvsvesen. Denne regering har sikret en hurtigere behandling af vores kræftpatienter grundet den kræftpakke, som vi har sat i værk. Og til glæde for patienterne træder det frie valg i kraft igen den 1. juli i år. Samtidig investerer vi massivt i nybygning af moderne sygehuse til gavn for patienterne og de ansatte.

Tryghed handler også om at kunne føle sig sikker i en turbulent verden. Det kræver, at vi fra dansk side fører en aktivistisk udenrigspolitik, hvor vi ikke stikker halen mellem benene og siger mindst muligt, men hvor vi selv er med til at præge udviklingen. Det er derfor, vi er i Afghanistan i forreste række i kampen mod Taliban. Den folkelige opbakning, der er til vores engagement der, er vi Konservative utrolig glade for. For det betyder, at vores udsendte ved, at der er forståelse for deres arbejde og respekt for deres indsats. Jeg vil herfra også gerne give udtryk for dyb respekt for den indsats, der ydes i Afghanistan, og give al mulig opbakning til den svære opgave, de er i gang med.

Internationalt så vel som her i landet står vi også foran store udfordringer på klimaområdet. Vi skal nedbringe udslippet af CO₂, og det kræver store omvæltninger i vores hidtidige måde at anskue tingene på. Vi skal ændre vores transportvaner, virksomhederne skal ændre produktionsmetoder, vi skal bygge mere energirigtige boliger, og vi skal producere mere vedvarende energi. Det kræver en stor omstilling både i private husholdninger og i erhvervslivet. Men vi er godt på vej med skattereformen, med loven om vedvarende energi, som vi fik vedtaget lige inden juleferien, og med det store transportforlig fra januar, hvor vi sætter massivt ind på kollektiv trafik. Disse initiativer gennemfører vi, fordi vi optaget af at sikre vores børn og børnebørn et grønt Danmark. Vi ønsker, at borgerne skal være trygge ved stabile energileverancer og være selvforsynende, og vi ønsker at skabe nye grønne arbejdspladser. Nu håber vi så også på et godt resultat ved klimatopmødet i december, så vi får en ambitiøs international aftale.

Der er kort sagt udfordringer nok at tage fat på, og vi Konservative er helt klar til at finde løsninger på de problemstillinger, vi står over for i den kommende tid. Vi glæder os til at fortsætte det hårde arbejde med at skabe et bedre Danmark, og med den nye statsminister i spidsen kan det ikke gå andet end godt. Men vi håber også på et rigtig godt samarbejde med Folketingets øvrige partier.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er selvfølgelig en række talere, der har meldt sig til korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op. Det er ikke sikkert, vi når de sidste af dem, men Henrik Sass Larsen, Villy Søvnald, Margrethe Vestager, Johanne Schmidt-Nielsen, Anders Samuelson, Martin Henriksen, Carsten Hansen, Anne Baastrup, Morten Østergaard, Per Clausen, Jens Peter Vernersen og Pia Olsen Dyhr er dem, der er noteret på den her liste, og vi prøver at nå dem.

Vi starter med hr. Henrik Sass Larsen. Værs-go.

Kl. 14:32

Henrik Sass Larsen (S):

Vi glæder os da meget over, at man vil samarbejde. Vi er jo lidt forsigtige med sådan rigtig at tro på det, belært af erfaringerne de sidste 7-8 år, men alligevel. Lad os finde et konkret område.

Vi har jo tidligere i den her debat nævnt, at vicestatsministeren, formanden for Det Konservative Folkeparti, har været ude at sige, at nu er ti-

den kommet til, at vi inden for hospitalsområdet laver et mere fair system for de afregningspriser, der er, til de private sygehuse, og at taksterne er op mod 25 pct. for høje.

Så jeg vil høre, hvordan det går med den holdning i regeringssamarbejdet, og om vi eventuelt kunne blive indbudt til forhandlinger i den forbindelse, for her vil vi da meget, meget gerne hjælpe Det Konservative Folkeparti.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Pernille Frahm): Ordføreren.

Kl. 14:33

Henriette Kjær (KF):

Så vidt jeg kan forstå, er det jo ikke noget, man forhandler med Folketingets partier om. Det er jo en aftale, regeringen laver med regionerne. Men hvis Socialdemokraterne er interesseret i at komme til forhandlinger, skal de da altid være velkomne, og det ved den socialdemokratiske ordfører også godt. Nu er det jo så ikke bare en, der kommer, kan jeg forstå, nu kommer der så tre mennesker eller dobbelt op, hvis der både skal komme finansordførere og politiske ledere osv., for man har jo fra den røde bloks side meddelt, at man vælger at komme sammen. Så det er selvfølgelig rart at vide, hvor mange kaffekopper der skal tages frem, inden der møder nogen op.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm): Det er hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 14:34

Henrik Sass Larsen (S):

Tusind tak for invitationen. Vi kommer. Og så er jeg helt sikker på, at hvis vi kan nå det her mål, og hvis det generer regeringen, at der kommer for mange til kaffe, skal vi nok bare komme alene. Det kan vi sagtens aftale. Men skal jeg forstå ordføreren sådan, at vi har en aftale om, og at det Konservative Folkeparti holder fast i, at de takster skal nedsættes, sådan at der bliver lige konkurrencevilkår for private og offentlige sygehuse? Kan vi regne med, at det er udgangspunktet?

Kl. 14:34

Den fg. formand (Pernille Frahm): Ordføreren.

Kl. 14:34

Henriette Kjær (KF):

Udgangspunktet er, at de takster skal nedsættes, det har stået i dagspressen, og der er bred enighed om det i regeringen, så jeg kan slet ikke forstå spørgsmålet; det undrer mig sådan set me-

get. Det er der da bred enighed om at man skal forhandle sig frem til, for det er en god forretning for staten.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Henrik Sass Larsen.

Kl. 14:35

Henrik Sass Larsen (S):
Jamen jeg takker for det tilsagn, og jeg glæder mig til at se, at de takster bliver nedsat, så vi kan få en fair og ordentlig konkurrence på hele sundhedsområdet. Det ser vi meget frem til. Det har været nyttigt.

Nu har jeg så et spørgsmål til. I valgkampen blev det lovet, at der skulle bruges 80-90 mia. kr. til nye sygehuse, og indtil videre er man hostet op med sammenlagt 40 mia. kr., og jeg vil spørge: Kommer de sidste penge så også i den her valgperiode, som man lovede det ved valget?

Kl. 14:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:35

Henriette Kjær (KF):
Regeringen holder, hvad den lover, og det synes jeg vi har bevist gennem de snart 8 år, vi har siddet med regeringsmagten. Så det tror jeg slet ikke Socialdemokraterne behøver bekymre sig om.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:36

Villy Søvndal (SF):
I forlængelse af den gode samarbejdsvilje vil jeg også godt kvittere for fru Henriette Kjærs tale, der jo i hvert fald var filtreret for nogle af de der lidt underlige, ekstreme udfald, der var i nogle af Venstrefolkens måder at tillale Folketinget på. Så bare en kvittering for det.

Så vil jeg sige, at når vi skal i gang med at spare penge på det private sygehusvæsen, deltager vi også gerne i det. Det synes jeg også er vigtigt for De Konservative at vide, hvis det kniber med flertallet i regeringen, fordi Venstre måske har en mere ideologisk tilgang til, at det godt må koste lidt ekstra at få splittet sundhedsvæsenet op i to. Hvis det kniber med at få et flertal, så deltager vi også gerne. Alt det praktiske med kopper og sådan noget finder vi ud af, det er ikke det, der er problemet. Det afgørende er det politiske, at vi selvfølgelig ikke vil betale overpris for noget, og det antager jeg også er De

Konservatives linje. Så hvis der er brug for hjælp, så kald, vi kommer gerne og hjælper.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:37

Henriette Kjær (KF):
Det er meget sødt af hr. Villy Søvndal, og jeg takker. Jeg vil dog sige, at vi er meget glade for, at privathospitalerne kan hjælpe til med at få nedbragt ventelisterne, og jeg synes, at det samarbejde, vi indtil nu har haft med dem, har været helt, helt nødvendigt af hensyn til at få behandlet borgerne, så de kan passe deres arbejde, og så de kan undgå at have smerter.

Nu har man så set på den betaling, de får, og er blevet enig om, at vi skal prøve at sætte taksterne ned. Til gengæld håber jeg også, man kan blive enig om at udbyde større operationstyper til privathospitalerne, så der også bliver fast arbejde på privathospitalerne, sådan at vi kan få behandlet vores syge patienter i det danske sundhedsvæsen meget, meget hurtigt. Det er det, der er hele målet med øvelsen.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:37

Villy Søvndal (SF):
Jeg vil godt fortsætte med sådan at søge efter områder, hvor vi måske kunne nå hinanden, for det er jo forudsætningen for at samarbejde. Fru Henriette Kjær var i de korte bemærkninger inde på, at vi sætter penge af til at bygge handicappoliger og ældreboliger, og det gør vi jo, fordi det er gået helt i stå.

Jeg vil antage, at fru Henriette Kjær også synes, at det er problem, at det almene byggeri på den måde er gået fuldstændig i stå, fordi det opfylder nogle formål, dels for ældre, dels for handicappede, men også for nogle lavindkomstgrupper i vores samfund. Er det et andet sted, hvor vi kan mødes over en kop kaffe og diskutere, netop hvordan vi får skubbet gang i det almene byggeri i Danmark, så vi sikrer, at de ældre og de handicappede og lavindkomstgrupperne har et sted at bo?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:38

Henriette Kjær (KF):
Den sag har vi jo lige ordnet i regeringen med vores samarbejdspartner, så det kan jeg slet ikke

forstå er et tema, som SF igen tager op. Vi har lige sat grundkapitalen ned eller i hvert fald lavet en aftale om det, sådan at det er mere attraktivt for kommunerne at bygge almennyttigt, og det er vi da helt sikre på at de vil gøre med den aftale, der er blevet lavet her før påske.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Villy Søvnald.

Kl. 14:39

Villy Søvnald (SF):

Er man også sikker på det, når man ser på kommunernes nuværende økonomiske situation? De Konservative er også et parti med mange repræsentanter rundt om i byrådene. Jeg vil godt spørge: Får man hos De Konservative de samme meldinger ind, som vi gør, nemlig at i rigtig, rigtig mange kommuner ser budgetlægningen frygtelig besværlig ud, ikke kun fordi den altid gør det på det her tidspunkt af året, men fordi den nedgang i indkomsterne, der rammer statens indkomster, også rammer ude i kommunerne, og er fru Henriette Kjær enig i, at hvis man ikke sørger for, at kommunerne har penge, så er risikoen, at netop et område som boligbyggeri er det, der bliver ramt først, fordi det er et af de steder, man kan skære, uden at det rammer nogle ansatte?

Kl. 14:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Henriette Kjær (KF):

Nu sørger vi jo for, at kommunerne får bedre muligheder for at bygge almennyttige boliger. Nu har jeg jo stillet mine spørgsmål til hr. Villy Søvnald, men jeg må da spørge, hvor langt man er villig til at støtte kommunerne i opførelsen af almennyttigt byggeri. Det er jo altså kommunerne, der har ansvaret for at sørge for, at der er byggegrunde og boliger nok til kommunens borgere, og så er der en tradition for, at staten understøtter det med varierende mulighed for at støtte det her byggeri fra kommunernes side. Og det diskuterer vi jo løbende. Men det lyder, som om SF har noget på bedding, sådan måske en 50-50-procents-ordning. Det ved jeg ikke, men jeg synes i hvert fald, at de vilkår, regeringen giver kommunerne, er rimelige.

Kl. 14:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Det næste er fru Margrethe Vestager. Værsgo.

Kl. 14:41

Margrethe Vestager (RV):

Nu har vi talt meget om den økonomiske krise, som Danmark er i i øjeblikket, og det lyder desværre ikke, som om regeringens samarbejdsvilje strækker til at gøre det, som vi beder om i forslaget til vedtagelse i dag, nemlig at samle partierne for at kunne lægge den plan, som samler de dele, der gør, at vi faktisk investerer i at komme igennem krisen.

Når det er vigtigt for De Radikale, er det jo, fordi vi står med en ny krise, når den nuværende økonomiske krise er overstået, og det er resultatet af det reformunderskud, som Fogh efterlader sig. De Konservative plejer at være dybt optaget af netop tryghed og velfærd, og jeg synes, det er meget utrygt for folk, at man må se frem til, at der kommer til at mangle endnu flere lærere, endnu flere sygeplejersker, endnu flere SOSU-assistenten, endnu flere af de mennesker, der gør velfærd til virkelighed, når de store generationer går på en velfortjent pension fra cirka 2012.

Derfor vil jeg gerne vide, om De Konservative er trygge ved den linje, der er lagt, som jo udsætter arbejdsmarkedsreformer, som udsætter de reformer, som ellers på helt afgørende vis kunne være med til at understøtte, at vi kan løse det problem, der venter i horisonten.

Kl. 14:42

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Henriette Kjær (KF):

Selvfølgerig er vi trygge. Vi er selv med til at bestemme, i hvilken takt de her forskellige vitaminindsprøjtninger skal foretages, og regeringen har jo hele tiden været i offensiven med en meget ekspansiv finanslov for 2009 med bankpakke, pensionspakke, kreditpakke, med anlægsloftet, der er blevet hævet i kommunerne, i hvert fald lempet kraftigt, transportaftale, hvor der bliver pumpet offentlige investeringer ud osv. osv.

Det, vi bestemte ikke er tilhængere af, er ketchupmetoden, som man bruger fra oppositionens side, hvor man vil lave en kæmpe stor plan, som vi så ikke rigtig kan finde ud af om er på 36 mia. kr. eller 36 gange 2 osv. Men vi er helt trygge ved det, der sker.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 14:43

Margrethe Vestager (RV):

Det kan så måske give afsæt for at svare på spørgsmålet om, hvorvidt Konservative ser med samme fortrosthed på hele det reformperspektiv, som statsministeren jo tilsyneladende også har lagt i mølposen. Visse dele af den offentlige sektor står faktisk allerede med en mangel på kvalificerede medarbejdere. Der er jo lærere, der mangler kolleger, der er børn, der ikke kan få den undervisning, som der er brug for, man kan ikke rekruttere folk.

Fra 2012 begynder de store generationer at gå på en velfortjent pension, og hvad er den konservative plan for, hvordan vi skal sørge for velfærden på det tidspunkt? Man kan opføre det på forskellige måder. Man kan opføre det som de mennesker, vi mangler, man kan også sige, at der sådan set er et permanent underskud på 10 mia. kr. Det er ret mange penge. Hvad er den konservative plan for det? For den tryghed, som Konservative har for indeværende, har faktisk intet med det langsigtede perspektiv at gøre.

Kl. 14:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Henriette Kjær (KF):

Nu står jeg her med statsministerens tale, og der er en overskrift i den, der hedder »Vi skal vende krisen til muligheder – fortsat reformpolitik i Danmark«. Vi samarbejder altså i regeringen om at lave nogle bæredygtige reformer, vi samarbejder med partier, der vil være med til det, og derfor undrer det mig såre overhovedet at få det spørgsmål, når nu Det Radikale Venstre har meldt sig ind i en blok, hvor man overhovedet ikke vil være med til at lave nogen som helst form for reformer. Jeg kan næsten ikke forstå, at man har skam nok i livet til at stille mig det spørgsmål, når man selv har placeret sig på et hold, hvor ingen af de andre partier vil være med til reformer. Og det har de meldt klart ud.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Margrethe Vestager.

Kl. 14:45

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes altid, det er meget mærkeligt, at der ikke er større ambitioner om at fortælle om sin egen politik, når nu en ordfører har ordet – når nu ordføreren har ordet og kan folde hele parti-

programmet ud og sige: Så vil vi, så vil vi, og så vil vi. I stedet for skal vi høre på, at nogle andre vil et eller andet, som man synes er surt, og æv, de har også meldt sig ind i noget andet, og det kan ikke blive til noget.

Hvor er den Konservative ambition om en efterlønsreform og om en dagpengereform, om arbejdsmarkedsreformer, der sørger for, at vi har et moderne dagpengesystem, om det at løse det reformperspektiv? Vi har ikke set det i 8 år. Det kan jo skyldes, at De Konservatives foretrukne samarbejdspartner, Dansk Folkeparti, nok er det mest reformfjendske parti i Folketinget overhovedet.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:46

Henriette Kjær (KF):

Det er ganske enkelt ikke rigtigt; jeg kan pege på de første fire partier herinde, der er mindre reformvenlige end Dansk Folkeparti.

Vi har lige været med til at lave en ambitiøs skattereform med Dansk Folkeparti, der skaffer omkring 19.000 flere i job – de job, fru Margrethe Vestager lige har efterspurgt – og så klandrer man Dansk Folkeparti for ikke at ville være med til noget. Det er fuldstændig forkert.

Nu spørger jeg ikke om, hvilke reformer Det Radikale Venstre vil være med i, for det ved jeg – Det Radikale Venstre er meget reformivrigt – men jeg spørger om, hvorfor man så samarbejder med nogle, der ikke vil være med til at lave reformer.

Så sent som i går udsendte vores finansordfører en pressemeddelelse, hvor han skrev, at vi er klar til reformer i forhold til arbejdsmarkedet og en række andre ting. Så vi er meget parate til at indgå i at gøre alt, hvad vi kan, for at skaffe den arbejdskraft, der er nødvendig for at fastholde vores velfærdssamfund.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Johanne Schmidt-Nielsen. Værsgo.

Kl. 14:47

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg har et meget enkelt spørgsmål: Kommer Det Konservative Folkeparti til at stemme for enten at sænke den kriminelle lavalder eller at fjerne den kriminelle lavalder? Man kan jo svare ja eller nej på det spørgsmål.

Kl. 14:47

Henriette Kjær (KF):

Det vil jeg ikke. Det, jeg vil sige, er, at vi er fuldstændig enige i det, statsministeren sagde i sin tale i tirsdags, nemlig at det er helt uacceptabelt, at der går unge under 15 år rundt og laver ufattelig grov kriminalitet, som man ikke kan gøre noget ved. Det har vi ment i lang tid. Det er faktisk den tidligere konservative justitsminister, fru Lene Espersen, der har nedsat den her ungdomskommission, og det har hun gjort, fordi hun kunne se, at det var fuldstændig uholdbart, at det gik på den måde, at helt unge lavede så grov kriminalitet, uden at man kunne stille noget op med dem.

Så derfor er vi meget parate til at indgå i en diskussion om, hvad man så kan gøre, og det behøver ikke have noget med den kriminelle lavalder at gøre – det kan godt være, at det har det. Vi har altså bedt nogle mennesker om at komme med forslag på det her område, og vi vil gerne høre, hvad de siger, og så tager vi en diskussion og beslutter os for, hvad vi gør.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:48

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Kan ordføreren komme med konkrete eksempler på, hvilke former for straf, vi kan kalde det typer af børnestraf, som ordføreren og Det Konservative Folkeparti ville synes var en god idé? Altså eksempler på initiativer, som – og jeg går ud fra, at det er formålet – skulle hjælpe med at hindre, at unge og børn i første omgang kommer ind i kriminalitet og i anden omgang sørger for at få dem ud igen; eksempler på initiativer til straf, som ordføreren tror ville hjælpe, og som man ville kunne indføre, hvis man fjernede den kriminelle lavalder; bare ét eksempel på en straf, som Det Konservative Folkeparti kunne forestille sig man kunne udsætte børn for, og som den kriminelle lavalder i dag hindrer.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Henriette Kjær (KF):

Nu er straf jo et vidt begreb. Der er nogle, der synes, at det er en straf at få stuearrest, og så kan man også sætte folk i fængsel. Hverken Venstre eller Dansk Folkeparti har talt om, at unge under 15 år skal sidde i fængsel. Statsministeren nævnte direkte i sin tale, at 14-årige selvfølgelig

ikke skal sidde i fængsel med hærdede forbrydere. Derfor er vi meget enige i den linje, der er lagt fra statsministerens side. Men vi mener da, at man godt kan se på – ligesom med det lovforslag, der indeholder forslaget om forældrepålæg, der snart skal tredjebehandles – at man kan give en form for samfundstjeneste, og at man kan kræve, at det barn, der har begået noget stærkt kriminelt, skal følge en ungdomsuddannelse eller tage et arbejde. Det er noget, man selvfølgelig finder ud af sammen med de sociale myndigheder og forældrene, hvis der er ressourcer der, som man kan trække på.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:49

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg undrede mig meget over, at statsministeren i sin tale pralede af det der med, at regeringen ikke vil sætte børn i fængsel. Nej, det må vi altså heller ikke; vi har skrevet under på internationale konventioner, som pålægger os, at vi ikke må sende børn i fængsel. Alligevel sad der sidste år 200 børn – unge mellem 15 og 18, altså 15-, 16-, 17-årige – i voksenfængsler. Så lige på det område mener jeg bestemt ikke, at regeringen har noget at prale af.

Men der kom ikke nogen konkrete forslag: Hvad er det for nogle former for straf, som Det Konservative Folkeparti mener skal benyttes over for børn, og som den kriminelle lavalder hindrer? Det der med at sørge for, at de her børn kommer i uddannelse, at de kommer ud i nogle nye miljøer, at der bliver taget nogle sociale initiativer i forhold til dem, er jo det sociale systems opgave. Det er jo det, man gør i dag – vi ville gerne gøre meget, meget mere, men det er der bare ikke ressourcer til – men hvor er det straffen kan bruges? Kunne Det Konservative Folkeparti f.eks. bakke op om, at børn under 15 år skal sidde på lukkede, sikrede institutioner?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:51

Henriette Kjær (KF):

Jeg svarede jo lige præcis ved at sige, at man kunne sørge for, at den unge, der havde begået voldsom kriminalitet, blev sat til en form for samfundstjeneste. Det kan godt gøres langt mere konkret og ensrettet fra kommune til kommune, end det gøres i dag. Jeg tror, at det er den

vej, vi skal ind på, for det er meget tilfældigt, hvilke redskaber der bruges.

Jeg kunne godt tænke mig, at der var lidt mere konsekvens og også således, at de unge selv ved, at det har nogle konsekvenser, og hvad det eventuelt kunne være for nogle konsekvenser, man bliver udsat for, når man forbryder sig mod loven.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:51

Anders Samuelsen (LA):

Liberal Alliance valgte at stå uden for skatteforliget, fordi der var en række ubehagelige tidsler, og fordi man ikke var ambitiøs nok. Ikke engang De Konservatives mål om at komme ned på en maks. skat på arbejde på 50 pct. kunne man opfylde. Det lykkedes os så efterfølgende at få ryddet en af tidslerne ud, nemlig den i realiteten med tilbagevirkende kraft beskatning af biler på gule plader. Fint nok, tak for det.

Jeg har så gennem B.T. og Ritzaus Bureau erfaret, at regeringen her til formiddag har besluttet helt at fjerne multimedieskatten. Kan det bekræftes?

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:52

Henriette Kjær (KF):

Det ved jeg ikke noget om. Jeg har siddet her nede i salen hele dagen, så jeg kan ikke bekræfte noget om, hvad der skulle være sket i regeringen tidligere i dag.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:52

Anders Samuelsen (LA):

Det var en skam. Så må vi jo på et senere tidspunkt følge op over for finansministeren for at finde ud af, om det er rigtigt, at vi på den måde kan få en glædelig nyhed.

Men der er jo andre tidsler, som jeg stadig væk synes at man godt kunne få i spil, f.eks. lagerbeskatningsmodellen, som man vælger at indføre. Det er virkelig en kedelig model, som jeg tror kommer til at være meget ødelæggende for hele venturebranchen, hele iværksætteriet, i Danmark. Det er jo noget af det, som De Konservative jo i høj grad og med god grund har slået

til lyd for er noget, som man skal værne om, for at vi kan skabe nye virksomheder. Kan den konservative ordfører komme med et par gode begrundelser for, at det er fantastisk vigtigt at få indført lagerbeskatningen?

Kl. 14:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:53

Henriette Kjær (KF):

Jeg kan sige, at vi jo er et lyttende parti, og det er Venstre også, og det er regeringen som helhed. Der er kommet nogle indvendinger mod lagerbeskatningen, som jeg ved at man lige nu kigger på i regeringen og diskuterer med Dansk Folkeparti. De er jo i hvert fald med i aftalen, og hvis der skal ske noget, kræver det, at alle forligspartier er enige. Jeg kan se, at der er en fordel ved, at man bliver beskattet af aktier efter 3 år, men jeg må selvfølgelig sige, at det kan betyde noget for venturebranchen, hvis man skal have en løbende lagerbeskatning.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:53

Anders Samuelsen (LA):

Jeg håber virkelig, at man inderligt lytter til de indsigelser, der kommer. Jeg tror, at hvis man lytter ordentligt efter, vil det vise sig, at det provenu, som man forventer at få ud af den her ordning, kan man godt skyde en hvid pind efter. Det kommer der reelt ikke noget ud af. Men man kommer til at ødelægge en sund branche, udelukkende med henvisning til at der er et par enkelte direktør, som har misbrugt en model. Men hvis man kan indkredse det og få den specifikke misbrugsmulighed væk, så er det fint nok, bare vi sikrer, at den grimme tidsel kommer ud af skattereformen. Det vil være virkelig, virkelig godt.

Så er der yderligere et område, som jeg også undrer mig meget over at De Konservative lægger stemmer til, og det er den her særskat på pensioner. Det er altså reelt igen skat med tilbagevirkende kraft, som man indfører. Er det god konservativ politik at gå direkte op imod det, som især De Konservative virkelig har forsøgt at argumentere for, nemlig at give folk incitamenter til at spare op? Efterfølgende kommer man nu og belemrer folk med en ekstraskat – en ud-ligningsskat, som jeg oven i købet har hørt nogle i regeringen påstå er en retfærdighedsskat.

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:55

vores ord, så der er ikke nogen uenighed på det område.

Kl. 14:57

Henriette Kjær (KF):

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:57

Det, der er De Konservatives politik, er jo at føre en økonomisk ansvarlig politik, hvor man finansierer de udgifter, som man påtager sig. Det er jo derfor, at der er noget, som hr. Anders Samuel- sen kalder tidsler i buketten. Vi kan ikke uddele store skattelettelser, uden at vi også finansierer dem. Derfor er der nogle, der kommer til at betale for det.

Jeg kan ærgre mig lidt over, at hr. Anders Samuelsen og Liberal Alliance ikke blev ved forhandlingsbordet om skattereformen, for med alle de gode og konstruktive ideer og med klar- synet på det her område havde det da være rart at have Liberal Alliance med som forligsparti.

Kl. 14:55

Martin Henriksen (DF):

Jeg kvitterer for et meget klart svar og kan jo så med glæde konstatere, at der er et flertal i Folke- tinget, der er åbent over for at diskutere, hvad man kan gøre ved den problemstilling, som Dansk Folkeparti før har rejst, og som også stats- ministeren rejste i sin redegørelse i Folketinget. Så det kvitterer jeg for.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så går vi i gang med de korte bemærkninger fra ikkeordførerne, og den første er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Martin Henriksen (DF):

Tak. Der har jo været en diskussion om den krimi- nelle lavalder, og hvordan Det Konservative Folkeparti ser på den. Så vil jeg gerne ganske kort læse noget af det op, som statsministeren var inde på i sin åbningstale, og jeg citerer:

»Selvfølgelig skal 14-årige ikke sidde i fæng- sel med hærdede forbrydere. Men det er helt, helt uacceptabelt, når der spekuleres i at lade børn begå kriminalitet, fordi de ikke kan straf- fes. Vi bør fordomsfrit diskutere et alternativ til den eksisterende kriminelle lavalder.«

Jeg vil spørge, om det forholder sig sådan, at Det Konservative Folkeparti har godkendt talen, og om det forholder sig sådan, at Det Konserva- tive Folkeparti er enig i det, som statsministeren har givet udtryk for.

Kl. 14:56

Henriette Kjær (KF):

Det er nemlig lige, hvad der er, og det, der er kendetegnet ved det samarbejde, regeringen har med Dansk Folkeparti, er, at vi selvfølgelig er tre forskellige partier, og at vi kan have nogle for- skellige udgangspunkter, men vi ender faktisk med at blive enige – stort set altid på stort set alle områder. Det synes jeg er meget positivt, og jeg er overbevist om, at det også sker i denne sag.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så går vi videre til hr. Carsten Hansen.

Kl. 14:57

Henriette Kjær (KF):

Jeg er meget glad for det spørgsmål, for pressen har jo gjort alt, hvad den har kunnet, for at for- søge at lave rav i gaden. Det er der ikke, vi har godkendt statsministerens tale. Han har været så venlig at informere os om den, og vi er fuld- stændig enige i det, statsministeren siger. Det er

Carsten Hansen (S):

Hvis det må være tilladt at følge op på det sidste spørgsmål, sagde statsministeren, lige da han var kommet ud af salen efter sin tale, at den krimi- nelle lavretsalder skulle sættes ned. Jeg har spurgt statsministeren, hvad han mente med lavretsalder, og det var den kriminelle lavalder, han mente. Så han sagde noget andet, da han kom ud af salen, nemlig at den kriminelle laval- der skulle sættes ned. Nu er det, jeg spørger: Er De Konservative enige med statsministeren i det?

Så vil jeg godt bore lidt videre i talen, som fru Henriette Kjær holdt, og hvor der blev udvist en vis arrogance over for de arbejdsløse, at de arme arbejdsløse blev omklamret af Socialdemokra- terne osv. Jeg vil godt bare kort citere fra 3F's hjemmeside i dag, hvor der står, at arbejdsløsheden for bygningsarbejdere i Odense er 22,8 pct., på Skiveegnen 20 pct., Vestfyn 19,3 pct., Samsø 18,5 pct. Er det en måde at behandle de arbejds- løse på, at man bare sådan leger med de arme

arbejdsløse i stedet for at få sat en ordentlig vækstpakke i gang?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Kl. 14:59

Henriette Kjær (KF):

Som statsministeren også sagde i sin tale, er én arbejdsløs én for mange, og det er jeg fuldstændig enig i. Men for nu lige at få tingene i perspektiv vil jeg da nævne, at da vi overtog regeringsmagten i 2001, var arbejdsløshedstallet 126.000, og vi er nu på 70.000.

Vi synes ikke, at det er klogt at bruge den her flaske ketchup, som Socialdemokraterne har valgt at bruge, hvor man vælter forslag til investeringer ud her og nu uden at tage det stille og roligt, uden at sikre sig, at det ikke medfører overophedning, og uden at sikre sig, at brancherne kan følge med. Det er ikke en klog politik, man fører fra Socialdemokraternes side. Så vi er altså ikke enige i, at det er kuren.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 14:59

Carsten Hansen (S):

Jeg må konstatere, at de arbejdsløse i de her berørte 3F-afdelinger, hvor arbejdsløsheden er oppe på 20 pct. – hver femte, om få uger er vi oppe på hver fjerde – agter man intet at gøre for, intet. Den beskæftigelseseffekt, som kommer af regeringens vækstpakke, må vi konstatere ligger i omegnen – hvis vi regner både 2009 og 2010 sammen – af 12.500. Der er lige kommet en analyse fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I virkeligheden kunne man ved at bruge de samme penge over et par år have fået den tredobbelte effekt. Er fru Henriette Kjær ikke enig i det?

Det andet, jeg vil spørge om, er: Er det en måde at behandle de arbejdsløse på at sige, at de arme arbejdsløse bare bliver omklamret? Er det ikke nødvendigt at gøre noget, når vi ifølge de sidste analyser ender på 125.000 arbejdsløse – 125.000 arbejdsløse – når året er gået? Er det så nok bare at blive siddende på sine hænder og komme med små vækstpakker på 1,5 mia. kr. og en skattelettelse til de rigeste i det her land?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Der er to ting at svare til det. Den ene er, at vi nu kan være rigtig glade for, at regeringen har fulgt den tidligere socialdemokratiske ledede regerings år 2010-plan, videreført den til en år 2015-plan og holdt igen med økonomien i kommunerne. Det betyder, at det nu er muligt at give mere los, at lade kommunerne bruge flere penge, så der kommer flere aktiviteter, så vi kan få beskæftigelse til vores rådgivere og arkitekter, til vores bygningsarbejdere osv., dem, der står i arbejdsløhedskøen. Det var ikke muligt, hvis vi havde fulgt Socialdemokraternes råd om i gode tider at pumpe milliarder ud i kommunerne, for så var de blevet brugt, og de var blevet brugt alt for dyrt til for høje lønninger, til for dyre materialer inden for byggeriet. Så det, regeringen har gjort, er klogt. Det var den ene ting.

Den anden ting er, at vi jo gør noget, men fordi vi ikke laver en forkromet plan for presens skyld, så det ser ud af noget, er det ikke godt nok for Socialdemokraterne. Men Socialdemokraterne kan være helt sikre på, at vi handler, når det nødvendigt.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Anne Baastrup.

Kl. 15:02

Anne Baastrup (SF):

Jeg lyttede jo med interesse til den tidligere socialministers tale, og det slog mig, at der ikke var meget blik på de sociale forhold, som danskerne lever under i dag.

På et tidligere tidspunkt i dag har jeg spurgt fru Pia Kjærsgaard, hvordan man stiller sig til de her mere end 30 kommuner, der reelt har fået en udligningsordning på det sociale område, som gør, at de er i underskud. På det tidspunkt, hvor Velfærdsministeriet måtte konstatere, at disse kommuner har ret, meddelte man, at det vil man først gøre noget ved i år 2012, med det resultat at vi rundtomkring i kommunerne – og 30 kommuner er altså ret mange, al den stund at vi kun har 98 kommuner i dag – kan se, at plejehjemmene bliver nedslidte, at skolerne bliver nedslidte, og at de udviklingstendenser, man i øvrigt havde lagt frem, fordi regeringen havde stillet krav om det, bliver droslet ned til tredje classes niveau.

Sagen er jo den, at vi nu står i en velfærdssituation rundtomkring og især i de her lidt mere end 30 kommuner, der virkelig er alvorlig. Man går nu ind og reviderer i det eksisterende budget, fordi man simpelt hen ikke har pengene til at kunne overleve til den 1. januar. Har fru Henriette Kjær den samme holdning som fru Pia Kjærsgaard, nemlig at det her kan vi ikke bare se på?

Kl. 15:03

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:03

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er simpelt hen forkert fremstillet. Nu skal vi faktisk have debatten om udligning næste fredag her i Folketingssalen, og der er nogle kommuner, der har et underskud på den sociale udligning, men så har de et overskud på den øvrige udligning, så det går lige O P op. Og det er fakta.

Så kan man selvfølgelig altid finde nogle enkelte, der har et reelt underskud, men ellers er det sådan, at de faktisk er overkompenseret på den øvrige udligning og det så ender med at være i balance.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Anne Bastrup.

Kl. 15:04

Anne Bastrup (SF):

Jeg synes, det er en meget interessant oplysning, fru Henriette Kjær kommer med nu. For sagen er jo den, at velfærdsministeren helt klart gav udtryk for – den gang, hun havde hele apparatet bag sig – at der *var* sket en fejl. Borgmestrene kom i Kommunaludvalget, og de fik opbakning til, at der var sket fejl, og at man ville rette det. Den tidligere velfærdsminister, som jeg stadig væk går ud fra har en eller en form for tilknytning til regeringen, har jo så tilsyneladende givet urigtige oplysninger over for de her borgmestre om, at man altså ikke har lavet nogen fejl.

Hvordan kan de her ting hænge sammen? Kommunerne står i dag og skal spare her og nu, og så siger fru Henriette Kjær, at det bare er, fordi de er dårlige til at administrere, eller hvad er begrundelsen for, at lige præcis disse 30 kommuner står lige for at skulle være under administration fra Indenrigsministeriet side?

Kl. 15:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:05

Henriette Kjær (KF):

Det er jo svært at få et udligningssystem til at passe hundrede procent med de udgifter, en kommune har. Det er svært at få de parametre ind, der gør, at det præcis på millimeteren dækker de omkostninger, en kommune måtte have eller skal være kompenseret for.

Derfor er det jo rigtigt, at der er nogle kommuner, der har en dårligere social udligning eller underskud på den sociale udligning. Men så skulle man jo også gå ind og regulere og sige: Hov, på de øvrige poster har I en for høj udligning, så der skærer vi lige ned. Og så er det måske egentlig meget godt, for det er et stort system, vi skal til at ændre.

Men vi vil altid gerne være med til at se på udligningssystemet, og vi vil gerne have et socialt retfærdigt Danmark. Men jeg mener bestemt, at problemet er overdrevet fra fru Anne Baastrups side.

Kl. 15:05

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:05

Morten Østergaard (RV):

Fru Henriette Kjær sagde, at man fuldt og helt støtter regeringens linje i diskussionen om den kriminelle lavalder. Og jeg synes ærlig talt, det er en fornærmelse af begrebet politisk linje at kalde det, der er foregået de sidste 48 timer, for en politisk linje; der har jo været hele fire synspunkter undervejs.

Der var statsministeren, der ville have en fordomsfri diskussion, og da han så trådte ud af Folketingssalen, forstod vi, at regeringens ønske var at nedsætte den kriminelle lavalder til 12 år. Så var der en klar afvisning fra fru Henriette Kjær i tv af at sænke den kriminelle lavalder, og så sent som i går sagde den konservative retsordfører, hr. Tom Behnke, i Jyllands-Posten, at alt det, Venstre efterlyser, kan man allerede, og det var som en reaktion på, at Venstre i øvrigt slet ikke ønskede en kriminel lavalder. Og der vil jeg bare spørge: Hvad er egentlig den konservative politik? Ønsker man at sænke den kriminelle lavalder? Det må jo kunne besvares med et ja eller et nej.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Henriette Kjær (KF):

Lige nu ønsker vi ikke at sænke den kriminelle lavalder. Det har vi da sagt helt tydeligt, så det er da et underligt spørgsmål at få. Men vi er da fuldstændig enige med statsministeren i det, han siger, nemlig at der er et problem, der skal løses, og vi vil meget gerne diskutere det fordomsfrit. Der kan være forskellige hensyn, der gør, at man skal se på noget, der har med den kriminelle lavalder at gøre; det vil vi da ikke afvise at gå ind og diskutere.

Så vil jeg også sige, at det jo er sådan lidt underligt, at vi i regeringspartierne ikke må diskutere, inden vi lægger os fast på en linje. Der er det sådan set meget nyttigt nu med en åben debat om: Hvad sker der, hvis man sænker den kriminelle lavalder? Hvad sker der, hvis man helt afskaffer den? Hvad sker der, hvis man beholder den; hvilke redskaber er der så? Så er der nogle eksperter, der kommer på banen med deres synspunkter, og så kommer Ungdomskommissionen med sin endelige rapport, og så er vi sådan set meget, meget bedre rustede til at tage stilling til det her spørgsmål.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 15:07

Morten Østergaard (RV):

Nej, nu tror jeg, regeringspartierne har brugt en stor del af debatten i dag til at skose oppositionen for, at man ikke ved, hvad man får, hvis de kommer i regering, og derfor er det vel fair nok, når nu man påstår at være enige og vi kan konstatere, at statsministeren ønsker den kriminelle lavalder på 12 år, Venstres retsordfører slet ingen kriminel lavalder ønsker, og Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at ændre på den kriminelle lavalder.

Men når vi så taler om problemerne – for det er der god grund til; det er jeg fuldstændig enig i – vil jeg gerne spørge, når nu fru Henriette Kjær er så stålsat på, at der ikke skal sidde børn i danske fængsler, hvilke initiativer man så fra konservativ side vil tage, efter at man nu i 8 år har haft justitsministerposten, for at der ikke næste år skal sidde børn i danske fængsler. For det gør der jo allerede i dag. Der sidder 15-, 16-, 17-årige børn i danske fængsler og bliver behandlet som voksne, mange af dem isolationsfængslede, for at de ikke skal være sammen med andre voksne kriminelle. Hvilke initiativer vil man tage for de

børn, inden man begynder at diskutere, om den kriminelle lavalder skal sænkes?

Kl. 15:08

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Henriette Kjær (KF):

Apropos reformer, som den radikale leder efter-spurgte, vil vi også gerne have en reform på det her område. Vi vil gerne have, at man starter meget, meget tidligere. For det er jo, når børnene er helt små, man skal sætte ind, og hvis man begynder at gøre det noget mere systematisk i kommunerne, ser vi altså ikke de her problemer med kriminelle børn. Så har vi en meget bedre behandling af dem, hvis man løser sine opgaver i kommunerne. Så det kan vi godt gøre noget ved ved at ændre de forhold, der er der.

Det andet er, at der jo er blevet bygget et væld af sikrede institutioner i den her regerings tid. Det vil vi gerne fortsætte med. Der skal være de sikrede institutioner, der er brug for, og det er selvfølgelig en opgave, som vi skal fortsætte med at løse, sådan at børn ikke kommer i fængsel, for det skal de ikke. Men derudover er det jo netop vigtigt stadig væk at prøve at se på det sociale område, om kommunerne gør det rigtigt, og om man ikke kunne tage noget af det her i opløbet; det er altså også en væsentlig opgave.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:09

Per Clausen (EL):

Jeg vil nu ikke sige, at klarheden i Det Konservative Folkepartis holdning, når det handler om den kriminelle lavalder, ligefrem er lysende. Jeg forstår, at børn ikke skal i fængsel i fremtiden, selv om de kommer det nu, og at man ikke ved, hvad man skal gøre for at forhindre det. Jeg kan også forstå, at man er enig med statsministeren i, at børn ikke skal i fængsel med forhærdede kriminelle, men dermed har statsministeren jo ikke sagt noget om, at de ikke kunne komme i fængsel. Nu siger fru Henriette Kjær alligevel, at børn ikke skal i fængsel. Altså, hvad mener Det Konservative Folkeparti?

Så til en anden sag. Ordføreren fra Det Konservative Folkeparti talte i modsætning til Venstre og Dansk Folkeparti om miljø og klima i sin tale dag, og det var dejligt. Synes fru Henriette Kjær, at der er nogen sammenhæng mellem det at prioritere miljø og klima højt og så den kends-

gerning, at regeringen nu på tre områder uge efter uge har været nødt til at udsætte fremlæggelsen af planer? Det drejer sig om et forslag til energibesparelser i bygninger, det drejer sig om spørgsmålet om den såkaldte grøn vækst-pakke, det handler om vandmiljøplanen. På alle de her områder får vi hver uge at vide, at planen heller ikke kommer i den her uge, men måske kommer den i næste uge. Synes fru Henriette Kjær, at det er tilfredsstillende?

Kl. 15:10

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Henriette Kjær (KF):

Selvfølgelig synes jeg, at det er tilfredsstillende. Når man laver nye ordninger, der vedrører folks hjem, og for grøn vækst, der vedrører folks erhverv, som de skal leve af, skal det, man laver, være i orden. Så skal vi vide, hvad det er, vi bevæger os ud i, og hvilke konsekvenser det har. Det bliver man da nødt til at undersøge grundigt og beregne, og hvad ved jeg, hvis der er tvivlsspørgsmål.

Så jeg ser overhovedet ikke noget problem med, at det tager lidt længere tid, inden det bliver præsenteret for offentligheden. Men så er der også styr på det, og man er parat til at kunne føre det ud i livet, og man ved, at de folk, der bliver berørt af det, har fået en rimelig ordening.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:11

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at fru Henriette Kjær er meget large i forhold til, at man skal gøre sine ting færdig til tiden, overholde deadlines osv. Kunne vi også indføre det i uddannelsessystemet, sådan at man, når man skulle aflevere en stil eller en rapport, kunne komme og sige: Jeg skal lige have undersøgt det lidt mere nøje, for der er noget, jeg ikke har fået undersøgt endnu? Eller er det der, regeringen og fru Henriette Kjær går ind for konsekvens?

For sagen er vel, at det ikke kan skyldes, at man ikke har vidst, hvornår man lovede, at man ville komme med sine forslag. Det kan heller ikke skyldes, at man ikke har igangsat arbejdet i ordentlig tid. Det kan jeg ikke forestille mig, regeringen består jo af ansvarlige mennesker. Er sandheden ikke bare den, at man ikke i regeringspartierne kan blive enige om at yde en indsats, der gør, at Danmark går i front, når det

handler om miljø og klima, og at det er den uenighed, der gør, at processen bliver forsinket gang på gang med den konsekvens, at vi jo ikke når det, vi skal?

Kl. 15:12

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Jens Peter Vernersen. Undskyld, jeg skal lige give ordføreren lov til at svare, det er da rigtigt. Ordføreren får nu kun 1 minut alligevel.

Kl. 15:12

Henriette Kjær (KF):

Ja, men jeg er da så glad for, at Enhedslisten sidder og venter i spænding på de guldkorn, der måtte komme fra regeringen. Det er dejligt at vide, at vores arbejde er ventet. Men når vi selv har sat os en deadline, må vi også selv være mand for at overskride den, hvis vi har lyst til det. Det er jo altså ikke et løfte, der er afgivet under ed, og selvfølgelig skal tingene behandles ordentligt. Sådan er det jo også her i Folketings-salen. Enhedslisten beder nogle gange om, at nogle lovforslag, man har vedtaget i udvalget skulle til tredjebehandling, skal udsættes osv. Det plejer vi da at hjælpe hinanden med.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så er det sådan, at det er hr. Jens Peter Vernersen. Værsgo.

Kl. 15:13

Jens Peter Vernersen (S):

Fru Henriette Kjær sagde i sin ordførelse, at man fører en offensiv sundhedspolitik. Nu er ét jo, hvad man siger, og så er der, hvad der foregår i virkeligheden. Jeg har lige slået efter bare for en ordens skyld og kan se, at ventetiden siden 2002, altså da regeringen trådte til, er steget med 2 uger i gennemsnit på de 17 behandlinger, man normalt måler på. Nu er der ½ års ventetid for de 98 pct. af befolkningen, som bliver behandlet på de offentlige hospitaler. På de intensive afdelinger har man en katastrofal situation. 900 intensivpatienter, de allermost syge, bliver transporteret rundt imellem hospitalerne, fordi der er overbelægning på disse afdelinger. Det er en meget, meget alvorlig situation, som jeg bestemt ikke vil karakterisere som offensiv, som det blev gjort af ordføreren.

Jeg ved godt, at ordføreren sikkert nu vil svare, at der behandles flere, og vi gør sådan og sådan, men sagen er jo, at de dårligst stillede patienter, intensivpatienter og medicinske patienter, får en ringere behandling, end de har fået på noget tidspunkt. Allerede for 4 år siden sagde

den daværende sundhedsminister – han er statsminister nu – at det her var et problem, og at det skulle løses. Det eneste, der er sket i den periode, er, at det er blevet værre.

Vi ved fra de svar, der er blevet givet så sent som frem til april, at der er borgere, der er døde under disse transporter. Der er en borger, der er død under disse transporter, og man skriver fra regionerne, at muligheden for et bedre helbred bliver ringere. Det er altså en helt anden situation, der er virkeligheden, end det, der forsøges beskrevet af ordføreren.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Henriette Kjær (KF):

Nej, jeg vil ikke svare det, den socialdemokratiske ordfører forventer. Jeg tager det meget alvorligt.

Selvfølgelig skal vi da have stoppet den her transport rundt mellem intensivafdelingerne, det er uholdbart, det er jeg da fuldstændig enig med Socialdemokraterne i, og vi gør, hvad vi kan. Og så er det måske vigtigt at nævne her, at vi trods alt har fået 2.800 flere læger og også 2.600 flere sygeplejersker, end der var under den socialdemokratisk ledede regering. Så vi lægger os virkelig i selen for at få det her område til at fungere godt, for det er, som jeg sagde, vigtigt for os, at Danmark har et stærkt offentligt sygehusvæsen. Der kan være kritik af det, og den kritik, hr. Jens Peter Vernersen kommer med her, er berettiget; den skal vi tage alvorligt, den skal vi gøre noget ved.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:15

Jens Peter Vernersen (S):

Nu bliver det nævnt igen, at der er tilført flere læger til sundhedsvæsenet – det er lidt forskelligt, hvad antallet er – men jeg går ud fra, at ordføreren ved, at når der nu sker det, at der kommer flere læger, så er det, fordi man under Nyrupregeringen hævede optaget fra de 400, som den tidligere undervisningsminister Bertel Haarder havde dikteret, til 1.100 i 1993-94. Man hævede altså antallet med 700 i optaget på universiteterne. Det er disse læger, der er færdige nu, og dem kan regeringen selvfølgelig glæde sig over sammen med Socialdemokraterne, men

det sker kun i kraft af de beslutninger, der blev truffet.

Så vil jeg godt spørge ordføreren: Det er jo erkendt af De Konservative, at der har været 25 pct. overbetaling. Det betyder altså, at man siden 2002 har betalt næsten 900 mio. kr., helt præcis 879 mio. kr. i overbetaling til privathospitalerne. Hvis man nu havde haft en fair afregning og ikke havde brugt disse mange penge til at skubbe en forretning i gang, som det har været sagt af økonomi- og erhvervsministeren, så havde man jo kunnet lave 66.000 flere operationer for grå stær, 1.500 flere hjerteoperationer, man kunne have opereret 12.000 flere hofter, eller man kunne have behandlet intensivpatienterne ordentligt. Det havde været en mulighed. Jeg vil gerne sige, at jeg går ud fra, at det, ordføreren sagde, var et håndslag til, at vi skal have bragt det her i orden, og at vi får en forhandling om at få priserne sat ned.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Nu ved jeg godt, at spørgeren fik ordet mange gange, men det er stadig væk kun 1 minut, og den røde lampe lyser.

Ordføreren.

Kl. 15:17

Henriette Kjær (KF):

Nu er det ikke mig, der indkalder til forhandlinger, det er regeringen og ministrene, men derudover vil jeg sige, at jeg nu altså ikke angrer, at man mener, der har været 25 pct. overbetaling. Det, der har været helt væsentligt, er, at man har kunnet købe nødvendige operationer uden for det offentlige sygehusvæsen for at få behandlet patienterne hurtigt, og prisen har så været det, den nu var dengang.

Vi har så set nu, at det kan vi nok få forhandlet ned, og så foregår der jo en forhandling med privathospitalerne om at få de priser ned. Men jeg synes faktisk, at de penge er blevet givet godt ud, for ellers havde vi jo ikke fået ventelisterne ned til 2 måneder maks. på de her 17 udvalgte sygdomme – og helt ned på 1 måned. Hr. Jens Peter Vernersen kan nu stå her og sige, at man skal vente 6 måneder for udvalgte sygdomme, men det ved hr. Jens Peter Vernersen jo godt skyldes sygeplejerskekonflikten i foråret sidste år.

Kl. 15:18

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den sidste korte bemærkning til den konservative ordfører er fra fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 15:18

Pia Olsen Dyhr (SF):

Regeringen har nu for hundrede syttende gang udskudt »Grøn Vækst«, og det er der sådan set ikke noget odiøst i, for som ordføreren siger, har man jo ret til at skyde en deadline, fordi man ikke kan nå at blive færdig. Men det er alligevel lidt bekymringsvækkende, når vi igen og igen bliver konfronteret med det. Når vi diskuterer med miljøministeren, siger han, at løsningen findes i »Grøn Vækst«; når vi diskuterer overforbrug af pesticider i landbruget, når vi diskuterer ødelæggelsen af vandløb, når vi diskuterer, hvordan det ser ud med metangasser fra landbruget osv. osv., får vi at vide, at der nok snart kommer en løsning. Problemet er, at jo længere tid der går med løsningen, jo større bliver problemerne også.

Det, der er bekymringsvækkende, er, at det er endnu et sted, hvor man i regeringen tydeligvis er uenige; De Konservative vil gerne noget, men nu, hvor hr. Anders Fogh Rasmussen er væk, er Landbrugsvenstre blomstret op og ser deres chance for at erobre dagsordenen. Hvad vil De Konservative gøre for at komme igennem og sørge for, at der faktisk kommer et offensivt »Grøn Vækst«-udspil, og at det ikke bare bliver endnu en syltekrukke?

Kl. 15:19

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:19

Henriette Kjær (KF):

Det bliver et meget offensivt udspil, og vi har altså en miljøminister, der er Venstremand, og som er meget, meget opsat på, at der skal ske noget på det her område, og som bekymrer sig om drikkevandet og gerne vil være med til at lave en ambitiøs plan. Så det er jeg overhovedet ikke nervøs for. At man så lige prøver at gennemregne tingene – ja, som jeg sagde før, betyder det her jo noget for et stort erhverv. Der er mennesker, der lever af at være landmænd, og de skal have nogle ordentlige vilkår at arbejde under. De skal også passe på miljøet, men vi skal ikke rive gulvtæppet væk under deres erhverv.

Kl. 15:20

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 15:20

Pia Olsen Dyhr (SF):

[Lydudfald] ... surt at stå og næsten ønske, at hr. Anders Fogh Rasmussen var tilbage i Folketingssalen og sagde, at ikke en frø, fugl eller fisk

ville komme til skade under den her regering, når jeg nu hører, at ordføreren netop lægger så meget vægt på landbrugets økonomiske muligheder og ikke så meget på natur og miljø. Det synes jeg for det første er problematisk.

For det andet er det jo interessant, når ordføreren selv nævner vandløb, at nævne, at 50 pct. af de vandløb, vi har i Danmark, er i en meget dårlig tilstand. Og vi har i forbindelse med EU's vandrammedirektiv lovet, at de vil blive bragt i en god økologisk tilstand inden 2015. Nu lægger regeringen så op til, at det sker inden 2027. Det må da være uambitiøst set med De Konservatives briller, hvis man som De Konservative ønsker at være et grønt parti – eller det er måske bare farven på plakaterne?

Kl. 15:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:21

Henriette Kjær (KF):

Nej, vi ønsker at være et grønt parti, og vi ønsker at være ambitiøse også i det udspil, der kommer på »Grøn Vækst«-området. Det er ikke bare landmændene, jeg vil holde hånden over eller under; det er sådan set alle danskere i det her samfund, der skal vide, hvad der foregår i deres liv, og som skal kunne følge med, når vi fra Folketingets side laver nye regler og nye love, som de skal indordne sig under.

Det gælder generelt, at man skal behandle folk ordentligt, og derfor synes jeg altså heller ikke, det gør noget, at der går 14 dage eller en måned ekstra, i forhold til om et forslag bliver præsenteret for Folketinget og offentligheden. Nu synes jeg, at man skal lade regeringen lave sit forarbejde grundigt, og så kan man glæde sig til, at der kommer et superambitiøst og godt udspil.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Så siger vi tak til ordføreren for Det Konservative Folkeparti. Vi går videre i ordførerrækken til ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Margrethe Vestager.

Kl. 15:22

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

Danmark har fået en ny statsminister. Tillykke. Men der er intet nyt politisk projekt, og det er der ellers brug for. Med Fru Pia Kjærsgaards ord: »Det har sejlet for længe«.

Statsministeren havde muligheden for at give Danmark en ny start, en ny begyndelse,

men desværre viste han sig at være vikar i Statsministeriet. Visionerne er en for en kastet i skraldespanden.

Når det kommer til klima og miljø, er Venstres visioner forsvundet som kold snaps ved en påskefrokost. Når det kommer til EU, retspolitikken og reformer har det vist sig, at forholdet til fru Pia Kjaersgaard og Dansk Folkeparti er stærkere end modet til at stå fast på egne visioner.

Statsministeren talte om bredt samarbejde, men det klinger hult, når han samtidig sparket en folkeafstemning om euroen til hjørne, parkerer reformerne, freder efterlønnen og åbner op for at sænke den kriminelle lavalder.

Danmark har fået en ny statsminister, ja, men det er stadig fru Pia Kjaersgaard, der styrer ministerbilerne, og nu lader det åbenbart til, at hun kører endnu længere på literen.

Men der er brug for en ny politisk linie. Der er brug for at gøre drømmen om Danmark som et grønt videnssamfund til virkelighed – et Danmark, der bygger på samarbejde, på tillid, på ansvar. Netop de værdier får vi brug for, når der er økonomisk krise, som der er i Danmark i dag. Ledigheden stiger, og væksten er negativ. Ikke nok med det. Store generationer går snart på en velfortjent pension, og mange mennesker bliver ældre og har brug for pleje, også i højere grad end før.

Regeringens svar er at øge det private forbrug, men så sent som i dag har Venstres ordfører indrømmet, at han ikke har nogen anelse om, hvordan det virker. Regeringen siger med andre ord et og gør det præcist modsatte: Den spreder hovedkuldens milliarder af upræcise kroner. SP'en har et omfang på 48 mia. kr., og Finansministeriets tilsyneladende bedste skøn til udbetaling svarer til ca. ½ pct. af BNP. Det er med andre ord regeringen, der tror på, at en gigantisk check løser problemet.

Der er ikke én ting, der løser problemet, men der er brug for en vækstplan, der investerer i klima, i uddannelse og i teknologi. Det er investeringer, der skaber arbejdspladser i den private sektor, det er investeringer, der skaber grobund for nye virksomheder. Og det er også investeringer, der gør det lettere for os at udvikle Danmark – også når de store generationer går på pension. Det er forhåbentlig også investeringer, der gør, at Danmark bliver stedet, hvor hele verden vil finde de klimakloge løsninger: vindmøller, varmepumper, kloge vinduer, huse, der selv producerer energi, transport, der er CO₂-neu-

tral, ikke kun et stærkt økologisk landbrug, men også et bæredygtigt erhvervsliv.

Vi vil have flere lærere og flere sygeplejersker. Det er nu, vi skal investere i deres uddannelse, for der er brug for en indsats i skolen og i hele sundhedssektoren, og det starter man med at anerkende ved at sørge for, at de uddannelser er i orden, at de er velfinansierede, og at uddannelsesmiljøet er, som det skal være. Det gør man ved at anerkende, at der er brug for ressourcer, og at der er brug for de ressourcer, som de studerende kommer med. For uddannelse er grundlaget for velstand og velfærd og for vores demokrati. Og vi får brug for det.

Fra 2012 går de store generationer på velfortjent pension, og derfor er der fortsat brug for reformer på efterløn og arbejdsmarked for at sikre velfærden i fremtiden.

Det er også nu, at det skal vise sig, om regeringens grønne profil er mere rodfæstet end karse på vat. Desværre tyder meget på, at Fogh klippede karsen, da han rejste, og karse spirer som bekendt ikke igen, det er en engangsforetelse. Vi venter stadig på regeringens strategi for energibesparelser, vi venter på regeringens plan for landbrugets vækst, og vi venter på målsætninger for transporten. Når det kommer til det grønne, så venter vi. De Radikale har fremlagt forslag til mål for transporten. Vi har fremlagt en plan for bæredygtig vækst i landbrug og natur, og vi har masser af ideer til et øge effektiviteten i vores energiforbrug. Længt mindre spild er målet, så Danmark bliver bæredygtigt.

Kl. 15:27

Danmark har været på et sidespor i det europæiske samarbejde længe. Fra radikal side troede vi faktisk, at vi delte visionen om Danmark fuld og helt med Venstre og Konservative. Men nej, det kan vente, det er udsat, det er ikke lige nu. Det er godt nok ærgerligt, for der er europæiske løsninger på en lang række af de problemer, som vi ellers står magtesløse over for. Det være sig den brutale kvindehandel, det være sig den organiserede kriminalitet – for bare at nævne to eksempler. Vi står klippefast på, at forbeholdene skader Danmarks interesser, og derfor skal de afskaffes. Et fuldt og helt medlemskab af EU kommer alle danskere til gavn – jo før jo bedre.

Der er endelig sat et værdigt punktum for Muhammedkrisen. Jeg vil gerne takke den forhenværende statsminister for den forsonlige Fogh, som vi nu har lært at kende. Egentlig fortjener Folketinget at høre hele talen fra Islama-

bad. Der er desværre for mange forsonlige ord til taletiden i dag, men jeg skal bare nævne én sætning: Vi bør tale åbent, og vi er alle ansvarlige for at administrere ytringsfriheden på en sådan måde, at vi ikke opfordrer til had og ikke er skyld i splittelse i vores samfund.

Det er faktisk en værdig afslutning på en krise, hvor vi så de sidste og alvorlige virkninger for Danmark i hele det pinagtige forløb om Anders Fogh Rasmussens nye job. Men jeg vil gerne kvittere for det punktum, der blev sat, det er rigtigt, og det samler os.

Jeg må så for egen regning tilføje respekten for dem, som ikke tilslutter sig nogen religion og tro, fordi respekten for de grundlæggende værdier skal jo være konkret hverdagsvirkelighed. Jeg vil også tilføje respekten for alle de mennesker, der hver evig eneste dag gør deres for Danmarks sikkerhed, for at få unge ind på en god livsbane og for at give omsorg og støtte til udsatte og sårbare mennesker i Danmark. Det er den grundlæggende tillid, der har gjort Danmark stærk – tilliden til, at hver enkelt med faglighed og menneskeligt engagement vil gøre sit arbejde så godt som muligt.

Desværre efterlader Fogh et Danmark, der er så centralt styret, at vi nok skal tilbage til provisorietiden for at finde lighedspunkter. Det gælder læreren, der ikke længere må give eleverne mulighed for at vise, hvad de kan ved en gruppeeksamen, og som stadig venter på at regeringens centralistiske politik virker. Men det skal jo ikke handle om regeringens centralistiske planer, det skal handle om at lære børn at læse, skrive, stave, regne, og det er det lærerne, der kan. Det gælder socialrådgiveren, der bruger knap halvdelen af sin arbejdstid på unyttigt papirarbejde. Det skal ikke handle om regeringens centralistiske styring, det skal handle om støtte til udsatte og sårbare mennesker. Det er spild af tid, det er spild af kræfter, det er spild af borgernes penge. Alternativet er at gøre det på den danske måde – at vise tillid, at inddrage hinanden. F.eks. er Folkeskolelovens første sætning jo: Skolen skal i samarbejde med forældrene ...

Det er det fællesskab om opgaverne, der løfter skolen fra at være kommunal service til at være et fundament af dannelse for hvert enkelt barn.

Den krise, vi står i, må også føre til et fokus på de menneskelige værdier, der bærer Danmark, og på, hvad vi vil med hinanden, så vi kan skabe et Danmark, som er grønt, som bygger på viden,

og som gør værdierne til virkelighed – værdier som samarbejde, tillid og ansvar.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Tak. Så er der et par korte bemærkninger. Den første er fra hr. Peter Christensen.

Kl. 15:31

Peter Christensen (V):

Jeg vil gerne over for fru Margrethe Vestager kvittere for, at der, i forhold til hvor man har Det Radikale Venstre, er blevet en meget større klarhed. Det synes jeg er rigtigst at jeg gør, fordi jeg under så mange andre debatter har været lidt efter Det Radikale Venstre, fordi jeg simpelthen ikke forstod, hvad De Radikales strategi gik ud på. Det var der i øvrigt også mange fra De Radikale der ikke gjorde.

Men nu er der kommet klarhed. Og den klarhed betyder, at man vil en rød regering, og at man vil samarbejde med SF – og om muligt endda, tror jeg, i regering med SF, hvis det er det, der skal til. Det er jo en klarhed, der er til at tage og føle på.

Men hvad så med den hårde, hårde kritik, man har rejst af SF for deres økonomiske politik? Vil man se bort fra den, eller har man fortrudt, at man var så hård ved dem, man måske skal sidde i regering sammen med?

Kl. 15:32

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:32

Margrethe Vestager (RV):

Kritikken af SF kan man se på vores hjemmesider. Der har vi dokumenteret den med et notat, som vist efterhånden er 13 måneder gammelt.

Den linje, vi har lagt, ligner i øvrigt De Radikales linje gennem mange, mange år, nemlig at når vi fremlægger et forslag eller et udspil – det være sig vores forslag til vækstplan, det være sig vores forslag til ægte grøn vækst for landbrug og natur – kan vi stå inde for det. Og hvis vi kommer til at fremsætte forslag sammen med andre partier, eller hvis vi kommer til at sidde i en regering med andre partier, vil Det Radikale Venstre naturligvis også kunne stå inde for den politik, der bliver ført.

Kl. 15:33

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:33

Peter Christensen (V):

Jeg medgiver, at notatet er 13 måneder gammelt, og derfor kan der jo sådan set også være sket

meget i forhold til De Radikales tilgang til Socialistisk Folkeparti.

Jeg kunne så godt tænke mig at høre: Er tiden en anden nu? Er den måde, som Socialistisk Folkeparti agerer på, en anden, så der egentlig ikke længere er nogen grund til at kalde dem økonomisk uansvarlige?

Kl. 15:34

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Margrethe Vestager (RV):

For De Radikale har det været meget tankevækkende at iagttage, at det er blandt oppositionspartierne, man skal finde den egentlige alvor i synet på den økonomiske situation.

Danmark er i økonomisk krise, men regeringspartierne kan jo ikke engang tage ordet i munden. De bliver ved med at tale om en finansiel krise, som om det bare handler om banker – eller bare og bare, det har indtil videre kostet os udlån af hundrede milliarder af kroner. Det, at man ikke engang kan tage ordet økonomisk krise i sin mund og dermed anerkende, at mennesker mister deres arbejde, er meget tankevækkende for os.

Den alvor skal vi finde i oppositionen, hvor der er fremlagt vækstpakker, som samler forskellige dele for samlet set at stimulere dansk økonomi og dermed sørge for, at vi dog tager det værste af krisens effekter for folk, som folk nu engang er flest.

Det perspektiv synes jeg også hr. Peter Christensen skulle notere sig, og lad os så diskutere De Radikales økonomiske politik, for det er nemlig den, jeg kan stå inde for, og det vil jeg kunne i ethvert samarbejde, uanset hvilke partier der deltager.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:35

Peter Christensen (V):

Det undrer mig noget efter den debat, vi har haft hele dagen, at det indtryk, der er efterladt hos fru Margrethe Vestager, skulle være, at regeringen ikke anerkender, at vi har krise, og at der er behov for, at vi laver nogle initiativer. Det undrer mig såre, og de, der har lyttet til debatten, vil nok også undre sig over det.

Men jeg synes da ikke, at det er et urimeligt spørgsmål, og det er i øvrigt et meget enkelt spørgsmål. For 13 måneder siden syntes man, at SF var et økonomisk uansvarligt parti. Nu har

man ændret strategi og siger: Vi vil for enhver pris samarbejde med de socialistiske partier for at vælte regeringen, og vi vil også gerne gå i regering med de partier, hvis det er det, der skal til. Så er det da interessant at få svar på, om man stadig væk synes, at SF er et økonomisk uansvarligt parti. Det er da ikke et sådan specielt svært spørgsmål at skulle være klar i mælet på.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Margrethe Vestager (RV):

Der er jo det ved det, at regeringen jo skalter og valter med, hvem der overhovedet må komme til at vise ansvar.

Jeg er ikke kun glad for, men også taknemlig, når De Radikale for alvor bliver inviteret til at være med til at tage ansvar. Derfor har vi i første omgang sammen med Socialdemokratiet og heldigvis også sammen med SF i anden omgang løftet ansvaret, da regeringen ikke selv ville stå med ansvaret for bankpakke I og bankpakke II. Til gengæld vil regeringen gerne selv stå med ansvaret, når der skal deles penge ud til tapetsering og maling. Det synes jeg er meget paradoksalt, for det er jo, når man inviterer til samarbejde, at det kan vise sig, om der er ansvar og vilje til at løfte.

Jeg kan som sagt stå inde for det, som Det Radikale Venstre fremlægger, og jeg vil kunne stå inde for det, vi laver i samarbejde med andre. Det håber jeg meget, meget snart kommer til at stå sin prøve, for jeg synes sådan set, at vi trænger til noget andet end det, vi ser i øjeblikket.

Kl. 15:37

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste, der bedt om en kort bemærkning, er fru Henriette Kjær.

Kl. 15:37

Henriette Kjær (KF):

Når nu fru Margrethe Vestager så kraftigt kritiserer regeringen for at føre blokpolitik, har jeg behov for at vide, hvorfor man selv har valgt at gøre sig til en del af en blok. Det undrer mig meget, og det undrer mig også meget, at man spiller sig det kort af hænde, som man tidligere har brugt med stor succes, nemlig at man kunne få indflydelse ved at være villig til at samarbejde med højre og venstre fløj i Folketinget.

Hvad er det, der har gjort, at man har besluttet sig for at være en del af en meget massiv blok med nogle partier, der fører en politik, som man på en lang række områder slet ikke er enig i?

Kl. 15:38

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:38

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det er en meget interessant diskussion om, hvad der er en blok, og hvad der ikke er en blok. Jeg har svært ved at deltage i den, for jeg har ikke den samme erfaring, som fru Henriette Kjær har, som igennem 8 år har deltaget i blokpolitikken. Men det kan jo være, at fru Henriette Kjær kan kende blokpolitikken, når hun ser den.

Jeg har meget svært ved at genkende det bilde, bl.a. fordi fru Helle Thorning-Schmidt og jeg har arbejdet meget med hele spørgsmålet om god regeringsførelse. Jeg synes sådan set, at vælgerne skal have et valg mellem den isblå blokpolitik, som har ført Danmark i krig med det snævrerest tænkelige flertal, og så en regering, som faktisk gerne vil samarbejde, som har som en del af sit værdigrundlag, at det er ved at inddrage alle Folketingets partier, at der skabes gode løsninger. Det er ikke ved at stille ultimative krav. Det er ikke ved at lukke sig inde sammen med ét parti. Det er ikke ved at sige: Hvis I ikke skriver under her, kan I slet ikke være med, og så har I meldt jer ud af diskussionen.

Det alternativ, som jeg gerne vil vise vælgerne, er nemlig, at de kan vælge mellem VKO's blokpolitik og en regering, der gerne vil samarbejde.

Kl. 15:39

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 15:39

Henriette Kjær (KF):

Det lyder jo spændende. Jeg vidste ikke, at man var i gang med et arbejde om god regeringsførelse. Så kan vi jo glæde os til, at der skal laves brede forlig og ikke være nogen ultimative krav, når og hvis man engang skulle komme til magten.

Nu har Socialdemokraterne her for et stykke tid siden været ude at foreslå, at der skulle laves en formueskat. Jeg ved ikke, om det er De Radikales politik, men hvis vi nu siger, at det vil Socialdemokraterne rigtig gerne have, hvis de skulle komme i regering – det er sådan, ligesom når man skal til at forhandle en ny skattereform, som man måske skal – hvad siger De Radikale så i sådan en situation?

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Margrethe Vestager (RV):

Jamen »hvis man nu siger«, altså hvis og hvis og vissevasse. Altså, den slags ting må man jo tage, når de kommer, for en ting har hr. Anders Fogh Rasmussen jo efterladt os alle sammen med, og det er bevidstheden om, at det der med at svare på hypotetiske spørgsmål, hvor man stiller forudsætninger op, som man ikke engang ved holder, behøver man faktisk ikke at gøre.

Det Radikale Venstre har jo fremlagt et gennemregnet, gennemtestet skatteudspil, som viser, hvad det er, vi gerne vil have. Nu vil vi så gerne se, hvad regeringens skattepolitik ender med at være. Jeg har forstået på de telegrammer, som kører, at regeringen i dag har opgivet medieskatten og gerne vil noget andet, og det forstår jeg godt, for den hører jo til sådan en Morten Korch-skat, som man har udtænkt dengang. Det er ikke spor hypotetisk, det er virkelighed. Men lad os lige se, hvad regeringens skattepolitik egentlig er, når behandlingen af lovforslagene er færdig.

Kl. 15:40

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Henriette Kjær.

Kl. 15:41

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes, det er prisværdigt, at De Radikale har fremlagt et forslag til et skatteudspil. Så ved vi, hvad De Radikale mener. Men synes fru Margrethe Vestager ikke, det er underligt, at hendes samarbejdspartnere, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti, ikke vil fortælle, hvad de mener? Har fru Margrethe Vestager fået at vide, hvad de vil, eller er det også hemmeligt for fru Margrethe Vestager, hvad Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti vil på skatteområdet? Det synes jeg da er meget interessant.

En ting er, at man nu vil have regeringens skattereform til at virke, men skal den så have en prøveperiode, hvor man ser den i praksis, inden man vil komme med et forslag i den her røde blok, eller hvad?

Kl. 15:41

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:41

Margrethe Vestager (RV):

Altså, først og fremmest vil jeg gerne vide, hvordan regeringens skattereform kommer til at se ud, når den har været behandlet i Folketinget. Jeg regner jo med, at regeringen tager det alvorligt, når lovforslag bliver sendt i høring og der kommer meldinger tilbage om ting, som man synes skal laves om, og når folk kommer i deputation. Det regner jeg bestemt med at regeringen tager alvorligt, så folk ikke ulejliges sig for det rene ingenting. Så synes jeg, at man skulle sige det, altså hvis man ikke har tænkt sig at lytte overhovedet.

Derfor er vi jo i en situation, hvor der godt nok er en politisk aftale, men hvor vi ikke ved, hvordan reformen kommer til at se ud. Altså, så sent som i dag har regeringen opgivet multimedieskatten, og det er jo sådan et meget godt tegn på, at der ikke rigtig er nogen, der ved, hvor det her ender, heller ikke om regeringens politik overhovedet er finansieret.

Som sagt har vi fremlagt en politik, men jeg tror også, at Det Radikale Venstre kommer til at revidere sin skattepolitik, i lyset af at regeringen jo har gennemført en skattereform, som ikke bare har nogle effekter på det grønne område, som er stærkt tvivlsomme, men som også har en finansiering, som er stærkt tvivlsom. Derfor er det jo en risiko, at vi står med en regning, som ikke er betalt, efter regeringens skattelettelser. Det tager jeg sådan set dybt alvorligt, og jeg tror, at der er mange, der kommer til at se på deres politik igen for at feje op efter den ufinansierede skattereform.

Kl. 15:43

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Jeg har yderligere et par indtegnet til korte bemærkninger. Jeg læser dem lige op, så jeg er sikker på, at jeg har fået alle med: Hr. Søren Espersen, fru Louise Schack Elholm, hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Birgitte Josefsen og hr. Mike Legarth. Der ser ikke ud til at være overset nogen.

Så er det hr. Søren Espersen. Værsgo.

Kl. 15:43

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg vil gerne tale om den kriminelle lavalder, som jo især har interesseret den radikale næstformand i dag. Jeg har boet i England i en årrække, og der opererer man slet ikke med en kriminel lavalder. Der er der overhovedet ikke nogen. Det er selvfølgelig ud fra en idé om, at man også skal kunne straffe dem, der er under 15 år, men det er i høj grad også en retssikker-

hedsforanstaltning, netop forstået på den måde, at alle skal have ret til at kunne få et forsvar. Alle har ret til at blive stillet for en dommer. Man forlader sig ikke blot på, hvad politiet og de sociale myndigheder mener, at den unge har gjort.

Det, jeg vil spørge fru Margrethe Vestager om, er: Er der ikke et problem i, at sociale myndigheder og politiet er blevet en dømmende myndighed, som kan sætte nogle ting i værk, eksempelvis tvangsfjernelse af en ung mand, uden at han nogen sinde har haft et ordentligt forsvar, uden at han nogen sinde er blevet stillet for en dommer?

Kl. 15:44

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:44

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget positivt, når Dansk Folkeparti henter inspiration fra måder, man gør det på andre i lande. Det er også en arbejds metode, som vi selv bruger meget i Det Radikale Venstre, nemlig at se, hvordan man gør andre steder, og se, om vi kan få inspiration til, hvordan det kan gøres her hos os. Det synes jeg er rigtig fint, hvis vi kan gøre det på den måde.

Lige præcis den problemstilling, som hr. Søren Espersen rejser, interesserer os også meget. Jeg synes, der er en central pointe i, hvad det er for en retssikkerhed, det enkelte menneske har, uanset om man er 8, 10, 12, 14 år eller over den kriminelle lavalder. Det, der så er afgørende, er jo, hvad det er for nogle hensyn, der skal afvejes. Når jeg ser på det, som i øvrigt er kendetegnende for, hvad det betyder, om man er over eller under den kriminelle lavalder, så er det meget svært at se, at der er nogle ting, der taler endegyldigt for at sænke den kriminelle lavalder – specielt når man ser på den hverdagsvirkelighed, der er derude, nemlig at unge mellem 15 og 18 år jo sidder i voksenalder, fordi der simpelt hen ikke er kapacitet til at gøre andet.

Kl. 15:45

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Hr. Søren Espersen.

Kl. 15:45

Søren Espersen (DF):

Det glæder mig, at det egentlig nu kommer fra den radikale ordfører, at man faktisk vil gøre det, som statsministeren opfordrede til i går, altså at se fordomsfrit på en eventuel nedsættelse af den kriminelle lavalder. Det er første gang, jeg hører det fra De Radikales side, så det er jeg egentlig godt nok tilfreds med.

Vi har jo faktisk haft situationer, hvor familier netop af den her grund har følt sig retsløse, ved at de har fået tvangsfjernet børn, som angiveligt var kriminelle, altså små drenge på 12-13 år, som simpelt hen har været sat under social administration, og hvor forældrene så på en eller anden måde har måttet acceptere en tvangsfjernelse i en periode. Det er bl.a. sket i en sag, hvor drengens egen sag slet ikke var blevet undersøgt. Det er jo dybt, dybt frustrerende, at man har en hel række af unge mennesker i det her land, som ikke har mulighed for at få deres sag prøvet, fordi bl.a. Det Radikale Venstre stædigt holder fast på den kriminelle lavalder, som er et levn fra fortiden. Det tror jeg godt man kan regne med.

Kl. 15:46

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Margrethe Vestager (RV):

Kl. 15:46

Det, der desværre jo er nutid, er, at konsekvensen af at sænke den kriminelle lavalder i dag vil være, at børn blev sendt i fængsel. Det er jo der – hvad skal man sige – diskussionen i virkeligheden stopper, for den virkelighed, der er derude nu, hvor unge sidder i fængsel sammen med forhærdede forbrydere, og hvor der ikke er noget, der tyder på, at det ændrer deres negative livsbane til noget andet, er jo ikke den situation, vi gerne vil have.

Men vi vil meget gerne have en diskussion om retssikkerheden, og det gælder også retssikkerheden på en lang række andre områder, hvor det er vores oplevelse, at den bliver massivt trådt under fode. Der vil jeg give fru Pia Kjærsgaard fuldstændig ret, når hun siger, at retspolitikken sejler. Det gør den især, når det kommer til retssikkerheden, når det kommer til den enkelte retssikkerhed. Her i salen skal der være en diskussion om, hvad der skal være konsekvensen af, at et menneske er blevet sat på EU's eller FN's terrorliste. Hvilke sanktioner skal det medføre? Der er en meget væsentlig diskussion om retssikkerhed forbundet med at komme på sådan en liste. Så vidt jeg har forstået, er Kafkas skrivelser de rene pixibøger i sammenligning med det cirkus, man bliver drevet igennem der. Den diskussion regner jeg også med at Dansk Folkeparti deltager i fuldstændig fordomsfrit.

Kl. 15:47

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:47

Louise Schack Elholm (V):

De Radikale har erklæret sig klar til at gå med i en S-SF-ledet regering, men Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti er ofte ikke enige. F.eks. mener Socialistisk Folkeparti, at man skal ansætte omkring 8.000 flere offentligt ansatte, samtidig udtrykker Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, at det vil være direkte uansvarligt at ansætte flere offentligt ansatte. Hvem er De Radikale enige med – Socialdemokraterne eller Socialistisk Folkeparti?

Kl. 15:48

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:48

Margrethe Vestager (RV):

Fra radikal side har vi fremlagt en vækstpakke. Den hedder »Vækstpakke for et grønt videnssamfund«, og det, der er vores grundlæggende idé, er, at hvis vi investerer i ordentlige arbejdsforhold eller undervisningsforhold for den sags skyld eller pasningsforhold, kan vi skabe beskæftigelse i det private erhvervsliv. Så vil vi sørge for, at de virksomheder, som har brug for at have en stabil virksomhed, faktisk kan holde den gående og sørge for beskæftigelse igennem krisen.

Jeg tror, at det er en meget fornuftig offentlig investering at gøre sig. Vi har også en drøm om, at der kan være flere mennesker til at tage sig af vores ældre; vi har også en drøm om, at der kan være flere i klasserne til at sørge for de små i indskolingen eller til at sørge for, at en mangfoldig klasse kan blive sammen, fordi der er lærere til at sørge for deres undervisning. Og når de er til stede, når de lærere er uddannet, når den kvalificerede arbejdskraft og de medarbejdere kan findes, så kan det være, vi er der. Det kræver bare, at der bliver gennemført tilstrækkelige reformer.

Kl. 15:49

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 15:49

Louise Schack Elholm (V):

Sådan som jeg hører fru Margrethe Vestager, er De Radikale hverken enig med Socialistisk Folkeparti eller Socialdemokraterne i den her situation. Hvordan kan man så støtte en sådan regering?

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:49

andre og for vores vurdering af, hvordan det kan være, at det parti lige pludselig i De Radikales øjne er blevet et økonomisk ansvarligt parti.

Kl. 15:49

Kl. 15:51

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det er spændende, når fru Louise Schack Elholm beskriver det her som sådan en slags politisk vendespil, at først, når man kan finde to, der er helt ens, er fuldstændig identiske, kan man tage stikket hjem. Det, der er interessant, er, om der er en vision og en idé med at udvikle vores offentlige sektor, med at udvikle skolen til at være andet og mere end et kommunalt servicetilbud, men til at være et sted, hvor lærere oplever, at der bliver vist tillid til deres faglighed og til deres menneskelige engagement i eleverne.

Jeg synes også, det er en ret kedelig forestilling om politisk samarbejde, at det er sådan en slags politisk vendespil, hvor kun to, der er helt identiske, kan lave noget sammen. Jeg tror faktisk, at der kan komme noget rigtig, rigtig godt ud af at føre en ansvarlig økonomisk politik og at have egentlige visioner for den offentlige sektor som andet og mere end noget, der stadig skal mere konkurrenceudsættes, men som det, der i virkeligheden er en stor del af grundlaget for det her samfund.

Kl. 15:50

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En af de meget store bevægelser, der er sket inden for det sidste år, er jo, at fru Margrethe Vestager for et år siden sagde, at det var fuldstændig utænkeligt, at De Radikale kunne gå i regering med Socialistisk Folkeparti, mens det nu er tænkeligt, at det kunne ske; man kan i hvert fald ikke afvise det.

Det, der for et år siden gjorde, at man afviste det, var et regnestykke, som Det Radikale Venstre selv havde lavet, som fru Margrethe Vestager selv var ude i medierne med, der sagde, at der var en underfinansiering i Socialistisk Folkepartis økonomiske politik på 15-17 mia. kr. – 15-17 mia. kr. er mange penge.

Det, jeg er interesseret i at få at vide af fru Margrethe Vestager, er, hvad det er for et regnestykke, som Det Radikale Venstre har fået af Socialistisk Folkeparti, der modgår det, Det Radikale Venstre selv for et år siden sagde om folkesocialisterne politik. Det er jo interessant for os

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:51

Margrethe Vestager (RV):

Er det, fordi Dansk Folkeparti så også vil i regering med SF eller hvad? Nej, det var ikke derfor, at Dansk Folkeparti skulle bruge regnestykket.

Jeg synes, det er en lidt firkløvet måde at stille tingene op på, og jeg vidste ikke, at samarbejdet mellem Venstre og De Konservative og Dansk Folkeparti foregik på den måde, at man sådan skulle give hinandens politik erklæringer om, at nu var det så i orden. Jeg tror faktisk også, at hvis de andre partier går Dansk Folkepartis politik efter, kan de finde ting, som de vil være uenige i og forhåbentlig også dybt uenige i.

Men som sagt til en tidligere spørger kan Det Radikale Venstre stå inde for den politik, som vi fremlægger, og deltager vi i et samarbejde med andre, vil vi også kunne stå inde for den politik, der bliver ført. Jeg tror, det er ret vigtigt at holde fast i, at vi kan stå inde for det, som vi deltager i. Det er det, der er den egentlige prøveklud. Så må vi lade os afhøre og trække igennem en hvilken som helst diskussion om De Radikales økonomiske politik, for den kender jeg, og den står jeg gerne inde for.

Kl. 15:52

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Sjældent har man hørt magen til snakken udenom. Der var ikke antydning af forsøg på at svare på mit spørgsmål. Det var jo ikke mig eller Dansk Folkeparti, som for et år siden valgte at gå i krig mod Socialistisk Folkepartis økonomiske politik. Det var fru Margrethe Vestager. Det var fru Margrethe Vestager, der gik ud og sagde, at man havde vurderet den økonomiske politik til, at der var en årlig manko på 15-17 mia. kr., og så blandede man det ind i det, som en tidligere folketingskollega, Mimi Jacobsen, ville have sagt: Det gør alligevel en forskel sidst på måneden, siger fru Margrethe Vestager med henvisning til den gennemgang af SF's forslag, som De Radikale har foretaget.

Det Radikale Venstre valgte for et år siden positivt at lave en gennemgang af Socialistisk Folkepartis økonomiske politik for at vurdere, om

den var holdbar. Man vurderede, at den ikke var holdbar. Der var en årlig manko på 15-17 mia. kr., og på den baggrund afviste man et regeringssamarbejde med Socialistisk Folkeparti.

Det gør man ikke længere, og så spørger jeg bare: Hvad er det, der er sket? Hvor er den gennemgang, som nu viser, at der ikke er den årlige manko på 15-17 mia. kr.? Og må vi andre blive delagtiggjort i den? Det er da interessant at vide, hvad der har fået Det Radikale Venstre til at foretage sådan en kovending, som det her er udtryk for.

Kl. 15:54

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:54

Margrethe Vestager (RV):

Jeg kan i hvert fald anvise sådan en indre grund. Det er selvfølgelig en radikal tillid til, at deltager vi i et samarbejde, kan vi stå inde for det, der er resultatet af det samarbejde. Den tillid er der i Det Radikale Venstre. Det er det ene.

Det andet er, at det har været meget tankevækkende for os at samarbejde med SF i forbindelse med bankpakkerne, og det har været meget tankevækkende for os at se, hvordan der er en helt anden alvor i oppositionspartierne i synet på den økonomiske krise, end der er blandt regeringspartierne og i Dansk Folkeparti, hvor man ikke engang anerkender, at Danmark er i økonomisk krise, men henviser til, at det er noget med en finansiel krise, det er noget med kursen, markeder og banker. Danmark er i økonomisk krise, mennesker mister deres arbejde, virksomheder går nedenunder og hjem, og huse bliver sat på tvangsauktion.

Til det der forsvar med, at oppositionen bare vil udstede en stor check: Regeringen er ved at udstede en stor check. SP'en er lige på vej ud til folk, og regeringen aner intet om, hvordan de penge vil blive brugt. Det synes jeg er tankevækkende, og det ændrer i hvert fald vores syn på, hvor der er perspektiv i at få en ansvarlig økonomisk politik. Det kræver en ny regering og et andet samarbejde.

Kl. 15:55

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Den næste for en kort bemærkning er fru Birgitte Josefsen.

Kl. 15:55

Birgitte Josefsen (V):

Tak for det. I fru Margrethe Vestagers tale bed jeg mærke i, at De Radikale er meget optaget af,

hvordan vi sikrer fortsat udvikling og vækst i Danmark, specielt her i en situation, hvor hele den globale krise raser ind over alle lande. De Radikale er specielt optaget af, hvordan vi sikrer udvikling og vækst på det private arbejdsmarked, og det synes jeg jo er rigtig dejligt at høre.

Men nu har jeg så også kunnet konstatere, at Det Radikale Venstre har parkeret hele deres politiske samarbejdeovre i rød blok, så derfor vil jeg gerne spørge fru Margrethe Vestager, om man så fra De Radikales side er enige med SF i det nye politiske udspil, der ligger fra SF, om, at der skal indføres tvungen overskudsdeling i de danske virksomheder.

Er det en tanke, fru Margrethe Vestager sådan hylder hundrede procent, for det tager jeg jo for givet at man gør, når man nu har lagt hele sit politiske projektovre i den side af den politiske verden? Så det vil jeg gerne høre, for det tror jeg faktisk at der er rigtig mange virksomheder der har brug for at vide helt konkret.

Kl. 15:56

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Margrethe Vestager (RV):

Det er meget lærerigt for mig at høre de spørgsmål, der bliver stillet af især Venstre, om, hvordan det fungerer inde i en blok. For jeg må forstå, at inde i VKO-blokken spiller man sådan et politisk vennespil med, at vi skal være helt enige, og at vi skal stå hundrede procent inde for hinandens partiprogrammer, og hvis ikke vi gør det, er det hele helt forfærdeligt.

I Det Radikale Venstre har vi vores program. Vi tror, det er helt afgørende, at vi får en ny regering, og at vi får en ny politisk linje, for der er så mange ting, der sejler. Det gælder retspolitikken, det gælder integrationen, det gælder økonomien.

Vi har faktisk tillid til, at der kan føres en politik, som vi kan stå inde for, og jeg har også tillid til, at det kan blive gjort på en anden måde end den, vi hele tiden hører om, nemlig at man inden for blokken er helt enige; der må ingen tænke noget selv, der skal vi alle sammen mene det andet. Det er i øvrigt i vild modstrid med det, der står på forsiden af næsten samtlige aviser i dag.

Kl. 15:57

Den fg. formand (Pernille Frahm):
Fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

Jamen jeg ønsker skam ingen blokpolitik, men jeg må have sovet meget i timen, for jeg har da i hvert fald kunnet konstatere, at Det Radikale Venstre har været ude at sige, at de entydigt peger på Socialdemokratiets formand som en kommende statsminister, hvis det nu skulle ske om mange, mange år, og at man også gerne ser SF i et regeringssamarbejde.

Det betyder jo, at man er nødt til at skulle ud og have etableret et fælles regeringsgrundlag. Jeg tror, at der er rigtig, rigtig mange virksomheder og virksomhedsejere, der gerne vil vide, om De Radikale bakker op om SF's udspil, som er ganske nyt og ikke sådan et, der er fundet på for mange år siden. Så jeg går ud fra, at det står fuldstændig til troende, og at der ikke kan røres ved det.

Ønsker De Radikale, at der skal være tvungen overskudsdeling i de danske virksomheder? Det tror jeg at der er rigtig mange der gerne vil vide.

Kl. 15:58

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Ordføreren.

Kl. 15:58

Margrethe Vestager (RV):

Altså, hvis fru Birgitte Josefsen ikke ønsker blokpolitik, må jeg anbefale fru Birgitte Josefsen at stemme på Det Radikale Venstre. Det ligger lige for, for det kan ikke nytte noget at blive ved med at stemme på Venstre – eller på Dansk Folkeparti, hvis fru Birgitte Josefsen bag forhængen har følt sig fristet til at stemme på dem, for der er jo et værdifællesskab, så det kan godt være, at man skal have den rigtige vare – for hele pointen er jo, at vi skal have en ny regering, som vil føre en anden politik, og som vil have det som en del af sit værdigrundlag at bringe Folketingets partier sammen for at se, om der kan etableres et samarbejde, i stedet for den golde, isblå afvisning, som vi har oplevet, hver gang det kom til noget vigtigt. Når det kom til en vækstpakke, sagde man: Næ, næ, næ. Når det kom til at sende Danmark i krig, sagde man: Det klarer vi selv.

Jeg synes, der er rigtig, rigtig meget at komme efter i diskussionen om, hvordan vi får genetableret nogle samarbejdsmonstre. Og jeg synes, at der er rigtig meget at lære af at høre de spørgsmål, der bliver stillet, om, hvordan det egentlig fungerer inden for blokken. For det er sandelig en anden ambition, vi har, om at få et samarbejde til at fungere. Og så kommer vi med

De Radikales program, og vi har rigtig mange ideer til, hvordan man kan styrke danske virksomheder, herunder også hvordan man kan få innovative virksomheder til fortsat at starte og komme godt igennem den her krise, for det har vi sandelig brug for.

Kl. 16:00

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 16:00

Mike Legarth (KF):

Jeg vil gerne spørge den radikale formand om opfølgning på det spørgsmål, min kollega fru Henriette Kjær stillede, om, hvornår vi kan få en tilkendegivelse fra Det Radikale Venstre om, hvad man mener om skattereformen og de elementer, der er indbygget deri.

Jeg kan forstå, at man ikke var klar til at komme med en tilkendegivelse nu. Men kan jeg så få en bekræftelse af, at Det Radikale Venstre og fru Margrethe Vestager vil kommentere det ved afslutningsdebatten?

Kl. 16:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:00

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sandelig ked af, hvis vi ikke har været tydelige, for vi har da en holdning til den aftale, som Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti har indgået med hinanden, men vi ved jo ikke, hvordan den bliver virkeliggjort. Altså, som sagt har regeringen i dag besluttet sig for at droppe multimedieskatten, og der er andre ting, som vi først ved for alvor, når lovforslagene bliver fremsat i den kommende uge. Men den aftale, som er indgået, har som et af de grundlæggende problemer, at det er højest usikkert, om den er finansieret.

Jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at man ikke tager ansvar for de skattelettelser, man gerne vil give folk, og sørger for, at de faktisk er finansieret, og at man heller ikke tage ansvar for, at en skattereform faktisk har en egentlig grøn profil. Hvis man ser på de grønne afgifter, ser man, at de jo er lige så takkede som de schweiziske bjergkæder: Det går lidt opad med de grønne afgifter, ja, men så tordner de til gengæld også nedad igen.

Kl. 16:01

Formanden:

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:01

Mike Legarth (KF):

Jeg vil som indledning sige, at man skal være påpasselig med at konkludere noget ud fra det, man læser i nogle overskrifter om, hvad regeringen har gjort og ikke har gjort med sine finansieringselementer. Men lad det ligge, det vil jeg ikke kommentere på nu.

Jeg fik ikke noget klart svar, det kan jeg så få nu. Får vi en tilkendegivelse fra fru Margrethe Vestager af, hvordan hun mener hendes politik skal være på skatteområdet, og af, hvad hun konkret vil mene om regeringen og Dansk Folkepartis skatteoplæg ved afslutningsdebatten?

Når det spørgsmål er stillet, vil jeg godt følge op på to andre spørgsmål. Det første drejer sig om nogle kloge ord, der blev udtalt af hr. Niels Helveg Petersen den 19. marts om det socialdemokratiske forslag om en ny topskat, formueskat, og de lyder:

»Det lyder som solide skridt baglæns i vores skattepolitik. Det er en dårlig idé.«

Så vil jeg gerne spørge: Hvordan kan Det Radikale Venstre sammen med SF og S medvirke til en fælles skattepolitik?

Så vil jeg udvide mit spørgsmål, nemlig med det, der kom fra hr. Morten Helveg Petersen den 1. september 2008, men jeg kan se på formanden, at jeg ikke kan nå det og må gøre det ved en senere lejlighed.

Kl. 16:03

Formanden:

Det er nok klogt. Ordføreren.

Kl. 16:03

Margrethe Vestager (RV):

Jamen jeg er ked af, at jeg udtrykte mig uklart. Jeg synes, den reformaftale, som man har indgået med hinanden, er helt tilstrækkelig. Den er utilstrækkelig i sit omfang, den er ikke grøn nok, og den er ikke tilstrækkelig solidt finansieret. Og hvis det ændrede sig under behandlingen af lovforslagene, ville vi meget gerne gå ind i det, også ved afslutningsdebatten. Ingen tvivl om, at skattepolitik er et af de væsentligste politikområder, det vedrører alle danskere. Ingen tvivl om det. Og det var jo nu, vi havde håbet på at vi skulle have det egentlige skift i hele synet på skat med, at vi beskatter arbejde langt, langt mindre og forurening langt, langt mere, og det er der også tilløb til, det vil jeg medgive, det er bare en skam, at man ikke tog springet. Det var det ene.

Det andet er, at jeg ikke har noget som helst at tilføje til det, hr. Niels Helveg Petersen har sagt,

det er radikal politik, og sådan er det. Jeg tror også, der er forskel på, hvad Konservative og Venstre mener – det håber jeg sandelig – på en lang række områder, men det kan være, at Konservative har opgivet det, fordi man gerne vil spille vennespil sammen med Venstre og man skal vinde to identiske brikker, før man får lov at være med.

Kl. 16:04

Formanden:

Så er det fru Tina Nedergaard, kort bemærkning.

Kl. 16:04

Tina Nedergaard (V):

Jeg er meget interesseret i, hvordan Det Radikale Venstre i fremtiden vil befinde sig i den socialistiske blok, som man nu har knyttet sig helt ubetinget op på. Bl.a. er jeg meget interesseret i det aspekt, at Det Radikale Venstre nu selv har regnet ud, at SF underfinansierer deres velfærdsudspil med 6 mia. kr.

Hvordan harmonerer det så med den økonomiske politik, som Det Radikale Venstre normalt bryster sig af at ville føre, nemlig en ansvarlig økonomisk politik? Hvordan vil Det Radikale Venstre fungere i den blok, man nu har gjort sig til en brik i?

Kl. 16:04

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:04

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror, vi vil fungere rigtig godt. Jeg tror også med den bekymring, der er for den økonomiske politik, at det vil være rigtig godt, at Det Radikale Venstre er der, fordi vi har et ry for økonomisk ansvarlighed, som går tilbage til provisorietiden.

Kl. 16:05

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:05

Tina Nedergaard (V):

Det er rigtig fint med korte svar. Jeg skal også forsøge at gøre spørgsmålet kort, helt kort: Hvordan forholder Det Radikale Venstre sig til det faktum, at Socialistisk Folkeparti kommer med et velfærdsudspil, som er underfinansieret med 6,6 mia. kr.? Hvordan vil Det Radikale Venstre i fremtiden forholde sig til den slags udspil fra Socialistisk Folkeparti?

Kl. 16:05

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:05

Margrethe Vestager (RV):

Vi vil forholde os, fuldstændig som vi forholder os til alt muligt andet. Vi vil diskutere det. Det er derfor, vi er i det politiske. Vi vil diskutere det, vi vil finde løsninger, og vi vil komme med vores forslag. Og så tror jeg, at det vil fungere på den måde – jeg kan forstå, at det ikke fungerer på den måde i den blå blok – at SF kommer med deres politik, Socialdemokraterne kommer med deres, Enhedslisten kommer med deres, og forhåbentlig kommer I også med jeres, medmindre I bliver så forbandede over at tabe magten, at I slet ikke vil være med til noget mere. Og så finder vi de gode, brede, ansvarlige løsninger, som man kan, når man samarbejder med hinanden, i stedet for bare at vælge det mest nærliggende, det mest nemme, nemlig det værdifælesskab, som bare skal have noget en gang imellem på det retspolitiske område og på det udlændingepolitiske område, for så kan man nemlig blive siddende trygt og godt i den isblå blok.

Kl. 16:06

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:06

Martin Henriksen (DF):

Tak. Fru Margrethe Vestager og andre fra venstrefløjen har været inde på den verserende bankkrig og de problemer, der er i forbindelse med integration. Jeg kan nok ikke få en anerkendelse af det, men så vil jeg i hvert fald bare sige, at det jo forholder sig sådan, at den splittelse, vi desværre ser visse steder i det danske samfund – og det har jo taget over 30 år at skabe den – er en del af den udlændingepolitik og indvandringspolitik, som De Radikale jo i høj grad har været bannerfører for, da de havde mulighed for at have indflydelse på udlændingepolitikken.

Så kan fru Margrethe Vestager ikke forstå et eller andet sted, at vi er nogle, der er lidt ængstelige for, at flertallet skifter og vi risikerer at få en lempeligere udlændingepolitik, der vil medføre, at der kommer en tilstrømning fra lande, hvor vi ved at der er alvorlige kriminalitetsproblemer og integrationsproblemer? Altså, mange af dem, der render rundt i dag de steder, hvor der er svære problemer, er jo børn eller børnebørn af nogle af dem, som kom herop, da Det Radikale Venstre havde magt og havde indflydelse på udlændingepolitikken. Sådan hænger tingene jo også sammen. Så kan fru Margrethe Vestager ikke forstå, at der er nogle, der er sådan lidt

ængstelige for, hvordan det vil gå i fremtiden, hvis man lukker op igen?

Kl. 16:07

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:07

Margrethe Vestager (RV):

Personligt er jeg sådan set mest bange for, at den nuværende regering fortsætter. Vi har aldrig haft strengere straffe, vi har aldrig haft mere overvågning, og vi har aldrig før haft en situation i København som den, vi har oplevet i det seneste halve år. Jeg synes sådan set, det er skræmmende, at der ikke er en større grad af eftertanke over, hvad det er, der skal til.

Fru Pia Kjærsgaard har lige stået på den her talerstol og taget det fulde ansvar for det, der er foregået de seneste 8 år, og det fulde ansvar for det, der kommer til at foregå. Der er ikke nogen eftertanke over, hvordan vi er kommet i en situation, som man ikke finder i Stockholm, ikke i Oslo, ikke i Helsinki, ikke i Berlin, men i København finder vi en situation, hvor jeg kan opleve, at der foran den thairestaurant, hvor jeg henter takeaway, står en bil med to skudhuller i døren. Det må da vække ængstelse hos hr. Martin Henriksen, og jeg tror, at hr. Martin Henriksen måske inderst inde håber, at der snart kommer nogle andre til.

Kl. 16:08

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:08

Martin Henriksen (DF):

Inderst inde håber jeg i hvert fald, at de andre så vil blive defineret som Dansk Folkeparti med 90 mandater. Det vil være ganske udmærket.

Det Radikale Venstre efterlyser jo tit og ofte, at partier er i stand til at se tingene i en større sammenhæng og i en større tidshorison, og derfor er det jo også relevant at påpege, at mange af dem, der render rundt og skaber problemer i det danske samfund – det er jo ikke bare i bankkrige, det er også i så mange andre sammenhænge – jo altså er børn eller børnebørn af nogle af dem, som kom herop i sin tid, hvor Det Radikale Venstre havde indflydelse.

Så vil jeg bare sige, at der jo rent faktisk bliver gjort noget ved integrationsproblemerne i dag. Det er jo rent faktisk sådan, at flere indvandrere og efterkommere også fra ikkevestlige lande jo faktisk er kommet i arbejde siden 2001. Det er dog en væsentlig forudsætning for at forhindre,

at deres børn også kommer ud i kriminalitet. Og der er undersøgelser, der viser, at færre faktisk føler sig diskrimineret. Derudover kan vi se, at der er flere indvandrere og efterkommere også fra ikkevestlige lande, der har fået en praktikplads på erhvervsuddannelserne. Det er jo nogle af de ting, der skal til for at forhindre, at sådan noget sker igen om 10 år eller om 20 år.

Det er bare derfor, vi appellerer til, måske ikke at Det Radikale Venstre kan forstå, men at andre kan forstå, at hvis man overgiver flertallet til den anden side, jamen så risikerer vi at komme tilbage til den udlændingepolitik, som dybest set har skabt de problemer, vi står med i dag.

Kl. 16:10

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 16:10

Margrethe Vestager (RV):

I den radikale gruppe har vi nogle gange sådan en temadrøftelse, hvor vi tager et større tema op, så vi har tid til at gå i dybden med det, og måske var det en ide, at den indsigt, som hr. Martin Henriksen har på integrationsområdet, blev gjort til genstand for en temadrøftelse i Dansk Folkepartis gruppe, for jeg har lige forstået på fru Pia Kjærsgaard, at fru Pia Kjærsgaard mener, at integrationen sejler, og at det, der bliver gjort, slet ikke er tilstrækkeligt. Det kan jeg ikke få til at hænge sammen, for jeg mener ellers, at hr. Martin Henriksen er et centralt medlem af Dansk Folkeparti, og den indsigt burde jo deles med hele gruppen, sådan at vi kunne få en nuanceret debat om, hvad vi gør ved de mennesker, som ikke kan finde sig tilpas i vores samfund – hvor der er kriminalitet, og hvor det er svært for dem at komme ud på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, det er ærgerligt, hvis Dansk Folkeparti ikke vil støtte det radikale forslag om, at der kommer jobkonsulenter ud i det, vi kalder ghettoer, for at kunne opsøge de op til 14.000 kvinder, der er helt, helt uden for arbejdsmarkedet, og som ikke har ret til noget som helst. De bør have et tilbud, de bør sikres dansk, for vi ved, at hvis moren er i arbejde, går det børnene meget, meget bedre.

Kl. 16:11

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:11

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg kan jo forstå, at der i Det Radikale Venstre nu har indfundet sig sådan en ny definition af begrebet økonomisk ansvarlighed, som De Radikale jo i mange år har gjort en dyd ud af at prøve at holde. Jeg kan forstå, det er sådan nu, at når SF på rød stue kommer med et forslag om, at det er fint nok at lave en underfinansiering på 6-7 mia. kr., er der sådan en ny økonomisk ansvarlighedskurs i Det Radikale Venstre. Og det diskuterer man så, tager det lidt på et gruppe-møde og et temamøde, og så diskuterer man det, og så er det sådan set det. Er det det, der er linjen og definitionen af den nye økonomiske ansvarlighed i Det Radikale Venstre, altså at det bare skal diskuteres, og så er det det?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Margrethe Vestager (RV):

Jeg håber ikke, jeg trætter nogen ved at gentage, hvad jeg har sagt før. Men når Det Radikale Venstre fremsætter forslag, kan vi stå inde for økonomien i dem; så er det vores vurdering, at det vil være en ansvarlig økonomisk måde at gøre tingene på. Og når vi samarbejder med nogen, gør vi det sammen, også når vi samarbejder med regeringen, hvilket jo er sket, og hvilket vi, når det sker, er glade for at gøre, f.eks. om den store trafikafale.

Det undrer mig meget, at et parti som Venstre eller Konservative eller DF for den sags skyld har den oplevelse, at ét parti har vetoret, og at det er den måde, som det parti fremlægger sin politik på, der så skal være den totalt gældende, men det kan være, at det er, fordi det er den oplevelse, Venstre har i samarbejdet med Dansk Folkeparti; det skal jeg ikke kunne sige. Men det virker, som om bevidstheden om, at ét parti ligesom kan have vetoret og bestemme alting, påvirker Venstre utrolig meget. Jeg tror faktisk, der er kommet noget rigtig godt ud af at insistere på den økonomiske ansvarlighed og kunne stå inde for det, man selv fremlægger.

Kl. 16:13

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:13

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg må da sandelig sige, at der er kommet en ny definition på begrebet økonomisk ansvarlighed i Det Radikale Venstre, for

det var en ren bekræftelse på, at det bare skal diskuteres lidt, og så er det sådan set det. Så sådan helt kort og konkret må det åbenbart, og det er et spørgsmål, være i orden, at hvis man fik rød stue til at bestemme – hvad man så forhåbentlig ikke får – og de fik magt, som de har agt, så var det helt fuldstændig i orden ifølge den nye radikale definition at køre med en underfinansiering på adskillige milliarder, ja, faktisk mange milliarder; det er sådan set den nye definition på den radikale ansvarlige økonomiske kurs. Det er det, der står tilbage nu, kan jeg så forstå.

Kl. 16:13

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:14

Margrethe Vestager (RV):

Altså, skulle vi inspireres til underfinansiering – meget mod min forventning – skulle det jo være en inspiration, der ville komme fra regeringen. For hvis man ser på den skattereform, som den lige har lavet en aftale om med Dansk Folkeparti, må det jo siges, at der er en finansiering, der er så løbsagtig, at man skulle tro, at Venstre havde glemt alt om, hvad det vil sige at være økonomisk ansvarlig. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, og jeg synes også, det er tankevækkende, at det er hos oppositionspartierne, man finder en alvor i synet på den økonomiske situation.

Men frem for alt er det sådan – og sådan har det altid været – at hvis Det Radikale Venstre fremlægger noget, kan vi selv stå inde for det, og samarbejder vi med nogen, uanset om det er regeringen, eller om det er partierne i oppositionen i øvrigt, vil vi kunne stå inde for det. Og det tror jeg kan blive en rigtig, rigtig god ny regering, for bliver der en ny regering, som Det Radikale Venstre deltager i, bliver der ført en økonomisk ansvarlig politik. Det er det, der er kernen i det, for ud fra den får vi muligheden for at gøre alle de ting, vi gerne vil. Det troede jeg egentlig også var kernen hos Venstre, og jeg troede, man kunne anerkende det, når man så det hos andre.

Kl. 16:15

Formanden:

Tak til fru Margrethe Vestager. Der er ikke flere korte bemærkninger, og den næste ordfører i rækken er fru Johanne Schmidt-Nielsen.

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Når man hører statsministerens tale fra i tirsdags, og når man hører de borgerlige ordførere i dag, virker det faktisk, som om de lever i en eller anden form for parallelt univers. I hvert fald har det, der bliver sagt, skræmmende lidt med virkeligheden, med situationen her og nu, at gøre. Det kan selvfølgelig skyldes, at hverken statsministeren eller de øvrige regeringsmedlemmer har opdaget, at hundredvis af mennesker bliver fyret fra deres job hver eneste uge, at vi rent faktisk står midt i en klimakrise, at vores velfærdssamfund er rigtig, rigtig slidt, at flere tusinde unge står uden praktikplads. Det kunne jo i øvrigt være, at statsministeren skulle tage sin søn, Løkke junior, med ud på nogle tekniske skoler. Der ved de godt, hvad ungdomsarbejdsløshed er.

Men det kan også godt være, at forklaringen er, at regeringen er ligeglad. Måske tror de virkelig, at alle danskere har det som dem selv, nemlig at når der går kludder i rejseplanerne – det er sket for både Fogh Rasmussen og økonomi- og erhvervsministeren – sender man regningen til fællesskabet. Jeg læste lige i Ekstra Bladet i dag, at den samlede regning for privatfly i 4 dage var kommet op på 700.000 kr. Når regeringen taler om frihed og fællesskab, betyder det, at regeringen har friheden til at dumme sig, fordi fællesskabet betaler. De her besværgelser om frihed og fællesskab dækker over, at vi har en regering, der sikrer friheden for de rige og fællesskabet for de få. Med den nye statsminister er der intet nyt. Vi får mere af den samme dårlige medicin, som vi har fået de sidste 8 år: flere fattige, mere privatisering, mere ulighed, mere miljøødelæggelse og flere ulovlige, løgnagtige krige.

Hvis regeringen tog den økonomiske krise og klimakrisen alvorligt, ville den sætte gang i investeringerne i energibesparelser og vedvarende energi. Hvis vi vil, kan vi både få gang i beskæftigelsen og gøre Danmark uafhængig af fossile brændstoffer inden 2040. Enhedslisten vil, desværre vil regeringen ikke. Hvis regeringen ville øge beskæftigelsen og skabe velfærd for alle, ville den investere i en bedre offentlig sektor. Alle, der har været på en folkeskole eller et plejehjem for nylig, ved, at der er nok at tage fat på. Der skal investeres i både bedre bygninger, bedre faciliteter og flere ansatte. Hvis man

Kl. 16:15

turde gøre dette, ville man sikre både klima, velfærd og beskæftigelse.

Statsministeren har valgt en anden strategi. Pengene skal ikke bruges på fælles velfærd eller til at sikre beskæftigelse og klima. Nej, pengene skal bruges til skattelettelse til dem, der har rigtig meget i forvejen. Regeringen har sammen med Dansk Folkeparti stillet sig i spidsen for en historisk skattereform. Den er historisk, fordi man meget systematisk fjerner sig fra ideen om, at det er de bredeste skuldre, der skal bære det tungeste læs. Rødvinsreformen er faktisk et rimeligt navn til den, for den betyder, at direktører, millionærer og ministre får tusindvis af ekstra kroner hvert eneste år, mens helt almindelige lønmodtagere enten får meget, meget lidt eller ingenting. Man kan sige, at den bygger på et princip, vi kunne kalde en omvendt Robin Hood. Man tager fra dem, der ikke har særlig meget, og så giver man til dem, der har rigtig meget i forvejen. Det er med andre ord en klassisk borgerlig ideologi, som vi bedst kender den.

Det er med gaverne til de rige, som det er med gaverne til bankerne. Vi har ingen sikkerhed for, at de kommer til at føre til øget beskæftigelse. Tværtimod. Regeringens politik fører ikke til tryghed for de tusindvis af mennesker, som er så ulykkelige at være havnet i arbejdsløshed, eller for de tusindvis af mennesker, der trues af fyringer. Arbejdsløse trues med økonomisk ruin, med at måtte gå fra hus og hjem. Det har regeringen ikke nogen løsninger på. I stedet for at dele gaver ud til bankerne og samfundets rigeste vil Enhedslisten skabe flere arbejdspladser, og vi vil sikre et ordentligt livsgrundlag for de mennesker, som er så uheldige og så ulykkelige at være havnet i arbejdsløshed.

Men borgere trues ikke bare af arbejdsløshed og økonomisk nedtur. Flere års lov og orden-retorik med stadig hårdere straffe og stadig større ulighed og fattigdom har ført til massive problemer med skyderier i vores gader, og det er et angreb på den grundlæggende tryghed. Vi vil kunne gå rundt omkring på vores gader uden at frygte, at der er nogle, der skyder om ørerne på os.

Jeg havde håbet på, at den åbenlyse fiasko, som man må sige regerings politik har været på det her område, havde fået regeringen til at fremlægge noget nyt på det her område. Det må være åbenlyst for alle, at der er behov for nytænkning. Det er det i hvert fald for os, der bor på Nørrebro. Mit naive håb blev gjort til skamme, for jeg kan desværre konstatere, at der ikke

kommer til at ske forandringer, så længe det er VKO, der har flertallet. Nu foreslår regeringen oven i købet endnu mere af det, vi har hørt på de sidste 8 år, nemlig straf, straf, straf, og nu skal børnene måske også straffes. Det er der uenighed om, det ved jeg godt, men måske skal børnene altså også straffes. Det kommer lidt an på, hvilket regeringsmedlem man taler med.

Kl. 16:20

Alle, der ved noget om det her område, skriver på ressourcer til det sociale arbejde, skriver på ressourcer til det kriminalpræventive arbejde. Alle, der ved noget om det her, siger, at strengere straffe ikke virker. Hvis strengere straffe virkede, ville USA, Saudi-Arabien og Kina være blandt verdens tryggeste samfund. Det er som bekendt ikke tilfældet.

Hvis en læge i 8 år har forsøgt at behandle en patient med en bestemt medicin og kan konstatere, at der ikke sker forbedringer, men at det tværtimod ser ud, som om tilstanden forværres, vil det være meget uansvarligt, at den læge ikke skifter til en ny behandlingsform. Vi har forsøgt med VKO's strengere straffe, og det virker ikke. Det er ikke for at være smålig, for det er o.k. at begå fejl, det er bare enormt vigtigt, når man begår fejl, at man så tør indrømme det og sige: Det var en fejl, nu skal vi komme videre.

Men det her med at indrømme fejl er bestemt ikke regeringens stil. I hvert fald omtalte statsministeren i sin tale sundhedssystemet som et af de områder, hvor regeringen havde grund til at være stolt over det, regeringen har udrettet. Statsministeren sagde bl.a.:

»Og så har vi taget opgøret med den misforståelse, at det er vigtigere at bekæmpe privathospitaler end ventelister.«

Ventelisterne er det ikke lykkedes for regeringen at afskaffe. De er stort set lige så lange, som de var, da regeringen overtog magten. Til gengæld er det gået rigtig, rigtig godt med at styrke privathospitalerne og skabe større ulighed i sundhedssektoren. Der er blevet hældt millioner af kroner i de private hospitaler. Man skal som vores kommende statsminister, fru Helle Thorning-Schmidt, har sagt – og jeg citerer frit fra hukkommelsen – være idiot for ikke at tjene penge på at drive private hospitaler i Danmark.

Tænk, hvad man kunne have gjort i det fælles offentlige sundhedssystem, hvis man her blev betalt lige så godt for behandlingerne som i det private. Tænk, hvad vi kunne have udrettet for de millioner, der bliver givet som skattefradrag til de private sundhedsforsikringer. Den politik,

som er blevet ført på sundhedsområdet, og som statsministeren altså ligefrem fremhæver som et særlig vellykket stykke arbejde i sin tale, er et klokkeklart eksempel på, hvad det er for en type samfund, regeringen og Dansk Folkeparti arbejder for, nemlig et samfund, hvor velfærd ikke længere er noget, der er tilgængeligt for os alle sammen, men et samfund, hvor man har A-hold, og hvor man har B-hold.

Der er intet nyt under solen på den front. Statsministeren er en klon af den forrige. Regeringen fortsætter en økonomisk politik for dem, der har i forvejen, mens den altså fører værdipolitik for Dansk Folkeparti. Den byttemandel kender vi, den har vi lidt under de sidste 8 år. Dansk Folkeparti lægger stemmer til de sociale forringelser, til uligheden, mens regeringen til gengæld lægger stemmer til den fremmedfjendske politik og til nogle helt fundamentale brud på grundlæggende retsprincipper og fundamentale frihedsrettigheder, samtidig med at man altså kaster Danmark ud i det ene krigsventyr efter det andet.

Regeringens uduelige medicin fastholder ikke bare elendigheden, den forringer patientens sygdom, og derfor kommer vi til at se fortsatte angreb på friheden, på ligheden og på miljøet. Den eneste kur, som kan løse de problemer, vi står med, er et nyt politisk flertal. Det er vi mange der ser frem til.

Kl. 16:24

Formanden:

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger, først fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:24

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til Enhedslisten om ungdomspolitik. Nu forsøgte jeg jo at få hr. Villy Søvnald til at fortælle lidt om, hvilke indrømmelser de var villige til at give på SU-området for at komme med i en skatteaftale, hvor de jo sådan set på forhånd havde accepteret de forringelser, Skattekommissionen havde lagt frem. Det kunne jeg ikke få et svar på, men måske kan jeg få et svar fra Enhedslisten på det her spørgsmål:

Enhedslisten er jo et af de få partier i Folketinget, hvis ikke det eneste parti, som ikke stemte for en forhøjelse af SU'en til handicappede og heller ikke stemte for en forhøjelse af SU'en til samboende studerende med børn. Jeg vil høre, om Enhedslisten sådan kan sige, hvorfor man f.eks. var imod mere SU til samboende med børn.

Kl. 16:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:25

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det vil jeg da meget gerne sige. Vi endte med at stemme blankt til det forslag. Det var sådan, at man på grund af nogle tekniske ændringer havde flere penge til SU-systemet, og det var selvfølgelig rigtig, rigtig positivt, men man valgte desværre at bruge de midler til at lade studerende arbejde endnu mere. Det syntes vi var en meget forkert vej at gå i forhold til vores SU-system. Vi mener faktisk, at det er forkert, at de studerende arbejder. Vi synes, at SU'en skal være sådan, at man kan leve af den. De penge, man brugte til at skabe bedre mulighed for, at de studerende kunne arbejde mere, mente vi skulle have været brugt til at hæve SU'en.

Det var sådan et forholdsvis klart svar, og det har hr. Martin Henriksen og jeg jo i øvrigt diskuteret mange gange før.

Kl. 16:26

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 16:26

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er ærlig snak, for nu ved de unge jo, hvad man kan få ovre i rød blok. Man kan få et Socialistisk Folkeparti, der er villig til at give indrømmelser, så der kan skæres i SU'en. Det må man jo tage hr. Villy Søvnald til indtægt for, når han ikke er i stand til at svare på de spørgsmål, som vi stiller i Folketingssalen, og når hr. Ole Sohn er ude at sige det samme. Og vi kan nu forstå på Enhedslisten, at man af ideologiske årsager er så meget imod at give de studerende mulighed for at arbejde mere ved siden af SU'en uden at blive trukket i SU, at man ikke kan få sig selv til at stemme for en forhøjelse af SU til samboende studerende med børn. Det burde da ellers være nogle af dem, der sådan passer ind i venstrefløjens sociale profil.

Noget, der også burde passe ind i venstrefløjens sociale profil, er det, som man heller ikke kunne stemme for, nemlig en forhøjelse af SU'en til handicappede.

Så jeg synes, det er væsentligt, at man sådan har fået vist unge mennesker, hvem det er, der varetager deres interesser, og det må så konstateres ikke at være rød blok.

Kl. 16:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

I modsætning til Dansk Folkeparti mener vi i Enhedslisten, at SU'en skal være noget, man rent faktisk kan leve af. Det skal ikke være sådan, at man er tvunget til at have rigtig, rigtig mange timers arbejde ved siden af sit studium. Vi ved godt, hvad det betyder. Det betyder, at alle de, der har forældre, der kan finansiere studierne, nok skal klare sig o.k., mens de, der ikke har forældre, der kan betale til husleje, til mad, til bøger, er på den. Derfor mener vi faktisk, at SU'en skal sættes op hele vejen rundt, og vi mener også, at når der kommer ekstra midler til SU-systemet, skal de selvfølgelig bruges til, at ydelserne bliver forhøjet.

Det er sådan et forholdsvis simpelt budskab, og jeg ville da ønske, at Dansk Folkeparti ligesom Enhedslisten ville arbejde for, at man udvidede rammen i SU-systemet – det vil sige, at man gjorde puljen større – så vi rent faktisk kom i nærheden af en SU, man kan leve af.

Kl. 16:28

Formanden:

Så er det hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Jeg noterede mig jo, at der i fru Johanne Schmidt-Nielsens ordførertale var relativt mange ord om den økonomiske situation i hele verden, og hvor tragisk det selvfølgelig er for alle mulige brancher og private og virksomheder og dermed også folk, der har et arbejde, og som måske har mistet et arbejde. Det er jo sådan, at vi har gennemført to bankpakker her i Folketinget med et meget, meget stort flertal, mens ordførerens parti brillerede ved at stemme imod de bankpakker, som jo faktisk har gjort, at rigtig mange små og mellemstore virksomheder har fået fornyet deres kreditter og dermed har kunnet beholde deres virksomheder og deres medarbejdere.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan har Enhedslisten det med reelt at have arbejdet for, at virksomhederne skulle miste arbejdspladser, hvis der havde været flertal imod de to bankpakker?

Kl. 16:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg er meget glad for at få det spørgsmål, for jeg synes ærlig talt, at det er rigtig, rigtig svært at forstå, at man vælger at stille 100 mia. kr. til rådighed for bankerne uden at stille krav. I Enhedslisten vil vi faktisk gerne være med til at låne penge ud til de små virksomheder, som kan være i klemme. Det er slet ikke til diskussion, men der er ikke nogen grund til at stille 100 mia. kr. til rådighed for bankerne uden i øvrigt at stille krav til, hvordan de penge skal bruges.

Derudover vil jeg sige, at det er bemærkelsesværdigt, at vi altså har et politisk flertal, der mener, at der er så mange penge i Danmark, at vi kan give 100 mia. kr. til bankerne, men som ikke er villig til at igangsætte de offentlige investeringer, som er nødvendige, hvis vi skal sikre beskæftigelsen. Det vil sige, at der bliver fyret tusindvis af mennesker nu på grund af den økonomiske krise. Der er man ikke villig til at sætte ind, man er ikke villig til at afsætte de midler, som kunne sikre, at de mennesker kom i job igen, der kunne sikre, at nye mennesker ikke blev fyret. Det er man ikke villig til, men man er altså villig til at stille 100 mia. kr. til rådighed uden at stille krav.

Det er egentlig svært at forstå, at det er Dansk Folkepartis politik. Jeg har hørt, at Dansk Folkeparti er et parti, der forsøger at fremstille sig selv som sådan forholdsvis socialt afbalanceret.

Kl. 16:30

Formanden:

Det, der tales om ude ved siden her til højre for mig, er meget højlydt, vil jeg sige. Det er vel ikke meningen, at vi skal høre det alt sammen heroppe, men vi kan høre det alt sammen heroppe, og det er meget generende.

Det er Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:30

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Jeg synes jo egentlig i grunden, at det er ganske fantastisk, at Enhedslistens ordfører slet ikke vil svare på spørgsmålet rent konkret: Hvad er Enhedslistens synspunkt på, at hvis ikke vi havde vedtaget de her to bankpakker, så ville en lang, lang række danske arbejdspladser være gået fløjten, og dermed ville mange af de vælgere, som fru Johanne Schmidt-Nielsen i både tide og utide omtaler, have mistet deres job?

Der må man dog fra Enhedslistens side have en eller anden form for argumentation, som går længere ud, end blot at sige: Jamen det er jo bare at give penge uden krav og kravspecifikation til

banditter i habitter, som flere af Enhedslistens ordførere har sagt her i salen.

Jeg synes jo faktisk, at man skylder os en rigtig god forklaring fra Enhedslistens side på, hvorfor man reelt har arbejdet for, at der skulle være flere arbejdsløse i Danmark.

Kl. 16:31

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:31

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg ved ikke, om hr. Skibby ikke hørte efter svaret, for Enhedslisten har en ret klar politik, nemlig at vi gerne vil være med til at låne penge ud til de mindre og mellemstore virksomheder, som har brug for det på grund af den finansielle krise, vi står i. Det vil vi meget gerne være med til, og vi mener også, at staten kan spille en rolle i den sammenhæng. Men vi vil da være med til at bestemme over, hvad statens penge skal bruges til.

Vi synes, det er meget, meget svært at forstå, at man fra Dansk Folkepartis side vil stille 100 mia. kr. til rådighed til fri afbenyttelse for bankerne uden at stille krav om, hvordan de midler skal bruges. Skal de bare bruges til, at bankdirektørerne kan føre den politik videre, som bl.a. er en af årsagerne til, at vi står i den krise, vi står i? Man stiller ingen krav. At man er villig til at stille 100 mia. kr. til rådighed for bankerne, fordi de klynker, men ikke er villig til at sikre beskæftigelsen i Danmark, synes jeg er svært at forstå. Og Dansk Folkeparti må da også have et problem med at forklare det til Dansk Folkepartis vælgere.

Kl. 16:32

Formanden:

Så er det fru Tina Nedergaard for en kort bemærkning.

Kl. 16:32

Tina Nedergaard (V):

For et øjeblik siden hørte vi, hvor ivrige Det Radikale Venstre er for at blive en rigtig del af den socialistiske blok, og at de også er helt overbevist om, at de vil befinde sig rigtig godt. Jeg hørte også fru Margrethe Vestager være inde på, at Det Radikale Venstre vil være garanten for en såkaldt ansvarlig økonomisk politik, nok forstået på den måde, at man vil holde udgifterne lidt i ro.

Det er Enhedslisten jo ikke ligefrem berygtet for at have som primært mål, og det er jo helt i orden, når man er et socialistisk parti. Jeg kunne godt tænke mig at spørge lidt ind til, om En-

hedslisten vil acceptere, at et borgerligt liberalt parti som Det Radikale Venstre ligesom får en vetoret over den økonomiske politik, der eventuelt ville skulle blive ført, for så vidt oppositionen havde flertal.

Kl. 16:33

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er jo fuldstændig rigtigt, når fru Tina Nedergaard siger, at der er forskel på partierne i oppositionen, altså at der er forskel på, hvilken politik Enhedslisten, SF, Socialdemokraterne og De Radikale fører. Alt andet ville være mærkeligt. Så kunne vi lige så godt lave ét stort parti. Men det kan være, at fru Tina Nedergaard vil svare mig på, om Venstre fører præcis den samme politik som Dansk Folkeparti, for så kunne Dansk Folkeparti og Venstre jo lægge sig sammen.

Enhedslisten vil i et nyt politisk flertal gøre alt, hvad vi kan for at trække en kommende regering til venstre. Vi vil selvfølgelig gøre alt for at sikre, at der ikke bare kommer en ny regering, men at der rent faktisk kommer en ny politik, og vi forventer selvfølgelig indflydelse for vores mandater.

Kl. 16:34

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 16:34

Tina Nedergaard (V):

Jeg anerkender fuldt og helt, at der er forskel på partierne. Det er jo sådan set pointen, at der er stor forskel på Enhedslisten og Det Radikale Venstre, i hvert fald hvis man skal lytte til fru Margrethe Vestagers udlægning af Det Radikale Venstres økonomiske politik.

Så jeg skal bare lige have det en gang mere. Enhedslisten, kan man sige, er egentlig garant for, at Det Radikale Venstre ikke kommer til at føre sin økonomiske politik, for så vidt den socialistiske blok får flertal, er det rigtigt?

Kl. 16:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:34

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nej, det, jeg siger, er, at Enhedslisten vil gøre alt, hvad vi overhovedet kan for at trække et kommende politisk flertal til venstre. Det giver god mening, ikke bare, fordi jeg kommer fra Enhedslisten, men også, fordi vi til tider synes, at der er

nogle partier, der bevæger sig lidt for langt i den forkerte retning.

Det er klart, at vi i Enhedslisten rent faktisk ønsker en ny politik og ikke bare nogle nye navne i ministerbilerne. Nej, vi vil have en ny politik, og der er mange punkter, hvor vi er uenige med De Radikale. Der er også mange punkter, hvor vi er enige med dem. Men der er i hvert fald slet ikke nogen diskussion om, at den politik, der kan blive ført med oppositionen, med et nyt politisk flertal, er hundred gange bedre end den politik, der bliver ført af Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti.

Kl. 16:35

Formanden:

Der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Tak til fru Johanne Schmidt-Nielsen. Og den næste ordfører er så hr. Anders Samuelsen.

Kl. 16:36

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Jeg vil godt starte med på Liberal Alliances vegne at byde den nye statsminister velkommen. Vi ser i høj grad frem til et godt og konstruktivt samarbejde. Personligt har jeg kendt den nye statsminister, siden vi engang i 1998 – tror jeg, det var – var sammen til FN's generalforsamling i New York, og jeg husker de 4 uger som nogle gode, fagligt opkvalificerende uger, men også, som det jo altid er her i Folketinget, når vi rejser sammen, en mulighed for at lære hinanden bedre at kende personligt og også skabe et tillidsforhold, som tit og ofte rækker mange år ud i fremtiden. Det er i hvert fald den oplevelse, som jeg havde, og som jeg synes vi har bygget videre på.

Den nye statsminister er blevet angrebet for en enkelt gang i hvert fald her i dag – for nu at være meget jysk i udtrykket – ikke at ville se i øjnene, at der er en økonomisk krise i det her land. Jeg slog op på internettet og søgte efter, hvor mange gange statsministeren faktisk havde brugt ordet krise i sin redegørelse, og der kom man frem til, at han i hvert fald har gjort det 29 gange. Jeg ved ikke, hvor mange gange der skal siges krise, før man anerkender, at der er en krise. Jeg synes, at det er et udtryk for, at man faktisk har set den virkelighed i øjnene, at der er en krise ikke bare i Danmark, men i hele verden, og at den krise, som vi har i Danmark, i høj grad hænger sammen med den krise, som er ude i resten af verden. Faktisk er det jo sådan, at vi har et godt udgangspunkt i Danmark for at håndtere den situation, vi er kommet i, men det bety-

der ikke, at vi kan undgå at blive ramt af den verdensomspændende krise.

Hvad vil statsministeren og regeringen så gøre ved krisen? Jeg mener, at det ville være forkert at have en forventning om, at der ville komme et fuldstændig udtømmende bud på det i sådan en redegørelse som den, statsministeren kom med, men jeg synes alligevel, at der var nogle pejlemærker i talen, som giver en indikation af, hvad det er for en type statsminister, vi har fået, og hvad det er for en retning, den regering, VK-regering, som vi har på nuværende tidspunkt, vil tage fremover.

Først og fremmest synes jeg, at det var rigtig, rigtig væsentligt, at der blev sendt nogle klare ideologiske signaler. Specielt har vi i Liberal Alliance bidt mærke i, at statsministeren påpegede, at det ikke drejer sig om at bekæmpe velstand, når vi laver politik. Det drejer sig om at bekæmpe fattigdom. Det synes jeg er en meget meget væsentlig pointe at holde fast i. Jeg kan kun beklage, at regeringen ikke holdt ordentlig fast i det udgangspunkt, da man lavede sin skattereform. For havde man holdt fast i det udgangspunkt og dermed havde taget et endeligt opgør med janteloven og misundelsesretorikken og diskussionen om, hvem der får hvor meget ud af en skattereform, havde man selvfølgelig brugt de sidste par milliarder kroner, som der reelt skulle til for at fjerne resten af topskatten, og så havde vi haft en maks. skat i Danmark på 42 eller 43 pct., og så havde vi måske haft et af de mest dynamiske skattesystemer i Europa og havde haft et fantastisk godt udgangspunkt for at komme rigtig godt i gang, når vi kommer ud på den anden side af den krise, som hele verden står i. Udsagnet bekæmp ikke velstand, men bekæmp fattigdom håber jeg virkelig er noget, som kommer til at præge regeringens politik fremover. Det er i hvert fald et område og et udgangspunkt, som vi meget gerne vil være med til at bakke op om.

Noget af det, som også var godt i statsministerens tale, var, at statsministeren understregede, at politikerne ikke alene kan løse den krise, vi står i. Der synes jeg også, at det både er et stærkt udsagn og faktisk også et ideologisk udsagn, og det er en erkendelse, som for ofte mangler på Christiansborg. Man får nogle gange, også når man har hørt dagens debat, det indtryk, at det er os herinde, der skal løse den økonomiske krise. Og det er jo ikke sandheden. Det kan jo ikke lade sig gøre. Det, vi kan gøre herindefra, er i samarbejde på tværs af partiskel og

gerne på tværs af blokke at prøve at skabe rammerne for, at borgerne i samfundet kan løse de udfordringer, vi står over for. Så her er også et klart plus i karakterbogen fra Liberal Alliances side, nemlig at statsministeren lægger vægt på, at politikerne ikke alene kan løse de udfordringer og de problemer, vi står over for.

Omvendt synes jeg også, at der undervejs i talen var en tendens til lidt for ofte at fremhæve Danmark som værende et foregangsland. Det var jo et begreb, som Nyrupregeringen opfandt. Der kom adskillige brochurer og pjecer under overskriften Danmark som foregangsland, altså den her lidt selvfede tendens til at tro, at vi har fundet den rigtige måde at gøre det på i Danmark.

Kl. 16:41

Der er mange steder, hvor vi har fundet rigtig gode løsninger i Danmark, men hvis man lader sig forblinde fuldstændig af den tanke, at vi har fundet de rigtige løsninger, så tror jeg, og så tror Liberal Alliance i høj grad på, at det kan komme til at spærre for udsynet og muligheden for at lade sig inspirere af løsninger andre steder.

Der er jo faktisk andre steder, hvor man har fundet om muligt endnu bedre løsninger, end vi har i Danmark. Faktisk er det jo sådan, at man fandt frem til, at hvis man gennemførte det forslag til en skattereform, som kom fra Skattekommisionen, så ville Danmark ikke længere være verdens mest lige samfund, men være verdens næstmest lige samfund, for så ville vi være overhalet af svenskerne.

Men de tal, som rapporten byggede på, var gamle tal, for svenskerne har faktisk lavet reformer siden de tal, som gør, at selv om man havde gennemført kommissionens forslag fuldstændig, så ville Danmark stadig væk have været det mest lige samfund i verden, og så ville vi jo reelt set trods alt have haft et bedre skattesystem end det, man nu fandt frem til sammen med Dansk Folkeparti. Et lidt mere offensivt udspil fra en skattekommision ledet af en socialdemokrat, det synes jeg må vække til eftertanke hos en borgerlig regering.

Det store spørgsmål er så for os, i hvor høj grad det bliver reformer, som kommer til at præge den her regerings politik, reformer skråstreg justeringer, som er udtrykket, der er valgt i det forslag til vedtagelse, som vi også står bag i dag, som Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance står bag i dag. Vi vil selvfølgelig meget gerne flytte vægten, sådan at justeringerne ikke bare bliver småjusteringer, men

bliver store justeringer, og dermed vil der nok være nogle enkelte, som vil mene, at de ligefrem kunne tituleres som værende reformer.

Der er mange steder, man kunne tage fat, og der er mange områder, som ikke er blevet nævnt af statsministeren i hans første redegørelsesdebatt. Efterlønnen vil vi stadig væk mene er et væsentligt element at få op på bordet. Allerede hen over sommeren kommer vi til at diskutere arbejdsmarkedsreformerne, når Arbejdsmarkedskommissionen kommer med sine bud. Der synes vi, at det har været lidt trist at se, at øvelsen allerede er gået i gang med at skyde potentielle forslag ned, næsten inden de er nået ud over rampen. Vi har 4 års dagpengeperiode i Danmark, i Sverige har man 2 års dagpengeperiode. Sverige er ikke ligefrem noget uland, men alligevel er det fuldstændig umuligt at diskutere, om vi kunne strikke en anden model sammen i Danmark mod så til gengæld f.eks. at kunne have en lidt højere ydelse i starten.

Jeg tror også, det er meget, meget vigtigt, at en borgerlig regering tager fat i det faktum, at den offentlige sektor er en servicesektor. Det er det største serviceerhverv, der overhovedet findes, og derfor skal man ikke blive ved med at forsøge at forfine et planøkonomisk system, komme lidt glasur på det, nej, man skal tage fat i det og gøre det til et markedsorienteret system, og det betyder, at man i langt, langt højere grad skal give plads til reel ledelse i den offentlige sektor på de enkelte institutioner, give plads til, at fagligheden kan blomstre derude, og ikke pøse den offentlige sektor til med regler og regeltyranni og mistillid.

Vi kunne godt tænke os øget brug af udlicitering og privatisering. Vi vil gerne have fjernet lukkeloven, vi vil gerne have gjort op med spillemonopolet, vi vil gerne have diskuteret brugerbetaling i sundhedssystemet. Der er rigtig meget af den brugerbetaling, vi har i sundhedssystemet, som i bund og grund er urimelig, fordi den bunder i nogle historiske tilfældigheder, som gør, at der f.eks. er rigtig meget brugerbetaling, når man går til tandlæge, og så er der andre områder, hvor der ikke er nogen brugerbetaling. Hvorfor kan vi ikke komme i gang med at diskutere en reform af det system?

Folkeskolerne er et kerneområde. Vi så meget gerne, at folkeskolen i langt, langt højere grad, end de er i dag, blev stillet frit, at man fik maksimal frihed ind på det område. Og med hensyn til universiteterne: Kunne man ikke forestille sig, at Danmark en dag i det mindste kunne have et

enkelt universitet, som reelt var et privat universitet?

Så vil jeg gerne vende blikket lidt mod symbolpolitik og trække et enkelt eksempel frem på, at man kan blive sin egen fjende. Det er spørgsmålet om en af tidslerne fra skattereformen, nemlig fedtskatterne. Man har i skattereformen indført et par tidsler, som reelt set er et forsøg på at hæve en grøn fane, men reelt kommer man til at nedlægge virksomheder, især ude i marginaliserede områder. F.eks. er der en margarinefabrik i Thisted, som kommer til at blive sådan et eksempel. Regeringen bør, synes vi, og det vil jeg slutte af med, overveje kraftigt, om man ikke skal finde en lidt bedre balance mellem det grønne, det progressive, det reformorienterede og så det, som man vil tvinge ned over hovedet på de folk, som prøver at få deres virksomheder til at fungere i dagligdagen.

Summa summarum: Vi ser frem til et godt samarbejde med den nye statsminister. Vi har stor tillid til, at det er en statsminister, som vil sørge for, at der bliver lidt højere til loftet i den politiske debat, at det er o.k. at være uenige, og at vi så hen ad vejen finder fælles løsninger.

Kl. 16:46

Formanden:

Tak til hr. Anders Samuelsen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Så er næste ordfører hr. Lars-Emil Johansen.

Kl. 16:47

(Ordfører)

Lars-Emil Johansen (SIU):

Også Grønland byder den nye statsminister velkommen, og vi nærer særlige forhåbninger til den nye statsminister – ikke så meget på grund af statsministerens valg af politiske partnere som på grund af hans valg af privat partner. Vi er overbeviste om, at det tegner godt for det fremtidige samarbejde. Det samme er vi på grund af den korte, men helt klare udmelding i statsministerens redegørelse, som omhandlede Grønland, nemlig:

»Vi skal have vedtaget lovgivningen om Grønlands selvstyre.«

Hermed fortsætter den politik, som statsministerens forgænger fastlagde med nedsættelsen af en selvstyrekommission og med sit klare krav om, at fremtidens grundlag for forholdet mellem Grønland og Danmark skulle hvile på folkeretten.

Jeg vil ikke undlade at understrege, at der med den nye selvstyrelov for Grønland endelig – med den nye statsministers egne ord – er »byg-

get bro mellem frihed og fællesskab« mellem Grønland og Danmark. At begge parter også i den sammenhæng får både dynamik og tryghed retur, er der ingen tvivl om.

Fællesskabet mellem vore to nationer skal bestå, men det skal udvikles på baggrund af frivillighed og fælles forståelse – forståelse for hinandens forskelligheder, såvel kulturelt som samfundsmæssigt, og forståelse for, at Grønland nu uafviseligt er på vej mod selvstændighed, mod en selvstændig nations dannelse. Selvstyreloven er et fremragende fundament for et sådant fremtidigt fællesskab mellem Grønland og Danmark.

Statsministeren nævnte senere i sin tale regeringens ønske om at styrke det internationale samfund, først og fremmest FN. Det bringer mig til at opfordre statsministeren til hurtigst muligt efter selvstyrelovens endelige vedtagelse at sørge for, at Grønland formelt bliver optaget i FN's system som et selvstændigt folk i henhold til folkeretten. Det er en sag, der skal finde sted i selve FN's øverste regi, på regeringsplan og gerne sammen med det nye udenrigsansvarlige medlem af det kommende grønlandske landsstyre.

Statsministerens helt store tema er, hvordan Danmark skal komme bedst gennem den nuværende økonomiske krise. Jeg forstår i den sammenhæng begrebet Danmark som hele rigsfællesskabet. Vore økonomier er i dag så integrerede, at de heller ikke kan skilles ad i den foreliggende situation. De banksikringspakker, som indtil nu er sat i værk, gælder da heldigvis også for de grønlandske banker. Jeg håber, at fremtidige indgreb ligeledes kan have en positiv afsmittning på vores økonomiske udfoldelsesmuligheder.

Ligesom Danmark nu skal tage finanskrisen som en udfordring, forholder Grønland sig også til dette globale fænomen, for også vi i Grønland mærker nu krisen. Det gør, at vi må grave dybere ned i de ressourcer, vi allerede har, og være innovative på en ansvarlig måde. En af formerne for dette er, at vi udvider brugen af vandkraft og anden alternativ forureningsfri energi så meget som muligt.

Men samtidig er det klart, at hvis vi skal udvikle vores økonomiske muligheder til fremtidige erhvervsmæssige realiteter, er vi simpelt hen nødt til at skaffe rum til et øget CO₂-udslip i en overgangsperiode. Det gælder specielt de nye muligheder, som er den positive side af de ellers negative klimaændringer, der rammer os hårdere end snart sagt alle andre. Olie- og gasudvinning, mineralindustri, brug af nye fiskearter,

aluminiumsproduktion og lignende vandkraft-baserede industriformer vil udgøre fremtidens krisesikring i Grønland.

Klima og erhverv hænger sammen. Vi har brug for, at dette bliver taget med i den kommende klimaaftale som en del af hele Danmarks politik. Klimaudfordringen lægger op til et fortsat fællesskab – ikke kun mellem Grønland og Danmark, men globalt.

Kl. 16:52

Der er brug for en fælles forståelse for de enkelte nationers særlige behov og særlige forhold. Grønland har ikke fået tildelt nogen stor rolle i forbindelse med det kommende FN-klimatopmøde, som afholdes i København til december, men det er på tide, at Danmark ser Grønland som en ligeværdig medspiller også på klimaområdet, uanset at vi klart har forskellige tilgangsvinkler og behov, der må imødekommes inden for den fælles ramme, som riget nu engang stadig udgør.

Hvad angår udenrigs- og sikkerhedspolitik, udgør riget også en fælles ramme, hvor de løbende forhandlinger og de endelige beslutninger ligger i regeringens hænder. I den sammenhæng hæftede jeg mig ved, at statsministeren understregede, at »Danmarks sikkerhed varetages bedst gennem europæisk og transatlantisk samarbejde ...«. Det er jeg enig i, men jeg synes, at det er værdt at understrege, at Danmarks pris for dette samarbejde gennem mange år i høj grad har været betalt ved hjælp af Grønland og vel fortsat bliver det. Danmarks position i NATO har alle dage været afhængig af det såkaldte grønlandske kort, som også har sparet Danmark for milliarder i NATO-udgifter.

Men af endnu større værdi har Thulebasen været for Danmarks forhold til USA og den militære tryghed og har dermed været et værn for Danmark helt frem til missilskjoldet. Tilbage står befolkningen i Thuleområdet og betaler prisen sammen med de danske arbejdere, der var så uheldige at være på basen i januar 1968, da denne sikkerhedspolitik gik galt på den værste tænkelige måde, atomart og radioaktivt. Det er mit håb og min forventning, at den nye regering vil hjælpe med at få alle aspekter og ikke mindst alle følgevirkninger af den amerikanske brug af Thulebasen gennem tiderne kortlagt fuldstændig. Det skylder vi de mennesker, der er blevet ramt, og dem, der fortsat udsættes for negative eftervirkninger, så de endelig kan få fuld vished

om, hvad det er, der truer deres liv og levned, og blive kompenseret herfor.

Jeg skal samtidig sætte mit håb til, at den forsvarsaftale, regeringen nu forhandler, ikke sænker sikkerheden, søredningstjenesten og fiskerinspektionen omkring Grønland.

Lad mig også kort kommentere på statsministerens meget klare udmelding om Danmarks forhold til EU. Statsministeren sagde: »Det europæiske samarbejde er i det hele taget den helt afgørende ramme for varetagelsen af danske interesser i verden omkring os.«

Det er jo store ord at lytte til, når man kommer fra den del af det danske rige, hvor der fanges sæler og hvaler ud fra helt samme behov for at høste af sine mulige ressourcer, som når man i EU slagter fængslede køer eller skyder sine vildsvin. Vi udfører en helt igennem bæredygtig udnyttelse af vore naturgivne ressourcer i havet, men møder igen og igen et EU, der forsøger at kriminalisere vores erhverv, både i forhold til offentligheden og i forhold til verdensmarkedet.

EU er naturligvis fortsat en afgørende ramme for varetagelsen af danske interesser i verden omkring os. Det er bare en helt igennem negativ ramme for andre i riget end dem, der har marker og skove, og desuden er den sagligt forkert, både hvad angår sæler og hvaler, bæredygtighed, frihandel og liberal politik i det hele taget. Jeg håber derfor også, at den nye regering vil fastholde den tidligere regerings faste krav om ret til bæredygtig udnyttelse af alle levende ressourcer overalt i verden på trods af EU's pinlige forsøg på at føre moralpolitik for alle de dyrearter og dyreområder, hvor EU ikke selv har noget i klemme.

Men lad mig slutte positivt, for selvstyreløven er stadig den mest progressive og lovende brobygning mellem Grønland og Danmark, der nogen sinde er sket, og det er en bro, som Statsministeriet er en af de absolut hovedansvarlige ingeniører for. Det er derfor godt, at den nye statsminister straks starter med at slå fast, at den lov skal gennemføres nu. Så i Siumut ser vi faktisk trygt frem til et samarbejde med statsministeren og hans regering, både i forhold til den kommende grønlandske selvstyregovernment og i forhold til arbejdet her i Folketinget.

Kl. 16:57

Formanden:

Tak til hr. Lars-Emil Johansen. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Høgni Hoydal.

Kl. 16:58

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Det er første gang, vi har en statsminister, der forstår færøsk, så, hr. formand, hvis jeg kan tillade mig det, vil jeg lige sige:

Lat meg fyrst av øllum ynskja nýggja forsætisráðharra Danmarkar hjartaliga til lukku við starvinum og góða eydnu við teimum avbjóðingum og teirri stóru ábyrgd sum nú liggur á hansara herðum. Forsætisráðharrin nevndi ikki Føroyar í síni fyrstu røðu og tað velji eg at tulka sum eitt framstig og eitt tekin um, at hann ikki ynskir at endurtaka teir somu setningarnar sum vit hava hoyrt seinastu mongu árinum, ið bara ímynda stillstöðu. (*I talerens egen oversættelse:* Lad mig først af alt ønske den nye statsminister hjertelig tillykke og held og lykke med de udfordringer og det store ansvar, som nu ligger på hans skuldre. Statsministeren nævnte ikke Færøerne i sin første tale, og det vælger jeg at tolke som et fremskridt og et tegn på, at han ikke ønsker at gentage de samme sætninger, som vi har hørt de seneste mange år, og som kun symboliserer stilstand.) (*Formanden:* Det forstod vi alle sammen).

Jeg vil lige sige, at jeg ønskede statsministeren tillykke med sit nye job og sagde, at det egentlig var positivt for os, at han ikke nævnte Færøerne, for så slap vi for at høre de samme nytårshilsner, som vi har hørt i mange år.

Jeg håber jo selvfølgelig, at statsministeren kan bruge nogle af sine færøske erfaringer i sit nye job, f.eks. som fjeldmand, altså den, der driver fårene ind. I den kendte bygd Gjógv på Færøerne har han i hvert fald lært at drive de vildfarne får sammen, men jeg håber nu ikke, at han vil bruge sin forgængers metode med at skille fårene fra bukkene.

Men jeg kunne også udtrykke det fromme håb om, at statsministeren har fået en ideologisk saltvandsindsprøjtning fra sine færøske forbindelser af modererne selvstændigheds- og venstreorienteret observans, at den nye statsminister jo kunne skrive sit navn i historiebøgerne som den statsminister, der turde gøre op med Danmarks koloniale fortid og nutid og ville arbejde aktivt for, at Færøerne og Grønland blev politisk frie lande, der så kunne samarbejde med Danmark i et ligeværdigt fællesskab.

For den frihed, vi kæmper for, er jo ikke en frihed *fra* noget eller en frihed, der skal tages på bekostning af andres frihed eller på bekostning af fællesskabet. Det er en frihed *til* noget og *for*

noget, en frihed til at tage fuldt ansvar for vores egen økonomi og for vores egen velfærd og til at deltage på lige fod i et internationalt bindende samarbejde. Den frihed, vi kæmper for, er også en frihed til solidaritet og fællesskab på tværs af geografiske, sociale, kulturelle og etniske skel og til mangfoldighed. Vi kæmper for en frihed for andre end os selv, som vel er selve forudsætningen for vores egen frihed.

Det er vel præcis i disse valg og i disse krydsfelter, at vi står nationalt og globalt i verden i dag. Den såkaldte frihed, der bygger på finanskapitalens gennemførte junglelov om, at den enes død er den andens brød, er jo igen afsløret som frihed uden ansvar, og den enkeltes hasardspil med fællesskabet har givet dystre resultater. Deltagelsen i festen og dansen om guldkalven skulle jo privatiseres og blev begrænset til de få, mens regningen og oprydningen nu bliver konsekvent nationaliseret og socialiseret.

Vi må vel konstatere, at neoliberalismens tryllebinding er tryllet om til et sort hul, der nu skal fyldes op af fællesskabet. Og den neokonservative verdensorden, hvor det militært industrielle magtkompleks har forsøgt at bombe sig til de fås frihed og til økonomiske erobringer af verdensressourcer, er også afsløret som destruktiv. Yderligere har den pseudovidenskabelige udenomsnak vedrørende verdens økologiske tilstand vel også mistet al troværdighed.

Så på alle de afgørende politiske, økonomiske og økologiske spor, som verden har været styret af de sidste årtier, har man nået de yderste grænser.

Den nye statsminister er altså kommet fra maskinrummet og op på broen på et tidspunkt, hvor alle verdenshavene er i oprør, hvor de største skibe har haft fuld kraft på motorerne uden at sejle ind i fremtiden, men hvor man har brugt enorme mængder olie, hvor man har nedfisket ressourcerne og forurennet grundlaget for bæredygtig fangst. Nu kræver det ikke blot godt sømandskab at holde skibet og skibene læns, men også at tage bestik og sætte nye kurser, der kan føre på andre og til andre og bedre vande.

Når det værste uvejr er overstået, er der jo stor sandsynlighed for, at der igen sker en stor koncentration af kapital og magt på få hænder og på få steder i verden, at de kriseløsninger, vi har valgt i vore lande, snart kan føre til, at der igen ophobes store værdier på de fås hænder, og at vi vender tilbage til gamle spor. Men den globale krise kan og bør også kunne føre til en større demokratisering, en større mangfoldighed og

en helt ny, grøn produktion og et nyt energiforbrug og en ny fordeling af verdens rigdomme.

Kl. 17:03

Jeg er nu rimelig fortrøstningsfuld efter G20-mødet og med USA's nye lederskab, som jeg mener giver forhåbninger om, at der er en ny kurs og en ny verdensorden på vej ud af det moralske, som hele verden er havnet i. Jeg håber selvfølgelig, at Danmark og ikke mindst de nordiske lande i fællesskab vil gå forrest med hensyn til de nye veje og de nye kurser, der skal følges, og det vil det selvstændige Færøerne jo også gøre, når vi kan deltage i bindende internationalt samarbejde.

Til slut vil jeg igen vende lidt tilbage til forholdet mellem Færøerne og Danmark. Statsministeren, er jeg overbevist om, forstår fuldt ud de færøske forhold og, kan man sige, de færøske udfordringer. Jeg tror, at nok den mest presserende udfordring, der kommer i statsministerens valgperiode denne gang, bliver spørgsmålet om Danmarks øgede integration i EU. Statsministeren var lidt forbeholden over for, hvornår disse danske forbehold i EU skulle ophæves, men i det øjeblik det sker, sker der jo også det, at vores udenrigspolitik, vores forsvarspolitik og vores retspolitik også flyttes ned til EU og til Bruxelles – altså Færøernes og Grønlands.

Det er, uanset hvordan man ser på det fra de politiske fløje, et demokratisk problem. Det kan vi ikke leve med. Færøerne har jo valgt at stå uden for EU, og det mener vi stadig væk er den bedste løsning for Færøerne, så på det grundlag bliver vi nødt til at træffe nogle seriøse beslutninger om de statsretlige og folkeretlige forhold mellem Danmark og Færøerne og også mellem Danmark og Grønland. Mit håb er, at det kan lade sig gøre i en rimelig afslappet atmosfære at konstatere, at den bedste mulighed for, at Færøerne og Grønland kan deltage fuldt ud i nordisk samarbejde, i internationalt samarbejde og i europæisk samarbejde, er, at vi selv røgter vores udenrigspolitik, og ikke mindst at vi selv tager ansvaret for vores egen økonomi.

Dertil vil jeg også knytte, at Færøerne blev en del af de danske bankpakker. Jeg skal som sådan ikke blande mig i, om det var gode løsninger for Danmark, men vores forslag, altså oppositionens forslag i Færøerne, var jo egentlig, at det måtte være de færøske myndigheder selv og de færøske skatteydere selv, der satte garantier for de færøske banker. Vi har jo dyrekøbte erfaringer med det modsatte, og jeg håber ikke, at vi kommer til at opleve, at den danske stat, hvis

færøske banker deltager i bankpakke II, kredittpakken, nu igen bliver aktieejere i de færøske banker. Det ville være en helt uholdbar situation.

Det er også en helt uholdbar situation, at vi sidder som folkevalgte parlamentarikere og regeringer i Færøerne og Grønland og absolut ingen indsigt har i, hvordan situationen er i vores egne finansinstitutter – altså hverken i banker, sparekasser eller andre steder. Vi har gentagne gange ved lov her i Folketinget forsøgt at få etableret, at de færøske myndigheder selvfølgelig skal have fuld indsigt i Finanstilsynets vurdering af de færøske banker, selvfølgelig under fortrolighed og det ansvar, der dermed følger. Jeg tror, at det er fuldstændig afgørende for, at vi også i Færøerne kan tage fuldt ansvar for vores bud på at tackle den globale økonomiske krise, som jo også trækker dybe spor i Færøernes økonomi.

Så det skal være min opfordring, at de forslag, vi gentagne gange har haft fremme, vinder bedre gehør under den nye statsminister, end de har gjort under de forrige.

Kl. 17:06

Formanden:

Tak. Der er ønske om kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først vil jeg sige, at jeg altid synes, at det er en fornøjelse at høre hr. Høgni Hoydal tale. Jeg synes grundlæggende, at det er baseret på en respekt for Danmark, og at vi i Danmark også har stor respekt for Færøerne og det arbejde, der foregår på Færøerne. Det er sådan indfaldsvinklen, men jeg synes altså, at de færøske repræsentanter her i Folketinget ofte har en anden tilgang til samarbejdet mellem Danmark og Færøerne, end vores grønlandske venner har det, når det drejer sig om forholdet mellem Danmark og Grønland, og det er lidt ærgerligt at se.

Grunden til, at jeg så markerede, er, fordi jeg for en gangs skyld syntes, at der var en svipser i hr. Høgni Hoydals tale, nemlig i indledningen, hvor han sagde, at han håbede, at den nye statsminister ville blive den statsminister, der ville gøre Danmark fri af det her med kolonitid og det, der skulle ligge fra fortiden. Jeg vil bare bede hr. Høgni Hoydal understrege, at der overhovedet ikke er nogen kolonihierementalitet over forholdet mellem Danmark og Færøerne. Hvis der da skulle være noget, skulle det være det, at Færøerne meget gerne vil være tæt på

Danmark, så længe man har brug for at få pengeoverførsler fra Danmark, men der er jo ikke nogen som helst i Danmark, der holder på Færøerne, hvis Færøerne ønsker at være et selvstændigt land, lige så lidt som der er kræfter i Danmark, der ønsker at holde på Grønland, hvis Grønland ønsker at være selvstændigt.

Kl. 17:08

Formanden:

Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 17:08

Høgni Hoydal (TF):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl vil jeg sige, at jeg er fuldstændig enig i – og det er blevet sagt gentagne gange – at selvfølgelig er det os i Færøerne, der skal træffe de beslutninger om vores egen fremtid. Det er der ingen tvivl om. Jeg ved godt, at det vækker forkerte associationer, når jeg bruger ordet kolonifortid, eller hvad man bruger, imperier osv. Jeg konstaterer bare, at der er en forskel på at sige, at man selv vælger, og på så at udføre det aktivt i praksis.

Mit håb er jo egentlig, at Danmark ville se, at Danmark blev langt større på den internationale scene, hvis man også aktivt sagde: Det er fint, hvis I vælger at stå på egne ben. Det ville styrke hele Norden; det ville styrke Vestnorden; det ville styrke det økonomiske ansvar. I stedet udtrykker man nærmest trusler om, at så ville vi gå økonomisk rabundus. Det er de ting, jeg taler om. Jeg har fuld respekt for det danske folkestyre, og jeg er også overbevist om, at det danske folkestyre vil få meget stor både færøsk og international respekt, hvis man også aktivt vil arbejde for fuldt færøsk demokrati, som altså i min optik betyder selvstændighed.

Kl. 17:09

Formanden:

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 17:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes bare, at det bunder i en eller anden form for fordom, sådan som jeg hører det, for jeg mener vitterlig ikke, der er nogen, der ønsker at regere Færøerne på den måde, som hr. Høgni Hoydal lægger op til. Tværtimod er der da et dybfølt ønske i Danmark om, at man på Færøerne får udviklet sin økonomi gunstigt og positivt. Og i jo højere grad man kan klare sig selv ved egne indtægter, jo bedre er det.

Så jeg ser altså bare ikke den bremse, som hr. Høgni Hoydal giver udtryk for her i dag, og som jeg så gerne vil bede hr. Høgni Hoydal genoverveje, bede ham genoverveje den måde,

man gribe tingene an på, for jeg synes, det er fejlplaceret, og jeg synes nemlig, at hr. Høgni Hoydal normalt baserer alle sine taler på den grundlæggende respekt for samarbejdet, som der jo i øvrigt også kommer til udtryk i hr. Høgni Hoydals tale.

Kl. 17:10

Formanden:

Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 17:10

Høgni Hoydal (TF):

Jeg takker for den saglige bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl, og jeg er fuldstændig enig. Vi bør kunne tale om det her, og det er muligt, at jeg bruger nogle ord, der vækker forkerte associationer, og også vækker nogle fordomme imod, hvad både jeg selv og mit parti og den færøske selvstændighedsbevægelse står for. Jeg prøver jo ikke at gøre Danmark til den store stygge ulv. Jeg prøver bare at sige, at det kunne være, at der var en gensidig interesse i, at man sagde, at man også aktivt støtter de færøske selvstændighedsbestrebelse, hvor tendensen vel har været, at man har sagt: Ja, o.k., vi kan måske acceptere det, men ellers støtter vi de kræfter i Færøerne, som ikke ønsker selvstændighed. Det er mere den balance, jeg taler om.

Når jeg bruger den retorik, jeg bruger, er det jo også for at slå fast, at det jo er vores egne valg. Hvordan vi ser på tingene, er det afgørende. Og jeg synes, at vi også bør kunne diskutere sagligt, at Danmark selvfølgelig også har nogle interesser i at bevare sit såkaldte enhedsrige. Der mærker jeg også en bløkering fra danske politikere, når man nævner det. For selvfølgelig har Danmark også en økonomisk og geopolitisk interesse i at bevare Færøerne og Grønland i sit rige. Hvis man kan anerkende det, tror jeg, at vi kan komme meget længere i den saglige debat.

Kl. 17:11

Formanden:

Tak til hr. Høgni Hoydal. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 17:11

(Privatist)**Simon Emil Ammitzbøll (UFG):**

Danmark har en selverklæret borgerlig-liberal regering, Rasmussen er statsminister, stadigvæk. Det er ganske vist en anden Rasmussen, men jeg og Borgerligt Centrum står stadig bag VK-regeringen, og jeg kvitterer for statsministerens redegørelse, som blev givet til Folketinget forleden. Der var et valgt fokus på den inter-

ationale krise. Man har valgt at dosere tiltagene i den rækkefølge, som krisen kræver det, i stedet for at gå med i en overbudskonkurrence om at præsentere den største milliardpakke for skatteydernes regning.

Danmark har brug for en borgerlig regering, især når vi er i en økonomisk krise. Men der er brug for at forny det borgerlige projekt, at give det borgerlige projekt ny luft under vingerne, at satse på klassiske borgerlige værdier. Jeg tænker på frihed, jeg tænker på reformer, jeg tænker på integration og retssikkerhed.

Vi ønsker mere frihed, mere frihed til den enkelte, mere frihed til virksomhederne, mere frihed til den offentlige sektor. Frihed giver lyst til at virke, frihed giver kreativitet, og frihed giver velstand. Mere frihed til den enkelte er fraværet af alle de tossedede regler, som velmenende folk, ofte herinde, finder på. Vi er så langt inde i Big Mother-skrækvisionen om et omklamrende, socialdemokratisk pusSENSsamfund, så det ikke er til at holde ud. Der er partier, der mener, at man skal være 25 år for at købe hovedpinepiller, at der skal være parfumeforbud, at rygeforbuddet skal strækkes endnu længere; opfindsomheden kender ingen grænser. På tirsdag kommer Forebyggelseskommissionen med sin rapport, jeg gruer for forslag om forbud og regulering. Lad dog folk selv bestemme, det giver oftest de mest fornuftige beslutninger.

Mere frihed til virksomhederne betyder væk med lukkeloven, det betyder væk med aldersgrænsen for salg af bestemte produkter, det betyder, at vi skal væk fra, at virksomhederne skal kæmpe med offentlige bureaukrater, når de blot vil skabe vækst og arbejdspladser.

Mere frihed til den offentlige sektor betyder, at vi skal væk fra skematyranniet for de offentligt ansatte og væk med detaljereguleringen. Lad os i stedet sætte politiske målsætninger og lade de offentlige ledere klare den konkrete opgaveudførelse. Til gengæld skal vi være mere villige til at ville afskedige dårlige offentlige ledere. Men vi bør have en offentlig sektor, der bygger på frihed og faglighed.

Vi ønsker reformer, så der kan komme styr på den basale velfærd. Lige adgang til god sundhed og god uddannelse er en klassisk borgerlig værdi. Vi vil have bedre skoler, bedre sygehuse, mere tid i ældreplejen. Men det kræver, at man tør tage fat på de langsigtede reformer, og at vi alle sammen bliver lidt længere på arbejdsmarkedet.

Det er nu mere end 10 år siden, at vi havde den såkaldte efterløns-skandale, og dansk politik er sandt fuldstændig til. Den eneste skandale var, at man ikke afskaffede efterlønnen, mens tid var. Hvis ikke vi ændrer de grundlæggende strukturer, mangler vi hænder og hoveder i fremtidens velfærdssamfund. Hvis ikke man gør noget, vil problemerne stadig blive ved med at være der. De forsvinder ikke af, at man herinde har tabuiseret debatten. Problemerne forsvinder ikke af, at man bilder folk ind, at man kan bruge flere penge uden at nedprioritere andre steder.

Endelig er der integrationspolitikken og retssikkerheden. Vi ønsker en integrationspolitik, der tager udgangspunkt i, at indvandrere hverken er ofre eller skurke, men at folk, der kommer hertil, bliver betragtet som mennesker. Selvfølgelig skal trekvartpsykopatiske bandemedlemmer i fængsel, det kunne da bare mangle andet, men vi må aldrig glemme, at det store flertal sådan set bare vil passe deres arbejde eller deres uddannelse og kere sig om deres familie. Det krænker både dem og os, at retssikkerheden bliver sat under pres.

Retssikkerheden burde være en borgerlig-liberal kærneværdi, men lige før jul vedtog et flertal den såkaldte tuneserlov. Det er lang tid siden herinde, men ikke i den virkelige verden. Vi må væk fra administrative udvisninger og i stedet for sikre, at terrorister kommer i fængsel, hvis de ellers er terrorister. Er de uskyldige, skal de selvfølgelig have mulighed for at blive rensset. I dag bliver de blot erklæret skyldige af efterretnings-tjenesten, og det er hverken godt for retsfølelsen, hvis de er skyldige, eller retssikkerheden, hvis de er uskyldige.

Borgerligt Centrum støtter regeringen. Vi vil gerne være med til at komme med konkrete løsningsforslag på konkrete problemer. Vi håber, at vi kan trække regeringen i retningen af mere frihed, flere reformer, bedre integration og højere grad af retssikkerhed. Det er en borgerlig vision, og det vil Borgerligt Centrum.

Kl. 17:17

Formanden:

Tak. Der er ingen ønsker om korte bemærkninger. Det vil sige, at vi nu giver muligheden for, at statsministeren kan få lov at få ordet.

Min forventning er, at der bliver en pause. Nu må vi vente og se, men jeg vil tro, at der bliver en pause, så er man indstillet på det. Det vil blive cirka kl. 18. Det er ikke nødvendigt, siger statsministeren. Lad os lige vente, vi kan lige

føle os lidt frem på tangenten. I hvert fald er der en mulighed for at bruge ½ time, vil jeg sige til statsministeren, værsgo.

Kl. 17:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tusind tak for det. ½ time kan man jo altid bruge til at få sagt et par borgerlige, liberale ord. Omvendt kan man jo også sige, at hvis man skulle indskrænke sig til at reflektere over, hvad der er kommet frem af ny politik og nye bud fra oppositionen her i dag, så kunne det jo gøres ganske, ganske kort. For det, der står tilbage efter at have siddet helt stiltærdigt og lyttet til alle de kloge ord, der er sagt i dagens løb, er, at vi på trods af statsministerskifte jo altså fortsat har en borgerlig-liberal regering med et stærkt, solidt parlamentarisk grundlag, som har en sikker hånd på rattet i forhold til at styre Danmark trygt og godt igennem krisen. Og over for det står der, så en stribe partier, som øjensynligt kan samles i det fromme håb at gøre en ende på denne regering, men som jo derudover ikke rigtig byder ind med svar.

Må jeg ikke starte med det med krisen først, for jeg synes sådan set, at vi alle sammen skylder danskerne at tale lige ud om den sag og i øvrigt afstå fra at skyde hinanden falske motiver i skoene. På trods af det har jeg jo så hørt, også her i dag, ligesom det har været fremført i medierne, tv-indslag efter tv-indslag, at jeg personligt skulle have haft den holdning, den attitude, den bedømmelse, at det hele var overstået til sommer. Hr. Villy Søvnald gentog det her i dag igen. Den socialdemokratiske ordfører gjorde noget tilsvarende.

Må jeg ikke bare om det sige, at alt det her jo så beror på en lille avisartikel i Børsen med en interessant og forvrænget overskrift. Derfor vil jeg da gerne lige helt ekstraordinært referere til Børsen, som øjensynlig på den måde altså er grundlaget for den kampagne, som S og SF fører mod regeringens kriseforståelse. Jeg citerer selv samme avis' leder den 7. april i indeværende år. Og nu citerer jeg så:

Men værre er det, at Socialdemokraterne fordrejer sandheden i de missiler, der sendes af sted. F.eks. var S-leder Helle Thorning-Schmidt alle steder i weekenden ude med budskabet om, at Lars Løkke tror, at krisen slutter til sommer, og at det er uansvarligt. Angrebet bygger på et interview, som Lars Løkke Rasmussen gav til dagbladet Børsen for en måned siden. Her sagde Løkke ganske vist, at hvis man skal være optimistisk, kan økonomien ramme en bund i sensom-

meren, hvorfra den langsomt kan begynde at bevæge sig op, dog med højere ledighedstal i endnu en periode.

Men Løkke sagde også: Man skal godt nok være meget sikker på at have verdensmonopolet på at kunne se præcis, hvornår det her vender, hvis man ville investere alle sine penge på at kende det tidspunkt. Vi kender det ikke, og det er derfor, vi har valgt at følge det dagligt og håndtere det dagligt.

Uanset, hvad man mener om krisen, er der gået mange nuancer tabt i Thornings udlægning.

Hvorfor trækker jeg det her frem? Det gør jeg, fordi jeg sådan set har den grundholdning, i hvert fald til mit eget politiske arbejde, at det skal gøre en forskel, og at det skal hvile på redelighed. Og det er simpelt hen ikke redeligt, hvis hele den politiske debat tager afsæt i falske myter, der bringes til torvs.

Danmark er midt i en krise, verden er midt i en krise. Danmark kan ikke gå fri af krisen. Vi er et lille land, der har skabt både rigdom og velstand ved at være i interaktion med resten af verden. Og når væksten bremser op i resten af verden, påvirker det også dansk økonomi. Det er selvkært, det er selvkært. Der findes ingen, der er i stand til at sætte en deadline på, hvornår det vender.

Det, der er vores opgave herinde, og som jeg kunne ønske mig at man kunne samles om i stedet for bare mytologisk at føre kampagne mod hinanden, er at styre Danmark så sikkert igennem denne krise som overhovedet muligt. Det kræver også – hvis vi igen tager afsæt i redeligheden – at vi siger tingene lige ud, som de er, nemlig at når krisen er international, og når Danmark henter sin velstand i samhandel med andre lande, så kan vi ikke imødegå hele denne krise alene ved at øge den indenlandske efterspørgsel i Danmark. Vi kan ikke bygge os ud af krisen.

Det er ikke det samme, som at vi ikke også skal bygge – jeg skal vende tilbage til det om lidt – men vi kan ikke isoleret bygge os ud af krisen. For hvis vi fuldstændig enøjet forsøger at hente hjem, hvad vi taber i eksport, ved at tage penge op af statskassen, så risikerer vi, at Danmark står afplukket tilbage den dag, konjunkturerne vender. Så risikerer vi for værre danske virksomheders konkurrenceevne yderligere, så risikerer vi at tabe yderligere på eksporten, og så risikerer vi i en eller anden blind jagt for at vise handling nu at svigte, ja, jeg taler ikke så meget om vores

børn og børnebørn, for jeg taler i virkeligheden om os selv, fordi vi om ganske få år, når billedet er vendt, så vil stå i en meget uheldig situation.

Derfor er vi nødt til at være fuldstændig op-rigtige og sige, at det, vi magter politisk, er at tage toppen af en negativ udvikling i forhold til beskæftigelsessituationen, men at der ikke findes den trylleformular, der gør, at krisen kan gå uberørt hen over Danmark.

Kl. 17:23

Har regeringen så handlet? Ja, hvis man lytter til oppositionen her i dag, kan man høre, at vi så øjensynlig bare har siddet på hænderne hele tiden. Og jeg måtte forstå på Socialdemokratiets ordfører, at der var én rigtig ting, vi havde gjort, nemlig renoveringspuljen; det var vist det eneste rigtige, vi overhovedet havde gjort.

Så må man så konstatere, at det altså var en fejl at lave en bankpakke sidste efterår, der skulle tøj pengestrømmene op i bankmarkedet. Man må konstatere, at det var en fejl at vedtage en finanslov, som fra det forslag, der blev fremsat i august, og til det, vi vedtog hen mod jul, blev stadig mere ekspansiv og gav et bidrag til efterspørgslen. Det var en fejl, at vi lavede en finanspakke til 100 mia. kr., skudt ind i ansvarlig indskudskapital i danske pengeinstitutter. Det var en fejl, at vi lempede erhvervskreditterne med mere end 60 mia. kr. ved at udskyde afregningen af A-skat og moms. Det er en fejl, at de danskere, der har tvangsopsparret, på et tidspunkt, hvor det næsten gik for godt, i SP, nu får adgang til deres egne penge. Det er en fejl, at vi har fremrykket trafikinvesteringer for et milliardbeløb, endskønt oppositionen selv har deltaget i det; det er den bredeste trafikaftale nogen sinde, men det er en fejl. Det er en fejl, at vi har lavet en renoveringspulje. Det er en fejl, at vi har lavet en skatte-reform, som har en offensiv tilgang til at give familierne tilliden til deres egen økonomi tilbage. Det hele er en fejl, for det eneste rigtige er det magiske tal på 36 mia. kr., som ingen rigtig ved hvad dækker over. For når der bliver sagt, at der er lagt en plan frem, er det jo altså en plan, der består i, at man har lanceret et tal og har sagt, at hvis man bruger 36 mia. kr. over 2 år, så er idel lykke gjort, og så vender man så i øvrigt tilbage successivt og fortæller om, hvad der gemmer sig under de her 36 mia. kr. De er snart ved at være brugt op; de er snart ved at være brugt op.

Regeringen har den tilgang til krisen, at vi i en kombination af for det første at få pengemarkerne til at fungere, for det andet at stimulere efterspørgslen både privat og offentligt og for

det tredje ved løbende at se på arbejdsmarkeds-politikken – beskæftigelsesministeren har taget en række tiltag – skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at minimere de menneskelige omkostninger, ved at Danmark er i krise. Vi ønsker ikke at vende tilbage til en situation, som jeg også sagde det i tirsdags, hvor begreber som langtidsledighed og ungdomsarbejdsløshed på ny bider sig fast, og hvor man ikke bare frygter at miste sit arbejde – for det er selvfølgelig aldrig rart at skulle skifte position – men man frygter det rigtig, rigtig dybt, fordi sandsynligheden for, chancen for, at det overhovedet kan lade sig gøre at finde en ny beskæftigelse, er ikkeeksisterende. Og det var jo præcis min pointe med at trække min 19-årige søn frem den anden dag. For det er jo uomtvisteligt sådan – det tror jeg da i hvert fald der er mange i min egen generation der kan huske – at det for år tilbage var sådan, at man gik i gymnasiet eller på teknisk skole eller i nogle af de andre ungdomsuddannelser og sådan for alvor frygtede livet efter skoleafslutning, fordi ungdomsarbejdsløshed virkelig var et begreb.

Sådan har det jo ikke været op til nu, og det, der er vores opgave, er at sørge for, at det ikke gentager sig. Det er sådan set også baggrunden for, at undervisningsministeren allerede i morgen mødes med arbejdsmarkedets parter – DA og LO – for at vurdere situationen, bl.a. omkring praktikpladser, for regeringen er meget indstillet på at handle. Og jeg forstår, at undervisningsministeren sådan set også er indstillet på at etablere en helt fast mødefrekvens med arbejdsmarkedets parter på ugentlig basis for løbende at vurdere, om der skal foretages justeringer, der gør, at vi undgår det problem, at unge f.eks. ikke kan få en praktikplads.

Jeg kan i øvrigt oplyse omkring unge i al almindelighed, at regeringen har iværksat en række analyser med henblik på at kunne fremkomme med en vifte af initiativer op mod sommeren, der skal sikre det, der er vores ambition, nemlig at unge er i gang. Og er man ikke i gang med et arbejde, fordi det ikke er så nemt uden kvalifikationer at finde et job, som det var for et år siden, så skal man være i gang med en uddannelse.

Kl. 17:28

Det er jo sådan set også en chance for at nå de målsætninger – som jeg ellers troede at vi var enige om – om, at flere unge skal have en egentlig ungdomsuddannelse. For det er jo en sandhed, at der i en årrække med højkonjunkturer

har været en situation, hvor det for mange unge mennesker måske var mere attraktivt at springe ud på arbejdsmarkedet og tage sig et job end at gøre sin ungdomsudannelse eller anden form for uddannelse færdig.

Nu er der en helt ny beskæftigelsessituation. Det vil sige, at der også er en helt anden mulighed for at engagere de unge i at få en uddannelse, og det er jo en situation, der skal benyttes. Og regeringen vil ikke sidde og se på, at unge mister livsmodet, fordi der hverken er udsigt til arbejde eller uddannelse.

Så vi har et meget, meget stærkt fokus på at styre Danmark sikkert gennem krisen på en måde, hvor vi minimerer de menneskelige omkostninger, men hvor vi altså også samtidig sikrer, at det Danmark, der står på den anden side af krisen, er et stærkt Danmark, som har konkurrencekraft til at kunne få fuld glæde af det opsving, der så venter.

Det er jo i øvrigt bemærkelsesværdigt, at den regering, der sådan set har skabt de her resultater, nu bliver mistænkt for at være fuldstændig ligeglade med dem og for, at vi nu bare passivt vil se på, at alle de resultater, vi har opnået, tabes på gulvet igen. Det er da en mærkværdighed. Altså, det har da logikken imod sig, at en regering, der har ført en økonomisk politik, som har bragt beskæftigelsen op på danmarksrekordniveau og arbejdsløsheden ned på danmarksrekordniveau, nu bare skulle lægge hænderne over kors og sige: Vi er da flintrende ligeglade med, om udviklingen vender.

Det er da i øvrigt også tankevækkende, at de partier – og her tænker jeg specielt på Socialistisk Folkeparti, som jo på alle måder svinger taktstokken i oppositionen – der historisk set har anbefalet os at føre en politik, som, hvis vi havde lyttet til dem, ville have forhindret os i at handle, som vi gør nu, nu skal gøre sig til overdommere for den måde, vi håndterer situationen på. For sandheden er jo, at når det kan lade sig gøre, at vi kan tage alle disse initiativer, vi har taget, og at jeg i øvrigt kan stå her og markere en parathed til, at mere kan ske, hænger det jo sammen med, at regeringen har holdt sig for ørerne, hver gang ikke mindst Socialistisk Folkeparti har peget på, at vi skulle bruge de store overskud til flere investeringer i velfærd, til højere offentligt forbrug, og sagt: Brug nu pengene, brug nu pengene.

Det er jo kun ved systematisk at lægge det døde øre til det, at Danmark i dag står med så robust en økonomi, at vi faktisk mere end andre

lande kan handle på denne krise og har et langt bedre udgangspunkt.

Med det her vil jeg sådan set bare markere, at den her konkurrence om, hvem der bekymrer sig mest om danskernes beskæftigelsessituation, håber jeg at vi kan slippe for. Vi kan så have en politisk diskussion eller en faglig diskussion eller en holdningsmæssig diskussion om metodevalg. Fint nok for mig, men fri mig for den der mistanke om, at vi ikke skulle kere os om menneskene i vores samfund.

Hr. Villy Søvndal var jo af to omgange inde på sådan en morsomhed omkring min fysiske statur, og der vil jeg bare sige, at der da knytter sig visse fordele til at være en lille mand. Og det er, at man kan få øje på de sådan helt jordnære problemer. Der er selvfølgelig også nogle problemer ved det, for man har så ikke helt det samme skarpe blik, som hr. Villy Søvndal har, for sådan meget vidtløftig snak og luftige betragtninger. Det er så et åg, jeg må tage på mine smalle, små skuldre.

Der har så været en stærk efterspørgsel efter det brede samarbejde. Til det vil jeg sige: Ja, gerne. Det brede samarbejde fordrer jo, at man gør sin situation og stilling klar.

Skat er blevet nævnt som et eksempel på, at denne regering fører blokpolitik. Må jeg ikke bare om det sige, at sådan som jeg selv erindrere skatteforhandlingerne, blev de tilrettelagt på en måde, der sådan set skulle gøre det let for alle, der ville løfte og være med. Hr. Villy Søvndal brugte det billede, at når man så på det samlede billede af skattereformen, så det helt skævt ud. Har regeringen så i virkeligheden stillet nogen ultimative krav om, hvordan billedet skulle se ud? Ikke mig bekendt.

Altså, regeringen definerede en ramme for forhandlingerne – en trekantet ramme, lidt avanceret, der egentlig umiddelbart burde tale til kreativiteten. Det var en trekantet ramme, og hvis man kunne se den ramme for sig, var man i øvrigt velkommen til at byde ind med i princippet et hvilket som helst motiv, man havde lyst til at male.

Kl. 17:34

Hvad var det så for en trekantet ramme? Det var en ramme, der gik på, at når vi var færdige med at male, skulle billedet ikke males over igen, så skulle der være et skatkestop, og så skulle danskerne på ny kunne regne med, at det skattesystem, der kom ud af en reform, kunne stå i en betydelig årrække, så man kunne disponere i tillid til det. Det var den ene ting.

Den anden ting var, at når vi lavede denne skattereform, som jo laves af hensyn til fremtiden for at sikre velstanden i det danske samfund til den dag, hvor krisen er slut, og vi på ny kommer til at mangle hænder på arbejdsmarkedet, så skulle vi også bruge den offensivt i forhold til den aktuelle situation, altså fuld finansiering, men løbet offensivt i gang, sådan at vi til en start gav mere ud, end vi krævede ind. Det var den anden forudsætning.

Den tredje del af rammen var så, at det her billede skulle males med en vis hurtighed, primært jo fordi at når denne krise langt hen ad vejen i øvrigt også hviler på psykologi, altså på, at mennesker, som i øvrigt ikke er i risiko for at miste deres job, og som har udsigt til stor fremgang i deres rådighedsbeløb på grund af lønforhøjelser og skattelettelser, ville det være klogt at få fjernet den usikkerhed, der jo altid knytter sig til at diskutere skat, så hurtigt som muligt. Altså skattestop, en offensiv indfasning og et hurtigt forhandlingsforløb. Det var rammen.

Hvis man kunne se den ramme for sig, ville man se, at der altså var fri maling. Men man gad ikke engang gå hen til staffeliet, og det har jeg sådan set tænkt meget over. Jeg har tænkt rigtig meget over det, og indtil i dag har jeg kun kunnet finde en forklaring på to af elementerne. Det er jo oplagt, at når ikke man vil være med til at tegne et skattebillede inden for en ramme, der hedder, at billedet skal stå i lang tid, så er det jo altså, fordi man er imod skattestoppet, og fordi man ikke ville give den binding, det løfte til danskerne, at de kunne regne med, at det så blev ved det, vi aftalte. Man ville forbeholde sig retten til at komme igen og kræve ekstra ind. Det er jo til at forstå, og det tror jeg også det er for danskerne, som de er flest. De ved nu, at der er en opposition, som, hvis de får magt, som de har agt, altså har lyst til at lade skatterne stige.

Det andet er, at det jo kan være svært at forstå, at danskerne ikke må få flere penge mellem hænderne. Det kan jo være svært at forstå, at de familier, der måske sidder lidt klemt økonomisk, ramt af midlertidig arbejdsløshed, ramt af bankrenter, der på et tidspunkt gik i vejret, ikke skulle have mulighed for at kunne stabilisere deres økonomi ved at få en fremgang via en omlægning af skattesystemet. Men det kan jo kun forstås derved, at man siger: Vi ved bedre, den rigtige måde at håndtere borgernes økonomi på er ved at få pengene ind i egne folketingslommer og så lade dem blive der og at agere på vælgerens vegne. Det er måske til at forstå alligevel.

Så er der det med hurtigheden. Det har jeg aldrig kunnet forstå. Men dag for dag står det alligevel klarere for mig. Nu er det halvanden måned siden, vi lavede en aftale, og vi ved endnu ikke noget som helst om, hvad det var, vi skulle have forhandlet med Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, hvis forhandlingerne ellers var ført videre. Her halvanden måned efter er der, selv om spørgsmålet er stillet igen og igen, jo ikke bare antydningssvis et svar på, hvad det er for en nuance i maleriet, der skulle laves om. Er det det der med mellemskatten, der er den store forbrydelse, altså at der er 2 millioner danskere, der nu slipper for mellemskatten? Er det det, der er galt? Er det det, at 350.000 danskere nu slipper for at betale topskat, der er galt? Vi får intet svar, vi får intet svar.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at jeg trækker det her frem som et symptom på tingenes tilstand, altså at hvis man skal have det brede samarbejde, så fordrer det jo altså, at man starter med at gøre sin stilling klar.

Derfor må jeg også skuffe hr. Villy Søvndal, når hr. Villy Søvndal nu sådan glæder sig over, at nogle skulle have erklæret ham krig. Det kan jeg klart dementere, for vi fører kun krig mod uvenner, og vi ved simpelt hen ikke, om vi er venner eller uvenner, fordi vi ved intet om, hvad Socialistisk Folkeparti i virkeligheden mener. Så for nærværende vil jeg så bare forbeholde mig retten til både krig og kærlighed. Det kommer, når det kommer, og det kommer, i takt med at hr. Villy Søvndal vil åbenbare for resten af verden eller i hvert fald da bare denne lille eksklusive skare, der sidder her – vi kan lade det blive mellem os til en start – hvad det egentlig er for en politik, Socialistisk Folkeparti vil føre, for vi ved det jo ikke.

Kl. 17:39

Hvis vi skifter spor, kan vi jo tage retspolitikken, hvor hr. Villy Søvndal sådan kredsede lidt om, om regeringen har forskellige holdninger. Det tankevækkende er jo, at hvis man studerer Socialistisk Folkepartis retspolitiske præstationer, er de jo hurtigt til at overse, for de er fuldstændig entydigt gået ud på, at man har trykket på den røde knap, hver gang regeringen har foreslået retspolitiske stramminger. Gang efter gang efter gang har man trykket på den røde knap, indtil man så sprang ud og for en stund – på grund af, kan jeg forstå, en helt ekstraordinær situation – havde et helt ekstraordinært synspunkt, som man måske havde eller måske

ikke havde. Det beror på en gruppedrøftelse, og det har jeg stor respekt for.

Men så er det, at jeg ikke kan forstå, hvorfor man så skal skose mig og regeringen, når vi i forhold til hele spørgsmålet om unge brødre, der skubbes foran i kriminalitet, lægger op til en helt åben proces, der i virkeligheden er enormt inkluderende i forhold til alle Folketingets medlemmer. For vi har ikke en, to, tre eller fire holdninger til det spørgsmål. Vi har én holdning, den holdning er krystalklar, og den gav jeg udtryk for i tirsdags, nemlig at det er totalt uacceptabelt, at vi har et system, der gør, at hvis man er 14 år, 11 måneder og 20 dage, er man straf- og sanktionsfri, mens man ifalder fuld straf, hvis man er 15 år. Det er ikke acceptabelt, og det er ikke acceptabelt, at der spekuleres i, at man kan skubbe små brødre foran sig, og at de kan begå kriminalitet straffrit. Det vil vi lave om på. Det er regeringens holdning.

Så skal vi finde den rigtige metode, og om metoden sagde jeg meget klart i min tale den anden dag, at den finder vi frem til, ved at vi nu tager en fordomsfri diskussion om at finde et alternativ til den eksisterende kriminelle lavalder, og oven på en sådan fordomsfri diskussion, som jo bl.a. kan tage næring af, at Ungdomskommissionen kommer med en betænkning hen mod sommer, vil regeringen komme med et udspil og et lovforslag. Det er sådan set en helt åben politisk proces med afsæt i én og kun én holdning, og det skal vi så skoses for og først og fremmest jo altså her i Tinget i dag af den mand, der måske ellers repræsenterer den største form for omstillingsparathed i de retspolitiske debatter. Det er da ganske tankevækkende.

Så har ud over krise, ledighed, skat og retspolitik jo også sundhed været til diskussion her i dag. Og vi har på ny måttet lægge øre til påstanden om, at regeringen skulle have en ambition om at lave en opdeling i det danske sundhedsvæsen i et A- og et B-hold. Det kan jeg meget klart afvise, for det, der har været regeringens ambition fra dag et helt tilbage i 2001, har sådan set været at komme den kunstige form for opdeling, vi havde i det danske sundhedsvæsen, før regeringen kom til, til livs.

Jeg ved godt, at det snart er så længe siden, at det kan være svært at huske, men hvad var situationen, før regeringen kom til i november 2001? Jo, situationen var den, at nogle af de mennesker, der f.eks. sad på regeringsbænkene her – det var nogle af de eksempler, der var fremme i dagspressen – eller andre mennesker,

der havde en vis rummelig privatøkonomi, havde en mulighed for at komme superhurtigt i behandling, for der har jo aldrig været, og der er fortsat ikke, må jeg forstå, noget forslag om at forbyde privathospitaler. Så de var der jo, og de, der havde pengene, de, der kunne belåne friværdien, og de, der havde forsikringspolicerne, kunne så benytte det tilbud, og alle andre ganske almindelige danskere kunne bare stille sig i kø.

Det var dengang, hvor vi havde de her forfærdelige historier om mennesker, der blev presset ud af arbejdsmarkedet, fordi de ikke kunne få en banal operation. Det var dengang, hvor vi havde de historier, hvor ideologi spændte ben for pragmatiske og fornuftige løsninger. Kan man huske falckredderen fra Glamsbjerg, som var på kanten til at miste sit arbejde, fordi man forbød den kommune, han boede i, at bruge kommunale kroner på at give ham den operation, han havde brug for, og som kunne gøre, at han kunne fastholde sit arbejde, selv om økonomien i det var sådan, at udgiften, ved at kommunen betalte for operationen, var langt under den udgift, kommunen nu fik ved sygedagpenge?

Det var den form for tænkning, man havde i sundhedspolitikken dengang, og det var sådan en tænkning, vi tog et opgør med, fordi regeringen havde og fortsat har det grundsynspunkt, at vi skal have et stærkt offentligt sundhedsvæsen, men at vi ikke skal være berøringsangste for også at trække privat kapacitet ind. For det, der er det vigtigste og helt afgørende, er, at patienterne bliver behandlet til tiden.

Kl. 17:44

Det er så det, som Socialdemokratiets ordfører i dag antyder skulle være en vennetjeneste. Helt ærligt, det ord vil jeg egentlig gerne tage til mig. Hvis vi kan være enige om at lave den fortolkning, at det handler om at være venner med patienterne, så medgiver jeg et hundrede procent, at det har været én stor vennetjeneste at lave en kursændring i det danske sundhedsvæsen, som har betydet, at vi har sat patienten – vores ven – i centrum og sikret, at hvis man ikke kan behandles til tiden, har man altså en mulighed for at blive flyttet over og blive behandlet privat.

Det er så rigtigt, at vi har måttet afmontere det for en stund på grund af de strejker, der var sidste forår, og derfor skal jeg over for hr. Jens Peter Vernersen og andre, der har bragt det frem, være den første til at indrømme, at hvis

man kigger i statistikken, er den ikke særlig pæn for nærværende. Det er uomtvisteligt rigtigt, at ventetiderne har været stigende oven på den pukkel, som sidste års strejke efterlod. Men det er jo så ikke et argument for at blive yderligere berøringsangst. Nej, det er jo et argument for det, som regeringen nu med sundhedsministeren i spidsen gør, nemlig at sætte fuld skrue på og sørge for, at patienterne får genvundet den patientrettighed, som er unik i europæisk sammenligning, hvor alle altså har en mulighed for at lade sig behandle til tiden. Det sker her pr. 1. juli 2009.

Det er så rigtigt, at det, at vi også i forhold til at inddrage de private sygehuse stadig har stået fast på ikke at være berøringsangst, så har gjort, at det fylder noget mere, end det har gjort historisk set, og det er jo også forklaringen på, at vi nu begynder at kunne se, at vi får nogle fordele på priserne, for på det her område som på alle andre områder er det jo sådan, at mængde og pris følges ad. Det er så også baggrunden for, at der nu her laves et nyt system, som skal sikre, at vi over tid får høstet de gevinster, der ligger i, at den supplerende private sygehusemasse fylder lidt mere, og at man kan regne med, at der er en større omsætning, der lægges der. Der er så nogle, der forsøger at tage det som et udtryk for, at der historisk skulle have fundet en overbetaling sted. Det kan jeg klart afvise. Det er et udtryk for, at vi nu fremadrettet høster den gevinst, der knytter sig til, at der kommer flere og større private aktører.

Jeg vil så lige på falderebet i forhold til den her replik gøre op med den misforståelse, som jo blandt andre fru Margrethe Vestager trak frem, nemlig at regeringen skulle renoncere i forhold til EU-politikken og situationen omkring de danske undtagelser. Det kan jeg klart dementere. Det, jeg sagde i tirsdags, følger sådan set meget fint op på den vedtagelse, der blev lavet her i Folketinget, jeg tror, det var den 10. marts i indeværende år, hvor et meget bredt flertal jo også konstaterer, at det er en god idé at have klarhed over traktatgrundlaget, før man går videre ad den vej.

Det er sådan set den politiske forudsætning, jeg bare ville synliggøre over for os alle sammen, nemlig at når vi skal spørge danskerne næste gang, skal det jo altså være med den ambition, at vi kommer undtagelserne til livs – vi skal jo ikke spørge bare for at spørge – og der er der altså nødt til at være et klarere grundlag at spørge på, det gælder traktatmæssigt, det gælder i forhold

til irlernes situation, og så gælder det selvfølgelig også i forhold til den parlamentariske situation her i Folketinget, så den handske er sådan set kastet ned i salen. Regeringen har gjort sin stilling klar: Vi ønsker at komme forbeholdene til livs. Der er ét parti, der endnu mangler at melde klart ud, og jo, det er da måske tankevækkende nok det parti, der i øvrigt har fyldt en del i forhold til klarhedsmæssigt at finde ud af, hvor det egentlig er henne, nemlig Socialistisk Folkeparti. På et tidspunkt får vi vel nogle klare meldinger fra Socialistisk Folkeparti, og det må jo så indgå i vores vurdering af, om tiden er kommet til, at der kan finde en folkeafstemning sted.

Allersidst – idet den røde lampe lyser nu – vil jeg bare i forhold til de nordatlantiske medlemmer, der tog ordet, først sige til hr. Lars-Emil Johansen, at jeg står ved, hvad jeg sagde den anden dag om, at vi nu skal have selvstyreloven på plads. Jeg ser frem til, at det lykkes. Jeg ser frem til at kunne fejre det på den grønlandske nationaldag. Jeg kan bekræfte, at den position, Grønland derved får, jo efterfølgende så kommunikeres ud i verdenssamfundet. Det påtager vi os ansvaret for.

Dernæst vil jeg takke hr. Høgni Hoydal for de meget pæne ord. Jeg skal ikke forsøge at returnere på færøsk, men jeg forstod alt, hvad der blev sagt, og jeg bilder mig selv ind, at jeg forstår så meget færøsk, også med hensyn til færøsk kultur og politik, at jeg ved, at de synspunkter, hr. Høgni Hoydal har givet udtryk for her på talerstolen i dag, ikke er de eneste synspunkter, der er repræsenteret i den færøske debat i spørgsmålet om rigsfællesskabet. Derfor vil jeg – uden at det skal være nogen nytårstale, for det er det netop ikke – lægge mig i kølvandet på min forgænger og sige, at hvis Færøerne ønsker et andet forhold til Danmark end det, Færøerne aktuelt har, så løber man en åben dør ind, men den kan kun åbnes fra den færøske side, for vores grundsynspunkt er sådan set det, at vi har et stærkt og rigt rigsfællesskab, og det ønsker vi at stå ved.

Men er der en stemning på Færøerne, som også rækker ud over hr. Høgni Hoydals eget parti, og som dækker et solidt flertal i den færøske befolkning, vil jeg selvfølgelig til hver en tid respektere det og tage de nødvendige konsekvenser af det.

Kl. 17:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til statsministeren. Der er bedt om en række korte bemærkninger, og vi har besluttet, at vi

kører debatten igennem efter statsministerens tale. Det vil sige, at der ikke bliver nogen spise-pause.

Ifølge forretningsordenen er der 1 time til korte bemærkninger. Den første er fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:51

Helle Thorning-Schmidt (S):

Jeg havde egentlig håbet på eller regnet med, at når man blev statsminister, ville man sådan ose af overskud og glæde over at skulle tage fat på opgaven. Men jeg synes jo egentlig, at det er en noget sur og forurettet statsminister, vi møder i dag, med de sædvanlige angreb på oppositionen. På en eller anden måde savner jeg den livsglade finansminister, vi havde før i tiden, men det kan være, at det kommer.

Statsministeren må tilgive os, at vi er meget optagede af det her med den økonomiske krise, og vi er også meget bekymrede for, om regeringen tager tingene alvorligt. Jeg tilhører jo en generation, hvor det faktisk er en borgerlig regering, der har lært mig om ord som ungdomsledighed og langtidsledighed. Der var 350.000, da Schlüter gik af, så det har jeg da taget med mig.

Men også nyere historie har vist os, at regeringen måske ikke tager krisen så alvorligt. Ved indgangen til 2008 sagde den daværende statsminister, at det værste, der kunne ske, var, at det kom til at gå for godt. Så kom han hjem fra sommerferie og nægtede, at Danmark var i recession. På det tidspunkt var vi allerede i recession. Ved åbningsdebatten sagde han, at det største problem var, at vi kom til at mangle hænder. Jeg sagde det modsatte og blev selvfølgelig som sædvanlig hånet for det, men havde også ret. Nu har vi en statsminister, som for nylig var finansminister, der jo rent faktisk sagde, at vi med det mest optimistiske skøn måske kunne håbe på, at det hele vendte til sommer. Det er meget muligt, at man har forsøgt at ændre de citater senere hen. Det har vi set før, men man opfattede faktisk, at det ville ændre sig til sommer.

Nu vil jeg gerne spørge statsministeren: Hvordan ser statsministeren på denne situation? Vi fik i tirsdags at vide, at man ikke kunne vide, hvornår det hele vendte, men jeg vil gerne vide: Hvad er det for nogle tal, statsministeren ser i horisonten? Hvad er det for nogle væksttal, vi får i Danmark? Hvad er det for nogle ledighedstal, vi får? Jeg synes egentlig, at det vil være vigtigt at få de tal for at vide, hvilket grundlag regeringen leder landet på.

Kl. 17:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 17:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er jo lidt tankevækkende, at man står og kalder på mere alvor og samtidig skoser mig for ikke at strutte af livsglæde. Jeg vil bare sige, at jeg har den tilgang til det, at jeg ikke synes, at man, når vi taler om krisen og den risiko, som almindelige danskere har for at miste deres job, skal lave et show ud af det. Så der vil, hvad det angår, være en grænse for livsglæden og den sceniske udfoldelse.

Jeg tager situationen meget alvorligt. Jeg har ikke noget svar på og har aldrig haft noget svar på, hvad deadline er her. Jeg synes, at det måske sådan er lidt beskæmmende, at fru Helle Thorning-Schmidt nu prøver igen, når jeg lige har refereret, hvad jeg har gjort. Hvornår vender det? Det ved vi ikke. Den her krise er præget af en utrolig usikkerhed. Der er ingen, der ved, hvor dyb den bliver, og ingen ved, hvor lang den bliver.

Det er sådan set baggrunden for, at den kloge, ansvarlige måde at håndtere krisen på er at holde den dagligt og ugentligt under observation og med stor præcision lave de lempelser, der skal til, for at lave så god en krisestyring, man kan, uden risiko for, at man så at sige har brændt alt krudtet af og det så efterfølgende viser sig, at der var brug for mere. Det er vores tilgang til det.

Så kan jeg i øvrigt helt praktisk oplyse, at Finansministeriet her omkring månedsskiftet i starten af maj kommer med en ny konjunkturvurdering. Det kan man så sige vil være det mere officielle bud på en fremadrettet prognose.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:55

Helle Thorning-Schmidt (S):

[Lydudfald] ... den fornødne alvor. Det gør vi faktisk også, og derfor må statsministeren også tilgive mig, at jeg bliver ved med at spørge om, hvordan statsministeren selv ser situationen. Det er ganske enkelt ikke godt nok, hverken for mig eller, tror jeg, for de utrolig mange mennesker, der bliver ramt af ledighed, der bliver ramt af krisen. Det er ikke godt nok, at vi har en statsminister, der siger, at han ikke ved, hvornår det ender.

Vi er nødt til at få en nøgtern vurdering fra statsministeren. Det er trods alt statsministeren, der i øjeblikket leder landet, og derfor vil jeg gerne vide: Hvor langt skal vi op i ledighedstal? Er det ved 80.000, er det ved 100.000, er det ved 120.000, at man vil komme med de næste dryp, som man hele tiden taler om? Hvor langt skal vi ned, når det gælder væksten? Er det ved -2 pct.s vækst, er det ved -3 pct.s vækst? Hvad er statsministerens kriterier for at gribe ind med en stor vækstplan, som kan lindre den krise, der nu rammer Danmark?

Jeg vil gerne vide meget præcist: Hvornår vil statsministeren gribe ind?

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 17:56

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er meget enkelt at svare på, for der er grebet ind. Der er grebet kontinuerligt ind, fra vi så de første krisetegn, og frem til i dag. Og som jeg har forstået det forslag til vedtagelse, der er fremsat af de partier, der repræsenterer et flertal her i salen, er der også i det en meget klar markering af en parathed til at gribe yderligere ind. Fru Helle Thorning-Schmidt skulle jo være glad, fordi der altså manifesterer sig et flertal her i Folketings-salen i dag, som siger, at man er parat til at lave en yderligere fremrykning af investeringer i borgernære institutioner, skoler, daginstitutioner og ældreområdet ude i kommunerne.

Så når fru Helle Thorning-Schmidt efterlyser en vækstplan, er der en vækstplan. Regeringen forfølger en meget klar vækststrategi, som har det sigte at gøre gode ting, som det under alle omstændigheder vil være en god idé at gøre: investeringer i en bedre infrastruktur, investeringer i klimaforbedringer, investeringer i forskning, i teknologi, i noget af det, der gør Danmark rigere på sigt, og så gøre det i et tempo, som er afpasset den økonomiske udvikling. Det er den strategi, vi forfølger.

Over for det står så den her tanke om, at med et trylleslag og 36 mia. kr. forsvinder alting. Det gør det desværre ikke, vil jeg sige til fru Helle Thorning-Schmidt, for hvis det var situationen, så trak jeg et checkhæfte op med det samme og skrev en check på 36 mia. kr.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Helle Thorning-Schmidt.

Kl. 17:57

Helle Thorning-Schmidt (S):

Selv om det bliver fremstillet sådan, tror jeg ikke, der er nogen, der har påstået, at krisen kan forsvinde ved et trylleslag. Det mener jeg ikke, og det tror jeg ikke store dele af oppositionen mener. Næ, det, vi kan gøre, er, at vi kan lindre den smerte, som Danmark skal igennem. Og når vi har foreslået 36 mia. kr., er det, fordi vi vurderer, at man i hvert fald får et vækststab i Danmark på 2 pct.; man bliver 2 pct. fattigere i Danmark. Derfor når vi frem til 36 mia. kr.

Jeg vil bare gerne vide, hvordan statsministeren tænker. Er det tilstrækkeligt, at vi – hvis vi er rigtig, rigtig flinke ved regeringen – kan nå op på, at vi får 20.000-25.000 mennesker i arbejde ved de initiativer, der er taget? Er det tilfredsstillende, når vi desværre kan se frem imod, at 100.000 mennesker mister deres job? Når man har en renoveringspulje, som på en god dag vil give 2.000 flere i beskæftigelse, er det så et tilfredsstillende svar til de mennesker, der bare i sidste måned mistede deres arbejde – af dem var der faktisk 5.000?

Jeg spørger igen: Hvornår griber statsministeren ind? Hvor mange ledige skal der være i Danmark, før der kommer et nyt, stort vækstinitiativ? Er det ved 80.000, er det ved 100.000, er det ved 120.000 ledige? Hvornår griber man ind igen?

Kl. 17:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 17:59

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Man kunne jo lige så godt vende spørgsmålet og spørge: Hvad er det så for et arbejdsløshedstal, som Socialdemokratiet opererer med at de vil acceptere? For den der check bliver ved med at have den samme størrelse og har nu haft det i månedsvi, fuldstændig uden påvirkning af, at regeringen – endda med Socialdemokratiets opbakning – har taget en række initiativer. Vi har fremrykket trafikinvesteringer, og der deltog Socialdemokratiet; vi har fjernet det kommunale anlægsloft; vi har lavet en renoveringspulje og har i øvrigt signaleret parathed til at vurdere, om der vil være behov for mere der; vi har givet kommunerne bedre adgang til at rejse penge til at fremrykke vedligeholdelsesarbejder. Vi har gjort en masse, mens Socialdemokratiets formand bliver ved med at flagre rundt med en check på 36 mia. kr., og hvis man bare kunne få lov at indløse den et eller andet sted, var det

hele løst. Det er jo tankevækkende, og bag det må der så også ligge en socialdemokratisk stillingtagen til, hvad det er for et arbejdsløshedstal, man vil acceptere. Det vil være interessant at få det frem. Det er ikke min tilgang til tingene.

Jeg synes, at én arbejdsløs er én for mange. Derfor bliver vi også hele tiden nødt til at vurdere, i hvilke sektorer vi skal sætte ind, for arbejdsløshed har jo to dimensioner: Den ene er summen, og det er jo sådan et udtryk for, hvor mange mennesker der aktuelt ikke har et arbejde, og hvad sandsynligheden for, at de kan finde et nyt, er. Den anden er det sektorspecifikke, hvor der er en mulighed for at gribe ind i forhold til nogle mennesker, som mister et arbejde og ikke har stor sandsynlighed for at kunne få et igen. Der, hvor arbejdsløshed for alvor bliver et politisk problem, er jo der, hvor man mister sit arbejde uden at have en kinamands chance for at finde et nyt.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard for en kort bemærkning.

Kl. 18:01

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er selvfølgelig lidt interessant at høre på en diskussion, sådan pingpong, imellem statsministeren og lederen fra oppositionen – og Dansk Folkeparti er ikke en del af den opposition. Jeg må så bare spørge statsministeren: Når man nu har så meget på hjerte, som jeg følte fru Helle Thorning-Schmidt havde, ville det så egentlig ikke være rimeligt, at man tog diskussionen oppe fra talerstolen, så vi andre også kunne få del i den debat? Jeg lagde mærke til, at statsministeren ville finde det interessant at høre, hvor langt oppositionens leder – og igen er det ikke Dansk Folkepartis leder, men den socialistiske oppositions leder – vil med alt det her.

Jeg finder det altså besynderligt, at man kan bruge tre meget, meget lange korte bemærkninger på at tage en debat med landets statsminister.

Kl. 18:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:01

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak. Jeg skal så beklage, at de korte bemærkninger blev lange, og jeg havde da også gerne set, at diskussionen kunne folde sig ud på anden vis. Men som jeg altså sagde i min redegørelse den anden dag, er min tilgang til livet jo i forhold til hele den offentlige sektor – og vi, der er folke-

tingsmedlemmer, er jo sådan set en del af den – tillid og ansvar. Så jeg har klart tillid til, at Socialdemokratiets formand selv finder ud af, hvordan hun vil indgå i debatten og leve op til det ansvar, der følger af den udviste tillid.

Jeg vil bare sige, at for min skyld gerne en længere debat med Socialdemokratiets formand, men det må så foregå et andet sted.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Kjærsgaard.

Kl. 18:02

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg vil ikke forlænge debatten.

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

O.k. Så er det hr. Villy Søvnal for en kort bemærkning.

Kl. 18:02

Villy Søvnal (SF):

Statsministeren sagde i en af sine indledende bemærkninger, at regeringen havde en sikker hånd på rattet. Jeg tror, det gibbede hist og her over det udtryk, for det er ikke det indtryk, man sådan er efterladt med, hverken når man tænker på regeringens miljøudspil, eller når man tænker på den kriminelle lavalder. Men jeg forstår, at årsagen til, at det har udviklet sig, som det har med den kriminelle lavalder, er, at man har lagt op til det, statsministeren kaldte en meget åben proces – ja, det må man sige – en proces, hvor alle partier i regeringen har flere synspunkter, end der er partier. Er det virkelig regeringens og statsministerens indtryk, at det, der er sket de seneste dage i Danmark, er udtryk for en sikker hånd på rattet?

Hvis vi fører det over til krisen, siger statsministeren, at man ikke vil acceptere ungdomsarbejdsløshed under nogen omstændigheder. Jeg forstod, der skulle være et møde med undervisningsministeren og arbejdsmarkedets parter. Betyder det, at regeringen er på vej med en egentlig bærende ungdomsgaranti for job eller uddannelse i forhold til de rigtig mange fra teknisk skole, der forlader teknisk skole uden at have job? Er det en garanti, regeringen arbejder frem imod?

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:04

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Der er en sikker hånd på rattet i forhold til at styre Danmark gennem krisen, og det var det,

Jeg sagde. Regeringen overvejer hver dag, hvad det er for en situation, der er på arbejdsmarkedet. Vi studerer løbende alle de tal, vi får ind, de indberetninger, vi får ind, både fra vores egne systemer og internationalt, og har en parathed til at dosere og lempe økonomien lige præcis så meget, som er ansvarligt i forhold til at forfølge to mål på en og samme tid. Det er nemlig for det første, hvordan vi minimerer de menneskelige omkostninger ved, at der er krise – det kan ikke gå Danmark ram forbi – og for det andet, hvordan Danmark står, når vi kommer ud på den anden side. Risikoen ved at gøre for meget for upræcist med forkert timing er jo, at det kan have en effekt på ledighedssituationen lige nu og her, men sådan set gøre, at man i overmorgen vågner op til et alvorligere problem.

Det er altså regeringens ansvar – det er selvfølgelig et tungere ansvar at leve op til end det, man har som opposition, hvor man kan nøjes med at kritisere og byde over.

Kl. 18:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 18:05

Villy Søvndal (SF):

Men netop i det lys er det jo desto mere bemærkelsesværdigt at se denne regering, der på samtlige områder mener, at man skal måle og teste, om folk lever op til det; regeringen forventer, når vi fra oppositionens side efterlyser bare ét tal for, hvornår regeringen vil gribe ind – bare et enkelt tal. Regeringen regnede i Økonomisk Redegørelse fra december med, at ved årets udgang i år ville vi nå en arbejdsløshed på 70.000. Den nåede vi allerede i marts. Jeg tror, statsministeren genkender tallene.

Statsministeren vil end ikke give et enkelt måltal for, hvornår regeringen vil handle; mens han beder hele den øvrige offentlige sektor om at leve op til måltal og tal, der kan kontrolleres og vejes. Hvad er det for en underlig skræk, statsministeren har fået for at blive vejret og målt med de mål, man beder alle andre om at lade sig måle med? Kan vi ikke bare få et enkelt tal for, hvornår nok er nok i forhold til arbejdsløsheden? Hvor mange tusindvis af familier skal miste jobbet, hvor mange unge skal sendes ud fra de tekniske skoler uden arbejde bagefter, før nok er nok?

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:06

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

En er nok, og det er derfor, vi handler og har handlet hele tiden. Hele det her spørgsmål hviler altså på den falske præmis, at regeringen ikke har gjort noget, at regeringen sidder og venter på at ramme et eller andet tal, som hr. Villy Søvndal nu vil have oplyst. Jamen sådan foregår det ikke, for regeringen har handlet hele vejen igennem.

Det gjorde vi også, dengang tallene bevægede sig nedad, altså hvor ledigheden faldt, hvor beskæftigelsen steg. Vi havde ikke meget opbakning til det, for det, der overhovedet gjorde det muligt at få ledigheden helt dernel, var jo en række arbejdsmarkedspolitiske tiltag, som Socialistisk Folkeparti var imod; stort set alle sammen. Det var jo hele strategien om at gøre det mere attraktivt at arbejde end at gå på offentlig forsørgelse, kontanthjælpsloftet og en lang række andre ting. Socialistisk Folkeparti har stemt imod stort set det hele.

Så laver vi en verdensrekord i Danmark i lav arbejdsløshed, og så bevæger det sig op derfra igen. Så indtager hr. Villy Søvndal ligesom det synspunkt, at regeringen overhovedet ikke skulle kere sig om den der rekord, vi skulle nærmest være bedøvende ligeglade. Nej, det er vi ikke, og derfor har vi hele tiden handlet, og vi vedbliver at handle.

Det er også baggrunden for, at undervisningsministeren i morgen med arbejdsmarkedets parter netop diskuterer, hvad vi gør ved praktikpladssituationen. Vi ønsker, at de unge, der er i gang med at tage en uddannelse, skal have mulighed for at gøre den færdig.

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Villy Søvndal.

Kl. 18:07

Villy Søvndal (SF):

Jeg beder såmænd bare om det simple, som regeringen beder alle andre i den offentlige sektor om, nemlig at sætte et måltal, sætte et eller andet tal, så det kan vurderes, om succesen er nået eller ej. Men jeg forstår, at vi ikke kommer videre. Regeringen vil ikke offentliggøre for alverden, hvornår den vil handle. Det vil man have lov til at gøre selv.

Så vil jeg bare kvittere for en enkelt ting. Jeg forstår, at påskekrigen er aflyst. Jeg håber, at hr. Peter Christensen – ja, han sidder der – hører det, for Venstre bebudede, at nu skulle der være en stor offensiv, den startede for cirka en uge si-

den. Jeg forstår, at Venstre kapitulerer allerede efter 1 uge. Det synes jeg alligevel er relativt hurtigt. Men jeg vil godt sige, at det er i orden, så er der fred et stykke tid på den måde, at vi vender os mod de store samfundsudfordringer. Jeg har aldrig kunnet forstå, at regeringen i den største krise i 80 år synes, at SF var den største samfundsudfordring og brugte det til at erklære krig med. Jeg kan godt forstå, at man synes, at det er en udfordring, i forhold til om regeringen kan blive siddende. Men det kan man ikke bebrejde SF, det kan man bedre bebrejde regeringen selv. Men jeg forstår, at freden er genetableret.

Jeg hører, at hr. Peter Christensen er til stede og lytter, så det betyder vel også, at vi godt må være sjove igen i SF, eller må vi heller ikke det længere, eller hvordan er det nu, det er? Er der fred nu? Har Venstre anerkendt, at den krig var en fejl?

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:09

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg kan da i hvert fald på det bestemteste afvise, at der skulle være tale om nogen kapitulation. Det er vel snarere en vurdering af, at der her i dag skydes med så meget løst krudt, at der ikke rigtig er basis for at fortsætte nogen infight der.

Morsomheder, for min skyld gerne. Jeg lever endda med, at man, som hr. Villy Søvndal gjorde tidligere i debatten, også forsøger at gøre sig personligt morsom på andre menneskers bekostning. Det kan jeg fint leve med. Bare der så også er plads til lidt substans. Og det, der er det tankevækkende, når man hørte alle de mange spørgsmål, hr. Villy Søvndal fik, var, at der ikke var svar på noget som helst. Det mindede mig lidt om at være til koncert med Niels Hausgaard; en masse lune bemærkninger. Forskellen var, at når man er til koncert med Niels Hausgaard, så kommer der dog en sang en gang imellem. Her blev det ved de lune bemærkninger.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:10

Margrethe Vestager (RV):

Så lad os vende os mod krisen igen. Det er ikke mange måneder siden, at det var den 13. januar. Da var statsministeren finansminister og lagde stemme til følgende tekst:

Folketinget konstaterer, at der er et solidt fundament for en fortsat sund udvikling i dansk økonomi med høj og stabil beskæftigelse, gode rammevilkår for vækst samt en holdbar udvikling i de offentlige finanser.

Er det stadig væk statsministerens vurdering, at det er situationen i dansk økonomi?

Kl. 18:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:11

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Ja, det er det bestemt, for det forslag til vedtagelse gik på, hvad fundamentet under dansk økonomi er. Og ja, vi har et meget, meget robust fundament, som man misunder os rundt omkring.

Nu har jeg jo indtil for ganske nylig haft den månedlige næsten fornøjelse, nej, det ville være forkert at sige fornøjelse, for alle finansministre i Europa har selvfølgelig været beklemmt over den økonomiske situation, men så dog alligevel den relative fornøjelse af som dansk finansminister at kunne være med i en europæisk kreds, hvor faktisk ingen andre lande har, kan man sige, det samme udgangspunkt, som gælder for Danmark. Det er ikke det samme, som at vi ikke er udfordret. Men når vi taler om fundamentet, så er det et superrobust fundament. Det er et fundament, som gør det muligt fortsat at udbygge velfærdshuset Danmark. Der er så en storm, der skal rase af.

Det fundament er jo i øvrigt støbt af de partier, der har taget et stort økonomisk ansvar gennem en årrække. Der er så nogle nye, der forsøger at melde sig ind i den klub, og som altså er meget, meget kloge på, hvordan der skal handles fremadrettet, men som jo dybest set ikke har været med til at skabe det fundament.

Kl. 18:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:12

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, at det sådan set er en udmærket fortolkning af første del af forslaget til vedtagelse. Der er bare det ved det, at der bliver talt om en fortsat sund udvikling. Vi har ikke diskuteret andet i dag end kontrasten mellem regeringens drypvise og ufokuserede tiltag og ønsket om, at der faktisk bliver lagt en linje for de investeringer, der skal foretages for at afbøde krisens effekter: investeringer i klima, investeringer i uddannelse, investeringer i teknologi. Altså mål-

rettet og præcist det, der også stiller os bedst på den anden side af krisen.

Der er simpelt hen ingen forbindelse mellem statsministerens egne ord om, at det er præcise og målrettede indgreb, og så planen om, at SP'en skal kunne hæves. Der er ingen solide vurderinger af, hvordan det vil virke. Venstres ordfører har selv i dag indrømmet, at han ingen anelse har om, hvad effekten vil være.

Statsministeren karakteriserer det som et præcist og målrettet indgreb, men der er ingen, der i dag ved, om det kommer til at påvirke økonomien med ½ pct., med 1 pct. eller med ¼ pct. af BNP. Hvis det er præcist og målrettet, så må man sige, at man sandelig må håbe, at fundamentet er sundt.

Kl. 18:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:13

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes jo, at man, når man vurderer forslaget om, at folk kan tage deres egne penge ud, jo er nødt til netop også at tage sit afsæt i, at det er folks egne penge. Jeg hørte godt, at fru Margrethe Vestager tidligere i debatten ligesom sidestillede folks egne surt – eller glad – optjente penge på en SP-opsparring med den socialdemokratiske idé om en statsfinansieret check på 36 mia. kr. Det er jo usammenligneligt.

Vi giver danskerne en mulighed for fuldstændig individuelt at tage stilling til, om man har brug for at trække nogle penge ud f.eks. for at konsolidere sin økonomi. Det er noget ganske andet end der, hvor vi så at sige griber ned i statskassen og bruger af vores fælles opsparring, som, hvis vi bruger den forkert, skader fællesskabets muligheder på sigt.

I forhold til anvendelsen af vores fælles opsparring følger regeringen en meget, meget klar strategi. Det er at bruge det, vi nu har sparet op i handlefrihed ved at afdrage gæld, på en sådan måde, at det ikke sætter sig i øgede offentlige udgifter på sigt, på en sådan måde, at det skærper forudsætningerne for, at Danmark bliver et rigere samfund på sigt, ved at vi investerer pengene klogt i infrastruktur, i teknologi, i klimaforbedringer, og på en sådan måde, at vi ikke forringer dansk erhvervslivs konkurrenceevne, så vi vågner plukkede op, den dag krisen er overstået. Det er en meget klar strategi.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager.

Kl. 18:15

Margrethe Vestager (RV):

Det er muligt, men det har i hvert fald ikke noget med SP'en at gøre. Statsministeren siger jo selv, at det må den enkelte familie tage stilling til, og det vil sige, at det på ingen måde kan komme ind under de i og for sig udmærkede ord om præcise og målrettede indgreb. Men det kan vi tage under andenbehandlingen, for den kommer snart.

Jeg skal bare lige være sikker på en anden ting, som statsministeren sagde, og det skal jeg, fordi det har været tordnende uklart, hvad regeringens EU-linje er. Jeg skal bare have et klart ja eller et klart nej. Står den nye statsminister inde for det løfte, som den forhenværende statsminister gav om at få forbeholdene til afstemning i denne valgperiode?

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg står inde for den holdning, at vi ønsker et fuldt og aktivt medlemskab af EU, og det betyder, at vi skal de danske forbehold til livs. Det kræver en folkeafstemning, og den skal gennemføres på det tidspunkt, hvor sandsynligheden for, at den ender lykkeligt, er størst. Det kræver, at to forudsætninger er opfyldt. Den ene forudsætning er, at hele det grundlag, som folkeafstemningen finder sted på, rent traktatmæssigt er afklaret, for ellers giver det ikke nogen mening. Det tror jeg alle er enige i. Det fremgår også af det forslag til vedtagelse, jeg hentydede til før. Den anden forudsætning er, at der er så tilstrækkelig parlamentarisk opbakning til at bede danskerne om at fjerne forbeholdene, at der er en rimelig sandsynlighed for, at man får det ja, som jeg stærkere end nogen andre ønsker. Hvornår præcis og på hvilken dato de to forudsætninger er tilvejebragt, måger jeg ikke her i dag at sige.

Kl. 18:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:16

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Den økonomiske krise har jo ramt de tusindvis af mennesker, der har mistet deres job, meget konkret og meget hårdt, og det må være surt for dem at sidde og se tv i dag og kunne konstatere, at det har man sådan set ikke rigtig tænkt sig at gøre noget ved fra regeringens side. Man vil

ikke igangsætte de initiativer, som kunne sikre, at de her mennesker kunne komme i beskæftigelse igen.

Men den økonomiske krise har også ramt en anden gruppe, nemlig de flere end 4.000 unge, som står og mangler en praktikplads, og som ikke kan komme videre med deres uddannelse. Det er en meget, meget alvorlig situation. Det er meget alvorligt, når unge, som er i gang med en uddannelse, og som faktisk gerne vil være færdige og gerne vil ud på arbejdsmarkedet, ikke kan få lov til at gøre den færdig. Jeg kan forstå, at undervisningsministeren vil holde et møde i morgen. Det er selvfølgelig godt nok, bedre sent end aldrig, kan man sige. Men kan statsministeren give en garanti for, at de 4.000 unge, der mangler en praktikplads, og som ikke har mulighed for at gøre deres uddannelse færdig, får en praktikplads?

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg kan meget klart tilkendegive, at regeringen er meget opmærksom på, at der er brug for en yderligere indsats for at imødegå det fald, der har været i antallet af praktikpladser i kølvandet på krisen. Det er for os meget afgørende, at alle unge har mulighed for at få en ungdomsuddannelse og dermed jo altså også et grundlag for at videreuddanne sig og få et job.

Som jeg også sagde i tirsdags, ønsker vi ikke, at nogen skal tabes på gulvet. Det er baggrunden for, at undervisningsministeren i morgen holder et møde med arbejdsmarkedets parter, og for at føre processen videre vil undervisningsministeren oven på det møde indkalde forligspartierne bag globaliseringspuljen med henblik på at igangsætte en proces, der sikrer, at der bliver taget de nødvendige initiativer.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:18

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her med at ville være »meget opmærksom på« er åbenbart blevet standardsvaret for den her regering med den nye statsminister. Det er vi meget opmærksomme på: Vi mangler så fra oppositionens side at se, at der sker noget. Undervisningsministeren har på det her område flere gange sagt, at undervisningsministeren er

meget opmærksom på det, der er bare ikke kommet noget ud af det.

Men jeg fik ikke svar på det helt konkrete spørgsmål, som man kan svare ja eller nej til, nemlig: Vil statsministeren give en garanti til de unge om, at de kan få en praktikplads? Vil man give en garanti til de mere end 4.000 unge, der står og ikke kan komme videre, om, at selvfølgelig får de en praktikplads, selvfølgelig skaber man de muligheder, der gør, at de kan færdiggøre deres uddannelse?

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan garantere, at vi tager den her situation meget alvorligt. Vi har registreret et fald i praktikpladser i kølvandet på den her krise. Det kalder på handling, og det er baggrunden for, at undervisningsministeren straks i morgen har et møde med arbejdsmarkedets parter for der at drøfte, hvilken handling der skal til for at opfylde det, der er vores politiske ambition, nemlig at ingen unge tabes på gulvet.

Kl. 18:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 18:20

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Igen må jeg sige: Bedre sent end aldrig. Undervisningsministeren og regeringen kunne jo også have holdt det møde for flere måneder siden, da de mange unge, der mangler en praktikplads, gjorde regeringen opmærksom på det. Men o.k., bedre sent end aldrig.

Men jeg kan altså konstatere, at det her med, at regeringen ikke rigtig tager krisen alvorligt i forhold til de mange voksne mennesker, som har mistet deres arbejde, og at man ikke vil starte de initiativer, der vil gøre, at de her mange mennesker, der er blevet arbejdsløse, kunne komme i arbejde igen, for så vidt også gør sig gældende for den gruppe af unge, der ikke kan få praktikplads. For det eneste svar, der kommer, er, at man tager situationen alvorligt. Det har vi jo altså hørt før, og vi ved også, at det ikke nødvendigvis betyder handling. Der er faktisk meget, der tyder på, at det ikke betyder handling. Statsministeren må jo korrigerer mig, hvis jeg tager fejl, men jeg kan konstatere, at regeringen ikke vil give en garanti til de mere end 4.000 unge, der ikke kan gøre deres uddannelse færdig.

Kl. 18:21
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Statsministeren.

Kl. 18:21
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
 Jeg korrigerer gerne, for det er ikke rigtigt, hvad der bliver sagt, og hvad der bliver bygget op i det her ræsonnement, nemlig at regeringen ikke skulle handle og ikke skulle kere sig om situationen. Tværtimod. Jeg siger meget klart, jeg sagde det i tirsdags, og jeg siger det igen her i dag, at vi forfølger en ambition om, at alle unge skal have en ungdomsuddannelse.

Vi er meget opmærksomme på, at krisen i virkeligheden rummer en eller anden dobbelttvist. På den ene side øger den sådan set sandsynligheden for, at vi kan nå vores målsætning om, at unge får en kompetencegivende uddannelse, for muligheden for at gå ud på arbejdsmarkedet uden kvalifikationer og få et job er ikke nær så gode, som de var for 2-3 år siden. På den anden side hæmmer den os bl.a. på praktikpladssituationen, og det tager vi meget, meget alvorligt. Det er baggrunden for, at undervisningsministeren straks i morgen har et møde med arbejdsmarkedets parter for at se, hvad vi kan gøre for at imødegå det fald, vi kan se, i antallet af praktikpladser.

Kl. 18:22
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 18:22
Anders Samuelsen (LA):
 Der har været en historie i medierne i dag om, at det i regeringens økonomiudvalg er blevet besluttet, at man vil fjerne multimedieskatten. Er det korrekt, eller er det ikke korrekt?

Kl. 18:22
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Statsministeren.

Kl. 18:22
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
 Det er ikke sådan, at regeringens økonomiudvalg eller regeringen for den sags skyld kan træffe beslutninger om multimedieskatten eller i øvrigt andre elementer i skattereformen. Sådanne beslutninger træffes i den kreds af partier, der står bag reformen, og det er jo regeringen og Dansk Folkeparti.

Men jeg kan da bekræfte, som jeg i øvrigt også sagde i tirsdags, at vi jo hverken er døve eller tonedøve. Vi har lavet en skattereform, som er flot og offensiv, socialt afbalanceret, gør Dan-

mark rigere på sigt, giver et bidrag til at give danskerne optimisme fra den 1. januar 2010; men vi har også lyttet os frem til, at det element med multimediebeskatningen – i den aftapning, vi havde forhandlet det – har mødt noget kritik, og derfor er det et af de elementer, som der ses på i øjeblikket. Jeg har en klar forventning om, at skatteministeren straks i næste uge kan fremsætte de 13 lovforslag, som skattereformen vil sætte sig i, og der vil hr. Anders Samuelsen få klar besked – om ikke før. Jeg tror, at det bliver før.

Kl. 18:23
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 18:23
Anders Samuelsen (LA):
 Det var næsten et løfte om, at man vil få besked før, og det er jo ikke så dårligt endda.

Allerede lige efter sommerferien og med stor styrke til efteråret kommer vi til at diskutere arbejdsmarkedsreformer, eftersom Arbejdsmarkedskommissionen barsler med sine forslag. Er der noget som helst af det, som har været fremme på nuværende tidspunkt, f.eks. forslaget om at lave en efterlønsreform og en dagpengereform, som regeringen på forhånd vil afvise kan komme til debat, altså som regeringen på forhånd vil afvise at den vil tage op?

Kl. 18:24
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Statsministeren.

Kl. 18:24
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
 Jeg imødeser jo med stor spænding og stor interesse den betænkning, der kommer fra Arbejdsmarkedskommissionen, og når den ligger på mit og regeringens bord, tager vi stilling til, hvad der videre skal ske.

Jeg tror, at nogle af de elementer, som det jo er relevant at få diskuteret, er hele spørgsmålet om de mennesker, der har en yderlig tilknytning til arbejdsmarkedet, folk på førtidspension m.v. Det er jo bl.a. noget af det, som Arbejdsmarkedskommissionen er blevet bedt om at bore ud her frem mod sommeren. Så jeg vil med stor interesse se frem til, hvad det er for et opspil, der kommer, og når vi kender det, vurderer vi, hvad det kan give anledning til videre i den politiske proces.

Kl. 18:25
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 18:25

Anders Samuelsen (LA):

Det synes jeg faktisk var et meget positivt og konstruktivt svar. Jeg tager det som et udtryk for, at det ikke på forhånd er afvist fra regeringens side, at en efterlønsreform og en dagpenge-reform kunne komme på tale. Jeg synes, det lyder rigtig godt og konstruktivt, måske oven i købet overraskende godt og konstruktivt, at det er regeringens tilgang, at der ikke er noget, som er fejlet af bordet på forhånd. Tusind tak for det til-sagn.

Jeg har lagt mærke til, at statsministeren både er på Twitter og Facebook og andre steder, og hvis man fisker ude i det miljø efter, hvad man godt kunne tænke sig at spørge statsministeren om, kommer der adskillige gode bud, alt fra, hvad statsministeren har tænkt sig at gøre ved køreprøvecentre, til, om statsministeren har intentioner om at forenkle vores skattesystem yderligere, og om statsministeren faktisk sover godt om natten. Det er tre gode bud, og jeg vil muligvis være den sidste, der stiller spørgsmål her i dag, så derfor synes jeg, at der skal være frit valg – det går Venstre jo ind for. Så hvilket af de tre spørgsmål kunne statsministeren tænke sig at svare på som en afslutning? Det kunne jo være det der med nattesøvnen, der måske var det, der var størst interesse for, men det må statsministeren vælge, for der er frit valg.

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:26

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for den gestus, og så tror jeg da, at jeg vil plukke det sidste og sige, at jeg sover udmærket om natten – og specielt lige om lidt, hvor jeg har haft anledning til at præcisere mit første svar, som gav hr. Anders Samuelsen anledning til den misopfattelse, at regeringen nu var positivt indstillet over for at rulle efterlønsreformen op igen. Det har regeringen absolut ingen intentioner om, og det er hermed sagt. Det er så skuffende i forhold til hr. Anders Samuelsen første reaktion, men det gør så til gengæld, at jeg kan svare klart på det andet spørgsmål, nemlig at jeg også i aften vil sove godt.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 18:27

Høgni Hoydal (TF):

Jeg har egentlig to helt forskellige spørgsmål til statsministeren, men først vil jeg sige, at statsministeren nok forstår mig, når jeg siger, at man måske føler sig lidt i ingenmandsland og under dobbeltild, når statsministeren gentager sin for-gængers ord om, at jeg løber åbne døre ind. Hjemme på Færøerne bliver jeg beskyldt for at løbe låste døre op, så man føler sig lidt under dobbeltild.

Mit første spørgsmål går egentlig på EU-for-beholdene. Hvis Danmark vil afgive mere suve-rænitet til EU på forsvarsområdet, valutaområ-det og retsområdet, er man så også rede til at af-give suverænitet for Færøernes vedkommende?

Kl. 18:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:28

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen der er jo ikke nogen aktuel situation, hvor de danske EU-forbehold skal til afstemning, og som jeg var inde på tidligere, beror spørgsmålet om, hvornår en sådan afstemning skal finde sted, jo fuldstændig på, om de politiske forud-sættninger kan tilvejebringes.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg betragter altså relationen Danmark/EU som en anderledes re-lation end relationen Danmark/Færøerne, idet Danmark og Færøerne sammen med Grønland jo indgår i det danske rigsfællesskab, som jeg personlig er svoren tilhænger af. Men jeg har også den grundholdning, at ligesom det gode ægteskab kan det jo ikke opretholdes i længden, hvis ægtefællen insisterer på skilsmisse. Opstår den situation, må man jo finde en måde at bringe sit samliv til et så fredeligt ophør på som overhovedet muligt, men det er ikke noget øn-ske jeg har.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 18:29

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret. Nu skal jeg ikke uddybe den æg-teskabsmetafor så meget, men mig bekendt er ægteskaber sædvanligvis indgået mellem to selvstændige parter og ikke under tvang, og jeg tror også, at statsministeren i sit ægteskab har forstået, at det egentlig går meget godt, når fær-ingerne selv bestemmer.

Men mit næste spørgsmål ligger egentlig i en helt anden boldgade. Det går egentlig på, at i krisetider og i tider, hvor der er stor arbejdsløshed, ved vi jo, at så ligger brændstoffet til fremmedfjendskhed i alle lande, og jeg vil gerne spørge statsministeren, om han har nogen specielle tiltag for at imødegå en øget fremmedfjendskhed i det danske samfund i forbindelse med en øget ledighed og en øget økonomisk krise.

Kl. 18:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:30

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Med hensyn til fremmedfjendskhed og åbenhed over for folk med anden baggrund – man kan bruge mange ord – glæder jeg mig sådan set foreløbig over, at hvis man ser på, hvordan situationen har udviklet sig i Danmark over de seneste år, er det jo faktisk til langt det bedre. Den politik, regeringen har ført, stærkt støttet af Dansk Folkeparti og på lange stræk jo først inspireret af Dansk Folkeparti, om en fast og fair udlændingepolitik, har jo så at sige forandret danskernes holdning eller genskabt den gode stemning, om man vil, fordi vi jo altså historisk set havde ukontrolleret indvandring, og brede kredse af befolkningen spurgte: Er de, der nu er her iblandt os, her, fordi de har behov for at være her, fordi de vil yde et bidrag, eller er det social turisme, eller hvad det nu er?

Man må sige, at den faste og fair flygtninge/indvandrerpolitik, regeringen har ført, jo har genskabt den gode stemning, og som jeg var inde på i min tale i tirsdags, har den jo gjort, at langt flere med anden etnisk baggrund føler sig integrerede, føler sig velkomne og oplever den danske befolkning som tolerant. Derfor er den bedste medicin jo sådan set at fortsætte det gode arbejde, som er indledt over de senere år.

Kl. 18:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 18:31

Høgni Hoydal (TF):
Tak for svaret.

Jeg deler ikke helt statsministerens opfattelse. Jeg er selvfølgelig glad, hvis det går bedre med integrationen, men jeg ser det mere som et internationalt problem, som jeg bare vil opfordre til at man også tager op i nordisk sammenhæng eller EU-sammenhæng, eller hvor man nu har internationale fora til at behandle den tendens,

som jeg er sikker på vil øges i forbindelse med øget økonomisk pres på befolkningsgrupper og i forbindelse med stor ledighed. Jeg skal bare opfordre til, at man tager det mere alvorligt, end jeg mener, statsministeren nu gjorde i sit svar.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:32

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jeg tager det sådan set meget alvorligt, for denne dimension giver jo en yderligere ansporing til at sørge for at bringe os så sikkert gennem krisen som overhovedet muligt.

Man kan sætte mange ord på, men når krybben er tom, bides hestene jo, og derfor er der selvfølgelig et element i, at hvis man vil stå vagt omkring social sammenhængskraft i et samfund, er en af genvejene til det naturligvis at sørge for, at der er vækst og velstandsudvikling. Det siger sig selv, og det er også netop af den grund, vi ikke vil gamble med de meget flotte resultater, der er bygget op over de seneste år, ved at sætte alt på ét bræt og meget, meget risikobetonet udskrive en meget stor check, som måske i virkeligheden viser sig at gøre mere skade end gavn.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 18:32

Carsten Hansen (S):

Tak. Jeg vil godt have lov at vende tilbage til beskæftigelsessituationen og vækstsituationen. Jeg kan forstå, at den murersvend, jeg mødte nede i 3F Byg i Odense her i mandags, som var nyuddannet og var blevet arbejdsløs, af jobcenteret var blevet opfordret til at blive pædagog. Og han spurgte mig: Hvad skal jeg gøre, Carsten? Så siger jeg: Ja, med den nuværende regering er du jo en del af risikoen ved at gøre for meget, så du skal nok blive pædagog; for regeringen agter jo ikke at sætte gang i den almene boligsektor; regeringen agter ikke at sætte gang i energirenoveringerne, hvorved vi kunne høste af det; regeringen agter ikke at bruge de arbejdsløse til at få gjort noget ved vores folkeskoler, til at få sat gang i den offentlige bygningsmasse eller til at få renoveret alle vores kloakker; så det bedste bud, jeg kan give dig, unge mand – han var ikke andet end 22 år og nyuddært murersvend – er nok at følge det her med, at nu skal du være pædagog.

Men det andet spørgsmål, han så stillede, var: Carsten, hvad skal jeg så gøre, når der engang kommer gang i byggeriet igen? Ja, der kan du håbe på en ny regering, for den her regering gør jo ikke noget.

Er det sådan, vi skal rådgive folk, der er unge, der er nyuddannede, altså at hvis de er uddannet inden for murerbranchen eller byggeribranchen, skal de sørge for at komme over i den offentlige sektor, for der sker ikke en pind?

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:34

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jamen jeg er da oprigtig ked af, at hr. Carsten Hansen ikke har søgt min rådgivning, for man rådgav. For jeg kan forstå, at den her rådgivning har fundet sted, og jeg er ked af det, for den bliver jo altså – og det er jo synd for den unge mand – på det falsum og den præmis, at regeringen ikke skulle gøre nogen ting, ikke skulle kere sig om nogen ting.

Tager man nu f.eks. hele spørgsmålet om den almene boligsektor, kan man se, at det jo faktisk var så sent som i sidste uge, tror jeg, nej, i sidste uge var det påske, altså var det i forrige uge, at regeringen, som på det her punkt jo har et bredt politisk samarbejde med Det Radikale Venstre, sad og ændrede i hele regelsættet omkring alment boligbyggeri, halverede det grundtilskud, kommunerne skal byde ind med, netop ud fra en vurdering om, at det prispres, der har været i anlægssektoren, hvis man går halvandet år tilbage, nu er taget af, og at vi nu skal bruge det at få bygget flere almene boliger som en af genvejene til at få skabt en mere tålelig beskæftigelsessituation i bygge- og anlægssektoren. Så der er jeg da glad for, at regeringen har et godt samarbejde med Det Radikale Venstre, og at det relativt smidigt er lykkedes at få det på plads.

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Carsten Hansen.

Kl. 18:35

Carsten Hansen (S):

Ja, vi må jo spørge os selv, hvad der så skete i forhold til den almene sektor. Vil der blive bygget flere boliger? Det er jo korrekt, at der i år er givet tilsagn til 700 boliger, og at der bliver opført 300 almene boliger. Det er jo ikke meget i forhold til det, der var førhen, hvor det var 10.000, 12.000, 15.000, 20.000 om året og hele det renoveringsbehov helt op til 120 mia. kr., som

ministerens egen boligminister jo i sin tid opgjorde var det, som var behovet. Her kunne man jo sætte ind, hvis man ville, i stedet for at sidde på hænderne. Så jeg tror stadig væk, at det bedste bud til den unge mand er at blive pædagog, for dem skal man måske nok få beskæftigelse til, og der bliver jo ikke beskæftigelse ved den plan, som statsministeren her har lagt frem.

Men må jeg så ikke spørge om noget? Vi havde en finansminister, der for 3-4 måneder siden ville halvere dagpengeperioden, og det er jo også aktuelt for den unge murersvend at vide, og hvis han nu skulle holde fast i det at blive murer og der ikke sker noget, fordi arbejdsløshedsprocenten i den afdeling af dem, der går på fordeling, er helt oppe på 30 pct., vil den her regering så stadig væk halvere dagpengeperioden for de ledige og gøre det sværere at komme ind i en a-kasse og lettere at falde ud? Det er jo interessant også at få det oplyst i dag.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:36

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Jamen det er jo alt for forsimplet at sige, at regeringen har haft en plan om at halvere dagpengeperioden. Det, regeringen havde en ambition om sidste efterår, var at modernisere dagpenge-systemet med det sigte, at folk ikke hænger fast i det.

Jeg må konstatere – og det gjorde jeg jo allerede sidste efterår – at der ikke var nogen beslutningskraft til stede, og derfor er det projekt jo pakket sammen; det siger sig selv. Og det siger sig selv, at der jo ikke er nogen omstændigheder for nærværende politisk, beskæftigelsesmæssigt, der gør, at det kan trækkes frem igen; det siger sig selv.

Må jeg så ikke sige igen om den rådgivning, at det bedste selvfølgelig altid er at være i beskæftigelse, og hvis det at komme i beskæftigelse forudsætter, at man justerer sine kvalifikationer, så er det da generelt et godt råd. Det må da bare ikke hvile på den præmis, at vi ikke gør noget. For vi sætter nu gang i almene boliger ved at gøre vilkårene mere attraktive. Vi har bedt kommunerne om at fremrykke alt det vedligeholdelsesarbejde, de kan, i indeværende år. Vi har klart signaleret, at vi med kommunerne, for så vidt angår 2010-økonomien, skal se på, om der skal ske noget mere på det kommunale anlægsområde.

Kl. 18:38
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Olsen Dyhr for en kort bemærkning.

Kl. 18:38
Pia Olsen Dyhr (SF):

Regeringen er jo ikke kun internt uenige om den kriminelle lavalder. Regeringen er også internt uenige om »Grøn Vækst«, hvilket nu endnu en gang har betydet, at regeringen har udskudt en lancering af »Grøn Vækst«. Fred være med det, hvis man så kom med en ambitiøs pakke omkring grøn vækst:

Jeg vil helt konkret spørge statsministeren, om han kan leve op til de ord, som den tidligere statsminister, Anders Fogh Rasmussen, sagde, at der i kongeriget Danmark ikke vil være en fisk, en frø eller en fugl, der får det dårligere under den her regering. Vil »Grøn Vækst« leve op til den målsætning?

Kl. 18:38
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:38
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvorfra fru Pia Olsen Dyhr har den opfattelse, at der skulle være nogle oplæg, som har problemer med at blive fremmet af regeringen, eller hvad det var. Altså, det billede kan jeg slet, slet ikke genkende.

Mig bekendt arbejder regeringen aktuelt med to grønne klimainitiativer. Det ene er hele spørgsmålet om de energikrav, vi stiller til bygningsmassen, hvor regeringen har et oplæg, og hvor jeg er bekendt med, at klima- og energiministeren har indbudt til et møde straks i morgen tidlig for at præsentere regeringens samlede tanker. Det andet drejer sig om »Grøn Vækst«, hvor regeringen om ganske kort tid vil præsentere et udspil, som jo skal ramme den balance at stille en række grønne krav til landbruget og samtidig skabe nogle vækstmuligheder for det danske landbrug. Det oplæg er i en helt almindelig proces, og det vil blive præsenteret, så jeg kan slet ikke genkende det der grundbillede, som spørgsmålet hviler på.

Kl. 18:39
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 18:39
Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg har noteret mig, at miljøministeren de sidste 3 måneder i Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg igen og igen har sagt, at alle de problemstillinger, man rejser, simpelt hen vil blive

løst i »Grøn Vækst«. Det ser jeg så frem til kommer i »Grøn Vækst«.

Jeg kan have min tvivl, og jeg baserer min tvivl på en artikel i Berlingske Tidende. Nu skal man jo ikke altid tro på, hvad aviserne skriver. Men der står sådan meget tydeligt, at der skulle være noget diskussion internt i regeringen om »Grøn Vækst«. Lad os nu sige, at Berlingske Tidende har fået det galt i halsen, og at man slet ikke har nogen diskussion, så vil jeg bare spørge, hvordan statsministeren har det med Landbrugsraadets kommentarer til, at kravene netop skærpes i »Grøn Vækst«, og at der stilles nogle yderligere miljøkrav til landbruget.

Der vil jeg komme med et konkret eksempel, nemlig vores vandløb i Danmark, hvor over 50 pct. af dem er i dårlig stand. Hvis man skal leve op til vandrammedirektivet, skal de inden 2015 være i god økologisk stand. Vil statsministeren garantere, at det vil være en del af »Grøn Vækst« at leve op til den målsætning?

Kl. 18:41
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:41
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil sige, at jeg tager alle kommentarer i den offentlige debat om de her emner med den største sindsro, for de baserer sig jo på ingenting. Jeg har da også læst Berlingske Tidende. På et tidspunkt skal det vel bringes til ophør, for det er jo sjældent, at det matcher mine egne informationer om, hvordan verden hænger sammen.

Jeg må bare sige, at regeringen arbejder meget, meget målrettet på at præsentere et oplæg i »Grøn Vækst«. Hvilke reaktioner Dansk Landbrug har i forhold til det, må jo komme for en dag, når regeringen præsenterer sin politik. Det tror jeg fru Pia Olsen Dyhr med sindsro kan se frem til.

Jeg synes i det hele taget – det er sådan en mere generel bemærkning – at i forhold til den politiske debat ville det være vederkvægende, hvis vi, der sådan set er i centrum af den, begyndte at lytte til hinanden i stedet for at lytte til alt det der kommentatorfilter, som man jo får ondt i ørerne af at lytte til. Altså, nu har vi en debat her i dag, og når vi alle sammen skal sidde og synke det senere i aften, vil jeg tro, der kommer fire korte klip og så tre kloge mænd, som udlægger vores allesammens tekst. Det ville være befriende for den politiske debat, hvis vi kunne føre den med hinanden.

Kl. 18:42
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Så lad os prøve det, for nu har statsministeren jo efterlyst klarhed fra forskellige steder i oppositionen. Jeg mener ikke, at der var tilstrækkelig klarhed i det svar, statsministeren gav om regeringens linje i forhold til afskaffelse af EU-forbeholdene. Det stod lysende klart i regeringsgrundlaget, at man ønskede en afstemning i indeværende folketingsperiode om at afskaffe forbeholdene.

Det, som statsministeren ikke sagde i sit svar for et øjeblik siden, var, at det stadig væk er regeringens ambition, at det løfte om afstemning i denne folketingsperiode står ved magt. Jeg mener simpelt hen, at hvis vi skal tage hinanden og debatten alvorlig, er statsministeren nødt til at sige, om det er regeringens intention, om det løfte står ved magt eller det ikke gør det. Det er ikke så besværligt endda.

Kl. 18:43
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Statsministeren.

Kl. 18:43
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
 Ønske, ambition, løfte bliver der spurgt ind til. Ord betyder noget forskelligt.

Det er klart regeringens ønske at få bragt undtagelserne til afstemning hurtigst muligt. Derfor kan jeg svare bekræftende på, at det er regeringens ønske, at de her undtagelser bliver bragt til afstemning i indeværende valgperiode. Det forudsætter, at de to meget klare forudsætninger, jeg definerede i min tale i forgårs, så kan tilvejebringes.

Kl. 18:43
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Morten Østergaard.

Kl. 18:43
Morten Østergaard (RV):

Den type svar gør jo, at vi må betragte regeringsgrundlaget som sådan et idékatalog over ting, som regeringen måske/måske ikke vil gennemføre i en regeringsperiode, og det kaster unægtelig et lidt specielt lys på den løbende diskussion om, hvorvidt man har tænkt sig at holde det, man lover før et valg og præsenterer i regeringsgrundlaget i løbet af en valgperiode. Men vi må sige, at den uklarhed har statsministeren selv skabt.

Så vil jeg gerne til en anden uklarhed, og det er i forhold til det her med den kriminelle lavalder. Der skal statsministeren jo igennem i går og sagde: »Det eneste holdbare synspunkt er, at dagens situation er totalt uholdbar«. Jeg vil gerne medgive statsministeren, at det er rimelig uholdbart, at man det ene øjeblik mener, at man skal have en fordomsfri diskussion, det næste øjeblik går statsministeren udenfor og siger, at den kriminelle lavalder skal ned til 12 år, så går Venstres retsordfører ud og siger, at der slet ikke skal være nogen kriminel lavalder, og så siger Det Konservative Folkeparti, at den ikke skal ændres.

Det, som står tilbage, er, at børn sidder i fængsel i Danmark. Jeg vil gerne spørge statsministeren, for hvem det åbenbart ligger på sinde, at børn ikke skal sidde i fængsel i Danmark, om regeringen agter at løse det problem, således at der ikke længere sidder børn på 15, 16, 17 år i danske fængsler med almindelige voksne mennesker.

Kl. 18:44
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Statsministeren.

Kl. 18:44
Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
 Må jeg ikke lige først i forhold til EU sige, at jeg ikke skaber nogen klarhed, jeg ønsker klarhed. Jeg ønsker, at vi kommer undtagelserne til livs jo før jo bedre; en klar ambition om, at det sker i indeværende valgperiode, men jo også ud fra en klar forudsætning om, at vilkårene for at få et ja skal være til stede, inden vi spørger. Jeg kan jo ikke afgive noget løfte om, at den her valgperiode er lang nok til, at der er sket en fuld traktatmæssig afklaring. Jeg kan heller ikke afgive noget løfte om, at den her valgperiode er lang nok til, at der er tilvejebragt så stor en parlamentarisk rygdækning bag en anbefaling til danskerne om at komme fri af undtagelserne. Det kan jeg jo ikke, fordi en del af de forudsætninger ikke ligger i mine hænder, og man kan kigge rundt i den politiske familie, og kommer der klare signaler på det her felt, er det jo med til at skabe nogle af de forudsætninger, der skal til.

Jeg har ikke snakket noget om 12 år. Jeg har meget klart sagt, at det er en uholdbar situation, at man kan spekulere i at begå kriminalitet, velvidende at man ligger under den kriminelle lavalder. Det er en uacceptabel situation, det skal vi lave om på. Regeringen kommer med et lovforslag. Alene derved kan man jo se, at gældende retstilstand bliver lavet om. Hvordan det så bli-

ver lavet om, beror på den fordomsfri diskussion, som jeg lægger op til, og som også Det Radikale Venstre jo er velkommen til at deltage i.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 18:46

Per Clausen (EL):

Jeg deler statsministerens opfattelse af, at det ville være godt at diskutere politik med hinanden i stedet for igennem sådan nogle medier. Men statsministeren må jo forstå, at når man måned efter måned får at vide, at Grøn vækst kommer i næste uge, kan man godt få brug for nogle vismænd til at forklare, hvad der ligger bag dette mysterium.

Det andet, jeg vil sige til statsministeren, er, at jeg gerne vil beklage, at Enhedslisten har rettet en urimelig kritik mod statsministeren. Vi har sagt, at statsministeren var fuldstændig identisk med den tidligere statsminister, jeg tror endda, at vores unge politiske ordfører har omtalt statsministeren som en klon. I dag har statsministeren på et meget vigtigt område vist, at der er forskel, og jeg tænker ikke mindst på statsministerens meget, meget ivrige forsvar for lave mænd med smalle skuldre og et lavt tyngdepunkt. Jeg er sikker på, at den tidligere statsminister aldrig ville have taget den opgave på sig at forsvare den minoritet i det danske samfund.

Men til allersidst vil jeg sige, at statsministeren jo har ret i, at vi i de kommende år vil se stigende arbejdsløshed. Dem, der kommer til at betale prisen for det, er jo de arbejdsløse. Jeg vil derfor spørge statsministeren: Når vi nu vil se stigende arbejdsløshed i de kommende år, var det så ikke passende at kompensere de arbejdsløse ved at give dem nogle bedre økonomiske forhold end dem, som statsministeren for nuværende har sørget for de har?

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Minoriteter skal også overholde taletidsreglerne, hr. Per Clausen.

Statsministeren.

Kl. 18:47

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Når al morsomheden skrælles fra, står vel spørgsmålet tilbage, hvordan vi bedst håndterer den situation, at flere danskere – om end for et meget lavt niveau, et historisk lavt ledighedsniveau – kommer ud i arbejdsløshed.

Mit svar på det er, at det bedste, vi kan gøre, er sådan set at føre en grundlæggende økono-

misk politik, der gør, at de hurtigst muligt kan komme i beskæftigelse igen. Det er ikke ved at lade de offentlige udgifter stige på driftssiden; det er ved målrettet at sætte ind med investeringer, der gør Danmark rigere på sigt, ved at understøtte den finansielle sektor, ved at sørge for, at vores virksomheder får en konkurrencekraft, der gør, at de kan sælge deres varer i udlandet, og ved at lave eksportkreditfaciliteter, sådan som vi har gjort, der gør, at de virksomheder, som godt kan sælge varer, men som har svært ved at få handlerne i hus, fordi de ikke i den anden ende af kontrakten kan finansiere det på den korte bane, alligevel kan få det. Det er den slags initiativer. Det tror jeg tjener både den lille og den store mand bedst på sigt.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 18:49

Per Clausen (EL):

Statsministeren har jo ret i, at det bedste er, at folk får et arbejde. Vi er så ikke helt enige om, hvordan den udfordring løftes. Men statsministeren har jo også sagt, at det ikke kan nytte noget, at vi gør en masse ting nu for at få alle i arbejde meget hurtigt, for så står vi med et problem om nogle år. Det vil sige, at som en konsekvens af statsministerens politik skal nogle mennesker være uden for arbejdsmarkedet i en periode.

Så spørger jeg bare statsministeren, for det første om det ikke ville være rimeligt, at man sørger for, at de ikke skal have halveret deres indkomst og risikere at gå fra hus og hjem, og for det andet, om statsministeren ikke er enig i, at det så ville være rimeligt, at de mennesker, som holdes uden for arbejdsmarkedet, får en mulighed for at få en kompetencegivende uddannelse i den periode, hvor de er uden for arbejdsmarkedet – måske rettet imod nogle af de nye behov, der kommer på arbejdsmarkedet om nogle få år, hvis alt går vel. Det, jeg mener er afgørende, er, om det stadig væk kun er denne minoritet i befolkningen, der skal betale prisen for krisen, eller om det er sådan, at vi kompenserer dem.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 18:50

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er afgørende, at vi indretter vores beskæftigelsessystem sådan, at vi har den størst mulige

sandsynlighed for, at folk, der mister deres job, hurtigt får et nyt. Det tror jeg ikke, man skaber ved at skabe en eller anden universel rettighed om, hvad man så har mulighed for at få, hvis man bliver ledig. Jeg tror man gør det, ved at have en meget, meget målrettet tilgang i forhold til den enkelte ledige og den enkelte lediges kvalifikationer.

Vi skal ikke begå historiske fejltagelser med aktiveringsfabrikker og anden form for nyttesløs aktivering. Vi skal sørge for meget, meget målrettet at møde den enkelte ledige der, hvor den enkelte ledige er, med henblik på at se lige præcis: Hvad er det, der skal til, for at hr. Jensen, hr. Hansen og fru Sørensen kommer hurtigt i beskæftigelse? Det tror jeg kan føre til en forskellig vifte af opkvalifikationsbehov. Det er sådan set også det, der er baggrunden for, at regeringen har placeret beskæftigelsespolitikken helt derude i lokalsamfundene, hvor man er tættest på jobplaceringsmulighederne, og hvor man har det personkendskab, der skal til. De her tal, der er fremme i debatten om det aktuelle ledighedsniveau, er, når alt kommer til alt noget statistik – bag det gemmer sig jo mennesker af kød og blod. Og uanset hvilket ledighedsniveau vi har, vil det være sådan, at nogle mennesker med nogle givne kvalifikationer reelt er uden risiko for at komme i ledighed, og andre mennesker med svære kvalifikationer er måske i en overhængende risiko – selv også med et ledighedsniveau på 40.000 eller 50.000. Derfor må den målrettede og individuelt tilrettede indsats for den enkelte ledige være vejen frem, og den opnår man ikke, hvis man definerer sådan et sæt generelle rettigheder, som hr. Per Clausen lægger op til.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Der er en kort bemærkning fra fru Mette Frederiksen, og så går vi til afstemning. Fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:52

Mette Frederiksen (S):

Tak for det. Når der udnævnes nye ministre i Danmark, venter vi jo alle i spænding på, hvad disse nye ministre vil bidrage med. Nu er det nok for meget at forvente, at der sådan vil springe gode ideer af nye ministre, men man forventer jo altid fra oppositionens side, at der måske kommer nogle nye ideer, og i dette tilfælde, at der bibringes lidt vitalitet i forhold til den aktuelle økonomiske krise og håndteringen af den. Så meget desto mere undrer det selvfølgelig, at

den første sådan substantielle melding, der kommer fra landets nye finansminister, er, at der er masser af job at få i Danmark, uagtet at mange af dem, der mister deres job, er ufaglærte, uagtet at mange af dem, der mister deres job, er bosiddende i yderområder, uagtet at vi eksempelvis hører om jobopslag som receptionist, hvor der er 1.000 ansøgere.

Derfor har jeg et kort spørgsmål til statsministeren: Deler statsministeren sin finansministers vurdering af, at der er masser af job at få for de ledige?

Kl. 18:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Regeringen har til alle tider kun ét synspunkt; vi udtaler os som et kollegium og binder hinanden. Og det, jeg tror har været finansministerens pointe, er: Ja, ledigheden er på vej op, ja, det skal vi kere os om, og ja, det skal vi handle på, men vi skal også have nuancerne på plads. Og sandheden er den, at selv i en situation, hvor ledigheden bevæger sig opad, er der mange, mange jobåbninger på det danske arbejdsmarked, og derfor kan det jo ikke nytte noget, at vi alene sender et politisk signal om pessimisme og en given op.

Det ligger i direkte forlængelse af det, jeg sagde før om nødvendigheden af, at man på jobcentrene, afhængigt af om den enkelte ledige kommer ind via kontanthjælpsystemet eller dagpengesystemet, meget målrettet tager hånd om den enkelte og finder ud af: Er der en jobåbning her? Så det er jo sådan set et signal om, at nok er der krise, men der er jo altså også håb, og det er der også for den enkelte.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Mette Frederiksen.

Kl. 18:54

Mette Frederiksen (S):

Det er jo faktisk en ganske interessant afslutning på en lang debat i Folketingssalen. Vi har at gøre med en stærkt stigende ledighed i Danmark, vi har at gøre med en stærkt stigende ungdomsledighed, vi kan se, at især yderområderne er kraftigt og alvorligt ramt, og så udtaler nu ikke alene den nye finansminister, men også den nye statsminister, at man jo skal se nuanceret på ledighedsproblematikken.

Jeg vil ikke kalde den melding for nuanceret, jeg vil kalde den for hovskisnovski, for jeg tror faktisk, at hvis man sidder i Vestjylland, hvis

man sidder i Sønderjylland, hvis man sidder på Langeland, hvis man sidder på Lolland eller andre steder, der er ramt af ledighed, har man sådan set ikke behov for en eller anden teoretisk udmelding fra regeringen om, at der er masser af job at få og masser af job engang. Så har man behov for, at der er job der, hvor man bor, hvor man har sin familie, og hvor man har sin hverdag.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 18:55

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):
Hvis fru Mette Frederiksen vil høre det, jeg sagde, som hovskisnovski, kan jeg jo ikke gøre noget ved det, men så er det, fordi der er sat et eller andet filter på, hvor man på forhånd har besluttet sig for, at det er det indtryk, der skal stå tilbage.

Hr. Carsten Hansen gav selv tidligere et eksempel på en person med nogle bestemte faglige kvalifikationer, som i situationen altså havde en mulighed for fortsat at være i beskæftigelse, hvis vedkommende flyttede sig fra ét område til et andet. Og derfor kan det da ikke nytte noget, at vi i en situation med 70.000 ledige – som bestemt er for mange og et tal, der er på vej op, men som jo altså er omkring det halve af det niveau, vi havde, da regeringen tog over – sender det signal til danskerne, at nu skal man gå i sort, og at man, hvis man er så uheldig at arbejde på en virksomhed, der mister sin eksportordre, fordi den ikke kan finansieres i den anden ende af kontrakten, og man derfor mister sit job, så skal opgave håbet om at finde et nyt.

Jeg er da glad for, at debatten slutter her. Jeg synes da, det er dejligt, at debatten slutter her, hvor jeg så kan få lov at tænde et lille håbets lys i mørket, mens fru Mette Frederiksen altså bare vil tegne et billede af, at alting er sort. Jeg tror, vi skal passe på, at vi ikke taler tingene op i sortere nuancer, end hvad der er basis for.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til statsministeren.

Er der nogen, der ønsker ordet i anden runde?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 18:57

Afstemning

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 63 (se side 5586) af Peter Christensen, Pia Kjærsgaard, Henriette Kjær og Anders Samuelsen. Der kan stemmes nu.
Afstemningen slutter.

For stemte: 58 (V, DF, KF og LA), imod stemte: 47 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 1 (Simon Emil Ammitzbøll (UFG)).

Forslag til vedtagelse nr. V 63 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 64 (se side 5600) af Henrik Sass Larsen (S), Villy Søvnald (SF), Margrethe Vestager (RV) og Johanne Schmidt-Nielsen (EL) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:
**8) 1. behandling af lovforslag nr. L 167:
Forslag til lov om ændring af lov om folkeskolen. (Ændring af censorordningen ved skriftlige afgangsprøver i folkeskolen.)**
Af undervisningsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsættelse 25.03.2009).

Kl. 18:58

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Fru Anne-Mette Winther Christiansen som ordfører.

Kl. 18:59

(Ordfører)

Anne-Mette Winther Christiansen (V):
Da Venstres ordfører ikke kan være her i øjeblik-